Univerzitet u Beogradu Matematički fakultet

Milena, Jelena, Ana, Mirko, Anđelka, Nina

Zbirka programa

Beograd, 2015.

Predgovor

U okviru kursa *Programiranje 2* na Matematičkom fakultetu vežbaju se zadaci koji imaju za cilj da studente nauče rekurzivnom pristupu rešavanju problema, ispravan rad sa pokazivačima i dinamički alociranom memorijom, osnovne algoritme pretraživanja i sortiranja, kao i rad sa dinamičkim strukturama podataka, poput listi i stabala. Zadaci koji se nalaze u ovoj zbirci predstavljaju objedinjen skup zadataka sa vežbi i praktikuma ovog kursa, kao i primere zadataka sa kolokvijuma i ispita. Elektronska verzija zbirke, dostupna je u okviru strane kursa www.programiranje2.matf.bg.ac.rs, a tu je dostupan i radni repozitorijum elektronskih verzija rešenja zadataka.

Autori velikog broja zadataka ove zbirke su ujedno i autori same zbirke, ali postoje i zadaci za koje se ne može tačno utvrditi ko je originalni autor jer su zadacima davali svoje doprinose različiti asistenti koji su držali vežbe iz ovog kursa u prethodnih desetak godina, pomenimo tu, pre svega, Milana Bankovića i doc dr Filipa Marića. Zbog toga smatramo da je naš osnovni doprinos što smo objedinili, precizno formulisali i rešili sve najvažnije zadatke koji su potrebni za uspešno savlađivanje koncepata koji se obrađuju u okviru kursa.

Zahvaljujemo se recenzentima na ..., kao i studentima koji su svojim aktivnim učešćem u nastavi pomogli i doprineli u obličavanju ovog materijala.

Autori

Sadržaj

1	Uvo	odni zadaci	3			
	1.1	Podela koda po datotekama	3			
	1.2	Algoritmi za rad sa bitovima	6			
	1.3	Rekurzija	12			
		1.3.1 Rekurzivne funkcije nad brojevima	12			
		1.3.2 Rekurzivne funkcije za rad sa nizovima	13			
		1.3.3 Rekurzivne funkcije - razni zadaci	15			
		1.3.4 Rekurzivne funkcije za rad sa bitovima	17			
	1.4	Rešenja	18			
2	Pok	kazivači	59			
	2.1	Pokazivačka aritmetika	59			
	2.2	Višedimenzioni nizovi	62			
	2.3	Dinamička alokacija memorije	66			
	2.4	Pokazivači na funkcije	69			
	2.5	Rešenja	71			
3	Algoritmi pretrage i sortiranja					
	3.1	Pretraživanje	107			
	3.2	Sortiranje	111			
	3.3	Bibliotečke funkcije pretrage i sortiranja	121			
	3.4	Rešenja	126			
4	Din	amičke strukture podataka 1	97			
	4.1	Liste	197			
	4.2	Stabla	210			
	4.3	Rešenja	219			
5	Ispi	itni rokovi 2	253			
	5.1°	Programiranje 2, praktični deo ispita, jun 2015	253			
	5.2	Programiranje 2, praktični deo ispita, jul 2015	254			
	5.3	Rešenja				
Τ.		tura 2	266			

Glava 1

Uvodni zadaci

1.1 Podela koda po datotekama

Milena: izdovjiti resenja u posebno poglavlje, da ne bude u folderu o bitovima, npr $00_PodelaPoDatotekama$

Zadatak 1.1 Napisati program za rad sa kompleksnim brojevima.

- (a) Definisati strukturu KompleksanBroj koja predstavlja kompleksan broj i sadrži realan i imaginaran deo kompleksnog broja.
- (b) Napisati funkciju ucitaj_kompleksan_broj koja učitava kompleksan broj sa standardnog ulaza.
- (c) Napisati funkciju ispisi_kompleksan_broj koja ispisuje kompleksan broj na standardni izlaz u fomatu (npr. broj čiji je realan deo 2 a imaginarni -3 ispisati kao (2-3i) na standardni izlaz).
- (d) Napisati funkciju realan deo koja računa vrednosti realnog dela broja.
- (e) Napisati funkciju imaginaran_deo koja računa vrednosti imaginarnog dela broja.
- (f) Napisati funkciju moduo koja računa moduo kompleksnog broja.
- (g) Napisati funkciju **konjugovan** koja računa konjugovano-kompleksni broj svog argumenta.
- (h) Napisati funkciju saberi koja sabira dva kompleksna broja.
- (i) Napisati funkciju oduzmi koja oduzima dva kompleksna broja.
- (j) Napisati funkciju **mnozi** koja množi dva kompleksna broja.
- (k) Napisati funkciju argument koja računa argument kompleksnog broja.

Napisati program koji testira prethodno napisane funkcije za dva kompleksna broja z1 i z2 koja se unose sa standardnog ulaza i ispisuje:

- (a) realni deo, imaginarni deo i moduo kompleksnog broja z1,
- (b) konjugovano kompleksan broj i argument broja z2,
- (c) zbir, razliku i proizvod brojeva z1 i z2.

Test 1

```
Unesite realan i imaginaran deo kompleksnog broja: 1 -3
Ulaz:
         Unesite realan i imaginaran deo kompleksnog broja: -1 4
Izlaz:
         (1.00 - 3.00 i)
         realan deo: 1
          imaginaran deo: -3.000000
          moduo 3.162278
          (-1.00 + 4.00 i)
          Njegov konjugovano kompleksan broj: (-1.00 -4.00 i )
          Argument kompleksnog broja 1.815775
          (1.00 -3.00 i) + (-1.00 + 4.00 i)
                                              =
                                                 (1.00 i)
          (1.00 -3.00 i) - (-1.00 + 4.00 i) =
                                                 (2.00 - 7.00 i)
          (1.00 -3.00 i) * (-1.00 + 4.00 i) =
                                                 (11.00 + 7.00 i)
                                                        [Rešenje 1.1]
```

Zadatak 1.2 Uraditi prethodni zadatak tako da su sve napisane funkcije za rad sa kompleknim brojevima zajedno sa definicijom strukture KompleksanBroj izdvojene u posebnu biblioteku, dok test program koristi tu biblioteku da za kompleksan broj unet sa standardnog ulaza ispiše polarni oblik unetog broja.

```
Test 1
```

```
| Ulaz: Unesite realan i imaginaran deo kompleksnog broja: -5 2 | Izlaz: Polarni oblik kompleksnog broj je 5.39 * e^i * 2.76 | [Rešenje 1.2]
```

Zadatak 1.3 Napisati malu biblioteku za rad sa polinomima.

- (a) Definisati strukturu Polinom koja predstavlja polinom (stepena najviše 20). Struktura sadrži stepen i niz koeficijenata. Uputstvo: redosled navođenja koeficijenata u nizu treba da bude takav da se na nultoj poziciji u nizu bude koeficijent uz slobodan član, na prvoj koeficijent uz prvi stepen, itd.
- (b) Napisati funkciju koja ispisuje polinom na standardni izlaz u što lepšem obliku.
- (c) Napisati funkciju koja učitava polinom sa standardnog ulaza.
- (d) Napisati funkciju za izračunavanje vrednosti polinoma u datoj tački koristeći Hornerov algoritam.
- (e) Napisati funkciju koja sabira dva polinoma.
- (f) Napisati funkciju koja množi dva polinoma.

Napisati program koji testira prethodno napisane funkcije tako što se najpre unosi polinom p (stepen polinoma, a zatim i koeficijenti), ispisuje se polinom p u odgovarajućem obliku. Zatim se od korisnika traži da unese tačka u kojoj se računa vrednost tog polinoma i ispisuje iztačunata vrednost zaokružena na dve decimale. Nakon toga unosi se polinom q, a potom se ispisuju zbir i proizvod polinoma p i q. Na kraju se sa standardnog ulaya unosi broj n, a potom se ispisuje n-ti izvod polinoma p.

Upotreba programa 1

```
Unesite polinom (prvo stepen, pa zatim koeficijente od najveceg
 stepena do nultog):
3 1 2 3 4
1.00x^3+2.00x^2+3.00x+4.00
Unesite tacku u kojoj racunate vrednost polinoma
Vrednost polimoma u tacki je 194.00
Unesite drugi polinom (prvo stepen, pa zatim koeficijente od najveceg
  stepena do nultog):
Zbir polinoma 1.00x^3+2.00x^2+3.00x+4.00 i
                                             1.00x^2+1.00 polinoma je
  : 1.00x^3+3.00x^2+3.00x+5.00
Zbir polinoma 1.00x^3+2.00x^2+3.00x+4.00 i 1.00x^2+1.00 polinoma je
      1.00x^5+2.00x^4+4.00x^3+6.00x^2+3.00x+4
Unosite izvod polinoma koji zelite:
2. izvod polinoma 1.00x^3+2.00x^2+3.00x+4.00 je : 6.00x+4.00
                                                       [Rešenje 1.3]
```

Zadatak 1.4 Napraviti biblioteku za rad sa razlomcima.

- (a) Definisati strukturu za reprezentovanje razlomaka.
- (b) Napisati funkcije za učitavanje i ispis razlomaka.
- (c) Napisati funkcije koje vraćaju brojilac i imenilac.
- (d) Napisati funkciju koja vraća vrednost razlomka kao double vrednost.
- (e) Napisati funkciju koja izračunava recipročnu vrednost razlomka.
- (f) Napisati funkciju koja skraćuje dati razlomak.
- (g) Napisati funkcije koje sabiraju, oduzimaju, množe i dele dva razlomka.

Napisati program koji testira prethodne funkcije tako što se sa standardnog ulaza unose dva razlomka r1 i r2 i na standardni izlaz se ispisuju skraćeni vrednosti razlomaka koji predstavljaju zbir, razliku, proizvod i količnik razlomka r1 i recipročne vrednosti razlomka r2.

1.2 Algoritmi za rad sa bitovima

Milena: izbaci kratke opise zadataka sa pocetka resenja. Izbaci link na make alate. U komentarima imas velika slova na mestma gde su bila nekada nasa slova... Izbegavala bih komentare koji narusavaju citljivost koda, npr komentar na strukturu treba da bude pre strukture a ne u okviru strukture (to je kod polinoma). Print bits je dva puta detaljno komentarisana, dosta je jednom, a i to bi trebalo da bude malo krace. Zadatak 1.6 se ne poklapa sa resenjem. U resenju su date dve funkcije, a to se u tekstu zadatka ne trazi — mozda bi bilo bolje razdvojiti to u dva zadatka. Zadatak 1.8 ima ponovo komentare za print_bits, isto i 1.9... Svuda nadalje to obrisati, ostaviti uz funkciju samo kratak komentar tipa "funkcija stampa bitove..."tj tako nesto kratko ali pismeno. Resenje 1.11 — nedostaje kratak komentar sta radi funkcija Broj01. Isto i u narednom broju parova. Obrisi suvisne nove redove. Toliko za sada...

Zadatak 1.5 Napisati funkciju $print_bits$ koja štampa bitove u binarnom zapisu celog broja x. Napisati program koja testira funkciju $print_bits$ za brojeve koji se sa standardnog ulaza zadaju u heksadekasnom formatu.

```
Test 1
Ulaz:
        0x7F
        0000 0000 0000 0000 0000 0000 0111 1111
                                   Test 2
Ulaz:
        0x80
        0000 0000 0000 0000 0000 0000 1000 0000
                                   Test 3
Ulaz:
        0x00FF00FF
        0000 0000 1111 1111 0000 0000 1111 1111
Izlaz:
                                   Test 4
Ulaz:
        OxFFFFFFF
        1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
Izlaz:
```

Test

```
| Ulaz: 0xABCDE123
| Izlaz: 1010 1011 1100 1101 1110 0001 0010 0011
```

[Rešenje 1.5]

Zadatak 1.6 Napisati funkciju koja broji bitove postavljene na $\mathbf 1$ u zapisu broja x, tako što se pomeranje vrši nad

- (a) maskom,
- (b) brojem x.

Napisati program koji testira tu funkciju za brojeve koji se sa standardnog ulaza zadaju u heksadekasnom formatu.

```
Test 1
                                 Test 2
                                                          Test 3
                       ||Ulaz:
                                               ||Ulaz:
                                                         0x00FF00FF
Izlaz:
                       Izlaz:
                                                 Izlaz:
                          Broj bitova u
         Test 4
                                 Test 4
                                 0xABCDE123
Ulaz:
Izlaz:
                          Broj bitova u
                            zapisu je 17
```

[Rešenje 1.6]

Zadatak 1.7 Napisati funkciju najveci koja određuje najveći broj koji se može zapisati istim binarnim ciframa kao dati broj i funkciju najmanji koja određuje najmanji broj koji se može zapisati istim binarnim ciframa kao dati broj.

Napisati program koji testira prethodno napisane funkcije tako što prikazuje binarnu reprezentaciju brojeva koji se dobijaju nakon poziva funkcije najveci, ondosno najmanji za brojeve koji se sa standardnog ulaza zadaju u heksadekasnom formatu.

Test 1

```
Ulaz: 0x7F
Izlaz:
  Najveci:
  1111 1110 0000 0000 0000 0000 0000
  Najmanji:
  0000 0000 0000 0000 0000 0000 0111 1110
```

Ulaz:

0x80

Test 2 1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0001

Test 3

Ulaz: 0x00FF00FF 1111 1111 1111 1111 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 1111 1111 1111 1111

Test 4

Ulaz: Oxffffffff 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

Test 4

Ulaz: 0xABCDE123 Izlaz: 1111 1111 1111 1111 1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0001 1111 1111 1111 1111

[Rešenje 1.7]

Zadatak 1.8 Napisati program za rad sa bitovima.

- (a) Napisati funkciju funkciju koja određuje broj koji se dobija kada se n bitova datog broja, počevši od pozicije p postave na 0.
- (b) Napisati funkciju koja određuje broj koji se dobija kada se n bitova datog broja, počevši od pozicije p postave na 1.
- (c) Napisati funkciju koja određuje broj koji se dobija kada se n bitova datog broja, počevši od pozicije p i vraća ih kao bitove najmanje težine rezultata.
- (d) Napisati funkciju koja vraća broj koji se dobija upisivanjem poslednjih n bitova broja y u broj x, počevši od pozicije p.
- (e) Napisati funkciju koja vraća broj koji se dobija invertovanjem n bitova broja x počevši od pozicije p.

(f) Napisati program koji testira prethodno napisane funkcije.

Program treba da testira prethodno napisane funkcije nad neoznačenim celim brojem koji se unosi sa standardnog ulaza. Napomena: pozicije se broje počev od pozicije bita najmanje težine, pri čemu je pozicija bita najmanje težine nula.

Test 1

```
235 5 10 127
Ulaz:
Izlaz:
        235
   0000000000000000000000011101011
 reset( 235,
               5,
                      10)
   00000000000000000000000000101011
                    10)
       235,
               5,
   0000000000000000000011111101011
 get_bits( 235,
                    5,
                         10)
   0000000000000000000000000000011
   00000000000000000000000001111111
 set_n_bits( 235,
                      5, 10,
   0000000000000000000011111101011
 invert( 235,
                  5,
                      10)
   000000000000000000001110010101
```

[Rešenje 1.8]

Zadatak 1.9 Rotiranje ulevo podrazumeva pomeranje svih bitova za jednu poziciju ulevo, s tim što se bit sa pozicije najviše težine pomera na poziciju najmanje težine. Analogno, rotiranje udesno podrazumeva pomeranje svih bitova za jednu poziciju udesno, s tim što se bit sa pozicije najmanje težine pomera na poziciju najviše težine.

- (a) Napisati funkciju rotate_left koja određuje broj koji se dobija rotiranjem k puta u levo datog celog broja x.
- (b) Napisati funkciju rotate_right koja određuje broj koji se dobija rotiranjem k puta u desno datog celog neoznačenog broja x.
- (c) Napisati funkciju rotate_right_signed koja određuje broj koji se dobija rotiranjem k puta u desno datog celog broja x.

Napisati program koji testira prethodno napisane funkcije za broj ${\tt x}$ i broj ${\tt k}$ koji se sa standardnog ulaza unose u heksadekasnom formatu.

Test 1

[Rešenje 1.9]

Zadatak 1.10 Napisati funkciju mirror koja određuje ceo broj čiji binarni zapis je slika u ogledalu binarnog zapisa argumenta funkcije. Napisati i program koji testira datu funkciju za brojeve koji se sa standardnog ulaza zadaju u heksadekasnom formatu, tako što najpre ispisuje binarnu reprezentaciju unetog broja, a potom i binarnu reprezentaciju broja dobijenog nakon poziva funkcije mirror za uneti broj.

```
Test 1
```

[Rešenje 1.10]

Zadatak 1.11 Napisati funkciju int Broj01(unsigned int n) koja za dati broj n vraća 1 ako u njegovom binarnom zapisu ima više jednica nego nula, a inače vraća 0. Napisati program koji tu funkciju testira za broj koji se zadaje sa standardnog ulaza.

[Rešenje 1.11]

Zadatak 1.12 Napisati funkciju koja broji koliko se puta kombinacija 11 (dve uzastopne jedinice) pojavljuje u binarnom zapisu celog neoznačenog broja x. Tri uzastopne jedinice se broje dva puta. Napisati program koji tu funkciju testira za broj koji se zadaje sa standardnog ulaza.

[Rešenje 1.12]

Zadatak 1.13 ++ Napisati program koji sa standardnog ulaza učitava pozitivan ceo broj, a na standardni izlaz ispisuje vrednost tog broja sa razmenjenim vrednostima bitova na pozicijama i, j. Pozicije i, j se učitavaju kao parametri komandne linije. Smatrati da je krajnji desni bit binarne reprezentacije 0-ti bit. Pri rešavanju nije dozvoljeno koristiti pomoćni niz niti aritmetičke operatore +,-,/,*,%.

	Test 1	Test 2	$Test \ \mathcal{3}$
Poziv:	./a.out 1 2	Poziv: ./a.out 1 2 Ulaz: 1024 Izlaz: 1024	Poziv: ./a.out 12 12
Ulaz:	11	Ulaz: 1024	Ulaz: 12345
Izlaz:	13	Izlaz: 1024	Izlaz: 12345

Zadatak 1.14 Napisati funkciju koja na osnovu neoznačenog broja x formira nisku s koja sadrži heksadekadni zapis broja x, koristeći algoritam za brzo prevođenje binarnog u heksadekadni zapis (svake 4 binarne cifre se zamenjuju jednom odgovarajućom heksadekadnom cifrom). Napisati program koji tu funkciju testira za broj koji se zadaje sa standardnog ulaza.

Zadatak 1.15 ++ Napisati funkciju koja za dva data neoznačena broja x i y invertuje u podatku x one bitove koji se poklapaju sa odgovarajućim bitovima u broju y. Ostali bitovi ostaju nepromenjeni. Napisati program koji tu funkciju testira za brojeve koji se zadaju sa standardnog ulaza.

Zadatak 1.16 ++ Napisati funkciju koja računa koliko petica bi imao ceo neoznačen broj x u oktalnom zapisu. Napisati program koji tu funkciju testira za broj koji se zadaje sa standardnog ulaza.

1.3 Rekurzija

1.3.1 Rekurzivne funkcije nad brojevima

Zadatak 1.17 Napisati rekurzivnu funkciju koja izračunava x^k , za dati ceo broj x i prirodan broj k.

Napisati program koji testira napisanu funkciju za vrednosti koje se unose sa standardnog ulaza.

[Rešenje 1.17]

```
Test 1
```

Zadatak 1.18 Koristeći uzajamnu (posrednu) rekurziju napisati naredne dve funkcije:

- fukciju paran koja proverava da li je broj cifara nekog broja paran i vraća 1 ako jeste, a 0 inače;
- i fukciju **neparan** koja vraća 1 ukoliko je broj cifara nekog broja neparan, a 0 inače.

Napisati program koji testira napisanu funkciju tako što se za heksadekadnu vrednost koja se unosi sa standardnog ulaza ispisuje da li je paran ili neparan.

[Rešenje 1.18]

Zadatak 1.19 Napisati repno-rekurzivnu funkciju koja izračunava faktorijel broja n. Napisati program koji testira napisanu funkciju za poizvoljan broj n ($n \le 12$) unet sa standardnog ulaza.

```
Test 1
\begin{array}{ccc} \| \mathtt{Ulaz:} & 5 \\ \| \mathtt{Izlaz:} & 5 ! = 120 \end{array}
```

[Rešenje 1.19]

Zadatak 1.20 Elementi funkcije F izračunavaju se na osnovu sledećih rekurentnih relacija:

$$F(0) = 0$$

$$F(1) = 1$$

$$F(n) = a * F(n-1) + b * F(n-2)$$

Napisati rekurzivnu funkciju koja računa n-ti element u nizu F ali tako da se problemi manje dimenzije rešavaju samo jedan put. Napisati program koji testira napisane funkcije za poizvoljan broj n ($n \in \mathbb{N}$) unet sa standardnog ulaza.

```
Test 1
\begin{array}{cccc} & & & & & \\ \textbf{Ulaz:} & & 2 & 3 & 5 \\ \textbf{Izlaz:} & & 61 & & \\ \end{array}
```

[Rešenje 1.20]

Zadatak 1.21 Napisati rekurzivnu funkciju koja sabira dekadne cifre datog celog broja x. Napisati program koji testira ovu funkciju, za broj koji se unosi sa standardnog ulaza.

[Rešenje 1.21]

1.3.2 Rekurzivne funkcije za rad sa nizovima

Zadatak 1.22 Napisati rekurzivnu funkciju koja sumira elemente niza celih brojeva. Napisati program koji testira napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati dimenziju $n \ (0 < n \le 100)$ celobrojnog niza, a zatim i elemente niza. Na standardni izlaz ispisati rezultat primene napisane funkcije nad učitanim nizom.

[Rešenje 1.22]

Zadatak 1.23 Napisati rekurzivnu funkciju koja određuje maksimum niza celih brojeva. Napisati program koji testira ovu funkciju, za niz koji se unosi sa standardnog ulaza. Niz neće imati više od 256 elemenata, i njegovi elementi se unose sve do kraja ulaza.

```
Test 2
               Test 1
         3 2 1 4 21
                                              2 -1 0 -5 -10
Ulaz:
                                     Ulaz:
 Suma elemenata je 21
                                        Suma elemenata je 2
               Test 3
                                              Test 4
       1 11 3 5 8 1
                                     Ulaz:
Ulaz:
                                        Suma elemenata je 5
  Suma elemenata je 11
                                                              [Rešenje 1.23]
```

Zadatak 1.24 Napisati rekurzivnu funkciju skalarno koja izračunava skalarni proizvod dva data vektora. Napisati program koji testira ovu funkciju, za nizove koji se unose sa standardnog ulaza. Nizovi neće imati više od 256 elemenata. Prvo se unosi dimenzija nizova, a zatim i sami njihovi elementi.

```
Test 1 Test 2

|| Ulaz: 3 1 2 3 1 2 3  || Ulaz: 2 3 5 2 6 |
|| Izlaz: 14 || Izlaz: 36 |

Test 3 ||
|| Ulaz: 0 || Izlaz: 0 || I
```

[Rešenje 1.24]

Zadatak 1.25 Napisati rekurzivnu funkciju br_pojave koja računa broj pojavljivanja elementa x u nizu a dužine n. Napisati program koji testira ovu funkciju, za x i niz koji se unose sa standardnog ulaza. Niz neće imati više od 256 elemenata. Prvo se unosi x, a zatim elementi niza sve do kraja ulaza.

[Rešenje 1.25]

Zadatak 1.26 Napisati rekurzivnu funkciju tri_uzastopna_clana kojom se proverava da li su tri zadata broja uzastopni članovi niza. Potom, napisati program koji je testira. Sa standardnog ulaza se unose najpre tri tražena broja, a zatim elementi niza, sve do kraja ulaza. Pretpostaviti da neće biti uneto više od 256 brojeva.

[Rešenje 1.26]

1.3.3 Rekurzivne funkcije - razni zadaci

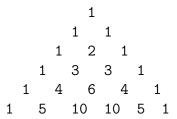
Zadatak 1.27 Napisati rekurzivnu funkciju palindrom koja ispituje da li je data niska palindrom. Napisati program koji testira ovu funkciju. Pretposatviti da niska neće neće imati više od 31 karaktera, i da se unosi sa standardnog ulaza.

```
Test 1
                                                        Test 2
          programiranje
                                                  anavolimilovana
Ulaz:
                                       Ulaz:
Izlaz:
                                       Izlaz:
         Test 3
                                   Test 4
                                                              Test
Ulaz:
                         Ulaz:
                                    aba
                                                   Ulaz:
                                                              aa
Izlaz:
                                                  Izlaz:
                                                              da
                                                                 [Rešenje 1.27]
```

* Zadatak 1.28 Napisati rekurzivnu funkciju koja prikazuje sve permutacije skupa $\{1, 2, ..., n\}$. Napisati program koji testira napisanu funkciju za poizvoljan prirodan broj n ($n \le 50$) unet sa standardnog ulaza.

[Rešenje 1.28]

* Zadatak 1.29 Paskalov trougao se dobija tako što mu je svako polje (izuzev jedinica po krajevima) zbir jednog polja levo i jednog polja iznad.

- (a) Napisati rekurzivnu funkciju koja izračunava vrednost binomnog koeficijenta $\binom{n}{k}$, tj. vrednost polja (n, k), gde je n redni broj hipotenuze, a k redni broj elementa u tom redu (na toj hipotenuzi). Brojanje počinje od nule. Na primer vrednost polja (4, 2) je 6.
- (b) Napisati rekurzivnu funkciju koja izračunava d_n kao sumu elemenata n-te hipotenuze Paskalovog trougla.

Napisati program koji testira prethodno napisane funckije tako što najpre iscrtava Paskalov trougao

Test 2

```
Ulaz: 6 5
Izlaz:

1
1
1
1
1
1
2
1
1
3
3
1
1
4
6
4
1
1
5
10
10
5
1
1
6
15
20
15
6
1
```

[Rešenje 1.29]

Zadatak 1.30 ++ Napisati rekurzivnu funkciju koja prikazuje sve varijacije sa ponavljanjem dužine n skupa $\{a,b\}$, i program koji je testira, za n koje se unosi sa standardnog ulaza.

Test 1

Ulaz: 3
Izlaz: a a a a a a a b a a b a a b b b a a b b b b a b b b b

Zadatak 1.31 ++ *Hanojske kule*: Data su tri vertikalna štapa, na jednom se nalazi n diskova poluprečnika 1,2,3,... do n, tako da se najveći nalazi na dnu, a najmanji na vrhu. Ostala dva štapa su prazna. Potrebno je premestiti diskove na drugi štap tako da budu u istom redosledu, pri čemu se ni u jednom trenutku ne sme staviti veći disk preko manjeg, a preostali štap se koristi kao pomoćni štap prilikom premeštanja.

Napisati program koji za proizvoljnu vrednost n, koja se unosi sa standardnog ulaza, prikazuje proces premeštanja diskova.

Zadatak 1.32 ++ Modifikacija Hanojskih kula: Data su četiri vertikalna štapa, na jednom se nalazi n diskova poluprečnika 1,2,3,... do n, tako da se najveći nalazi na dnu, a najmanji na vrhu. Ostala tri štapa su prazna. Potrebno je premestiti diskove na drugi štap tako da budu u istom redosledu, premestajući jedan po jedan disk, pri čemu se ni u jednom trenutku ne sme staviti veći disk preko manjeg, pri čemu se preostala dva štapa koriste kao pomoćni štapovi prilikom premeštanja. Napisati program koji za proizvoljnu vrednost n, koja se unosi sa standardnog ulaza, prikazuje proces premeštanja diskova.

1.3.4 Rekurzivne funkcije za rad sa bitovima

Milena: Naredne zadatke prebaciti da budu nakon rekurzije. Nina: Da li je u redu da budu ovde?

Zadatak 1.33 Napisati rekurzivnu funkciju vraća broj bitova koji su postavljeni na 1, u binarnoj reprezentaciji njenog celobrojnog argumenta. Napisati program koji testira napisanu funkciju za brojeve koji se učitavaju sa standardnog ulaza zadati u heksadekadnom formatu.

	Test 1		Test 2		Test 3
Ulaz: Izlaz:	0x7F 7	Ulaz: Izlaz:	0x80 1	Ulaz: Izlaz:	0x00FF00FF 16
					Test 4
				Ulaz: Izlaz:	0xFFFFFFFF 32

[Rešenje 1.33]

Zadatak 1.34 ++ Napisati rekurzivnu funkciju koja štampa bitovsku reprezentaciju neoznačenog celog broja, i program koji je testira za ulaz koji se zadaje sa standardnog ulaza.

Test 1

Zadatak 1.35 Napisati rekurzivnu funkciju za određivanje najveće cifre u oktalnom zapisu neoznačenog celog broja korišćenjem bitskih operatora. Uputstvo: binarne cifre grupisati u podgrupe od po tri cifre, počev od bitova najmanje težine.

Zadatak 1.36 Napisati rekurzivnu funkciju za određivanje (dekadne vrednosti) najveće cifre u heksadekadnom zapisu neoznačenog celog broja korišćenjem bitskih operatora. Uputstvo: binarne cifre grupisati u podgrupe od po četiri cifre, počev od bitova najmanje težine.

[Rešenje 1.36]

1.4 Rešenja

```
#include <stdio.h>
2 #include <math.h>
```

```
4 /* Struktura kojom predstavljamo kompleksan broj, cuvajuci njegov
     realan i imaginaran deo */
  typedef struct {
      float real;
      float imag;
 } KompleksanBroj;
10 /* Funkcija ucitava sa standardnog ulaza realan i imaginara deo
     kompleksnog broja i smesta ih u strukturu cija adresa je
     argument funkcije */
  void ucitaj_kompleksan_broj(KompleksanBroj* z) {
      printf("Unesite realan i imaginaran deo kompleksnog broja: ");
      scanf("%f", &z->real);
      scanf("%f", &z->imag);
14
  /* Funkcija ispisuje na standardan izlaz kompleksan broj z koji joj
     se salje kao argument u obliku (x + y i)
     Ovoj funkciji se kompleksan broj prenosi po vrednosti, jer za
18
     ispis nam nije neophodno da imamo adresu
void ispisi_kompleksan_broj(KompleksanBroj z) {
      printf("(");
     if( z.real != 0) {
22
          printf("%.2f",z.real);
          if(z.imag > 0)
24
              printf(" +");
26
     if(z.imag !=0)
28
         printf(" %.2f i ",z.imag);
     if(z.imag ==0 && z.real ==0 )
         printf("0 ");
     printf(")");
36
  /* Funkcija vraca vrednosti realnog dela kompleksnog broja */
38 float realan_deo(KompleksanBroj z) {
      return z.real;
 }
40
42 /* Funkcija vraca vrednosti imaginarnog dela kompleksnog broja */
  float imaginaran deo(KompleksanBroj z) {
      return z.imag;
44
  }
46
  /* Funkcija vraca vrednost modula kompleksnog broja koji joj se
     salje kao argument */
48 float moduo(KompleksanBroj z) {
      return sqrt( z.real* z.real + z.imag* z.imag);
50 }
52 /* Funkcija vraca vrednost konjugovano kompleksnog broja koji
     odgovara kompleksnom broju poslatom kao argument */
```

```
KompleksanBroj konjugovan(KompleksanBroj z) {
       KompleksanBroj z1 = z;
       z1.imag *= -1;
56
      return z1;
58
60
  /* Funkcija vraca kompleksan broj cija vrednost je jednaka zbiru
      argumenata funkcije */
62 KompleksanBroj saberi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2) {
      KompleksanBroj z = z1;
      z.real += z2.real;
      z.imag += z2.imag;
66
      return z;
68
70
  /* Funkcija vraca kompleksan broj cija vrednost je jednaka razlici
      argumenata funkcije */
  KompleksanBroj oduzmi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2) {
72
      KompleksanBroj z = z1;
      z.real -= z2.real;
      z.imag -= z2.imag;
76
      return z;
78
  }
  /* Funkcija vraca kompleksan broj cija vrednost je jednaka proizvodu
       argumenata funkcije */
  KompleksanBroj mnozi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2 ) {
      KompleksanBroj z;
84
      z.real = z1.real * z2.real - z1.imag * z2.imag;
      z.imag = z1.real * z2.imag + z1.imag * z2.real;
86
      return z;
88
90
  /* Funkcija vraca argument kompleksnog broja koji je funkciji poslat
       kao argument */
92 float argument(KompleksanBroj z) {
      return atan2(z.imag, z.real);
94 }
  /* U main() funckiji testiramo sve funckije koje smo definisali */
  int main() {
98
       /* deklarisemo promenljive tipa KompleksanBroj */
       KompleksanBroj z1, z2;
      /* Ucitavamo prvi kompleksan broj */
      ucitaj_kompleksan_broj(&z1);
104
```

```
/* Ucitavamo i drugi kompleksan broj */
      ucitaj_kompleksan_broj(&z2);
      /* Ispisujemo prvi kompleksan broj, a zatim i njegov realan i
108
      imaginaran deo, kao i moduo kompleksnog broja z1 */
      ispisi_kompleksan_broj(z1);
      printf("\nrealan deo: %.f\nimaginaran deo: %f\nmoduo %f\n",
      realan_deo(z1), imaginaran_deo(z1), moduo(z1));
      printf("\n");
112
      /* Ispisuje drugi kompleksan broj, a zatim i racunamo i
      ispisujemo konjugovano kompleksan broj od z2 */
      ispisi_kompleksan_broj(z2);
114
      printf("\nNjegov konjugovano kompleksan broj: ");
      ispisi_kompleksan_broj( konjugovan(z2) );
      /* Testiramo funkciju koja racuna argument kompleksnih brojeva
118
      */
      printf("\nArgument kompleksnog broja %f\n", argument(z2));
      printf("\n");
120
      /* Testiramo sabiranje kompleksnih brojeva */
      printf("\n");
      ispisi_kompleksan_broj(z1);
124
      printf(" + ");
      ispisi_kompleksan_broj(z2);
126
      printf(" = ");
      ispisi_kompleksan_broj(saberi(z1, z2));
128
      printf("\n");
130
      /* Testiramo oduzimanje kompleksnih brojeva */
      printf("\n");
132
      ispisi_kompleksan_broj(z1);
      printf(" - ");
      ispisi_kompleksan_broj(z2);
      printf(" = ");
      ispisi_kompleksan_broj(oduzmi(z1, z2));
      printf("\n");
138
      /* Testiramo mnozenje kompleksnih brojeva */
      printf("\n");
      ispisi_kompleksan_broj(z1);
142
      printf(" * ");
      ispisi_kompleksan_broj(z2);
      printf(" = ");
      ispisi_kompleksan_broj(mnozi(z1, z2));
146
      /* Program se zavrsava uspesno, tj, bez greske*/
      return 0;
  }
150
```

```
/* Ukljucujemo zaglavlje neophodno za rad sa kompleksnim brojevima
2 * Ovde je to neophodno jer nam je neophodno da bude poznata
```

```
definicija tipa KompleksanBroj
   * i da budu ukljucena zaglavlja standardne biblioteke, neophodna za
      definicije, a
  * njih smo vec naveli u complex.h
  */
6 #include "complex.h"
s /* Funkcija ucitava sa standardnog ulaza realan i imaginara deo
     kompleksnog broja i smesta ih u strukturu cija adresa je
     argument funkcije */
  void ucitaj_kompleksan_broj(KompleksanBroj* z) {
      printf("Unesite realan i imaginaran deo kompleksnog broja: ");
      scanf("%f", &z->real);
      scanf("%f", &z->imag);
12
  /* Funkcija ispisuje na standardan izlaz kompleksan broj z koji joj
     se salje kao argument u obliku (x + i y)
     Ovoj funkciji se kompleksan broj prenosi po vrednosti, jer za
16
     ispis nam nije neophodno da imamo adresu
void ispisi_kompleksan_broj(KompleksanBroj z) {
      printf("(");
     if( z.real != 0) {
20
          printf("%.2f",z.real);
          if(z.imag > 0)
22
              printf(" +");
24
     if(z.imag !=0)
26
         printf(" %.2f i ",z.imag);
     if(z.imag ==0 && z.real ==0 )
         printf("0 ");
30
     printf(")");
  }
34
  /* Funkcija vraca vrednosti realnog dela kompleksnog broja */
36 float realan_deo(KompleksanBroj z) {
      return z.real;
 }
38
40 /* Funkcija vraca vrednosti imaginarnog dela kompleksnog broja */
  float imaginaran deo(KompleksanBroj z) {
      return z.imag;
42
  }
44
  /* Funkcija vraca vrednost modula kompleksnog broja koji joj se
     salje kao argument */
46 float moduo(KompleksanBroj z) {
      return sqrt( z.real* z.real + z.imag* z.imag);
48 }
50 /* Funkcija vraca vrednost konjugovano kompleksnog broja koji
     odgovara kompleksnom broju poslatom kao argument */
```

```
KompleksanBroj konjugovan(KompleksanBroj z) {
      KompleksanBroj z1 = z;
      z1.imag *= -1;
54
      return z1;
56
58
  /* Funkcija vraca kompleksan broj cija vrednost je jednaka zbiru
     argumenata funkcije */
 KompleksanBroj saberi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2) {
      KompleksanBroj z = z1;
      z.real += z2.real;
      z.imag += z2.imag;
64
      return z;
66
68
  /* Funkcija vraca kompleksan broj cija vrednost je jednaka razlici
     argumenata funkcije */
70 KompleksanBroj oduzmi (KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2) {
      KompleksanBroj z = z1;
      z.real -= z2.real;
      z.imag -= z2.imag;
74
      return z;
76
  }
  /* Funkcija vraca kompleksan broj cija vrednost je jednaka proizvodu
      argumenata funkcije */
  KompleksanBroj mnozi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2) {
      KompleksanBroj z;
82
      z.real = z1.real * z2.real - z1.imag * z2.imag;
      z.imag = z1.real * z2.imag + z1.imag * z2.real;
84
      return z;
86
  /* Funkcija vraca argument kompleksnog broja koji je funkciji poslat
      kao argument */
90 float argument(KompleksanBroj z) {
      return atan2(z.imag, z.real);
92 }
```

```
/*

* Zaglavlje complex.h sadrzi definiciju tipa KompleksanBroj i
deklaracije funkcija za rad sa kompleksnim brojevima.

* Zaglavlje nikada ne treba da sadrzi definicije funckija.

* Bilo koji program koji bi hteo da koristi ove brojeve i funkcije
iz ove biblioteke, neophodno je da ukljuci ovo zaglavlje

*/
```

```
/* Ovim pretrocesorskim direktivama zakljucavamo zaglavlje i time
     onemogucujemo
   * da se sadrzaj zaglavlja vise puta ukljuci, ukoliko se u kodu
     vise puta ukljuci isto zaglavlje
   * Niska posle kljucne reci ifndef je proizvoljna ali treba da se
     ponovi u narednoj pretrocesorskoj define direktivi
12 #ifndef _COMPLEX_H
  #define _COMPLEX_H
14
  /* Zaglavlja standardne biblioteke koje sadrze deklaracije funkcija
     koje se koriste u definicijama funkcija koje smo naveli u
     complex.c */
16 #include <stdio.h>
  #include <math.h>
  /* struktura kojom predstavljamo kompleksan broj, cuvajuci njegov
     realan i imaginaran deo */
  typedef struct {
      float real;
22
      float imag;
24 } KompleksanBroj;
26 /* Deklaracije funkcija za rad sa kompleksnim brojevima.
  * Sve one su definisane u complex.c */
void ucitaj_kompleksan_broj(KompleksanBroj* z);
void ispisi_kompleksan_broj(KompleksanBroj z);
32 float realan_deo(KompleksanBroj z);
34 float imaginaran_deo(KompleksanBroj z);
36 float moduo(KompleksanBroj z);
38 KompleksanBroj konjugovan(KompleksanBroj z);
40 KompleksanBroj saberi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2);
42 KompleksanBroj oduzmi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2);
44 KompleksanBroj mnozi(KompleksanBroj z1, KompleksanBroj z2);
46 float argument(KompleksanBroj z);
48 /* Kraj zakljucanog dela */
  #endif
  /*
   * Koristimo korektno definisanu biblioteku kompleksnih brojeva.
  * U zaglavlju complex.h nalazi se definicija komplesnog broja i
     popis deklaracija podrzanih funkcija
    a u complex.c se nalaze njihove definicije.
```

```
* Ovde pisemo i main() funkciju drugaciju od prethodnog zadatka.
   * I dalje kompilacija programa se najjednostavnije postize naredbom
  * gcc -Wall -lm -o izvrsni complex.c main.c
11 Kompilaciju mozemo uraditi i na sledeci nacin:
  gcc -Wall -c -o complex.o complex.c
13 gcc -Wall -c -o main.o main.c
  gcc -lm -o complex complex.o main.o
  Objasnjenje naredbi
gcc -Wall -c -o complex.o complex.c
  Poziva prevodilac za kod compex.c sa opcijama:
19
  -Wall (stampaj upozorenja prevodioca),
21 -lm (za linkovanje sa math.h bibiliotekom),
   -o (fajl koji prevodilac generiSe imenuj sa complex.o)
  -c (ne vrsi prevodjenje do izvrsnog programa, vec samo
  do objektnog koda).
25 Rezultat ovoga je objektni fajl complex.o, koji sadrZi
  program na maSinskom jeziku. Jos uvek nije izvrSni
27 program, jer nije uradjeno uvezivanje (linkovanje)
 biblioteka koje su u njemu koriscene, i ostalih
29 objektnih fajlova koji se koriste sa njim.
  Druga naredba radi analogno za main.c.
31
  Ova dva objektna fajla treba ulinkovati medjusobno, i sa
33 objektnim kodom standardne biblioteke. To se radi trecom
  naredbom. Prevodilac gcc prepoznaje da su njegovi
35 argumenti objektni fajlovi i da ne treba da ih prevodi, veC
  samo da ih ulinkuje ispravno.
gcc -lm -o complex complex.o main.o
  */
39
41 #include <stdio.h>
  /* Ukljucujemo zaglavlje neophodno za rad sa kompleksnim brojevima
43 #include "complex.h"
 /* U main funkciji za uneti kompleksan broj ispisujemo njegov
     polarni oblik */
  int main() {
     KompleksanBroj z;
     /* Ucitavamo kompleksan broj */
49
     ucitaj_kompleksan_broj(&z);
51
     ispisi_kompleksan_broj(z);
53
     printf("\n");
     printf("Polarni oblik kompleksnog broj je %.2f * e^i * %.2f\n",
     moduo(z), argument(z));
57
     return 0;
```

59 }

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include "polinom.h"
  /* Funkcija koja ispisuje polinom na stdout u citljivom obliku
     Polinom prenosimo po adresi, da bi ustedeli kopiranje cele
     strukture,
     vec samo prenosimo adresu na kojoj se nalazi polinom kog
     ispisujemo */
9 void ispisi(const Polinom * p)
11
      int i;
      for (i = p->stepen; i >= 0; i--) {
    if (p->koef[i]) {
13
        if (p->koef[i] >= 0)
      putchar('+');
        if (i > 1)
      printf("%.2fx^%d", p->koef[i], i);
17
        else if (i == 1)
      printf("%.2fx", p->koef[i]);
19
      printf("%.2f", p->koef[i]);
21
    }
23
      putchar('\n');
25 }
27 /* Funkcija koja ucitava polinom sa tastature */
  Polinom ucitaj()
  {
29
      int i;
      Polinom p;
31
      /* Ucitavamo stepen polinoma */
      scanf("%d", &p.stepen);
35
      /* Ponavljamo ucitavanje stepena sve dok ne unesemo stepen iz
     dozvoljenog opsega */
      while (p.stepen > MAX_STEPEN || p.stepen < 0) {
37
    printf("Stepen polinoma pogresno unet, pokusajte ponovo: ");
    scanf("%d", &p.stepen);
39
      }
41
      /* Unosimo koeficijente polinoma */
      for (i = p.stepen; i >= 0; i--)
43
    scanf("%lf", &p.koef[i]);
      return p;
45
  /* Funkcija racuna vrednost polinoma p u tacki x Hornerovim
```

```
algoritmom */
  /* x^4+2x^3+3x^2+2x+1 = ((x+2)*x+3)*x+2)*x+1*/
  double izracunaj(const Polinom * p, double x)
  {
51
       double rezultat = 0;
       int i = p->stepen;
      for (; i >= 0; i--)
    rezultat = rezultat * x + p->koef[i];
       return rezultat;
57
  }
59 /* Funkcija koja sabira dva polinoma */
  Polinom saberi(const Polinom * p, const Polinom * q)
61 {
      Polinom rez;
      int i;
63
      rez.stepen = p->stepen > q->stepen ? p->stepen : q->stepen;
65
      for (i = 0; i <= rez.stepen; i++)</pre>
67
    rez.koef[i] =
         (i > p->stepen ? 0 : p->koef[i]) + (i >
69
               q \rightarrow stepen ? 0 : q \rightarrow
               koef[i]);
       return rez;
73
  }
      Funkcija mnozi dva polinoma p i q */
77 Polinom pomnozi(const Polinom * p, const Polinom * q)
  {
       int i, j;
      Polinom r;
81
      r.stepen = p->stepen + q->stepen;
       if (r.stepen > MAX_STEPEN) {
    fprintf(stderr, "Stepen proizvoda polinoma izlazi iz opsega\n");
    exit(EXIT_FAILURE);
85
      }
87
      for (i = 0; i <= r.stepen; i++)
    r.koef[i] = 0;
89
      for (i = 0; i <= p->stepen; i++)
    for (j = 0; j \le q->stepen; j++)
        r.koef[i + j] += p->koef[i] * q->koef[j];
93
       return r;
95
97
  /* Funkcija racuna izvod polinoma p */
99 Polinom izvod(const Polinom * p)
  {
       int i;
      Polinom r;
103
```

```
if (p->stepen > 0) {
     r.stepen = p->stepen - 1;
     for (i = 0; i <= r.stepen; i++)
         r.koef[i] = (i + 1) * p->koef[i + 1];
109
    r.koef[0] = r.stepen = 0;
111
       return r;
  }
113
/* Funkcija racuna n-ti izvod polinoma p */
  Polinom nIzvod(const Polinom * p, int n)
117 {
       int i;
       Polinom r;
119
       if (n < 0) {
     fprintf(stderr, "U n-tom izvodu polinoma, n mora biti >=0 \n");
     exit(EXIT_FAILURE);
123
       }
       if (n == 0)
    return *p;
      r = izvod(p);
129
       for (i = 1; i < n; i++)
    r = izvod(&r);
131
       return r;
  }
```

```
/* Ovim pretrocesorskim direktivama zakljucavamo zaglavlje i time
     onemogucujemo
     da se sadrzaj zaglavlja vise puta ukljuci
  */
  #ifndef _POLINOM_H
6 #define _POLINOM_H
  #include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  /* Maksimalni stepen polinoma */
#define MAX_STEPEN 20
  /* Polinome predstavljamo strukturom koja cuva
16
    koeficijente (koef[i] je koeficijent uz clan x^i)
     i stepen polinoma */
18 typedef struct {
      double koef[MAX_STEPEN + 1];
      int stepen;
20
  } Polinom;
  /* Funkcija koja ispisuje polinom na stdout u citljivom obliku
```

```
Polinom prenosimo po adresi, da bi ustedeli kopiranje cele
     strukture,
     vec samo prenosimo adresu na kojoj se nalazi polinom kog
     ispisujemo */
void ispisi(const Polinom * p);
28 /* Funkcija koja ucitava polinom sa tastature */
  Polinom ucitaj();
30
  /* Funkcija racuna vrednost polinoma p u tacki x Hornerovim
     algoritmom */
|x|^{2} /* |x|^{4} + 2|x|^{3} + 3|x|^{2} + 2|x|^{4} = ( ( (x+2)*x + 3)*x + 2)*x + 1 */
  double izracunaj(const Polinom * p, double x);
  /* Funkcija koja sabira dva polinoma */
36 Polinom saberi(const Polinom * p, const Polinom * q);
38 /* Funkcija mnozi dva polinoma p i q */
  Polinom pomnozi(const Polinom * p, const Polinom * q);
40
  /* Funkcija racuna izvod polinoma p */
42 Polinom izvod(const Polinom * p);
44 /* Funkcija racuna n-ti izvod polinoma p */
 Polinom nIzvod(const Polinom * p, int n);
46 #endif
```

```
#include <stdio.h>
# #include "polinom.h"
4 /*
  Prevodjenje:
6 gcc -o test-polinom polinom.c test-polinom.c
8 ili:
  gcc -c polinom.c
10 gcc -c test-polinom.c
  gcc -o test-polinom polinom.o test-polinom.o
12 */
14 int main(int argc, char **argv)
  {
      Polinom p, q, r;
16
      double x;
      int n;
18
      /* Unos polinoma */
20
      printf
    ("Unesite polinom (prvo stepen, pa zatim koeficijente od najveceg
     stepena do nultog):\n");
      p = ucitaj();
24
      /* Ispis polinoma */
      ispisi(&p);
26
      /* Unos tacke u kojoj se racuna vrednost polinoma */
```

```
printf("\nUnesite tacku u kojoj racunate vrednost polinoma\n");
      scanf("%lf", &x);
      /* Ispisujemo vrednost polinoma u toj tacki */
32
      printf("Vrednost polimoma u tacki je %.2f\n", izracunaj(&p, x));
      /* Unesimo drugi polinom */
      printf
36
    ("\nUnesite drugi polinom (prvo stepen, pa zatim koeficijente od
     najveceg stepena do nultog):\n");
      q = ucitaj();
38
      /* Sabiramno polinome i ispisujemo zbir ta dva polinoma */
      r = saberi(&p, &q);
      printf("Zbir polinoma ");
42
      ispisi(&p);
      printf("i polinoma ");
      ispisi(&q);
      printf("je : ");
46
      ispisi(&r);
48
      /* Mnozimo polinome i ispisujemo prozivod ta dva polinoma */
      r = pomnozi(&p, &q);
50
      printf("\nProzvod polinoma ");
      ispisi(&p);
52
      printf("i polinoma ");
      ispisi(&q);
54
      printf("je : ");
      ispisi(&r);
56
      /* Izvod polinoma */
58
      printf("\nUnosite izvod polinoma koji zelite: ");
      scanf("%d", &n);
60
      r = nIzvod(&p, n);
      printf("%d. izvod polinoma ", n);
62
      ispisi(&p);
      printf("je : ");
64
      ispisi(&r);
      /* Uspesno zavrsavamo program */
      return 0;
68
```

```
#include <stdio.h>

/* Funkcija prikazuje na standardni ekran binarnu reprezentaciju
  celog broja u memoriji.

Bitove u zapisu broja treba da ispisujemo sa leva na desno, tj. od
  bita najvece tezine ka bitu najmanje tezine. Iz tog razloga, za
  pocetnu vrednost maske uzimamo vrednost ciji binarni zapis je
  takav da je bit najvece tezine 1, a svi ostali nule.
  Nakon toga, u svakoj iteraciji cemo tu jedinicu pomerati u desno,
  kako bismo ocitali naredni bit, gledano s leva na desno.
```

```
Odgovarajuci karakter, ('0' ili '1'), ispisuje se na ekranu.
   Zbog siftovanja maske u desno koja na pocetku ima najvisi bit
     postavljen na 1, neophodno je da maska bude neoznacen ceo broj i
      da se siftovanjem u desno ova 1 ne bi smatrala znakom i
     prepisivala, vec da bi nam se svakim siftovanjem sa levog kraja
      binarnog zapisa pojavljivale 0.*/
  void print_bits( int x)
      unsigned velicina = sizeof(int)*8;
                                            /* broj bitova celog broja
      unsigned maska; /* maska koju cemo koristiti za "ocitavanje"
     bitova */
       for( maska = 1 << (velicina -1); maska!=0 ; maska >>= 1)
          putchar( x & maska ? '1' : '0' );
12
      putchar('\n');
14
16
18 int main() {
      int broj;
      scanf("%x", &broj);
20
      print_bits(broj);
22
      return 0;
```

```
#include <stdio.h>
3 /* Funkcija prikazuje na standardni ekran binarnu reprezentaciju
     celog broja u memoriji */
  void print_bits( int x)
      unsigned velicina = sizeof(int)*8;
      unsigned maska;
      for( maska = 1 \ll (velicina -1); maska!=0 ; maska >>= 1)
          putchar( x & maska ? '1' : '0' );
      putchar('\n');
11
  /* Funkcija vraca broj jedinica u binarnoj reprezentaciji broja x
     pomeranjem broja x*/
int count_bits1(int x) {
      int br=0;
17
      unsigned wl = sizeof(int)*8 -1;
      unsigned maska = 1 << wl;
19
      /* Kako je argument funkcije oznacen ceo broj x ne mozemo da
     siftujemo x u desno.
          naredba x>>=1 vrsila bi aritmeticki sift u desno, tj. bitove
          sa desne strane bi bili popunjavani bitom znaka.
          Npr. -3 bit znaka je 1. U tom slucaju nikad nece biti
```

```
ispunjen uslov x!=0 i program ce biti zarobljen u
          beskonacnoj petlji.
25
      */
      /* Formiramo masku 100000...0000000,koja sluzi za
          ocitavanje bita najvece tezine. U svakoj iteraciji
          x se pomera u levo za 1 mesto, i ocitavamo sledeci
          bit. Petlja se zavrsava kada vise nema jedinica tj.
31
          kada x postane nula. */
      for( ; x!=0 ; x<<=1 )
33
          x & maska ? br++ : 1;
35
      return br;
 | }
37
  int main() {
41
      int x;
    scanf("%x", &x);
43
      printf("Broj bitova u zapisu je %d.\n", count_bits(x));
45
      return 0;
47 }
 #include <stdio.h>
3 /* Funkcija prikazuje na standardni ekran binarnu reprezentaciju
     celog broja u memoriji */
  void print_bits( int x) {
      unsigned velicina = sizeof(int)*8; /* broj bitova celog broja
      */
      unsigned maska; /* maska koju cemo koristiti za "ocitavanje"
     bitova */
      /* Bitove u zapisu broja treba da ispisujemo sa leva na desno,
     tj. od bita najvece tezine ka
       * bitu najmanje tezine. Iz tog razloga, za pocetnu vrednost
     maske uzimamo vrednost
       * ciji binarni zapis je takav da je bit najvece tezine 1, a svi
      ostali nule.
       * Nakon toga, u svakoj iteraciji cemo tu jedinicu pomerati u
11
     desno, kako bismo ocitali
       * naredni bit, gledano s leva na desno. Odgovarajuci karakter,
     ('0' ili '1'), ispisuje se na ekranu.
13
       * Zbog siftovanja maske u desno koja na pocetku ima najvisi bit
      postavljen na 1,
      * neophodno je da maska bude neoznacen ceo broj i da se
     siftovanjem u desno ova 1
       * ne bi smatrala znakom i prepisivala, vec da bi nam se svakim
     siftovanjem sa levog kraja
       * binarnog zapisa pojavljivale 0. */
17
      for( maska = 1 << (velicina -1); maska!=0 ; maska >>= 1)
19
```

putchar(x & maska ? '1' : '0');

```
putchar('\n');
 }
23
  /* Funkcija vraca broj jedinica u binarnoj reprezentaciji broja x
     pomeranjem broja x*/
  int count_bits1(int x) {
      int br=0;
27
      unsigned wl = sizeof(int)*8 -1;
29
      unsigned maska = 1 << wl;
      /* Kako je argument funkcije oznacen ceo broj x ne mozemo da
31
     siftujemo x u desno.
          naredba x>>=1 vrsila bi aritmeticki sift u desno, tj. bitove
          sa desne strane bi bili popunjavani bitom znaka.
33
          Npr. -3 bit znaka je 1. U tom slucaju nikad nece biti
          ispunjen uslov x!=0 i program ce biti zarobljen u
          beskonacnoj petlji.
      */
37
      /* Formiramo masku 100000...0000000,koja sluzi za
          ocitavanje bita najvece tezine. U svakoj iteraciji
          x se pomera u levo za 1 mesto, i ocitavamo sledeci
41
          bit. Petlja se zavrsava kada vise nema jedinica tj.
43
          kada x postane nula. */
      for( ; x!=0 ; x<<=1 )
          x & maska ? br++ : 1;
45
      return br;
47
49
 int main() {
      int x;
    scanf("%x", &x);
      printf("Broj bitova u zapisu je %d.\n", count_bits1(x));
55
      return 0;
 |}
```

```
#include <stdio.h>

/* Funkcija vraca najveci neoznaceni broj sastavljen iz istih
bitova kao i x */
unsigned najveci(unsigned x) {
   unsigned velicina = sizeof(unsigned)*8;

/* Formiramo masku 100000...0000000 */
   unsigned maska = 1 << (velicina-1);

/* Inicijalizujemo rezultat na 0 */
   unsigned rezultat = 0;</pre>
```

```
/* Dokle god postoje jedinice u binarnoj reprezentaciji broja x
     (tj. dokle god je x razlicit od nule) pomeramo ga ulevo. */
      for( ; x!=0; x<<=1 ) {
          /* Za svaku jedinicu, potiskujemo jednu
16
                 novu jedinicu sa leva u rezultat */
          if( x & maska) {
18
              rezultat >>= 1;
              rezultat |= maska;
20
          }
      }
22
      return rezultat;
24
26
  /* Funkcija vraca najmanji neoznacen broj
     sa istim binarnim ciframa kao i x */
  unsigned najmanji (unsigned x) {
      /* Inicijalizujemo rezultat na 0 */
30
      unsigned rezultat =0;
32
      /* Dokle god imamo jedinice u broju x, pomeramo ga udesno. */
      for( ; x!=0 ; x>>=1){
34
          /* Za svaku jedinicu, potiskujemo jednu novu jedinicu sa
     desna u rezultat */
          if( x& 1) {
36
              rezultat <<=1;
              rezultat |= 1;
38
          }
      }
40
      return rezultat;
42
44
  /* Funkcija prikazuje na standardni ekran binarnu reprezentaciju
     celog broja u memoriji */
46 void print_bits( int x) {
      unsigned velicina = sizeof(int)*8;
      unsigned maska;
48
      for( maska = 1 << (velicina -1); maska!=0 ; maska >>= 1)
          putchar( x & maska ? '1' : '0' );
      putchar('\n');
54 }
56 int main() {
    int broj;
      scanf("%x", &broj);
58
    printf("Najveci:\n");
60
    print_bits( najveci(broj) );
    printf("Najmanji:\n");
    print_bits( najmanji(broj) );
64
      return 0;
```

}

```
| #include <stdio.h>
3 /* Funckija postavlja na nulu n bitova pocev od pozicije p.
  * Pozicije se broje pocev od pozicije najnizeg bita,
  * pri cemu se broji od nule .
   * Npr, za n=5, p=10
         1010 1011 1100 1101 1110 1010 1110 0111
         1010 1011 1100 1101 1110 1000 0010 0111
   */
  unsigned reset(unsigned x, unsigned n, unsigned p) {
      /* Cilj nam je da samo zeljene bitove anuliramo, a da ostali
     ostanu nepromenjeni.
       * Formiramo masku koja ima n bitova postavljenih na O pocev od
     pozicije p,
       * dok su svi ostali postavljeni na 1.
13
       * Na primer, za n=5 i p=10
15
       * formiramo masku oblika
       * 1111 1111 1111 1111 1111 1000 0011 1111
17
       * To postizemo na sledeci nacin:
                                   1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
       * ~0
19
     1111
       * (~0 << n)
                             1111 1111 1111 1111 1111 1111 1110 0000
       * ~(~0 << n)
                             0000 0000 0000 0000 0000 0000 0001 1111
       * (~(~0 << n) << ( p-n+1))
                                               0000 0000 0000 0000 0000
      0111 1100 0000
       * \sim (\sim (\sim 0 << n) << (p-n+1))
                                             1111 1111 1111 1111 1111
23
     1000 0011 1111
      unsigned maska =  \sim ( \sim ( \sim 0 << n) << (p-n+1) ); 
25
27
      return x & maska;
29
  /* Funckija postavlja na 1 n bitova pocev od pozicije p.
  * Pozicije se broje pocev od pozicije najnizeg bita,
31
   * pri cemu se broji od nule .
   * Npr, za n=5, p=10
33
         1010 1011 1100 1101 1110 1010 1110 0111
         1010 1011 1100 1101 1110 1111 1110 0111
35
 unsigned set(unsigned x, unsigned n, unsigned p) {
      /* Kako zelimo da samo odredjenih n bitova postavimo na 1, dok
     ostali treba da ostanu netaknuti.
       * Na primer, za n=5 i p=10
39
       * formiramo masku oblika 0000 0000 0000 0000 0111 1100
     0000
       * prateci vrlo slican postupak kao za prethodnu funkciju
41
      unsigned maska = (0 << n) << (p-n+1);
43
```

```
return x|maska;
47
  /* Funkcija vraca celobrojno polje bitova, desno poravnato, koje
     predstavlja n bitova
  * pocev od pozicije p u binarnoj reprezentaciji broja x, pri cemu
     se pozicija broji
   * sa desna ulevo, gde je pocetna pozicija 0.
   * Na primer za n = 5 i p = 10 i broj
        1010 1011 1100 1101 1110 1010 1110 0111
        0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 1011
55 unsigned get_bits(unsigned x, unsigned n, unsigned p) {
      /* Kreiramo masku kod kod koje su poslednjih n bitova 1, a
     ostali su 0.
       * Na primer za n=5
57
       * 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0001 1111
59
      unsigned maska = \sim(\sim 0 << n);
61
      /* Pomeramo sadrzaj u desno tako da trazeno polje bude uz desni
     kraj.
       * Zatim maskiramo ostale bitove, sem zeljenih n i vracamo
63
     vrednost */
      return maska & (x >> (p-n+1));
65 }
  /* Funkcija vraca broj x kome su n bitova pocev od pozicije p
     postavljeni na
     vrednosti n bitova najnize tezine binarne reprezentacije broja y
69
  unsigned set_n_bits(unsigned x, unsigned n, unsigned p, unsigned y)
       /* Kreiramo masku kod kod koje su poslednjih n bitova 1, a
71
     ostali su 0.
       * Na primer za n=5
       * 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0001 1111
73
       */
      unsigned last_n_1 = ~(~0 << n);
75
      /* Kao ranije u funkciji reset, kreiramo masku koja ima n bitova
77
      postavljenih
       * na O pocevsi od pozicije p, dok su ostali bitovi 1.
       * Na primer za n=5 i p =10
79
       * 1111 1111 1111 1111 1111 1000 0011 1111
       */
81
      unsigned middle_n_0 = \sim (\sim (\sim 0 << n) << (p-n+1));
83
      /* x sa resetovanih n bita na pozicijama pocev od p */
      unsigned x_reset = x & middle_n_0;
85
      /* y cijih je n bitova najnize tezine pomereno tako da stoje
87
       * pocev od pozicije p. Ostali bitovi su nule.
         (y & last_n_1) resetuje sve bitove osim najnizih n
```

```
unsigned y_shift_middle= (y & last_n_1) << (p-n+1);
       return x_reset ^ y_shift_middle;
93
95
  /* Funkcija invertuje bitove u zapisu broja x pocevsi od pozicije p
      njih n*/
  unsigned invert(unsigned x, unsigned p)
99
     /* Formiramo masku sa n jedinica pocev od pozicije p
        * Na primer za n=5 i p=10
101
        * 0000 0000 0000 0000 0000 0111 1100 0000
        */
103
    unsigned maska = \sim(\sim 0 << n) << (p-n+1);
     /* Operator ekskluzivno ili invertuje sve bitove gde je
      odgovarajuci
          bit maske 1. Ostali bitovi ostaju nepromenjeni. */
     return maska ^ x;
  }
109
111
  /* Funkcija prikazuje na standardni ekran binarnu reprezentaciju
      celog broja u memoriji */
  void print_bits( int x)
113
      unsigned velicina = sizeof(int)*8;
       unsigned maska;
       for( maska = 1 << (velicina -1); maska!=0 ; maska >>= 1)
           putchar( x & maska ? '1' : '0' );
       putchar('\n');
  }
  int main() {
       unsigned broj, p, n, y;
       scanf("%u%u%u", &broj, &n, &p, &y);
       printf("Broj %5u %25s= ", broj, "");
      print_bits(broj);
131
      printf("reset(\%5u,\%5u,\%5u)\%11s = ", broj, n, p, "");
      print_bits( reset(broj, n, p));
    printf("set(\frac{5u}{5u},\frac{5u}{5u})\frac{13s}{13s} = ", broj, n, p, "");
      print_bits( set(broj, n, p));
       printf("get_bits(%5u,%5u,%5u)%8s = ", broj, n, p, "");
139
      print_bits( get_bits(broj, n, p));
      printf("y = %31u = ", y);
141
       print_bits(y);
       printf("set_n_bits(\%5u,\%5u,\%5u,\%5u) = ", broj, n, p, y);
143
```

```
print_bits( set_n_bits(broj, n, p, y));

printf("invert(%5u,%5u,%5u)%10s = ", broj, n, p, "");
print_bits( invert(broj, n, p));

return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
  /* Funkcija broj x rotira u levo za n mesta
  * Na primer za n =5 i x cija je interna reprezentacija
   * 1010 1011 1100 1101 1110 0001 0010 0011
   * 0111 1001 1011 1100 0010 0100 0111 0101
   */
 unsigned rotate_left(int x, unsigned n) {
      unsigned first_bit;
      /* Maska koja ima samo najvisi bit postavljen na 1 neophodna da
     bismo pre siftovanja u levo za 1 sacuvali najvisi bit. */
      unsigned first_bit_mask = 1 << (sizeof(unsigned)*8 -1);</pre>
      int i;
      /* n puta vrsimo rotaciju za jedan bit u levo. U svakoj
     iteraciji odredimo prvi bit, a potom pomeramo sadrzaj broja x u
     levo za 1 i potom najnizi bit postavljamo na vrednost koju je
     imao prvi bit koji smo istisnuli siftovanjem */
      for( i= 0; i<n; i++) {
          first_bit = x & first_bit_mask;
          x = x << 1 \mid first_bit >> (sizeof(unsigned)*8-1);
      }
      return x;
20 }
  /* Funkcija neoznacen broj x rotira u desno za n
   * Na primer za n =5 i x cija je interna reprezentacija
  * 1010 1011 1100 1101 1110 0001 0010 0011
24
   * 0001 1101 0101 1110 0110 1111 0000 1001
  unsigned rotate_right(unsigned x, unsigned n) {
      unsigned last_bit;
28
      int i;
      /* n puta ponavljamo rotaciju u desno za jedan bit. U svakoj
     iteraciji odredjujemo bit najmanje tezine broja x, zatm tako
     odredjeni bit siftujemo u levo tako da najnizi bit dode do
     pozicije najviseg bita i nakon siftovanja x za 1 u desno
     postavljamo x-ov najvisi bit na vrednost najnizeg bita. */
      for(i=0; i<n; i++){
32
          last bit = x & 1;
          x = x >> 1 \mid last_bit << (sizeof(unsigned)*8-1);
34
36
      return x;
```

```
38 }
  /* Verzija funkcije koja broj x rotira u desno za n mesta, gde je x
     oznaceni broj */
  int rotate_right_signed(int x, unsigned n) {
     unsigned last_bit;
      int i;
44
46
      /* U svakoj iteraciji odredjujemo bit najmanje tezine tj.
     last_bit.
   Kako je x oznacen ceo broj, tada se prilikom siftovanja u desno
     vrsi aritmeticki sift i cuva se znak broja. Iza tog razloga
     imamo dva slucaja u zavisnosti od znaka od x.
     Nije dovoljno da se ova provera izvrsi pre petlje, jer
48
     rotiranjem u desno na mesto najviseg bita moze doci i 0 i 1,
     nezavisno od pocetnog znaka x.
     for(i=0; i<n; i++) {
50
          last_bit = x & 1;
          if(x<0)
              /* Siftovanjem u desno broja koji je negativan dobijamo
54
     1 na najvisoj
               * poziciji. Na primer ako je x
               * 1010 1011 1100 1101 1110 0001 0010 001b
56
               * (sa b oznacavamo u primeru 1 ili 0 na najnizoj
     poziciji)
58
               * last_bit je
               60
               * nakon Siftovanja za 1 u desno
               * 1101 0101 1110 0110 1111 0000 1001 0001
62
               * da bismo najvisu 1 u x postavili na b nije dovoljno
64
     da ga siftujemo
               * na najvisu poziciju jer bi se time dobile 0, a nama
     su potrebne 1
               * zbog bitovskog &
               * zato prvo komplementiramo, pa tek onda siftujemo
               * ~last_bit << (sizeof(int)*8 -1)
68
               * (B oznacava ~b)
70
               * i ponovo komplementiramo da bismo imali b na najvisoj
      poziciji
               * i sve 1 na ostalim pozicijama
72
               * ~(~last_bit << (sizeof(int)*8 -1))
               * b111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
74
             x = (x >>1) & \sim(\sim last_bit << (size of (int) *8 -1));
76
          else
             x = (x >>1) \mid last_bit << (size of (int) *8 -1);
      }
80
      return x;
82 }
```

```
/* Funkcija prikazuje na standardni ekran binarnu reprezentaciju
      celog broja u memoriji */
86 void print_bits( int x)
      unsigned velicina = sizeof(int)*8;
      unsigned maska;
      for( maska = 1 \ll (velicina -1); maska!=0 ; maska >>= 1)
           putchar( x & maska ? '1' : '0' );
      putchar('\n');
92
  }
94
  int main() {
    unsigned x, k;
96
      scanf("%x%x", &x, &k);
      printf("x %36s = ", "");
98
      print_bits(x);
      printf("rotate_left(%7u,%6u)%8s = ", x, k, "");
100
      print_bits( rotate_left(x, k));
      printf("rotate_right(%7u,%6u)%7s = ", x, k, "");
      print_bits( rotate_right(x, k));
104
      printf("rotate_right_signed(%7u,%6u) = ", x, k);
      print bits( rotate right signed(x, k));
108
      return 0;
110 }
```

```
#include <stdio.h>
  /* Funkcija vraca vrednost cija je binarna reprezentacija slika u
     ogledalu binarne reprezentacije broja x. Na primer za x cija
     binarna reprezentacija izgleda ovako
  * 101010111100110111110010010010011
  funkcija treba da vrati broj cija binarna reprezentacija izgleda:
  * 11000100100001111011001111010101
   */
 unsigned mirror(unsigned x) {
      unsigned najnizi_bit;
      unsigned rezultat = 0;
10
      int i;
      /* Krecemo od najnizeg bita u zapisu broja x i dodajemo ga u
      for(i =0; i < sizeof(x)*8; i++) {
14
          najnizi_bit = x & 1;
          x >>=1;
          /* Potiskujemo trenutni rezultat ka levom kraju tako svi
     prethodno postavljeni bitovi dobijaju vecu poziciju, a novi bit
     postavljamo na najnizu poziciju */
          rezultat <<= 1;
```

```
rezultat |= najnizi_bit;
      }
      return rezultat;
  }
22
  /* Funkcija prikazuje na standardni ekran binarnu reprezentaciju
     celog broja u memoriji */
26 void print_bits( int x)
      unsigned velicina = sizeof(int)*8;
      unsigned maska;
28
      for( maska = 1 << (velicina -1); maska!=0 ; maska >>= 1)
          putchar( x & maska ? '1' : '0' );
30
      putchar('\n');
32
  }
34
  int main() {
    int broj;
36
      scanf("%x", &broj);
    /*Ispisujemo binarnu reprezentaciju unetog broja*/
      print_bits(broj);
40
      putchar('\n');
    /*Ispisujemo binarnu reprezentaciju broja dobijenog
42
        pozivom funkcije mirror
44
      print_bits( mirror(broj));
46
      return 0;
 }
48
```

```
#include <stdio.h>
  int Broj01(unsigned int n){
    int broj_nula, broj_jedinica;
    unsigned int maska;
    /* Postavljamo broj jedinica i broj nula na 0 */
    broj_nula=0;
    broj_jedinica=0;
    /* Postavljamo masku tako da pocinjemo sa analiziranjem bita
12
     najvece tezine */
    maska=1<<(sizeof(unsigned int)*4-1);</pre>
14
16
    /* Dok ne obidjemo sve bitove u zapisu broj n */
    while(maska!=0){
18
      /* Proveravamo da li se na poziciji koju odredjuje maska nalazi
```

```
0 ili 1 i uvecavamo odgovarajuci brojac */
      if(n&maska){
        broj_jedinica++;
22
      else{
24
        broj_nula++;
26
      /* Pomeramo masku u desnu stranu tako da mozemo da ocitamo
     vrednost narednog bita */
      maska=maska>>1;
    }
30
    /* Ako je broj jedinica veci od broja nula vracamo 1, u suprotnom
     vracamo 0 */
    return (broj_jedinica>broj_nula)? 1: 0;
34
36
  int main(){
   unsigned int n;
38
    /* Ucitavamo broj */
40
    scanf("%u", &n);
42
    /* Ispsujemo vrednost funkcije */
    printf("%d\n", Broj01(n));
44
    return 0;
  }
```

```
#include <stdio.h>
  int broj_parova(unsigned int x){
    int broj_parova;
    unsigned int maska;
    /* Postavljamo broj parova na 0 */
    broj_parova=0;
    /* Postavljamo masku tako da mozemo da procitamo da li su dva
     najmanja bita u zapisu broja x 11 */
    /* broj 3 je binarno 000....00011 */
    maska=3;
14
16
    /* Dok ne obidjemo sve parove bitova u zapisu broja x */
    while (x!=0) {
18
      /* Proveravamo da li se na najmanjim pozicijama broj x nalazi 11
20
      par */
```

```
if((x & maska) == maska){
        broj_parova++;
2.4
      /* Pomeramo broj u desnu stranu tako da mozemo da ocitamo
     vrednost sledeceg para bitova */
      x=x>>1;
26
28
    return broj_parova;
30
32 }
34 int main(){
    unsigned int x;
    /* Ucitavamo broj */
    scanf("%u", &x);
38
    /* Ispsujemo vrednost funkcije */
    printf("%d\n", broj_parova(x));
42
    return 0;
44 }
```

```
#include <stdio.h>
   Niska koju formiramo je duzine
    (sizeof(unsigned int)*8)/4 +1
    jer za svaku heksadekadnu cifru nam trebaju 4 binarne cifre i
     jedna dodatna pozicija nam treba za terminirajucu nulu.
    Prethodni izraz je identican sa sizeof(unsigned int)*2+1.
   Na primer, ako je duzina unsigned int 4 bajta onda je MAX_DUZINA 9
  #define MAX_DUZINA sizeof(unsigned int)*2 +1
14
16 void prevod(unsigned int x, char s[]){
    int i;
    unsigned int maska;
    int vrednost;
    /* Heksadekadni zapis broja 15 je 000...0001111 - ovo nam
22
     odgovara ako hocemo da citamo 4 uzastopne cifre */
```

```
maska=15;
24
      Broj cemo citati od pozicije najmanje tezine ka poziciji najvece
26
      tezine;
      npr. za broj 0000000001101000100001111010101
      u prvom koraku cemo procitati bitove:
28
     000000000110100010000111101<0101> (bitove izdvojene sa <...>)
      u drugom koraku cemo procitati:
     00000000011010001000011<1101>0101
      u trecem koraku cemo procitati:
30
     0000000001101000100<0011>11010101
      i tako redom
32
      indeks i oznacava poziciju na koju smestamo vrednost
34
    for(i=MAX_DUZINA-2; i>=0; i--){
36
      /* Vrednost izdvojene cifre */
      vrednost=x&maska;
38
      /* Ako je vrednost iz opsega od 0 do 9 odgovarajuci karakter
40
     dobijamo dodavanjem ASCII koda '0'
      Ako je vrednost iz opsega od 10 do 15 odgovarajuci karakter
     dobijamo tako sto prvo oduzmemo 10 (dobijamo vrednosti od 0 do
     5) pa dodamo ASCII kod 'A' (time dobijamo slova 'A', 'B', ...
      'F')
      */
42
      if (vrednost < 10) {
        s[i]=vrednost+'0';
44
      }
      else{
46
        s[i]=vrednost-10+'A';
48
      /* Broj pomeramo za 4 bita u desnu stranu tako da mozemo da
     procitamo sledecu cifru */
      x=x>>4;
52
54
    s[MAX_DUZINA-1] = ' \setminus 0';
56
  int main(){
58
    unsigned int x;
    char s[MAX_DUZINA];
60
    /* Ucitavamo broj */
62
    scanf("%u", &x);
64
    /* Pozivamo funkciju */
    prevod(x, s);
66
    /* Ispsujemo dobijenu nisku */
    printf("%s\n", s);
```

```
70 return 0;
72 }
```

Rešenje 1.16

```
#include <stdio.h>
  /* Bitno!
   * Kad pisemo rekurzivnu funkciju moramo da obezbedimo:
  * - Izlazak iz rekurzije, rekurzije obicno trivijalnim slucajem.
   * - Rekurzivni poziv kojim se resava problem manje dimenzije.
  * - Rekurzija nam omogucava pisanje elegantnijih resenja.
   * - Rekurzivne funkcije trose mnogo vise memorije nego
          iterativne koje resavaju isti problem.
10
  /* Iskomentarisan je deo koji se ispisuje svaki put kad se
  * udje u funkciju. Odkomentarisati pozive printf funkcije u
   * obe funkcije da uocite razliku u broju rekurzivnih poziva
  * obe verzije.
14
   * Kako se menja stanje na sistemskom steku,
16
   * dok se funkcija izvrsava?
18
 /* Linearno resenje se zasniva na cinjenici:
20
      x^0 = 1
     x^k = x * x^(k-1)
22
24 int stepen(int x, int k)
      printf("Racunam stepen (%d, %d)\n", x, k);
26
      if(k==0)
              return 1;
28
      return x * stepen(x, k-1);
30
      /*Celo telo funkcije se moze ovako kratko zapisati
      return k == 0 ? 1 : x * stepen(x,k-1); */
32
34
  /*Druga verzija prethodne funkcije.
36 Obratiti paznju na efikasnost u odnosu na prvu verziju! */
38
  /* Logaritamsko resenje je zasnovano na cinjenicama:
         x^0 = 1;
         x^k = x * (x^2)^(k/2), za neparno k
         x^k = (x^2)^(k/2), za parno k
42
  * Ovom resenju ce biti potrebno manje
```

```
* rekurzivnih poziva da bi doslo do rezultata,
   * i stoga je efikasnije.
   */
48 int stepen2(int x, int k)
      printf("Racunam stepen2 (%d, %d)\n",x,k);
   if(k == 0)
          return 1;
52
      /*Ako je stepen paran*/
      if((k \% 2) == 0)
54
            return stepen2(x*x, k/2);
      /*Inace (ukoliko je stepen neparan) */
      return x*stepen2(x*x, k/2);
58 }
60 main() {
    int x, k;
    scanf("%d%d", &x, &k);
62
      printf("%d", stepen(2,10));
      printf("\n----\n");
      printf("%d\n", stepen2(2,10));
66
  }
```

```
#include <stdio.h>
 #include <stdlib.h>
4 #define MAX 100
6 /* NAPOMENA: Ovaj problem je iskoriscen da ilustruje
   * uzajamnu (posrednu) rekurziju.
  */
10 /* Deklaracija funkcije neparan mora da bude navedena
   * jer se ta funkcija koristi u telu funkcije paran,
* tj. koristi se pre svoje definicije.
   * Funkcija je mogla biti deklarisana i u telu funkcije paran.
  */
14
16 unsigned neparan(unsigned n);
  /* Funckija vraca 1 ako broj n ima paran broj cifara inace vraca 0.
      */
  unsigned paran(unsigned n) {
      if(n>=0 \&\& n<=9)
          return 0;
      else
22
          return neparan(n/10);
24 }
  /* Funckija vraca 1 ako broj n ima neparan broj cifara inace vraca
     0. */
 unsigned neparan(unsigned n) {
```

```
if(n>=0 && n<=9)
          return 1;
30
          return paran(n/10);
32 }
34 /* Glavna funkcija za testiranje */
  int main() {
      int n;
36
      printf("Unesite ceo broj: ");
      scanf("%d", &n);
38
      printf("Uneti broj ima %sparan broj cifara\n", (paran(n) == 1 ?
      " ": " ne"));
      return 0;
42
```

```
#include <stdio.h>
  /* Repno-rekurzivna (eng. tail recursive) je ona funkcija
  * Cije se telo zavrsava rekurzivnim pozivom, pri cemu
   * taj rekurzivni poziv ne ucestvuje u nekom izrazu.
   * Kod ovih funkcija se po zavrsetku za tekuci rekurzivni poziv
   * umesto skoka na adresu povratka skace na adresu
   * povratka za prethodni poziv, odnosno za poziv na manjoj
  * dubini. Time se stedi i prostor i vreme.
10
  * Ovakve funkcije se mogu lako zameniti odgovarajucom
   * iterativnom funkcijom,
  * cime se smanjuje prostorna slozenost algoritma.
14
16
  /* PomoCna funkcija koja izracunava n! * result.
* Koristi repnu rekurziju. */
20 /* Result je argument u kom cemo akumulirati do tada izracunatu
   * vrednost faktorijela.
22 * Kada zavrsimo, tj. kada dodjemo do izlaza iz rekurzije potrebno
   * da vratimo result. */
24 int faktorijelRepna(int n, int result) {
      if (n == 0)
          return result;
26
      return faktorijelRepna(n - 1, n * result);
28
  }
  /* Sada Zelimo da se oslobodimo repne rekurzije koja postoji u
  * funkciji faktorijelRepna, koristeci algoritam sa predavanja.
32
34 * Najpre cemo vrednost argumenta funkcije postaviti na vrednost
```

```
* koja bi se prosledjivala rekurzivnom pozivu i pomocu goto naredbe
   * vratiti se na pocetak tela funkcije.
38
  int faktorijelRepna_v1(int n, int result) {
      pocetak:
40
      if (n == 0)
          return result;
42
      result = n*result;
44
      n=n-1;
      goto pocetak;
46
  }
48
  /* Pisanje bezuslovnih skokova (goto naredbi)
* nije dobra programerska praksa.
   * Iskoristicemo prethodni medjukorak da bismo
   * dobili iterativno resenje bez bezuslovnih skokova.
52
   */
54 int faktorijelRepna_v2(int n, int result) {
      while (n!=0) {
          result = n*result;
56
          n=n-1;
      }
58
      return result;
60
  }
62
  /* Nasim gore navedenim funkcijama pored n, mora da se salje
  * i 1 za vrednost drugog argumenta u kome ce se akumulirati
   * rezultat. Funkcija faktorijel(n) je ovde radi udobnosti
   * korisnika, jer je sasvim prirodno da za faktorijel zahteva
68
   * samo 1 parametar.
  * Funkcija faktorijel izracunava n!, tako Sto odgovarajucoj gore
   * navedenoj funkciji koja zaista racuna faktorijel,
  * salje ispravne argumente i vraca rezultat koju joj ta funkcija
72
   * vrati.
   * Za testiranje, zameniti u telu funkcije faktorijel poziv
   * faktorijelRepna sa pozivom faktorijelRepna_v1, a zatim sa pozivom
  * funkcije faktorijelRepna_v2.
76
   */
78 int faktorijel(int n) {
      return faktorijelRepna(n, 1);
80 }
82 /* Test program */
  int main(){
       int n;
84
      printf("Unesite n (<= 12): ");</pre>
      scanf("%d", &n);
88
      printf("%d! = %d\n", n , faktorijel(n));
```

```
return 0;
92 }
```

Rešenje 1.21

```
#include <stdio.h>
  #define MAX_DIM 1000
  /* Bitno!
   * Kad pisemo rekurzivnu funkciju moramo da obezbedimo:
  * - Izlazak iz rekurzije (obicno trivijalnim slucajem).
   * - Rekurzivni poziv kojim se reSava problem manje
       dimenzije.
     Rekurzija nam omogucava pisanje elegantnijih resenja.
      Rekurzivne funkcije troSe mnogo vise memorije nego
          iterativne koje reSavaju isti problem.
12
14
  * n==0, suma(a,0) = 0
   * n >0, suma(a,n) = a[n-1] + suma(a,n-1)
         Suma celog niza je jednaka sumi prvih n-1 elementa
          uveCenoj za poslednji element celog niza.
20
22 int sumaNiza(int *a, int n)
      /* Ne stavljamo strogu jednakost n==0,
24
       * za slucaj da korisnik prilikom prvog poziva,
       * poSalje negativan broj za velicinu niza.
      if(n \le 0)
28
              return 0;
      return a[n-1] + sumaNiza(a,n-1);
32 }
34
   * n==0, suma(a,0) = 0
  * n > 0, suma(a,n) = a[0] + suma(a+1,n-1)
36
          Suma celog niza je jednaka zbiru prvog elementa
38
          niza i sume preostalih n-1 elementa.
   */
40 int sumaNiza2(int *a, int n)
  {
      if(n \le 0)
42
              return 0;
44
      return a[0] + sumaNiza2(a+1,n-1);
```

```
46 }
  int main()
48
    int x, a[MAX_DIM];
      int n, i=0;
50
      /* Ucitavamo broj elemenata niza */
      scanf("%d", &n);
      /* Ucitavamo n elemenata niza. */
    for(i=0; i<n; i++)
56
      scanf("%d", &a[i]);
58
            int a[]={ 10, 2, 3, 45, 21};
        int n = sizeof(a)/sizeof(int);
60
       * Ovako odredjivanje velicine niza je primenljivo
       * samo na nizove koji su definisani i inicijalizovani
62
       * kao u prethodnom redu, navodjenjem elemenata.
64
66
      printf("Suma elemenata je %d\n", sumaNiza(a, n));
68
      printf("Suma elemenata je %d\n", sumaNiza2(a, n));
70
      return 0;
72
  }
```

```
#include <stdio.h>
  #define MAX_DIM 256
  /* Rekurzivna funkcija koja odredjuje maksimum celobrojnog niza niz
     dimenzije n */
int maksimum_niza(int niz[], int n) {
      /* Izlazak iz rekurzije: ako je niz dimenzije jedan, najveci je
     ujedno i jedini element niza */
    if (n==1) return niz[0];
      /* ReSavamo problem manje dimenzije */
      int max=maksimum_niza(niz, n-1);
11
    /* Ako nam je poznato resenje problema dimenzije n-1, reSavamo
     problem dimenzije n */
    return niz[n-1] > max ? niz[n-1] : max ;
15
  int main ()
17 {
      int brojevi[MAX_DIM];
      int n;
19
      /* Sve dok ne dodjemo do kraja ulaza, ucitavamo brojeve u niz; i
```

```
predstavlja indeks tekuceg broja. */
int i=0;
while(scanf("%d", &brojevi[i])!=EOF){
    i++;
}
n=i;

/* Stampamo maksimum unetog niza brojeva */
printf("%d\n", maksimum_niza(brojevi, n));
return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
  #define MAX DIM 256
| int skalarno(int a[], int b[], int n
      /* Izlazak iz rekurzije */
      if(n==0) return 0;
      /* Na osnovu reSenja problema dimenzije n-1, resavamo problem
     dimenzije n */
      else return a[n-1] * b[n-1] + skalarno(a,b,n-1);
  }
  int main()
 {
14
      int i, a[MAX_DIM], b[MAX_DIM], n;
      /* Unosimo dimenziju nizova, */
      scanf("%d",&n);
18
      /* a zatim i same nizove. */
20
      for(i=0; i<n; i++)
        scanf("%d",&a[i]);
22
      for(i=0;i<n;i++)
24
        scanf("%d",&b[i]);
      /* Ispisujemo rezultat skalarnog proizvoda dva ucitana niza. */
      printf("%d\n", skalarno(a,b,n));
28
      return 0;
30
```

```
#include < stdio.h >
#define MAX_DIM 256

int br_pojave(int x, int a[], int n)
```

```
6 {
      /* Izlazak iz rekurzije */
      if (n==1) return a[0]==x ? 1 : 0;
      int bp = br_pojave(x, a, n-1);
      return a[n-1] == x ? 1 + bp : bp;
12 }
14 int main()
      int x, a[MAX_DIM];
16
      int n, i=0;
18
      /* UCitavamo broj koji se trazi */
      scanf("%d", &x);
20
      /* Sve dok ne dodjemo do kraja ulaza, ucitavamo brojeve u niz; i
22
      predstavlja indeks tekuceg broja */
      i=0;
      while(scanf("%d", &a[i])!=EOF){
24
          i++;
      }
26
      n=i;
28
      /* Ispisujemo broj pojave broja x u niz a */
      printf("%d\n", br_pojave(x,a,i));
30
      return 0;
32 }
```

```
#include<stdio.h>
2 #define MAX_DIM 256
4 int tri_uzastopna_clana(int x, int y, int z, int a[], int n)
      /* Ako niz ima manje od tri elementa izlazimo iz rekurzije */
      if(n<3) return 0;
      else return (a[n-3]==x) && (a[n-2]==y) && (a[n-1]==z) | |
     tri_uzastopna_clana(x,y,z,a,n-1);
10 }
12 int main ()
      int x,y,z, a[MAX_DIM];
14
      int n;
16
      /* UCitavaju se tri cela broja za koje se ispituje da li su
     uzastopni Clanovi niza */
      scanf("%d%d%d",&x,&y,&z);
18
      /* Sve dok ne dodjemo do kraja ulaza, uCitavamo brojeve u niz */
20
          int i=0;
          while(scanf("%d", &a[i])!=EOF){
```

```
#include<stdio.h>
# #include < string . h >
  /* niska moze imati najviSe 32 karaktera + 1 za terminalnu nulu */
4 #define MAX_DIM 33
6 int palindrom(char s[], int n)
      if((n==1) || (n==0)) return 1;
      return (s[n-1]==s[0]) && palindrom(s+1, n-2);
10 }
  int main()
14 {
      char s[MAX_DIM];
      int n;
16
      /* Ucitavamo nisku sa ulaza */
18
      scanf("%s",s);
      /* Odredjujemo duzinu niske */
      n=strlen(s);
22
      /* Ispisujemo na izlazu poruku da li je niska palindrom ili nije
24
      if(palindrom(s,n))
          printf("da\n");
      else printf("ne\n");
28
      return 0;
  }
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define MAX_DUZINA_NIZA 50

void ispisiNiz(int a[], int n){
   int i;
```

```
for(i=1;i<=n;i++)
          printf("%d ", a[i]);
      printf("\n");
 }
11
13 /* Funkcija proverava da li se x vec
  nalazi u permutaciji na prethodnih 1...n mesta*/
int koriscen(int a[], int n, int x){
      int i;
      for(i=1; i<=n; i++)
17
          if(a[i] == x) return 1;
      return 0;
21 }
  /* F-ja koja ispisuje sve permutacije od skupa {1,2,...,n}
   * a[] je niz u koji smesta permutacije
  * m - oznacava da se na m-tu poziciju u permutaciji
            smesta jedan od preostalih celih brojeva
  * n- je velicina skupa koji se permutuje
   * Funkciju pozivamo sa argumentom m=1 jer krecemo da
  * formiramo permutaciju od 1. pozicije i nikada
29
   * ne koristimo a[0].
  void permutacija(int a[], int m, int n){
      int i:
33
    /* Izlaz iz rekurzije:
   * Ako je pozicija na koju treba smestiti broj premasila
   * velicinu skupa, onda se svi brojevi vec nalaze u
37
   * permutaciji i ispisujemo permutaciju. */
      if(m>n) {
39
          ispisiNiz(a,n);
          return;
41
      }
43
      /*Ideja: pronalazimo prvi broj koji mozemo da
      postavimo na m-to mesto u nizu (broj koji se do
45
      sada nije pojavio u permutaciji). Zatim, rekurzivno
      pronalazimo one permutacije koje odgovaraju
47
      ovako postavljenom pocetku permutacije.
      Kada to zavrsimo, proveravamo da li postoji jos neki
49
    broj koji moze da se stavi na m-to mesto u nizu
      (to se radi u petlji). Ako
51
      ne postoji, funkcija je zavrSila sa radom.
    Ukoliko takav broj postoji, onda ponovo pozivamo
    rekurzivno pronalazenje odgovarajucih permutacija,
    ali sada sa drugacije postavljenim prefiksom. */
57
      for(i=1;i<=n;i++){
          /* Ako se broj i nije do sada pojavio u permutaciji
59
           st od 1 do m-1 pozicije, onda ga stavljamo na poziciju m
           * i pozivamo funkciju da napravi permutaciju za jedan
61
           * vece duzine, tj. m+1. Inace, nastavljamo dalje, trazeci
```

```
* broj koji se nije pojavio do sada u permutaciji.
63
            */
           if(! koriscen(a,m-1,i)) {
65
               a[m]=i;
               /* Pozivamo ponovo funkciju da dopuni ostatak
67
                * permutacije posle upisivanja i na poziciju m.
69
               permutacija(a,m+1,n);
          }
71
      }
  }
73
  int main(void) {
      int n;
      int a[MAX_DUZINA_NIZA];
77
      printf("Unesite duzinu permutacije: ");
79
      scanf("%d", &n);
      if ( n < 0 \mid \mid n >= MAX_DUZINA_NIZA) {
81
           fprintf(stderr, "Duzina permutacije mora biti broj veci od 0
       i manji od %d!\n", MAX_DUZINA_NIZA);
           exit(EXIT_FAILURE);
83
85
      permutacija(a,1,n);
87
      exit(EXIT_SUCCESS);
  }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  /* Rekurzivna funkcija za racunanje binomnog koeficijenta.
  /* ako je k=0 ili k=n, onda je binomni koeficijent 0
     ako je k izmedju 0 i n, onda je bk(n,k) = bk(n-1,k-1) + bk(n-1,k)
      */
| int binomniKoeficijent(int n, int k) {
      return (0<k && k<n) ? binomniKoeficijent (n-1, k-1) +
     binomniKoeficijent (n-1, k) : 1;
  }
  /* Iterativno izracunavanje datog binomnog koeficijenta.
11
  int binomniKoeficijent (int n, int k) {
   int i, j, b;
13
    for (b=i=1, j=n; i \le k; b=b*j--/i++);
15
    return b;
  }
17
19
  /* Prostim opaZanjem se uocava da se svaki element n-te hipotenuze (
     osim ivicnih 1)
  * dobija kao zbir 2 elementa iz n-1 hipotenuze. Uz pomenute dve
```

```
nove ivicne jedinice lako se zakljucuje
   * da ce suma elementa n-te hipotenuze biti tacno 2 puta veca.
  */
23
  int sumaElemenataHipotenuze(int n)
25 | {
      return n > 0 ? 2 * sumaElemenataHipotenuze(n-1) : 1;
27 }
29
 int main () {
31
    int n, k, i, d;
33
    printf("Unesite veliCinu Paskalovog trougla: \n");
    scanf("%d", &d);
35
    /* Ispisivanje Paskalovog trougla */
37
    putchar ('\n');
    for (n=0; n<=d; n++) {
39
      for (i=0; i<d-n; i++) printf (" ");
      for (k=0; k<=n; k++) printf ("%4d", binomniKoeficijent(n, k));</pre>
41
      putchar ('\n');
43
    printf("Racunamo sumu koje hipotenuze: \n");
45
    scanf("%d", &n);
47
    if(n<0){
           fprintf(stderr, "Redni broj hipotenuze mora biti veci ili
49
     jednak od 0!\n");
           exit(EXIT_FAILURE);
    printf("Suma %d. hipotenuze je: %d\n",n, sumaElemenataHipotenuze(n
     ));
53
    exit(EXIT_SUCCESS);
55 }
```

```
#include <stdio.h>

/* funkcija koja broji bitove svog argumenta*/
//*

* ako je x ==0, onda je count(x) = 0

* inace count(x) = najvisi_bit +count(x<<1)

*

* Za svaki naredni rekurzivan poziv prosleduje se x<<1.

* Kako se siftovanjem sa desne strane uvek dopisuju 0,

* argument x ce u nekom rekurzivnom pozivu biti baS 0 i

* izacicemo iz rekurzije.

*/

int count(int x) {

/* izlaz iz rekurzije*/</pre>
```

```
if(x==0)
          return 0;
18
      /*Dakle, neki bit je postavljen na 1.*/
      /* Proveravamo vrednost najviseg bita
20
       * Kako za rekurzivni poziv moramo slati siftovano x i
       * x je oznacen ceo broj, onda ne smemo koristiti siftovanje
22
       * desno, jer funkciji moze biti prosleden i negativan broj.
       * Iz tog razloga, odlucujemo se da proveramo najvisi,
24
       * umesto najnizeg bita*/
      if( x& (1<<(sizeof(x)*8-1)))
26
          return 1 +count(x<<1);
      /* Najvisi bit je 1.
28
       * Sacekacemo da zavrsi poziv koji racuna koliko ima
       * jedinica u ostatku binarnog zapisa x i potom uvecati
30
       * taj rezultat za 1. */
      else
          /* Najvisi bit je 0. Stoga je broj jedinica u zapisu x isti
           * kao broj jedinica u zapisu broja x<<1, jer se
34
           * siftovanjem u levo sa desne stane dopisuju 0.*/
          return count(x<<1);</pre>
      /* jednolinijska return naredba sa proverom i rekurzivnim
38
     pozivom
          return ((x& (1<<(sizeof(x)*8-1))) ? 1 : 0) + count(x<<1);
 | }
40
  int main() {
      int x;
44
    scanf("%x", &x);
      printf("%d\n", count(x));
46
      return 0;
48
```

```
#include < stdio.h>

/* Rekurzivna funkcija za odredjivanje najvece heksadekadne cifre u
    broju */
int max_heksadekadna_cifra(unsigned x) {
    /* izlazak iz rekurzije */
    if(x==0) return 0;
    /* Odredjivanje poslednje heksadekadne cifre u broju*/
    int poslednja_cifra = x&15;
    /* Odredjivanje maksimalne oktalne cifre u broju kada se iz
    njega izbrise poslednja heksadekadna cifra*/
    int max_bez_poslednje_cifre = max_heksadekadna_cifra(x>>4);
    return poslednja_cifra > max_bez_poslednje_cifre ?
    poslednja_cifra : max_bez_poslednje_cifre;
}
```

```
int main()
{
    unsigned x;
    scanf("%u", &x);
    printf("%d\n", max_heksadekadna_cifra(x));
    return 0;
}
```

```
#include<stdio.h>
  /* Rekurzivna funkcija za odredjivanje najvece oktalne cifre u broju
      */
  int max_oktalna_cifra(unsigned x) {
      /* Izlazak iz rekurzije */
      if(x==0) return 0;
      /* Odredjivanje poslednje oktalne cifre u broju*/
      int poslednja_cifra = x&7;
      /* Odredjivanje maksimalne oktalne cifre broja kada se iz njega
     izbrise poslednja oktalna cifra*/
      int max_bez_poslednje_cifre = max_oktalna_cifra(x>>3);
      return poslednja_cifra > max_bez_poslednje_cifre ?
12
     poslednja_cifra : max_bez_poslednje_cifre;
  }
14
16
  int main()
18 {
    unsigned x;
    scanf("%u", &x);
    printf("%d\n", max_oktalna_cifra(x));
    return 0;
```

Glava 2

Pokazivači

2.1 Pokazivačka aritmetika

Zadatak 2.1 Milen: ovako definisan zadatak zahteva dva programa kao resenja, a ne jedan sa definisane dve funkcije. Za dati celobrojni niz dimenzije n, napisati funkciju koja obrće njegove elemente:

- (a) korišćenjem indeksne sintakse,
- (b) korišćenjem pokazivačke sintakse.

Napisati program koji testira napisanu funkciju. Sa standardnog ulaza učitati dimenziju niza n (0 < $n \le 100$), a zatim elemente niza. Prikazati sadržaj niza posle poziva funkcije za obrtanje elemenata niza.

Zadatak 2.2 Dat je niz realnih brojeva dimenzije n.

- (a) Napisati funkciju zbir koja izračunava zbir elemenata niza.
- (b) Napisati funkciju proizvod koja izračunava proizvod elemenata niza.
- (c) Napisati funkciju min_element koja izračunava najmanji elemenat niza.
- (d) Napisati funkciju max element koja izračunava najveći elemenat niza.

Napisati program koji testira napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati dimenziju n ($0 < n \le 100$) realnog niza, a zatim i elemente niza. Na standardni izlaz ispisati zbir, proizvod, minimalni i maksimalni element učitanog niza.

Test 1

```
Ulaz: 3

-1.1 2.2 3.3

Izlaz: zbir = 4.400

proizvod = -7.986

min = -1.100

max = 3.300
```

Zadatak 2.3 Korišćenjem pokazivačke sintakse, napisati funkciju koja vrednosti elemenata u prvoj polovini niza povećava za jedan, a u drugoj polovini smanjuje za jedan. Ukoliko niz ima neparan broj elemenata, onda vrednost srednjeg elementa niza ostaviti nepromenjenim. Napisati program koji testira napisanu funkciju. Sa standardnog ulaza učitati dimenziju $n \ (0 < n \le 100)$ celobrojong niza, a zatim i elemente niza. Na standardni izlaz ispisati rezultat primene napisane funkcije nad učitanim nizom. Jelena: Sta kazete na to da prekoracenja dimenzije niza u razlicitim zadacima razlicito obradjujemo. Na primer, mozemo da unosimo dimenziju niza sve dok se ne unese broj koji je u odgovarajucem opsegu, ili mozemo da dimenziju postavimo na 1 ako je korisnik uneo broj manji od 1, a na MAX ako je korisnik uneo broj veci od MAX, itd?

Zadatak 2.4 Napisati program koji ispisuje broj prihvaćenih argumenata komandne linije, a zatim i same argumenate kojima prethode njihovi redni brojevi. Nakon toga ispisati prve karaktere svakog od argumenata. Zadatak rešiti:

- (a) korišćenjem indeksne sintakse,
- (b) korišćenjem pokazivačke sintakse.

Jelena: Da li je ok da ovaj zadatak pod a i b resim na nacin na koji sam resila, odnosno, da jedno od ta dva resenja iskomentarisem? Milena: Meni se cini da je bolje bez komentarisanja, vec da su oba prisutna.

```
Test 1

Poziv: ./a.out prvi 2. treci -4 | Poziv: ./a.out Izlaz: 5 | 0 ./a.out | 1 prvi | 2 2. | 3 treci | 4 -4 | . p 2 -
```

Zadatak 2.5 Korišćenjem pokazivačke sintakse, napisati funkciju koja za datu nisku ispituje da li je palindrom. Napisati program koji vrši prebrojavanje argumenata komandne linije koji su palindromi.

Zadatak 2.6 Napisati program koji kao prvi argument komandne linije prihvata putanju do datoteke za koju treba proveriti koliko reči ima n karaktera, gde se n zadaje kao drugi argument komandne linije. Smatrati da reč ne sadrži više od 100 karaktera. U zadatku ne koristiti ugrađene funkcije za rad sa niskama, već implementirati svoje koristeći pokazivačku sintaksu.

Zadatak 2.7 Napisati program koji kao prvi argument komandne linije prihvata putanju do datoteke za koju treba proveriti koliko reči ima zadati sufiks (ili prefiks), koji se zadaje kao drugi argument komandne linije. Smatrati da reč ne sadrži više od 100 karaktera. Program je neophodno pozvati sa jednom od opcija -s ili -p u zavisnosti od čega treba proveriti koliko reči ima zadati sufiks (ili prefiks). U zadatku ne koristiti ugrađene funkcije za rad sa niskama, već implementirati svoje koristeći pokazivačku sintaksu.

Milena: Umesto komentara -Funkcija strcpy iz standardne biblioteke- i ostalih slicnih, napisati -Implementacije funkcije strcpy iz standardne biblioteke-

```
Test 1
           ./a.out ulaz.txt ke -s
ulaz.txt: Ovo je sadrzaj datoteke i u njoj ima reci koje se
           zavrsavaju na ke
Izlaz:
                                   Test 2
           ./a.out ulaz.txt sa -p
ulaz.txt: Ovo je sadrzaj datoteke i u njoj ima reci koje
           pocinju sa sa
                                  Test 3
\|Poziv: ./a.out ulaz.txt sa -p
(ne postoji datoteka ulaz.txt)
Izlaz: Greska: Neuspesno otvaranje datoteke ulaz.txt.
                                   Test 3
Poziv:
        ./a.out ulaz.txt
Izlaz: Greska: Nedovoljan broj argumenata komandne linije.
         Program se poziva sa ./a.out ime_dat suf/pref -s/-p.
```

2.2 Višedimenzioni nizovi

Zadatak 2.8 Data je kvadratna matrica dimenzije n.

- (a) Napisati funkciju koja izračunava trag matrice (sumu elemenata na glavnoj dijagonali).
- (b) Napisati funkciju koja izračunava euklidsku normu matrice (koren sume kvadrata svih elemenata).
- (c) Napisati funkciju koja izračunava gornju vandijagonalnu normu matrice (sumu apsolutnih vrednosti elemenata iznad glavne dijagonale).

Napisati program koji testira napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati dimanziju kvadratne matrice $n \ (0 < n \le 100)$, a zatim i elemente matrice. Na standardni izlaz ispisati učitanu matricu a zatim trag, euklidsku normu i vandijagonalnu normu učitane matrice.

```
Test 1
```

```
Ulaz: 3 1 -2 3 4 -5 6 7 -8 9
Izlaz: 1 -2 3
4 -5 6
7 -8 9
trag = 5
euklidska norma = 16.88
vandijagonalna norma = 11
```

Test 2

```
Ulaz: O
| Izlaz: Greska: neodgovarajuca dimenzija matrice.
```

Zadatak 2.9 Date su dve kvadratne matrice istih dimenzija n.

- (a) Napisati funkciju koja proverava da li su matrice jednake.
- (b) Napisati funkciju koja izračunava zbir matrica.
- (c) Napisati funkciju koja izračunava proizvod matrica.

Napisati program koji testira napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati dimanziju kvadratnih matrica n (0 < $n \le 100$), a zatim i elemente matrica. Na standardni izlaz ispisati "da" ako su matrice jednake, "ne" ako nisu a zatim ispisati zbir i proizvod učitanih matrica.

Test 1

```
Ulaz: 3
    1 2 3 1 2 3 1 2 3
    1 2 3 1 2 3 1 2 3

Izlaz: da
    Zbir matrica je:
    2 4 6
    2 4 6
    2 4 6
    Proizvod matrica je:
    6 12 18
    6 12 18
    6 12 18
```

Zadatak 2.10 Relacija se može predstaviti kvadratnom matricom nula i jedinica na sledeći način: dva elementa *i* i *j* su u relaciji ukoliko se u preseku *i*-te vrste i *j*-te kolone matrice nalazi broj 1, a nisu u relaciji ukoliko se tu nalazi broj 0.

- (a) Napisati funkciju koja proverava da li je relacija zadata matricom refleksivna.
- (b) Napisati funkciju koja proverava da li je relacija zadata matricom simetrična.

- (c) Napisati funkciju koja proverava da li je relacija zadata matricom tranzitivna.
- (d) Napisati funkciju koja određuje refleksivno zatvorenje relacije (najmanju refleksivnu relaciju koja sadrži datu).
- (e) Napisati funkciju koja određuje simetrično zatvorenje relacije (najmanju simetričnu relaciju koja sadrži datu).
- (f) Napisati funkciju koja određuje refleksivno-tranzitivno zatvorenje relacije (najmanju refleksivnu i tranzitivnu relaciju koja sadrži datu)(Napomena: koristiti Varšalov algoritam).

Napisati program koji učitava matricu iz datoteke čije se ime zadaje kao prvi argument komandne linije. U prvoj liniji datoteke nalazi se dimenzija matrice n ($0 < n \le 64$), a potom i sami elementi matrice. Na standardni izlaz ispisati rezultat testiranja napisanih funkcija.

Test 1

```
Poziv: ./a.out ulaz.txt
ulaz.txt:
           4
           1 0 0 0
           0 1 1 0
           0 0 1 0
           0 0 0 0
Izlaz:
           Refleksivnost: ne
           Simetricnost: ne
           Tranzitivnost: da
           Refleksivno zatvorenje:
           1 0 0 0
           0 1 1 0
           0 0 1 0
           0 0 0 1
           Simetricno zatvorenje:
             0 0 0
               1 0
               1 0
           0 0 0 0
           Refleksivno-tranzitivno zatvorenje:
           0 1 1 0
           0 0 1 0
           0 0 0 0
```

Zadatak 2.11 Data je kvadratna matrica dimenzije n.

- (a) Napisati funkciju koja određuje najveći element matrice na sporednoj dijagonali.
- (b) Napisati funkciju koja određuje indeks kolone koja sadrži najmanji element matrice.
- (c) Napisati funkciju koja određuje indeks vrste koja sadrži najveći element matrice.

(d) Napisati funkciju koja određuje broj negativnih elemenata matrice.

Napisati program koji testira napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati elemente celobrojne kvadratne matrice čija se dimenzija $n \ (0 < n \le 32)$ zadaje kao argument komandne linije. Na standardni izlaz ispisati najveći element matrice na sporednoj dijagonali, indeks kolone koja sadrži najmanji element, indeks vrste koja sadrži najveći element i broj negativnih elemenata učitane matrice.

Milena: Izbegavala bih komentare koji ulaze u kod i na taj nacin narusavaju citljivost koda, kao sto je to npr u funkciji indeks_min i indeks_max. Resenje 2.15 - izbacila bih napomenu iz komentara. Slicno mi se cini i za zadatak 2.17. Zadatak 2.17 - cini mi se da je resenje bez koriscnja biblioteckih funckija visak? Zadatak 2.19 — izvuci komentare za ucitaj i ispisi ispred funkcija, umesto sto su unutar funkcija. Zadatak 2.21 - cini mi se da komentari unutar funkcije izmeni narusavaju citljivost koda. Resenje 2.26 — izbaciti nasa slova iz komentara, izbaciti mozda napomenu sa pocetka jer je suvisna

```
Test 2
               Test 1
         ./a.out 3
Poziv:
                                    Poziv:
Ulaz:
        1 2 3
                                             -1 -2 -3 -4
                                             -5 -6 -7 -8
                                                -10 -11 -12
                                             -13 -14 -15 -16
                                             -4 3 0 16
                                   Test 3
Poziv: ./a.out
Izlaz: Greska: Nedovoljan broj argumenata komandne linije.
       Program se poziva sa ./a.out dim_matrice.
```

Zadatak 2.12 Napisati funkciju kojom se proverava da li je zadata kvadratna matrica dimenzije n ortonormirana. Matrica je ortonormirana ako je skalarni proizvod svakog para različitih vrsta jednak nuli, a skalarni proizvod vrste sa samom sobom jednak jedinici. Napisati program koji testira napisanu funkciju. Sa standardnog ulaza učitati dimenziju celobrojne kvadratne matrice n (0 < n \leq 32), a zatim i njene elemente. Na standardni izlaz ispisati rezultat primene napisane funkcije na učitanu matricu.

Test 3

```
Ulaz: 33
| Izlaz: Greska: neodgovarajuca dimenzija matrice.
```

Zadatak 2.13 Data je matrica dimenzije $n \times m$.

- (a) Napsiati funkciju koja učitava elemente matrice sa standardnog ulaza
- (b) Napsiati funkciju koja na standardni izlaz spiralno ispisuje elemente matrice.

Napisati program koji testira napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati dimenzije matrice n ($0 < n \le 10$) i m ($0 < n \le 10$), a zatim i elemente matrice (pozivom gore napisane funkcije). Na standardni izlaz spiralno ispisati elemente učitane matrice.

Zadatak 2.14 Napisati funkciju koja izračunava k-ti stepen kvadratne matrice dimenzije n ($0 < n \le 32$). Napisati program koji testira napisanu funkciju. Sa standardnog ulaza učitati dimenziju celobrojne matrice n, elemente matrice i stepen k ($0 < k \le 10$). Na standardni izlaz ispisati rezultat primene napisane funkcije. Napomena: voditi računa da se prilikom stepenovanja matrice izvrši što manji broj množenja.

2.3 Dinamička alokacija memorije

Zadatak 2.15 Napisati program koji sa standardnog ulaza učitava dimenziju niza celih brojeva a zatim i njegove elemente. Ne praviti nikakve pretpostavke o dimenziji niza. Na standardni izlaz ispisati ove brojeve u obrnutom poretku.

Zadatak 2.16 Napisati program koji sa standardnog ulaza učitava niz celih brojeva. Brojevi se unose sve dok se ne unese nula. Ne praviti nikakve pretpostavke o dimenziji niza. Na standardni izlaz ispisati ovaj niz brojeva u obrnutom poretku. Zadatak uraditi na dva načina:

- (a) realokaciju memorije niza vršiti korišćenjem malloc() funkcije,
- (b) realokaciju memorije niza vršiti korišćenjem realloc() funkcije.

Zadatak 2.17 Napisati funkciju koja kao rezultat vraća nisku koja se dobija nadovezivanjem dve niske, bez promene njihovog sadržaja. Napisati program koji testira rad napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati dve niske karaktera (pretpostaviti da niske nisu duže od 1000 karaktera i da ne sadrže praznine). Na standardni izlaz ispisati nisku koja se dobija njihovim nadovezivanjem. Za rezultujuću nisku dinamički alocirati memoriju.

Zadatak 2.18 Napisati program koji sa standardnog ulaza učitava matricu celih brojeva. Prvo se učitavaju dimenzije matrice n i m (ne praviti nikakve pretpostavke o njihovoj veličini), a zatim i elementi matrice. Na standardni izlaz ispisati trag matrice.

Zadatak 2.19 Data je celobrojna matrica dimenzije $n \times m$ napisati:

- (a) Napisati funkciju koja vrši učitavanje matrice sa standardnog ulaza.
- (b) Napisati funkciju koja ispisuje elemente ispod glavne dijagonale matrice (uključujući i glavnu dijagonalu).

Napisati program koji testira napisane funkcije. Sa standardnog ulaza učitati n i m(ne praviti nikakve pretpostavke o njihovoj veličini), zatim učitati elemente matrice i na standardni izlaz ispisati elemente ispod glavne dijagonale matrice.

```
Test 1
1 -2 3
-4 5 -6
Izlaz: 1
```

Zadatak 2.20 Za zadatu matricu dimenzije $n \times m$ napisati funkciju koja izračunava redni broj kolone matrice čiji je zbir maksimalan. Napisati program koji testira ovu funkciju. Sa standardnog ulaza učitati dimenzije matrice n i m (ne praviti nikakve pretpostavke o njihovoj veličini), a zatim elemente matrice. Na standardni izlaz ispisati redni broj kolone matrice sa maksimalnim zbirom.

Test 1

```
2 3
Unesite elemente matrice:
1 2 3
4 5 6
Kolona pod rednim brojem 3 ima najveci zbir.
```

Zadatak 2.21 Data je kvadratna realna matrica dimenzije n.

- Napisati funkciju koja izračunava zbir apsolutnih vrednosti matrice ispod sporedne dijagonale.
- Napisati funkciju koja menja sadržaj matrice tako što polovi elemente iznad glavne dijagonale, duplira elemente ispod glavne dijagonale, dok elemente na glavnoj dijagonali ostavlja nepromenjene.

Napisati program koji testira ove funkcije za matricu koja se učitava iz datoteke čije se ime zadaje kao argument komandne linije. U datoteci se nalazi prvo dimenzija matrice, a zatim redom elementi matrice.

Test 1

Zadatak 2.22 Petar sakuplja sličice igrača za predstojeće Svetsko prvenstvo u fudbalu. U datoteci "slicice.txt" se nalaze informacije o sličicama koje mu nedostaju u formatu: redni_broj_sličice ime_reprezentacije_kojoj_sličica_pripada. Pomozite Petru da otkrije koliko mu sličica ukupno nedostaje, kao i da pronađe ime reprezentacije čijih sličica ima najmanje. Dobijene podatke ispisati na standardni izlaz. Napomena: za realokaciju memorije koristiti realloc() funkciju. Jelena: treba dodati test primer.

Zadatak 2.23 U datoteci "temena.txt" se nalaze tačke koje predstavljaju temena nekog *n*-tougla. Napisati program koji na osnovu sadržaja datoteke na standardni izlaz ispisuje o kom *n*-touglu je reč, a zatim i vrednosti njegovog obima i površine. Pretpostavka je da će mnogougao biti konveksan. Jelena: treba dodati test primer.

Zadatak 2.24 Napisati program koji na osnovu dve matrice dimenzija $m \times n$ formira matricu dimenzije $2 \cdot m \times n$ tako što naizmenično kombinuje jednu vrstu prve matrice i jednu vrstu druge matrice. Matirce su zapisane u datoteci "matrice.txt". U prvom redu se nalaze dimenzije matrica m i n, u narednih m redova se nalaze vrste prve matrice, a u narednih m redova vrste druge matrice. Rezultujuću matricu ispisati na standardni izlaz. Jelena: treba dodati test primer.

Zadatak 2.25 Na ulazu se zadaje niz celih brojeva čiji se unos završava nulom. Napisati funkciju koja od zadatog niza formira matricu tako da prva vrsta odgovara unetom nizu, a svaka naredna se dobija cikličkim pomeranjem elemenata niza za jednu poziciju ulevo. Napisati program koji testira ovu funkciju. Sa standardnog ulaza se prvo unosi dimenzija matrice, a zatim redom elementi matrice. Rezultujuću matricu ispisati na standardni izlaz. Jelena: treba dodati test primer.

2.4 Pokazivači na funkcije

Zadatak 2.26 Napisati program koji tabelarno štampa vrednosti proizvoljne realne funkcije sa jednim realnim argumentom, odnosno izračunava i ispisuje vrednosti date funkcije na diskretnoj ekvidistantnoj mreži od n tačaka intervala [a, b]. Realni brojevi a i b (a < b) kao i ceo broj n ($n \ge 2$) se učitavaju sa standardnog

ulaza. Ime funkcije se zadaje kao argument komandne linije (sin, cos, tan, atan, acos, asin, exp, log, log10, sqrt, floor, ceil, sqr).

Test 1

Test 2

Zadatak 2.27 Napisati funkciju koja izračunava limes funkcije f(x) u tački a. Adresa funkcije f čiji se limes računa se prenosi kao parametar funkciji za računanje limesa. Limes se računa sledećom aproksimacijom (vrednosti n i a uneti sa standardnog ulaza kao i ime funkcije):

$$lim_{x\to a}f(x) = lim_{n\to\infty}f(a+\frac{1}{n})$$

Zadatak 2.28 Napisati funkciju koja određuje integral funkcije f(x) na intervalu [a, b]. Adresa funkcije f se prenosi kao parametar. Integral se računa prema formuli:

$$\int_{a}^{b} f(x) = h \cdot (\frac{f(a) + f(b)}{2} + \sum_{i=1}^{n} f(a + i \cdot h))$$

Vrednost h se izračunava po formuli h = (b - a)/n, dok se vrednosti n, a i b unose sa standardnog ulaza kao i ime funkcije iz zaglavlja math.h. Na standardni izlaz ispisati vrednost integrala. Jelena: treba dodati test primer.

Zadatak 2.29 Napisati funkciju koja približno izračunava integral funkcije f(x) na intervalu [a, b]. Funkcija f se prosleđuje kao parametar, a integral se procenjuje po Simpsonovoj formuli:

$$I = \frac{h}{3} \left(f(a) + 4 \sum_{i=1}^{n/2} f(a + (2i - 1)h) + 2 \sum_{i=1}^{n/2 - 1} f(a + 2ih) + f(b) \right)$$

Granice intervala i n su argumenti funkcije. Napisati program, koji kao argumente komandne linije prihvata ime funkcije iz zaglavlja $\mathtt{math.h}$, krajeve intervala pretrage i n, a na standardni izlaz ispisuje vrednost odgovarajućeg integrala. Jelena: treba dodati test primer.

2.5 Rešenja

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #define MAX 100
6 /* Funkcija obrce elemente niza koriscenjem indekse sintakse */
  void obrni_niz_v1(int a[] , int n)
    int i, j;
10
    for(i = 0, j = n-1; i < j; i++, j--) {
      int t = a[i];
      a[i] = a[j];
      a[j] = t;
    }
16 }
18 /* Funkcija obrce elemente niza koriscenjem pokazivacke
     sintakse. Umesto "void obrni_niz(int *a, int n)" potpis
     metode bi mogao da bude i "void obrni_niz(int a[], int n)".
     U oba slucaja se argument funkcije "a" tumaci kao pokazivac,
     ili tacnije, kao adresa prvog elementa niza. U odnosu na
     njega se odredjuju adrese ostalih elemenata u nizu */
void obrni_niz_v2(int *a, int n)
    /* Pokazivaci na elemente niza a */
    int *prvi, *poslednji;
28
    for(prvi = a, poslednji = a + n - 1;
```

```
prvi < poslednji; prvi++, poslednji--) {</pre>
      int t = *prvi;
      *prvi = *poslednji;
      *poslednji = t;
34
36 }
_{38}| \ /* Funkcija obrce elemente niza koriscenjem pokazivacke
     sintakse - modifikovano koriscenje pokazivaca */
40 void obrni_niz_v3(int *a, int n)
    /* Pokazivaci na elemente niza a */
42
    int *prvi, *poslednji;
44
    /* Obrcemo niz */
    for(prvi = a, poslednji = a + n - 1; prvi < poslednji; ) {</pre>
46
      int t = *prvi;
48
      /* Na adresu na koju pokazuje pokazivac "prvi" postavlja se
       vrednost koja se nalazi na adresi na koju pokazuje
50
       pokazivac "poslednji". Nakon toga se pokazivac "prvi"
       uvecava za jedan sto za posledicu ima da "prvi" pokazuje
       na sledeci element u nizu */
      *prvi++ = *poslednji;
54
      /* Vrednost promenljive "t" se postavlja na adresu na koju
56
       pokazuje pokazivac "poslednji". Ovaj pokazivac se zatim
       umanjuje za jedan, sto za posledicu ima da pokazivac
       "poslednji" sada pokazuje na element koji mu prethodi u
       nizu */
60
       *poslednji-- = t;
62
64
  int main()
66 {
    /* Deklaracija niza a od najvise MAX elemenata */
    int a[MAX];
68
    /* Broj elemenata niza a */
70
72
    /* Pokazivac na elemente niza a */
    int *p;
    /* Unosimo dimenziju niza */
76
    scanf("%d", &n);
78
    /* Proveravamo da li je prekoraceno ogranicenje dimenzije */
    if(n \le 0 | | n > MAX)  {
80
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija niza.\n");
82
      exit(EXIT_FAILURE);
84
    /* Unosimo elemente niza */
    for(p = a; p - a < n; p++)
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
4 #define MAX 100
6 /* Funkcija racuna zbir elemenata niza */
  double zbir(double *a, int n)
    double s = 0;
   int i;
    for(i = 0; i < n; s += a[i++]);
    return s;
14
  /* Funkcija racuna proizvod elemenata niza */
double proizvod(double a[], int n)
    double p = 1;
    for(; n; n--)
22
      p *= *a++;
    return p;
26 }
28 /* Funkcija racuna najmanji element niza */
  double min(double *a, int n)
30 {
    /* Za najmanji element se najpre postavlja prvi element */
32
    double min = a[0];
    int i;
34
    /* Ispitujemo da li se medju ostalim elementima niza
       nalazi najmanji */
36
    for(i = 1; i < n; i++)
      if ( a[i] < min )</pre>
        min = a[i];
```

```
return min;
42 }
44 /* Funkcija racuna najveci element niza */
  double max(double *a, int n)
46 {
    /* Za najveci element se najpre postavlja prvi element */
    double max = *a;
48
    /* Ispitujemo da li se medju ostalim elementima niza
50
       nalazi najveci */
    for (a++, n--; n > 0; a++, n--)
      if (*a > max)
        max = *a;
54
   return max;
58
60 int main()
    double a[MAX];
62
    int n, i;
64
    /* Ucitavamo dimenziju niza */
    scanf("%d", &n);
66
    /* Proveravamo da li je prekoraceno ogranicenje dimenzije */
68
    if(n \le 0 | | n > MAX)  {
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija niza.\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
72
    /* Unosimo elemente niza */
74
    for(i = 0; i < n; i++)
      scanf("%lf", a + i);
76
    /* Testiramo definisane funkcije */
    printf("zbir = \%5.3f\n", zbir(a, n));
    printf("proizvod = %5.3f\n", proizvod(a, n));
80
    printf("min = %5.3f\n", min(a, n));
    printf("max =  %5.3f\n", max(a, n));
82
    return 0;
  }
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define MAX 100

/* Funkcija povecava za jedan sve elemente u prvoj polovini niza
a smanjuje za jedan sve elemente u drugoj polovini niza.
```

```
Ukoliko niz ima neparan broj elemenata, srednji element
     ostaje nepromenjen */
  void povecaj_smanji (int *a , int n)
10 {
    int *prvi = a;
    int *poslednji = a+n-1;
12
    while( prvi < poslednji ){</pre>
14
      /* Povecava se vrednost elementa na koji pokazuje
16
       pokazivac prvi */
    (*prvi)++;
18
    /* Pokazivac prvi se pomera na sledeci element */
20
    prvi++;
22
      /* Smanjuje se vrednost elementa na koji pokazuje
       pokazivac poslednji */
24
    (*poslednji)--;
26
      /* Pokazivac poslednji se pomera na prethodni element */
    poslednji --;
28
30 }
  void povecaj_smanji_sazetije(int *a , int n)
    int *prvi = a;
34
    int *poslednji = a+n-1;
36
    while( prvi < poslednji ){</pre>
      (*prvi++)++;
      (*poslednji--)--;
40
42
  int main()
44 {
    int a[MAX];
46
    int n;
    int *p;
48
    /* Unosimo broj elemenata */
    scanf("%d", &n);
    /* Proveravamo da li je prekoraceno ogranicenje dimenzije */
52
    if(n \le 0 | | n > MAX)  {
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija niza.\n");
54
      exit(EXIT_FAILURE);
56
    /* Unosimo elemente niza */
    for(p = a; p - a < n; p++)
      scanf("%d", p);
60
    povecaj_smanji(a,n);
```

```
/* povecaj_smanji_sazetije(a,n); */

/* Prikaz niza nakon modifikacije */
for(p = a; p - a < n; p++)
    printf("%d ", *p);
printf("\n");

return 0;
}</pre>
```

```
#include <stdio.h>
  /* Argumenti funkcije main mogu da budu broj argumenta komandne
     linije (int argc) i niz arugmenata komandne linije
     (niz niski) (char *argv[] <=> char** argv) */
6 int main(int argc, char *argv[])
   int i;
    /* Ispisujemo broj argumenata komandne linije */
10
    printf("%d\n", argc);
12
    /* Ispisujemo argumente komandne linije */
    /* koristeci indeksnu sintaksu */
14
    for(i=0; i<argc; i++) {
      printf("%d %s\n", i, argv[i]);
18
    /* koristeci pokazivacku sintaksu */
    i=argc;
    for (; argc>0; argc--)
      printf("%d %s\n", i-argc, *argv++);
22
24
    /* Nakon ove petlje "argc" ce biti jednako nuli a "argv" ce
       pokazivati na polje u memoriji koje se nalazi iza
26
       poslednjeg argumenta komandne linije. Kako smo u
       promenljivoj "i" sacuvali vrednost broja argumenta
28
       komandne linije to sada mozemo ponovo da postavimo
       "argv" da pokazuje na nulti argument komandne linije */
30
    argv = argv - i;
    argc = i;
32
    /* Ispisujemo 0-ti karakter svakog od argumenata komandne linije
34
    /* koristeci indeksnu sintaksu */
    for(i=0; i<argc; i++)</pre>
      printf("%c ", argv[i][0]);
    printf("\n");
40
    /* koristeci pokazivacku sintaksu */
```

```
for (i=0; i<argc; i++)
printf("%c ", **argv++);

return 0;
}
```

```
#include<stdio.h>
#include < string.h>
  #define MAX 100
  /* Funkcija ispituje da li je niska palindrom */
6 int palindrom(char *niska)
    int i, j;
    for(i = 0, j = strlen(niska)-1; i < j; i++, j--)
      if(*(niska+i) != *(niska+j))
        return 0;
    return 1;
12
  }
  int main(int argc, char **argv)
16 {
    int i, n = 0;
18
    /* Nulti argument komandne linije je ime izvrsnog programa */
    for(i = 1; i < argc; i++)
20
      if(palindrom(*(argv+i)))
        n++;
22
    printf("%d\n", n);
    return 0;
26 }
```

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>

#define MAX_KARAKTERA 100

/* Funkcija strlen() iz standardne biblioteke */
int duzina(char *s)
{
   int i;
   for(i = 0; *(s+i); i++)
   ;
   return i;
}

int main(int argc, char **argv)
{
   char rec[MAX_KARAKTERA];
```

```
int br = 0, i = 0, n;
    FILE *in;
    /* Ako korisnik nije uneo trazene argumente,
21
       prijavljujemo gresku */
    if(argc < 3) {
      printf("Greska: ");
    printf("Nedovoljan broj argumenata komandne linije.\n");
25
    printf("Program se poziva sa %s ime_dat br_karaktera.\n",
27
                                                      argv[0]);
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
29
    /* Otvaramo datoteku sa imenom koje se zadaje kao prvi
31
       argument komandne linije. */
    in = fopen(*(argv+1), "r");
33
    if(in == NULL){
      fprintf(stderr, "Greska: ");
35
      fprintf(stderr, "Neuspesno otvaranje datoteke %s.\n",
37
                                                  argv[1]);
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
39
    n = atoi(*(argv+2));
41
    /* Broje se reci cija je duzina jednaka broju zadatom drugim
43
       argumentom komandne linije */
    while(fscanf(in, "%s", rec) != EOF)
45
      if(duzina(rec) == n)
47
        br++;
    printf("%d\n", br);
49
    /* Zatvaramo datoteku */
51
    fclose(in);
    return 0;
```

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>

#define MAX_KARAKTERA 100

/* Funkcija strcpy() iz standardne biblioteke */
void kopiranje_niske(char *dest, char *src)
{
   int i;
   for (i = 0; *(src+i); i++)
       *(dest+i) = *(src+i);
}

/* Funkcija strcmp() iz standardne biblioteke */
int poredjenje_niski(char *s, char *t)
```

```
int i;
    for (i = 0; *(s+i) == *(t+i); i++)
      if(*(s+i) == '\0')
19
        return 0;
    return *(s+i) - *(t+i);
  /* Funkcija strlen() iz standardne biblioteke */
25 int duzina_niske(char *s)
  {
   int i;
    for(i = 0; *(s+i); i++)
    return i;
31 }
  /* Funkcija ispituje da li je niska zadata drugim argumentom
     funkcije sufiks niske zadate prvi argumentom funkcije */
int sufiks_niske(char *niska, char *sufiks) {
    if(duzina_niske(sufiks) <= duzina_niske(niska) &&
       poredjenje_niski(niska + duzina_niske(niska) -
37
                   duzina_niske(sufiks), sufiks) == 0)
      return 1;
    return 0;
 }
41
43 /* Funkcija ispituje da li je niska zadata drugim argumentom
     funkcije prefiks niske zadate prvi argumentom funkcije */
45 int prefiks_niske(char *niska, char *prefiks) {
    int i;
    if(duzina_niske(prefiks) <= duzina_niske(niska)) {</pre>
47
      for(i=0; i<duzina_niske(prefiks); i++)</pre>
        if(*(prefiks+i) != *(niska+i))
49
          return 0;
        return 1;
    }
    else return 0;
  int main(int argc, char **argv)
57
    /* Ako korisnik nije uneo trazene argumente,
       prijavljujemo gresku */
    if(argc < 4) {
      printf("Greska: ");
61
    printf("Nedovoljan broj argumenata komandne linije.\n");
    printf("Program se poziva sa %s ime_dat suf/pref -s/-p.\n",
63
                                                      argv[0]);
      exit(EXIT_FAILURE);
65
67
    FILE *in;
    int br = 0, i = 0, n;
69
    char rec[MAX_KARAKTERA];
```

```
in = fopen(*(argv+1), "r");
    if(in == NULL) {
      fprintf(stderr, "Greska: ");
      fprintf(stderr, "Neuspesno otvaranje datoteke %s.\n",
75
                                                  argv[1]);
      exit(EXIT_FAILURE);
77
    }
79
    /* Proveravamo kojom opcijom je pozvan program a zatim
       ucitavamo reci iz datoteke brojimo koliko reci
81
     zadovoljava trazeni uslov */
    if(!(poredjenje_niski(*(argv + 3), "-s")))
83
      while(fscanf(in, "%s", rec) != EOF)
        br += sufiks_niske(rec, *(argv+2));
85
    else if (!(poredjenje_niski(*(argv+3), "-p")))
      while(fscanf(in, "%s", rec) != EOF)
      br += prefiks_niske(rec, *(argv+2));
89
    printf("%d\n", br);
    fclose(in);
    return 0;
93 }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <math.h>
  #include <stdlib.h>
  #define MAX 100
  /* Deklarisemo funkcije koje cemo kasnije da definisemo */
8 double euklidska_norma( int M[][MAX], int n);
  int trag(int M[][MAX], int n);
int gornja_vandijagonalna_norma(int M[][MAX], int n);
12 int main()
  ₹
    int A[MAX][MAX];
    int i, j, n;
16
    /* Unosimo dimenziju kvadratne matrice */
    scanf("%d",&n);
    /* Proveravamo da li je prekoraceno ogranicenje */
20
    if(n > MAX | | n <= 0) {
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija ");
22
    fprintf(stderr, "matrice.\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
24
    /* Popunjavamo vrstu po vrstu matrice */
    for(i = 0; i < n; i++)
28
      for (j=0 ; j< n; j++)
        scanf("%d",&A[i][j]);
```

```
/* Ispis elemenata matrice koriscenjem indeksne sintakse.
       Ispis vrsimo vrstu po vrstu */
    for(i = 0; i<n; i++) {
34
      /* Ispisujemo elemente i-te vrste */
      for (j=0; j< n; j++)
        printf("%d ", A[i][j]);
      printf("\n");
38
    }
40
    /* Ispis elemenata matrice koriscenjem pokazivacke sintakse.
       Kod ovako definisane matrice, elementi su uzastopno
42
     smesteni u memoriju, kao na traci. To znaci da su svi
     elementi prve vrste redom smesteni jedan iza drugog. Odmah
44
     iza poslednjeg elementa prve vrste smesten je prvi element
     druge vrste za kojim slede svi elementi te vrste
46
     i tako dalje redom */
    /*
48
    for( i = 0; i < n; i++) {
      for ( j=0 ; j < n; j++)
50
        printf("%d ", *(*(A+i)+j));
      printf("\n");
    }
54
    int tr = trag(A,n);
56
    printf("trag = %d\n",tr);
    printf("euklidska norma = %.2f\n",euklidska_norma(A,n));
60
    printf ("vandijagonalna norma = %d\n",
                          gornja_vandijagonalna_norma(A,n));
    return 0;
  }
64
66 /* Definisemo funkcije koju smo ranije deklarisali */
68 /* Funkcija izracunava trag matrice */
  int trag(int M[][MAX], int n)
    int trag = 0,i;
    for(i=0; i<n; i++)
      trag += M[i][i];
    return trag;
  }
  /* Funkcija izracunava euklidsku normu matrice */
78 double euklidska_norma(int M[][MAX], int n)
    double norma = 0.0;
80
    int i,j;
82
    for(i= 0; i<n; i++)
      for(j = 0; j < n; j++)
84
        norma += M[i][j] * M[i][j];
```

```
return sqrt(norma);
}

/* Funkcija izracunava gornju vandijagonalnu normu matrice */
int gornja_vandijagonalna_norma(int M[][MAX], int n)

int norma =0;
int i,j;

for(i=0 ;i<n; i++) {
   for(j = i+1; j<n; j++)
        norma += abs(M[i][j]);
}

return norma;
}</pre>
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #define MAX 100
  /* Funkcija ucitava elemente kvadratne matrice dimenzije n sa
     standardnog ulaza */
void ucitaj_matricu(int m[][MAX], int n)
    int i, j;
10
    for(i=0; i<n; i++)
12
      for(j=0; j<n; j++)
        scanf("%d", &m[i][j]);
14
16
  /* Funkcija ispisuje elemente kvadratne matrice dimenzije n na
     standardni izlaz */
18
  void ispisi_matricu(int m[][MAX], int n) {
   int i, j;
    for(i=0; i<n; i++) {
22
      for(j=0; j<n; j++)
        printf("%d ", m[i][j]);
24
      printf("\n");
26
28
  /* Funkcija proverava da li su zadate kvadratne matrice a i b
    dimenzije n jednake */
  int jednake_matrice(int a[][MAX], int b[][MAX], int n) {
    int i, j;
    for(i=0; i<n; i++)
34
      for(j=0; j<n; j++)
      /* Nasli smo elemente na istim pozicijama u matricama
```

```
koji se razlikuju */
        if(a[i][j]!=b[i][j])
        return 0;
40
    /* Prosla je provera jednakosti za sve parove elemenata koji
       su na istim pozicijama sto znaci da su matrice jednake */
42
    return 1;
44 }
46 /* Funkcija izracunava zbir dve kvadratne matice */
  void saberi(int a[][MAX], int b[][MAX], int c[][MAX], int n)
    int i, j;
50
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<n; j++)
        c[i][j] = a[i][j] + b[i][j];
  }
54
56 /* Funkcija izracunava proizvod dve kvadratne matice */
  void pomnozi(int a[][MAX], int b[][MAX], int c[][MAX], int n)
58 {
    int i, j, k;
60
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<n; j++) {
62
    /* Mnozimo i-tu vrstu prve sa j-tom kolonom druge matrice */
    c[i][j] = 0;
    for (k=0; k< n; k++)
      c[i][j] += a[i][k] * b[k][j];
66
    }
 }
68
  int main()
70
    /* Matrice ciji se elementi zadaju sa ulaza */
    int a[MAX][MAX], b[MAX][MAX], c[MAX][MAX];
74
    /* Matrice zbira i proizvoda */
    int zbir[MAX][MAX], proizvod[MAX][MAX];
76
    /* Dimenzija matrica */
78
    int n;
    int i, j;
    /* Ucitavamo dimenziju kvadratnih matrica i proveravamo njenu
82
       korektnost */
    scanf("%d", &n);
84
    /* Proveravamo da li je prekoraceno ogranicenje */
86
    if(n > MAX | | n <= 0) {
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija ");
    fprintf(stderr, "matrica.\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
90
92
```

```
/* Ucitavamo matrice */
    ucitaj_matricu(a, n);
     ucitaj_matricu(b, n);
96
     /* Izracunavamo zbir i proizvod matrica */
    saberi(a, b, zbir, n);
    pomnozi(a, b, proizvod, n);
100
     /* Ispisujemo rezultat */
     if(jednake_matrice(a, b, n) == 1)
      printf("da\n");
     else
104
      printf("ne\n");
106
    printf("Zbir matrica je:\n");
    ispisi_matricu(zbir, n);
108
    printf("Proizvod matrica je:\n");
     ispisi_matricu(proizvod, n);
112
     return 0;
114 }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #define MAX 64
6 /* Funkcija proverava da li je relacija refleksivna. Relacija je
     refleksivna ako je svaki element u relaciji sam sa sobom,
     odnosno ako se u matrici relacije na glavnoj dijagonali
     nalaze jedinice */
10 int refleksivnost(int m[][MAX], int n)
12
   int i;
    /* Obilazimo glavnu dijagonalu matrice. Za elemente na glavnoj
       dijagonali vazi da je indeks vrste jednak indeksu kolone */
    for(i=0; i<n; i++) {
16
      if(m[i][i] != 1)
        return 0;
18
    }
20
    return 1;
22 }
24 /* Funkcija odredjuje refleksivno zatvorenje zadate relacije. Ono
     je odredjeno matricom koja sadrzi sve elemente polazne matrice
     dopunjene jedinicama na glavnoj dijagonali */
  void ref_zatvorenje(int m[][MAX], int n, int zatvorenje[][MAX])
28 {
    int i, j;
```

```
/* Prepisujemo vrednosti elemenata matrice pocetne matrice */
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<n; j++)
        zatvorenje[i][j] = m[i][j];
34
    /* Postavljamo na glavnoj dijagonali jedinice */
    for(i=0; i<n; i++)
      zatvorenje[i][i] = 1;
38
40
  /* Funkcija proverava da li je relacija simetricna. Relacija je
     simetricna ako za svaki par elemenata vazi: ako je element
42
     "i" u relaciji sa elementom "j", onda je i element "j" u
     relaciji sa elementom "i". Ovakve matrice su simetricne u
     odnosu na glavnu dijagonalu */
46 int simetricnost (int m[][MAX], int n)
    int i, j;
48
    /* Obilazimo elemente ispod glavne dijagonale matrice i
       uporedjujemo ih sa njima simetricnim elementima */
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<i; j++)
        if(m[i][j] != m[j][i])
        return 0;
56
    return 1;
58 }
  /* Funkcija odredjuje simetricno zatvorenje zadate relacije. Ono
     je odredjeno matricom koja sadrzi sve elemente polazne matrice
     dopunjene tako da matrica postane simetricna u odnosu na
     glavnu dijagonalu */
  void sim_zatvorenje(int m[][MAX], int n, int zatvorenje[][MAX])
64
    int i, j;
    /* Prepisujemo vrednosti elemenata matrice m */
68
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<n; j++)
        zatvorenje[i][j] = m[i][j];
72
    /* Odredjujemo simetricno zatvorenje matrice */
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<n; j++)
        if(zatvorenje[i][j] == 1)
76
        zatvorenje[j][i] = 1;
  }
78
80
  /* Funkcija proverava da li je relacija tranzitivna. Relacija je
     tranzitivna ako ispunjava sledece svojstvo: ako je element "i"
     u relaciji sa elementom "j" i element "j" u relaciji sa
     elementom "k", onda je i element "i" u relaciji sa elementom
     "k" */
86 int tranzitivnost (int m[][MAX], int n)
```

```
int i, j, k;
     for(i=0; i<n; i++)
90
       for(j=0; j<n; j++)
        /* Pokusavamo da pronadjemo element koji narusava
92
        * tranzitivnost */
        for(k=0; k<n; k++)
94
         if(m[i][k] == 1 && m[k][j] == 1 && m[i][j] == 0)
           return 0;
96
    return 1;
100
  /* Funkcija odredjuje refleksivno-tranzitivno zatvorenje
      zadate relacije koriscenjem Varsalovog algoritma */
  void tran_zatvorenje(int m[][MAX], int n, int zatvorenje[][MAX])
104
106
    int i, j, k;
     /* Kopiramo pocetnu matricu u matricu rezultata */
108
    for(i=0; i<n; i++)
         for(j=0; j<n; j++)
         zatvorenje[i][j] = m[i][j];
112
     /* Primenom Varsalovog algoritma odredjujemo
       refleksivno-tranzitivno zatvorenje matrice */
114
    for (k=0; k< n; k++)
      for(i=0; i<n; i++)
         for(j=0; j<n; j++)
           if((zatvorenje[i][k] == 1) && (zatvorenje[k][j] ==1)
                                   && (zatvorenje[i][j] == 0))
         zatvorenje[i][j] = 1;
120
  /* Funkcija ispisuje elemente matrice */
124 void pisi_matricu(int m[][MAX], int n)
126
    int i, j;
    for(i=0; i<n; i++) {
128
      for(j=0; j<n; j++)
         printf("%d ", m[i][j]);
      printf("\n");
    }
134
  int main(int argc, char* argv[])
136
    FILE* ulaz;
138
     int m[MAX][MAX];
    int pomocna[MAX][MAX];
    int n, i, j, k;
140
   /* Ako korisnik nije uneo trazene argumente,
```

```
prijavljujemo gresku */
    if(argc < 2) {
       printf("Greska: ");
    printf("Nedovoljan broj argumenata komandne linije.\n");
146
    printf("Program se poziva sa %s ime_dat.\n", argv[0]);
       exit(EXIT_FAILURE);
148
150
    /* Otvaramo datoteku za citanje */
    ulaz = fopen(argv[1], "r");
    if(ulaz == NULL) {
      fprintf(stderr, "Greska: ");
154
      fprintf(stderr, "Neuspesno otvaranje datoteke %s.\n",
                                                   argv[1]);
156
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
158
    /* Ucitavamo dimenziju matrice */
160
    fscanf(ulaz, "%d", &n);
162
    /* Proveravamo da li je prekoraceno ogranicenje */
    if(n > MAX | | n <= 0) {
164
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija ");
      fprintf(stderr, "matrice.\n");
166
       exit(EXIT_FAILURE);
168
    /* Ucitavamo element po element matrice */
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<n; j++)
172
         fscanf(ulaz, "%d", &m[i][j]);
    /* Ispisujemo trazene vrednosti */
    printf("Refleksivnost: %s\n",
              refleksivnost(m, n) == 1 ? "da" : "ne");
    printf("Simetricnost: %s\n",
              simetricnost(m, n) == 1 ? "da" : "ne");
180
    printf("Tranzitivnost: %s\n",
182
              tranzitivnost(m, n) == 1 ? "da" : "ne");
184
    printf("Refleksivno zatvorenje:\n");
    ref_zatvorenje(m, n, pomocna);
    pisi_matricu(pomocna, n);
188
    printf("Simetricno zatvorenje:\n");
    sim_zatvorenje(m, n, pomocna);
190
    pisi_matricu(pomocna, n);
192
    printf("Refleksivno-tranzitivno zatvorenje:\n");
194
    tran_zatvorenje(m, n, pomocna);
    pisi_matricu(pomocna, n);
196
    /* Zatvaramo datoteku */
    fclose(ulaz);
```

```
return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #define MAX 32
  int max_sporedna_dijagonala(int m[][MAX], int n)
    int i, j;
    /* Trazimo najveci element na sporednoj dijagonali. Za
       elemente sporedne dijagonale vazi da je zbir indeksa vrste
     i indeksa kolone jednak n-1. Za pocetnu vrednost maksimuma
     uzimamo element u gornjem desnom uglu */
    int max_na_sporednoj_dijagonali = m[0][n-1];
13
    for(i=1; i<n; i++)
      if (m[i][n-1-i] > max_na_sporednoj_dijagonali)
        max_na_sporednoj_dijagonali = m[i][n-1-i];
17
    return max_na_sporednoj_dijagonali;
19 }
21 /* Funkcija izracunava indeks kolone najmanjeg elementa */
  int indeks_min(int m[][MAX], int n)
23
    int i, j;
    /* Za pocetnu vrednost minimuma uzimamo element u gornjem
25
       levom uglu */
    int min=m[0][0], indeks_kolone=0;
27
    for(i=0; i<n; i++)
29
      for(j=0; j<n; j++)
        /* Ako je tekuci element manji od minimalnog */
31
        if(m[i][j]<min) {
        /* cuvamo njegovu vrednost */
        min=m[i][j];
        /* i cuvamo indeks kolone u kojoj se nalazi */
35
        indeks_kolone=j;
        }
    return indeks_kolone;
 }
39
_{41}| /* Funkcija izracunava indeks vrste najveceg elementa */
  int indeks_max(int m[][MAX], int n) {
    int i, j;
43
    /* Za maksimalni element uzimamo gornji levi ugao */
    int max=m[0][0], indeks_vrste=0;
    for(i=0; i<n; i++)
47
      for(j=0; j<n; j++)
        /* Ako je tekuci element manji od minimalnog */
```

```
if(m[i][j]>max) {
         /* cuvamo njegovu vrednost */
         max=m[i][j];
         /* i cuvamo indeks vrste u kojoj se nalazi */
53
         indeks_vrste=i;
    return indeks_vrste;
<sub>57</sub>|}
  /* Funkcija izracunava broj negativnih elemenata matrice */
  int broj_negativnih(int m[][MAX], int n) {
    int i, j;
61
    int broj_negativnih=0;
63
    for(i=0; i<n; i++)
65
       for(j=0; j<n; j++)
         if(m[i][j]<0)
67
           broj_negativnih++;
    return broj_negativnih;
71
  int main(int argc, char* argv[])
     int m[MAX][MAX];
     int n;
75
    int i, j;
     /* Proveravamo broj argumenata komandne linije */
79
    if(argc < 2) {
      printf("Greska: ");
    printf("Nedovoljan broj argumenata komandne linije.\n");
    printf("Program se poziva sa %s dim_matrice.\n", argv[0]);
       exit(EXIT_FAILURE);
83
    /* Ucitavamo vrednost dimenzije i proveravamo njenu
       korektnost */
87
    n = atoi(argv[1]);
89
    if(n > MAX | | n <= 0) {
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija ");
91
      fprintf(stderr, "matrice.\n");
       exit(EXIT_FAILURE);
93
    }
95
    /* Ucitavamo element po element matrice */
    for(i=0; i<n; i++)
97
       for(j=0; j < n; j++)
         scanf("%d", &m[i][j]);
99
     int max_sd = max_sporedna_dijagonala(m, n);
     int i_min = indeks_min(m, n);
     int i_max = indeks_max(m, n);
     int bn = broj_negativnih(m, n);
105
```

```
/* Ispisujemo rezultat */
printf("%d %d %d %d\n", max_sd, i_min, i_max, bn);

/* Prekidamo izvrsavanje programa */
return 0;

111 }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
4 #define MAX 32
6 /* Funkcija ucitava elemente kvadratne matrice sa
     standardnog ulaza */
8 void ucitaj_matricu(int m[][MAX], int n)
    int i, j;
10
    for(i=0; i<n; i++)
12
      for(j=0; j < n; j++)
        scanf("%d", &m[i][j]);
14
16
  /* Funkcija ispisuje elemente kvadratne matrice na
    standardni izlaz */
  void ispisi_matricu(int m[][MAX], int n)
20
    int i, j;
22
    for(i=0; i<n; i++) {
      for(j=0; j<n; j++)
24
        printf("%d ", m[i][j]);
      printf("\n");
    }
 }
28
30 /* Funkcija proverava da li je zadata matrica ortonormirana */
  int ortonormirana(int m[][MAX], int n)
32 {
    int i, j, k;
    int proizvod;
34
    /* Proveravamo uslov normiranosti, odnosno da li je proizvod
36
       svake vrste matrice sa samom sobom jednak jedinici */
    for(i=0; i<n; i++) {
      /* Izracunavamo skalarni proizvod vrste sa samom sobom */
40
      proizvod = 0;
42
      for(j=0;j<n; j++)
        proizvod += m[i][j]*m[i][j];
44
      /* Ako proizvod bar jedne vrste nije jednak jedinici, odmah
```

```
zakljucujemo da matrica nije normirana */
       if(proizvod!=1)
         return 0;
50
    /* Proveravamo uslov ortogonalnosti, odnosno da li je proizvod
       dve bilo koje razlicite vrste matrice jednak nuli */
    for(i=0; i<n-1; i++) {
54
      for(j=i+1;j<n; j++) {
56
         /* Izracunavamo skalarni proizvod */
        proizvod = 0;
58
         for(k=0; k<n; k++)
60
        proizvod += m[i][k] * m[j][k];
62
         /* Ako proizvod dve bilo koje razlicite vrste nije jednak
            nuli, odmah zakljucujemo da matrica nije ortogonalna */
64
         if(proizvod!=0)
         return 0;
66
      }
    }
68
    /* Ako su oba uslova ispunjena, vracamo jedinicu kao
       rezultat */
    return 1;
72
  }
  int main()
76 {
    int A[MAX][MAX];
    int n;
    /* Ucitavamo vrednost dimenzije i proveravamo njenu
80
       korektnost */
    scanf("%d", &n);
    if(n > MAX | | n <= 0) {
84
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuca dimenzija ");
      fprintf(stderr, "matrice.\n");
86
       exit(EXIT_FAILURE);
    }
88
    /* Ucitavamo matricu */
    ucitaj_matricu(A, n);
92
    /* Ispisujemo rezultat rada funkcije */
    if(ortonormirana(A,n))
94
      printf("da\n");
    else
96
      printf("ne\n");
    return 0;
100 }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #define MAX_V 10
  #define MAX_K 10
  /* Funkcija proverava da li su ispisani svi elementi iz matrice,
    odnosno da li se narusio prirodan poredak medju granicama */
  int krajIspisa(int top, int bottom, int left, int right)
    return !(top <= bottom && left <= right);</pre>
12 }
14 /* Funkcija spiralno ispisuje elemente matrice */
  void ispisi_matricu_spiralno(int a[][MAX_K], int n, int m)
    int i,j,top, bottom,left, right;
18
    top=left = 0;
20
    bottom=n-1;
    right = m-1;
22
    while( !krajIspisa(top, bottom, left, right) ) {
      /* Ispisuje se prvi red*/
24
      for(j=left; j<=right; j++)</pre>
        printf("%d ",a[top][j]);
26
      /* Spustamo prvi red */
28
      top++;
30
      if(krajIspisa(top,bottom,left,right))
        break;
32
      for(i=top; i<=bottom; i++ )</pre>
34
        printf("%d ",a[i][right]);
36
      /* Pomeramo desnu kolonu za naredni krug ispisa
         blize levom kraju */
38
      right --;
40
      if(krajIspisa(top,bottom,left,right))
        break;
42
      /* Ispisujemo donju vrstu */
44
      for(j=right; j>=left; j-- )
        printf("%d ",a[bottom][j]);
46
      /* Podizemo donju vrstu za naredni krug ispisa */
48
      bottom--;
      if(krajIspisa(top,bottom,left,right))
        break;
      /* Ispisujemo prvu kolonu*/
```

```
for(i=bottom; i>=top; i-- )
        printf("%d ",a[i][left]);
      /* Pripremamo levu kolonu za naredni krug ispisa */
58
      left++;
    }
    putchar('\n');
62 }
  void ucitaj_matricu(int a[][MAX_K], int n, int m)
   int i, j;
    for(i=0; i<n; i++)
      for(j=0; j<m; j++)
        scanf("%d", &a[i][j]);
72
  int main( )
74 {
    int a[MAX_V][MAX_K];
    int m,n;
76
    /* Ucitaj broj vrsta i broj kolona matrice */
    scanf("%d",&n);
    scanf("%d", &m);
80
    if( n > MAX_V \mid \mid n \le 0 \mid \mid m > MAX_K \mid \mid m \le 0) {
      fprintf(stderr, "Greska: neodgovarajuce dimenzije ");
      fprintf(stderr, "matrice.\n");
84
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
86
    ucitaj_matricu(a, n, m);
88
    ispisi_matricu_spiralno(a, n, m);
    return 0;
92 }
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

/* NAPOMENA: Primer demonstrira dinamicku alokaciju niza od n
    elemenata. Dovoljno je alocirati n * sizeof(T) bajtova, gde
    je T tip elemenata niza. Povratnu adresu malloc()-a treba
    pretvoriti iz void * u T *, kako bismo dobili pokazivac
    koji pokazuje na prvi element niza tipa T. Na dalje se
    elementima moze pristupati na isti nacin kao da nam
    je dato ime niza (koje se tako i ponasa - kao pokazivac
    na element tipa T koji je prvi u nizu) */
```

```
12 int main()
    int *p = NULL;
14
    int i, n;
16
    /* Unosimo dimenziju niza. Ova vrednost nije ogranicena
       bilo kakvom konstantom, kao sto je to ranije bio slucaj
18
       kod staticke alokacije gde je dimenzija niza bila unapred
       ogranicena definisanim prostorom. */
    scanf("%d", &n);
22
    /* Alociramo prostor za n celih brojeva */
    if ((p = (int *) malloc(sizeof(int) * n)) == NULL) {
      fprintf(stderr, "malloc(): ");
      fprintf(stderr, "greska pri alokaciji memorije.\n");
26
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
28
    /* Od ovog trenutka pokazivac "p" mozemo da koristimo kao da
30
       je ime niza, odnosno i-tom elementu se moze pristupiti
       sa p[i] */
    /* Unosimo elemente niza */
34
    for (i = 0; i < n; i++)
      scanf("%d", &p[i]);
36
    /* Ispisujemo elemente niza unazad */
38
    for (i = n - 1; i >= 0; i--)
      printf("%d ", p[i]);
40
    printf("\n");
42
    /* Oslobadjamo prostor */
    free(p);
44
    return 0;
46
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define KORAK 10

int main(void)
{
    /* Adresa prvog alociranog bajta*/
    int* a = NULL;

/* Velicina alocirane memorije */
    int alocirano;

/* Broj elemenata niza */
    int n;

/* Broj koji se ucitava sa ulaza */
```

```
int x;
    int i;
    int* b = NULL;
2.0
    /* Inicijalizacija */
    alocirano = n = 0;
    /* Unosimo brojeve sa ulaza */
24
   scanf("%d", &x);
26
    /* Sve dok je procitani broj razlicit od nule... */
   while(x!=0) {
28
      /* Ako broj ucitanih elemenata niza odgovara broju
30
        alociranih mesta, za smestanje novog elementa treba
        obezbediti dodatni prostor. Da se ne bi za svaki sledeci
        element pojedinacno alocirala memorija, prilikom
        alokacije se vrsi rezervacija za jos KORAK dodatnih
34
        mesta za buduce elemente */
      if(n == alocirano) {
36
        /* Povecava se broj alociranih mesta */
       alocirano = alocirano + KORAK;
38
       /* Vrsi se realokacija memorije sa novom velicinom */
40
        /* Resenje sa funkcijom malloc() */
42
        /* Vrsi se alokacija memorije sa novom velicinom, a adresa
44
          pocetka novog memorijskog bloka se cuva u
          promenljivoj b */
46
       b = (int*) malloc (alocirano * sizeof(int));
        /* Ako prilikom alokacije dodje do neke greske */
        if(b == NULL) {
50
         /* poruku ispisujemo na izlaz za greske */
         fprintf(stderr, "malloc(): ");
         fprintf(stderr, "greska pri alokaciji memorije.\n");
54
         /* Pre kraja programa moramo svu dinamicki alociranu
            memoriju da oslobodimo. U ovom slucaju samo memoriju
56
            na adresi a */
         free(a);
58
         /* Zavrsavamo program */
         exit(EXIT FAILURE);
       }
62
       /* Svih n elemenata koji pocinju na adresi a prepisujemo
64
          na novu aderesu b */
       for(i = 0; i < n; i++)
66
         b[i] = a[i];
        /* Posle prepisivanja oslobadjamo blok memorije sa pocetnom
          adresom u a */
       free(a);
72
```

```
/* Promenljivoj a dodeljujemo adresu pocetka novog, veceg
          bloka koji je prilikom alokacije zapamcen u
          promenljivoj b */
       a = b;
76
       /* Resenje sa funkcijom realloc() */
       80
       /* Zbog funkcije realloc je neophodno da i u prvoj
          iteraciji "a" bude inicijalizovano na NULL */
82
       a = (int*) realloc(a,alocirano*sizeof(int));
84
       if(a == NULL) {
86
         fprintf(stderr, "realloc(): ");
         fprintf(stderr, "greska pri alokaciji memorije.\n");
88
         exit(EXIT_FAILURE);
       }
90
     }
92
      /* Smestamo element u niz */
94
     a[n++] = x;
96
      /* i ucitavamo sledeci element */
     scanf("%d", &x);
98
100
    /* Ispisujemo brojeve u obrnutom poretku */
    for (n--; n>=0; n--)
     printf("%d ", a[n]);
    printf("\n");
104
    /* Oslobadjamo dinamicki alociranu memoriju */
106
    free(a);
108
    /* Program se zavrsava */
    exit(EXIT_SUCCESS);
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>

#define MAX 1000

/* NAPOMENA: Primer demonstrira "vracanje nizova iz funkcije".

Ovako nesto se moze improvizovati tako sto se u funkciji dinamicki kreira niz potrebne velicine, popuni se potrebnim informacijama, a zatim se vrati njegova adresa. Imajuci u vidu cinjenicu da dinamicki kreiran objekat ne nestaje kada se izadje iz funkcije koja ga je kreirala, vraceni pokazivac se kasnije u pozivajucoj funkciji moze koristiti
```

```
za pristup "vracenom" nizu. Medjutim, pozivajuca funkcija
     ima odgovornost i da se brine o dealokaciji istog prostora */
16
  /* Funkcija dinamicki kreira niz karaktera u koji smesta
     rezultat nadovezivanja niski. Adresa niza se vraca kao
    povratna vrednost. */
char *nadovezi(char *s, char *t) {
    /* Dinamicki kreiramo prostor dovoljne velicine */
    char *p = (char *) malloc((strlen(s) + strlen(t) + 1)
                                               * sizeof(char));
24
    /* Proveravamo uspeh alokacije */
    if (p == NULL) {
26
      fprintf(stderr, "malloc(): ");
      fprintf(stderr, "greska pri alokaciji memorije.\n");
28
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
30
    /* Kopiramo i nadovezujemo stringove */
32
    /* Resenje bez koriscenja biblioteckih funkcija */
    /*
    int i,j;
36
    for (i=j=0; s[j]!='\0'; i++, j++)
38
      p[i]=s[j];
    for(j=0; t[j]!='\0'; i++, j++)
40
      p[i]=t[j];
42
    p[i]='\0';
    */
44
    /* Resenje sa koriscenjem biblioteckih funkcija iz zaglavlja
46
       string.h */
    strcpy(p, s);
48
    strcat(p, t);
50
    /* Vracamo pokazivac p */
    return p;
54
  int main() {
    char *s = NULL;
    char s1[MAX], s2[MAX];
58
    /* Ucitavamo dve niske koje cemo da nadovezemo */
    scanf("%s", s1);
60
    scanf("%s", s2);
62
    /* Pozivamo funkciju da nadoveze stringove */
    s = nadovezi(s1, s2);
64
    /* Prikazujemo rezultat */
66
    printf("%s\n", s);
68
    /* Oslobadjamo memoriju alociranu u funkciji nadovezi() */
```

```
70 free(s);
72 return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <math.h>
  int main()
    int i,j;
    /* Pokazivac na dinamicki alociran niz pokazivaca na vrste
       matrice */
10
    double** A = NULL;
12
    /* Broj vrsta i broj kolona */
    int n = 0, m = 0;
14
     /* Trag matice */
16
    double trag = 0;
18
    /* Unosimo dimenzije matrice*/
    scanf("%d%d", &n, &m);
20
    /* Dinamicki alociramo prostor za n pokazivaca na double */
22
    A = malloc(sizeof(double*) * n);
24
    /* Proveramo da li je doslo do greske pri alokaciji */
    if(A == NULL) {
26
      fprintf(stderr, "malloc(): ");
      fprintf(stderr, "greska pri alokaciji memorije.\n");
28
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
30
    /* Dinamicki alociramo prostor za elemente u vrstama */
32
    for(i = 0; i < n; i++) {
      A[i] = malloc(sizeof(double) * m);
34
      if(A[i] == NULL) {
36
        /* Alokacija je neuspesna. Pre zavrsetka programa
           moramo da oslobodimo svih i-1 prethodno alociranih
38
           vrsta, i alociran niz pokazivaca */
          for( j=0; j<i; j++)
40
            free(A[j]);
          free(A);
42
          exit( EXIT_FAILURE);
44
      }
    }
46
    /* Unosimo sa standardnog ulaza brojeve u matricu.
```

```
Popunjavamo vrstu po vrstu */
    for(i = 0; i < n; i++)
      for(j = 0; j < m; j++)
        scanf("%lf", &A[i][j]);
52
    /* Racunamo trag matrice, odnosno sumu elemenata
       na glavnoj dijagonali */
    trag = 0.0;
56
    for(i=0; i<n; i++)
58
      trag += A[i][i];
60
    printf("%.2f\n", trag);
62
    /* Oslobadjamo prostor rezervisan za svaku vrstu */
    for( j=0; j<n; j++)
64
      free(A[j]);
66
    /* Oslobadjamo memoriju za niz pokazivaca na vrste */
    free(A);
    return 0;
70
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <math.h>
void ucitaj_matricu(int ** M, int n, int m)
    int i, j;
    /* Popunjavamo matricu vrstu po vrstu */
    for(i=0; i<n; i++)
      /* Popunjavamo i-tu vrstu matrice */
      for(j=0; j < m; j++)
        scanf("%d", &M[i][j]);
13
  }
  void ispisi_elemente_ispod_dijagonale(int ** M, int n, int m)
17 {
    int i, j;
19
    for(i=0; i<n; i++) {
      /* Ispisujemo elemente ispod glavne dijagonale matrice */
21
      for(j=0; j<=i; j++)
        printf("%d ", M[i][j]);
23
      printf("\n");
    }
  }
27
  int main() {
   int m, n, i, j;
```

```
int **matrica = NULL;
31
    /* Unosimo dimenzije matrice */
    scanf("%d %d",&n, &m);
33
    /* Alociramo prostor za niz pokazivaca na vrste matrice */
    matrica = (int **) malloc(n * sizeof(int*));
    if(matrica == NULL) {
37
      fprintf(stderr, "malloc(): Neuspela alokacija\n");
39
      exit(EXIT_FAILURE);
41
    /* Alociramo prostor za svaku vrstu matrice */
    for(i=0; i<n; i++) {
43
      matrica[i] = (int*) malloc(m * sizeof(int));
45
      if(matrica[i] == NULL) {
        fprintf(stderr, "malloc(): Neuspela alokacija\n");
47
        for(j=0; j<i; j++)
          free(matrica[j]);
49
        free(matrica);
        exit(EXIT_FAILURE);
51
    }
53
    ucitaj_matricu(matrica, n, m);
55
    ispisi_elemente_ispod_dijagonale(matrica, n, m);
    /* Oslobadjamo dinamicki alociranu memoriju za matricu.
59
       Prvo oslobadjamo prostor rezervisan za svaku vrstu */
    for( j=0; j<n; j++)
61
      free(matrica[j]);
63
    /* Zatim oslobadjamo memoriju za niz pokazivaca na vrste
       matrice */
    free(matrica);
67
    return 0;
```

```
#include < stdio.h >

int main() {
   printf("Hello pokazivaci!\n");
   return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
```

```
#include <math.h>
  /* Funkcija izvrsava trazene transformacije nad matricom */
6 void izmeni (float** a, int n)
  {
    int i, j;
    for(i=0; i<n; i++)
10
      for(j=0; j < n; j++)
12
    /* Ako je indeks vrste manji od indeksa kolone */
    if(i<j)
      /* element se nalazi iznad glavne dijagonale
14
         pa ga polovimo */
        a[i][j]/=2;
16
      /* Ako je indeks vrste veci od indeksa kolone */
18
      if(i>j)
        /* element se nalazi ispod glavne dijagonale
20
         pa ga dupliramo*/
        a[i][j] *= 2;
22
24
  /* Funkcija izracunava zbir apsolutnih vrednosti elemenata ispod
     sporedne dijagonale */
  float zbir_ispod_sporedne_dijagonale(float** m, int n)
28 {
    int i, j;
    float zbir=0;
30
    for(i=0; i<n; i++)
32
      for(j=0; j<n; j++)
        /* Ukoliko je zbir indeksa vrste i indeksa kolone
34
           elementa veci od n-1, to znaci da se element nalazi
           ispod sporedne dijagonale */
36
        if(i+j>n-1)
        zbir+=fabs(m[i][j]);
    return zbir;
40
42
  /* Funkcija ucitava elemente kvadratne matrice dimenzije n
     iz zadate datoteke */
  void ucitaj_matricu(FILE* ulaz, float** m, int n) {
   int i, j;
    for(i=0; i<n; i++)
48
      for(j=0; j<n; j++)
        fscanf(ulaz, "%f", &m[i][j]);
50
52
  /* Funkcija ispisuje elemente kvadratne matrice dimenzije n
    na standardni izlaz */
  void ispisi_matricu(float** m, int n) {
    int i, j;
56
    for(i=0; i<n; i++){
```

```
for(j=0; j<n; j++)
         printf("%.2f ", m[i][j]);
60
      printf("\n");
    }
62
  }
64
  /* Funkcija alocira memoriju za kvadratnu matricu dimenzije n */
66 float** alociraj_memoriju(int n) {
     int i, j;
    float** m;
68
    m = (float**) malloc(n * sizeof(float*));
70
    if(m == NULL) {
      fprintf(stderr, "malloc(): Neuspela alokacija\n");
72
       exit(EXIT_FAILURE);
    }
74
    /* Za svaku vrstu matrice */
76
    for(i=0; i<n; i++) {
78
       /* Alociramo memoriju */
      m[i] = (float*) malloc(n * sizeof(float));
80
       /* Proveravamo da li je doslo do greske pri alokaciji */
       if(m[i] == NULL) {
82
         /* Ako jeste, ispisujemo poruku */
         printf("malloc(): neuspela alokacija memorije!\n");
84
         /* Oslobadjamo memoriju zauzetu do ovog koraka */
         for(j=0; j<i; j++)
         free(m[i]);
88
         free(m);
         exit(EXIT_FAILURE);
90
       }
92
    return m;
94
  /* Funckija oslobadja memoriju zauzetu kvadratnom matricom
      dimenzije n */
  void oslobodi_memoriju(float** m, int n)
    int i;
100
    for(i=0; i<n; i++)
      free(m[i]);
    free(m);
104
  }
106
  int main(int argc, char* argv[])
108
    FILE* ulaz;
110
    float** a;
    int n;
    /* Ako korisnik nije uneo trazene argumente,
        prijavljujemo gresku */
114
```

```
if(argc < 2) {
       printf("Greska: ");
116
       printf("Nedovoljan broj argumenata komandne linije.\n");
      printf("Program se poziva sa %s ime_dat.\n", argv[0]);
118
       exit(EXIT_FAILURE);
120
    /* Otvaramo datoteku za citanje */
    ulaz = fopen(argv[1], "r");
     if(ulaz == NULL) {
124
       fprintf(stderr, "Greska: ");
      fprintf(stderr, "Neuspesno otvaranje datoteke %s.\n",
126
                                                   argv[1]);
       exit(EXIT_FAILURE);
128
    }
130
     /* citamo dimenziju matrice */
    fscanf(ulaz, "%d", &n);
     /* Alociramo memoriju */
134
    a = alociraj_memoriju(n);
136
    /* Ucitavamo elemente matrice */
    ucitaj_matricu(ulaz, a, n);
138
    float zbir = zbir_ispod_sporedne_dijagonale(a, n);
140
     /* Pozivamo funkciju za modifikovanje elemenata */
142
     izmeni(a, n);
144
    /* Ispisujemo rezultat */
    printf("Zbir apsolutnih vrednosti ispod sporedne dijagonale ");
146
    printf("je %.2f.\n", zbir);
148
    printf("Transformisana matrica je:\n");
    ispisi_matricu(a,n);
    /* Oslobadjamo memoriju */
    oslobodi_memoriju(a, n);
154
     /* Zatvaramo datoteku */
    fclose(ulaz);
156
     /* i prekidamo sa izvrsavanjem programa */
    return 0;
160 }
```

Rešenje 2.23

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <math.h>
  #include <string.h>
  /* NAPOMENA:
     Zaglavlje math.h sadrzi deklaracije raznih matematickih
     funkcija. đIzmeu ostalog, to su ćsledee funkcije:
     double sin(double x);
     double cos(double x);
     double tan(double x);
12
     double asin(double x);
     double acos(double x);
14
     double atan(double x);
     double atan2(double y, double x);
     double sinh(double x);
     double cosh(double x);
18
     double tanh(double x);
     double exp(double x);
     double log(double x);
     double log10(double x);
22
     double pow(double x, double y);
     double sqrt(double x);
     double ceil(double x);
     double floor(double x);
     double fabs(double x);
  */
28
30 /* Funkcija tabela() prihvata granice intervala a i b, broj
     ekvidistantnih čtaaka n, kao i čpokaziva f koji pokazuje
     na funkciju koja prihvata double argument, i ćvraa double
     vrednost. Za tako datu funkciju ispisuje njene vrednosti
     u intervalu [a,b] u n ekvidistantnih čtaaka intervala */
  void tabela(double a, double b, int n, double (*fp)(double))
36 {
    int i;
    double x;
38
                          ----\n");
    printf("-----
    for(i=0; i<n; i++) {
      x= a + i*(b-a)/(n-1);
42
      printf("| %8.5f | %8.5f |\n", x, (*fp)(x));
    }
44
    printf("----\n");
46 }
48 /* Umesto da koristimo stepenu funkciju iz zaglavlja
     math.h -> pow(a,2) cpozivaemo ckorisniku sqr(a) */
50 double sqr (double a)
 {
```

```
return a*a;
54
  int main(int argc, char *argv[])
56 {
    double a, b;
     int n;
58
     /* Imena funkicja koja ćemo navoditi su ćkraa ili čtano duga
        5 karaktera */
60
     char ime_fje[6];
     /* Pokazivac na funkciju koja ima jedan argument tipa double i
62
        povratnu vrednost istog tipa */
    double (*fp)(double);
     /* Ako korisnik nije uneo žtraene argumente,
66
        prijavljujemo šgreku */
     if(argc < 2) {
       printf("Greska: ");
    printf("Nedovoljan broj argumenata komandne linije.\n");
70
    printf("Program se poziva sa %s ime_funkcije iz math.h.\n",
                                                          argv[0]);
72
      exit(EXIT_FAILURE);
74
     /* Niska ime_fje žsadri ime žtraene funkcije koja je navedena
76
       u komandnoj liniji */
    strcpy(ime_fje, argv[1]);
78
     /* Inicijalizujemo čpokaziva na funkciju koja treba da se
80
        tabelira */
    if(strcmp(ime_fje, "sin") == 0)
82
       fp=&sin;
     else if(strcmp(ime_fje, "cos") == 0)
84
       fp=&cos;
     else if(strcmp(ime_fje, "tan") == 0)
86
       fp=&tan;
     else if(strcmp(ime_fje, "atan") == 0)
88
       fp=&atan;
     else if(strcmp(ime_fje, "acos") == 0)
90
       fp=&acos;
    else if(strcmp(ime_fje, "asin") == 0)
92
      fp=&asin;
     else if(strcmp(ime_fje, "exp") == 0)
94
      fp=&exp;
     else if(strcmp(ime fje, "log") == 0)
96
       fp=&log;
     else if(strcmp(ime_fje, "log10") == 0)
98
       fp=&log10;
     else if(strcmp(ime_fje, "sqrt") == 0)
100
       fp=&sqrt;
     else if(strcmp(ime_fje, "floor") == 0)
       fp=&floor;
    else if(strcmp(ime_fje, "ceil") == 0)
104
       fp=&ceil;
     else if(strcmp(ime_fje, "sqr") == 0)
106
       fp=&sqr;
```

```
108
      printf("Program jos uvek ne podrzava trazenu funkciju!\n");
      exit(EXIT_SUCCESS);
112
    printf("Unesite krajeve intervala:\n" );
    scanf("%lf %lf", &a, &b);
114
    printf("Koliko tacaka ima na ekvidistantnoj mrezi ");
    printf("(ukljucujuci krajeve intervala)?\n");
    scanf("%d", &n);
118
    /* Mreza mora da čukljuuje bar krajeve intervala,
       tako da se mora uneti broj veci od 2 */
    if (n < 2) {
      fprintf(stderr, "Broj čtaaka žmree mora biti bar 2!\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
124
126
    /* Ispisujemo ime funkcije */
    printf("
               x %10s(x)\n", ime_fje);
128
    /* đProsleujemo funkciji tabela() funkciju zadatu kao
130
       argument komandne linije */
    tabela(a, b, n, fp);
    exit(EXIT_SUCCESS);
134
```

Rešenje 2.27

Rešenje 2.28

Rešenje 2.29

Glava 3

Algoritmi pretrage i sortiranja

3.1 Pretraživanje

Zadatak 3.1 Napisati iterativne funkcije pretraga nizova. Svaka funkcija treba da vrati indeks pozicije na kojoj je pronađen traženi element ili broj -1 ukoliko element nije pronađen.

- (a) Napisati funkciju koja vrši linearnu pretragu niza celih brojeva a, dužine n, tražeći u njemu broj x.
- (b) Napisati funkciju koja vrši binarnu pretragu sortiranog niza a, dužine n, tražeći u njemu broj x.
- (c) Napisati funkciju koja vrši interpoacionu pretragu sortiranog niza a, dužine n, tražeći u njemu broj x.

Napisati i program koji generiše slučajni rastući niz dimenzije \mathbf{n} (prvi argument komandne linije), i u njemu već napisanim funkcijama traži element \mathbf{x} (drugi argument komandne linije). Potrebna vremena za izvršavanje ovih funkcija upisati u fajl vremena.txt.

Test 1

```
Poziv: ./a.out 1000000 235423
Izlaz:
Linearna pretraga
Element nije u nizu
------
Binarna pretraga
Element nije u nizu
------
Interpolaciona pretraga
Element nije u nizu
```

[Rešenje 3.1]

Zadatak 3.2 Napisati rekurzivne funkcije algoritama linearne, binarne i interpolacione pretrage i program koji ih testira za brojeve koji se unose sa standardnog ulaza. Linearnu pretragu implementirati na dva načina, svođenjem pretrage na prefiks i na sufiks niza. Pretpostaviti da niz brojeva koji se unosi neće biti duži od 1024 elemenata. Prvo se unosi broj koji se traži, a zatim sortirani elementi niza sve do kraja ulaza.

```
Test 1
                                                 Test 2
                                  Ulaz: 14 10 32 35 43 66 89 100
Ulaz: 11 2 5 6 8 10 11 23
Izlaz:
  Linearna pretraga
                                    Linearna pretraga
  Pozicija elementa je 5.
                                    Element se ne nalazi u nizu.
  Binarna pretraga
                                    Binarna pretraga
  Pozicija elementa je 5.
                                    Element se ne nalazi u nizu.
  Interpolaciona pretraga
                                     Interpolaciona pretraga
  Pozicija elementa je 5.
                                    Element se ne nalazi u nizu.
```

[Rešenje 3.2]

Zadatak 3.3 Napisati program koji preko argumenta komandne linije dobija ime datoteke koja sadrži sortirani spisak studenta po broju indeksa rastuće. Za svakog studenta u jednom redu stoje informacije o indeksu, imenu i prezimenu. Program učitava spisak studenata u niz i traži od korisnika indeks studenta čije informacije se potom prikazuju na ekranu. Zatim, korisnik učitava prezime studenta i prikazuju mu se informacije o prvom studentu sa unetim prezimenom. Pretrage implementirati u vidu iterativnih funkcija što bolje manje složenosti. Pretpostaviti da u datoteci neće biti više od 128 studenata, i da su imena i prezimena svih kraća od 16 slova.

```
Test 1
Datoteka:
  20140003 Marina Petrovic
  20140012 Stefan Mitrovic
  20140032 Dejan Popovic
  20140049 Mirko Brankovic
  20140076 Sonja Stevanovic
  20140104 Ivan Popovic
  20140187 Vlada Stankovic
  20140234 Darko Brankovic
  20140076
 Popovic
Izlaz:
  Indeks: 20140076, Ime i prezime: Sonja Stevanovic
  Indeks: 20140032, Ime i prezime: Dejan Popovic
```

[Rešenje 3.3]

Zadatak 3.4 Modifikovati prethodni zadatak 3.3 tako da tražene funkcije budu rekurzivne.

[Rešenje 3.4]

Zadatak 3.5 U datoteci koja se zadaje kao prvi argument komandne linije, nalaze se koordinate tačaka. U zavisnosti od prisustva opcija komandne linije (-x ili -y), pronaći onu koja je najbliža x (ili y) osi, ili koordinatnom početku, ako nije prisutna nijedna opcija. Pretpostaviti da je broj tačaka u datateci veći od 0 i ne veći od 1024.

Test 1

```
Poziv: ./a.out dat.txt -x
Datoteka:
    12 53
    2.342 34.1
    -0.3 23
    -1 23.1
    123.5 756.12
Izlaz: -0.3 23
```

[Rešenje 3.5]

Zadatak 3.6 Napisati funkciju koja određuje nulu funkcije cos(x) na intervalu [0,2] metodom polovljenja intervala. Algoritam se završava kada se vrednost kosinusne funkcije razlikuje za najviše 0.001 od nule. Uputstvo: korisiti algoritam analogan algoritmu binarne pretrage.

```
Test 1 || Izlaz: 1.57031
```

[Rešenje 3.6]

Zadatak 3.7 Napisati funkciju koja u rastuće sortiranom nizu celih brojeva binarnom pretragom pronalazi prvi element veći od nule i kao rezultat vraća njegovu poziciju u nizu. Ukoliko nema elemenata većih od nule, funkcija kao rezultat vraća -1. Napisati program koji testira ovu funkciju za niz elemenata koji se učitavaju sa standardnog ulaza. Niz neće biti duži od 256, i njegovi elementi se unose sve do kraja ulaza.

[Rešenje 3.7]

Zadatak 3.8 Napisati funkciju koja u opadajuće sortiranom nizu celih brojeva binarnom pretragom pronalazi prvi element manji od nule i kao rezultat vraća njegovu poziciju u nizu. Ukoliko nema elemenata manjih od nule, funkcija kao rezultat vraća -1. Napisati program koji testira ovu funkciju za niz elemenata koji se učitavaju sa standardnog ulaza. Niz neće biti duži od 256, i njegovi elementi se unose sve do kraja ulaza.

```
Test 1

| Ulaz: 151 44 5 -12 -13 -15 | Ulaz: 100 55 15 0 -15 -124 -155 -258 -315 -516 -7000 | Izlaz: 4

| Test 3 | Ulaz: 100 15 11 8 7 5 4 3 2 | Izlaz: -1
```

[Rešenje 3.8]

Zadatak 3.9 Napisati funkciju koja određuje ceo deo logaritma za osnovu 2 datog neoznačenog celog broja, koristeći samo bitske i relacione operatore.

- (a) Napisati funkciju, linearne složenosti, koja određuje logaritam pomeranjem broja udesno.
- (b) Napisati funkciju, logaritmske složenosti, koja određuje logaritam koristeći binarnu pretragu.

Tražene funkcije testirati programom koji broj učitava sa standardnog ulaza, a logaritam ispisuje na standardni izlaz.

** Zadatak 3.10 U prvom kvadrantu dato je $1 \le \mathbb{N} \le 10000$ duži svojim koordinatama (duži mogu da se seku, preklapaju, itd.). Napisati program koji pronalazi najmanji ugao $0 \le \alpha \le 90^{\circ}$, na dve decimale, takav da je suma dužina duži sa obe strane polupoluprave iz koordinatnog početka pod uglom α jednak (neke duži bivaju presečene, a neke ne). Program prvo učitava broj \mathbb{N} , a zatim i same koordinate temena duži. Uputstvo: vršiti binarnu pretragu intervala $[0, 90^{\circ}]$.

```
Test 1
```

Zadatak 3.11 Napisati program u kome se prvo inicijalizuje statički niz struktura osoba sa članovima ime i prezime (uređen u rastućem poretku prezimena) sa manje od 10 elemenata, a zatim se učitava jedan karakter i pronalazi (bibliotečkom funkcijom bsearch) i štampa jedna struktura iz niza osoba čije prezime počinje tim karakterom. Ako takva osoba ne postoji, štampati -1 na standardni izlaz.

3.2 Sortiranje

Zadatak 3.12 U datom nizu brojeva pronaći dva broja koja su na najmanjem rastojanju. Niz se zadaje sa standardnog ulaza, sve do kraja ulaza, i neće sadržati više od 256 i manje od 2 elemenata. Na izlaz ispisati njihovu razliku. Uputstvo: prvo sortirati niz.

[Rešenje 3.12]

Zadatak 3.13 Dve niske su anagrami ako se sastoje od istog broja istih karaktera. Napisati program koji proverava da li su dve niske karaktera anagrami. Niske se zadaju sa standardnog ulaza, i neće biti duže od 127 karaktera. Uputstvo: napisati funkciju koja sortira slova unutar niske karaktera, a zatim za sortirane niske proveriti da li su identične.

Zadatak 3.14 Napisati program koji pronalazi broj koji se najviše puta pojavljivao u datom nizu. Niz se zadaje sa standardnog ulaza sve do kraja ulaza, i neće biti duži od 256 i kraći od jednog elemenata. Uputstvo: prvo sortirati niz, a zatim naći najdužu sekvencu jednakih elemenata.

Zadatak 3.15 Napisati funkciju koja proverava da li u datom nizu postoje dva elementa kojima je zbir zadati ceo broj. Napisati i program koji testira ovu funkciju. U programu se prvo učitava broj, a zatim i niz (pretpostaviti da za niz neće biti uneto više od 256 brojeva). Elementi niza se unose sve do kraja ulaza. Uputstvo: prvo sortirati niz.

Zadatak 3.16 Napisati funkciju potpisa int merge(int *niz1, int dim1, int *niz2, int dim2, int *niz3, int dim3) koja prima dva sortirana niza, i na osnovu njih pravi novi sortirani niz koji koji sadrži elemente oba niza. Treća dimenzija predstavlja veličinu niza u koji se smešta rezultat. Ako je ona manja od potrebne dužine, funkcija vraća -1, kao indikator neuspeha, inače vraća 0. Napisati i program koji testira funkciju, u kome se nizovi unose sa standardnog ulaza, sve dok se ne unese 0. Dimenzija nizova neće biti preko 256.

```
Test 1

|| Ulaz: 3 6 7 11 14 35 0 3 5 8 0 |
|| Izlaz: 3 3 5 6 7 8 11 14 35 |

|| Test 2 |
|| Ulaz: 1 4 7 0 9 11 23 54 75 0 |
|| Izlaz: 1 4 7 9 11 23 54 75 |
```

[Rešenje 3.16]

Zadatak 3.17 Napisati program koji čita sadržaj dve datoteke od kojih svaka sadrži spisak imena i prezimena studenata iz jedne od dve grupe, rastuće sortiran po imenima i kreira jedinstven spisak studenata sortiranih takođe po imenu rastuće. Program dobija nazive datoteka iz komandne linije, i jedinstven spisak upisuje u datoteku ceo-tok.txt. Pretpostaviti da je ime studenta nije duže od 10, a prezime od 15 karaktera.

Test 1

```
Poziv: ./a.out prvi-deo.txt drugi-deo.txt
Ulazne datoteke:
  prvi-deo.txt:
                         drugi-deo.txt:
                        Aleksandra Cvetic
  Andrija Petrovic
                         Bojan Golubovic
  Anja Ilic
                         Dragan Markovic
  Ivana Markovic
  Lazar Micic
                         Filip Dukic
  Nenad Brankovic
                         Ivana Stankovic
  Sofija Filipovic
                       Marija Stankovic
  Vladimir Savic
                        Ognjen Peric
  Uros Milic
Izlazna datoteka (ceo-tok.txt):
  Aleksandra Cvetic
  Andrija Petrovic
  Anja Ilic
  Bojan Golubovic
  Dragan Markovic
  Filip Dukic
  Ivana Stankovic
  Ivana Markovic
  Lazar Micic
  Marija Stankovic
  Nenad Brankovic
  Ognjen Peric
  Sofija Filipovic
  Uros Milic
  Vladimir Savic
```

[Rešenje 3.17]

Zadatak 3.18 Napraviti biblioteku sort.h i sort.c koja implementira algoritme sortiranja nizova celih brojeva. Biblioteka treba da sadrži selection, merge, quick, bubble, insertion i shell sort. Upotrebiti biblioteku kako bi se napravilo poređenje efikasnosti različitih algoritama sortiranja. Efikasnost meriti na slučajno generisanim nizovima, na već sortiranim nizovima i na naopako sortiranim nizovima. Izbor algoritma, veličine i početnog rasporeda elemenata niza birati kroz argumente komandne linije. Vreme meriti programom time. Analizirati porast vremena sa porastom dimenzije n.

Upotreba programa 3

[Rešenje 3.18]

Zadatak 3.19 Napisati funkcije koje sortiraju niz struktura tačaka na osnovu sledećih kriterijuma:

- (a) njihovog rastojanja od koordinatnog početka,
- (b) x koordinata tačaka,
- (c) y koordinata tačaka.

Napisati program koji učitava niz tačaka iz datoteke čije se ime zadaje kao drugi argument komandne linije, i u zavisnosti od prisutnih opcija (prvi argument) u komandnoj liniji (-o, -x ili -y), sortira tačke po jednom od prethodna tri kriterijuma i rezultat upisuje u datoteku čije se ime zadaje kao treći argument komandne linije. U ulaznoj datoteci nije zadato više od 128 tačaka.

[Rešenje 3.19]

Zadatak 3.20 Napisati program koji učitava imena i prezimena građana (najviše njih 1000) iz datoteke biracki-spisak.txt, i kreira biračke spiskove. Jedan birački spisak je sortiran po imenu građana, a drugi po prezimenu. Program treba da ispisuje koliko građana ima isti redni broj u oba biračka spiska. Pretpostaviti da je za ime, odnosno prezime građana dovoljno 15 karaktera.

Test 1

```
Ulazna datoteka (biracki-spisak.txt):
Andrija Petrovic
Anja Ilic
Aleksandra Cvetic
Bojan Golubovic
Dragan Markovic
Filip Dukic
Ivana Stankovic
Ivana Markovic
Lazar Micic
Marija Stankovic
Izlaz: 3
```

[Rešenje 3.20]

Zadatak 3.21 Definisana je struktura podataka

```
typedef struct dete
{
     char ime[MAX_IME];
     char prezime[MAX_IME];
     unsigned godiste;
} Dete;
```

Napisati funkciju koja sortira niz dece po godištu, a kada su deca istog godišta, tada ih sortira leksikografski po prezimenu i imenu. Napisati program koji učitava podatke o deci koji se nalaze u datoteci, čije se ime zadaje kao prvi argument komandne linije, sortira ih i sortirani niz upisuje u datoteku čije se ime zadaje kao drugi argument komandne linije. Pretpostaviti da u ulaznoj datoteci nisu zadati podaci o više od 128 deteta.

Test 1

```
Poziv: ./a.out in.txt out.txt
Ulazna datoteka (in.out):
Petar Petrovic 2007
Milica Antonic 2008
Ana Petrovic 2007
Ivana Ivanovic 2009
Dragana Markovic 2010
Marija Antic 2007
Izlazna datoteka (out.txt):
Marija Antic 2007
Ana Petrovic 2007
Petar Petrovic 2007
Milica Antonic 2008
Ivana Ivanovic 2009
Dragana Markovic 2010
```

Zadatak 3.22 Napisati funkciju koja sortira niz niski po broju suglasnika u niski, ukoliko reči imaju isti broj suglasnika tada po dužini niske, a ukoliko su i

dužine jednake onda leksikografski. Napisati program koji testira ovu funkciju za niske koje se zadaju u datoteci niske.txt. Pretpostaviti da u nizu nema više od 128 elemenata, kao i da svaka niska sadrži najviše 31 karakter.

Test 1

```
Ulazna datoteka (niske.txt):
   ana petar andjela milos nikola aleksandar ljubica matej milica
Izlaz:
   ana matej milos petar milica nikola andjela ljubica aleksandar
```

[Rešenje 3.22]

Zadatak 3.23 Napisati program koji simulira rad kase u prodavnici. Kupci prilaze kasi, a prodavac unošenjem bar-koda kupljenog proizvoda dodaje njegovu cenu na ukupan račun. Na kraju, program ispisuje ukupnu vrednost svih proizvoda. Sve artikle, zajedno sa bar-kodovima, prozivođačima i cenama učitati iz datoteke artikli.txt. Pretraživanje niza artikala vršiti binarnom pretragom.

Upotreba programa 1

```
Ulazna datoteka (artikli.txt):
  1001 Keks Jaffa 120
  2530 Napolitanke Bambi
  0023 Medeno_srce Pionir 150
  2145 Pardon Marbo 70
Interakcija programa:
  Asortiman:
                    Naziv artikla
                                      Ime proizvodjaca
                                                              Cena
          23
                    Medeno_srce
                                                Pionir
                                                             150.00
                                                 Jaffa
                                                             120.00
        1001
                            Keks
        2145
                           Pardon
                                                 Marbo
                                                             70.00
                                                             230.00
        2530
                      Napolitanke
                                                 Bambi
  - Za kraj za kraj rada kase, pritisnite CTRL+D!
  - Za nov racun unesite kod artikla!
  1001
   Trazili ste: Keks Jaffa
                                   120.00
  Unesite kod artikla [ili 0 za prekid]: 23
   Trazili ste: Medeno srce Pionir
  Unesite kod artikla [ili 0 za prekid]: 0
    UKUPNO: 270.00 dinara.
  - Za kraj za kraj rada kase, pritisnite CTRL+D!
  - Za nov racun unesite kod artikla!
    GRESKA: Ne postoji proizvod sa trazenim kodom!
  Unesite kod artikla [ili 0 za prekid]: 2530
    Trazili ste: Napolitanke Bambi
                                          230.00
  Unesite kod artikla [ili 0 za prekid]: 0
    UKUPNO: 230.00 dinara.
  - Za kraj za kraj rada kase, pritisnite CTRL+D!
  - Za nov racun unesite kod artikla!
  Kraj rada kase!
```

[Rešenje 3.23]

Zadatak 3.24 Napisati program koji iz datoteke aktivnost.txt čita podatke o aktivnosti studenata na praktikumima i u datoteke dat1.txt, dat2.txt i dat3.txt upisuje redom tri spiska. Na prvom su studenti sortirani leksikografski po imenu rastuće. Na drugom su sortirani po ukupnom broju urađenih zadataka opadajuće, a ukoliko neki studenti imaju isti broj rešenih zadataka sortiraju se po dužini imena rastuće. Na trećem spisku kriterijum sortiranja je broj časova na kojima su bili opadajuće. Ukoliko neki studenti imaju isti broj časova, sortirati ih opadajuće po

3 Algoritmi pretrage i sortiranja

broju urađenih zadataka, a ukoliko se i on poklapa sortirati po prezimenu opadajuće. U datoteci se nalazi ime, prezime studenta, broj časova na kojima je prisustvovao, kao i ukupan broj urađenih zadataka. Pretpostaviti da studenata neće biti više od 500 i da je za ime studenta dovoljno 20, a za prezime 25 karaktera.

Test 1

```
Ulazna datoteka (aktivnosti.txt):
  Aleksandra Cvetic 4 6
 Bojan Golubovic 4 3
 Dragan Markovic 3 5
 Ivana Stankovic 3 1
 Marija Stankovic 1 3
 Ognjen Peric 1 2
 Uros Milic 2 5
  Andrija Petrovic 2 5
  Anja Ilic 3 1
 Lazar Micic 1 3
  Nenad Brankovic 2 4
Izlazna datoteka (dat1.txt):
  Studenti sortirani po imenu leksikografski rastuce:
  Aleksandra Cvetic 4 6
  Andrija Petrovic 2 5
 Anja Ilic 3 1
 Bojan Golubovic 4 3
 Dragan Markovic 3 5
 Ivana Stankovic 3 1
 Lazar Micic 1 3
 Marija Stankovic 1 3
 Nenad Brankovic 2 4
 Ognjen Peric 1
 Uros Milic 2 5
Izlazna datoteka (dat2.txt):
  Studenti sortirani po broju zadataka opadajuce,
 pa po duzini imena rastuce:
  Aleksandra Cvetic 4 6
 Uros Milic 2 5
 Dragan Markovic 3 5
  Andrija Petrovic 2 5
 Nenad Brankovic 2 4
 Lazar Micic 1 3
 Bojan Golubovic 4 3
 Marija Stankovic 1 3
 Ognjen Peric 1 2
  Anja Ilic 3 1
  Ivana Stankovic 3 1
Izlazna datoteka (dat3.txt):
 Studenti sortirani po prisustvu opadajuce,
 pa po broju zadataka,
 pa po prezimenima leksikografski opadajuce:
 Aleksandra Cvetic 4 6
 Bojan Golubovic 4 3
 Dragan Markovic
 Ivana Stankovic 3 1
 Anja Ilic 3 1
  Andrija Petrovic 2 5
 Uros Milic 2 5
 Nenad Brankovic 2 4
 Marija Stankovic 1 3
  Lazar Micic 1 3
  Ognjen Peric 1 2
```

[Rešenje 3.24]

Zadatak 3.25 U datoteci "pesme.txt" nalaze se informacije o gledanosti pesama na Youtube-u. Format datoteke sa informacijama je sledeći:

- U prvoj liniji datoteke se nalazi ukupan broj pesama prisutnih u datoteci.
- Svaki naredni red datoteke sadrži informacije o gledanosti pesama u formatu izvođač - naslov, broj gledanja.

Napisati program koji učitava informacije o pesmama i vrši sortiranje pesama u zavisnosti od argumenata komandne linije na sledeći način:

- nema opcija, sortiranje se vrši po broju gledanja;
- prisutna je opcija -i, sortiranje se vrši po imenima izvođača;
- prisutna je opcija -n, sortiranje se vrši po naslovu pesama.

Na standardni izlaz ispisati informacije o pesmama sortirane na opisan način. Uraditi zadatak bez pravljenja pretpostavki o maksimalnoj dužini imena izvođača i naslova pesme.

```
Test 1
                                                 Test 2
                                  Poziv: ./a.out -i
Poziv: ./a.out
Datoteka: 5
                                  Datoteka: 5
           Ana - Nebo, 2342
                                              Ana - Nebo, 2342
           Laza - Oblaci, 29
                                              Laza - Oblaci, 29
           Pera - Ptice, 327
                                             Pera - Ptice, 327
           Jelena - Sunce, 92321
                                              Jelena - Sunce, 92321
           Mika - Kisa, 5341
                                             Mika - Kisa, 5341
           Jelena - Sunce, 92321
Izlaz:
                                  Izlaz:
                                             Ana - Nebo, 2342
           Mika - Kisa, 5341
                                              Jelena - Sunce, 92321
           Ana - Nebo, 2342
                                             Laza - Oblaci, 29
           Pera - Ptice, 327
                                             Mika - Kisa, 5341
           Laza - Oblaci, 29
                                             Pera - Ptice, 327
```

Test 3

[Rešenje 3.25]

** Zadatak 3.26 Razmatrajmo dve operacije: operacija U je unos novog broja x, a operacija N određivanje n-tog po veličini od unetih brojeva. Implementirati program koji izvršava ove operacije. Može postojati najviše 100000 operacija unosa, a uneti elementi se mogu ponavljati, pri čemu se i ponavljanja računaju prilikom brojanja. Napomena: brojeve čuvati u sortiranom nizu i svaki naredni element umetati na svoje mesto. Optimizovati program, ukoliko se zna da neće biti više od 500 različitih unetih brojeva.

** Zadatak 3.27 Šef u restoranu je neuredan i palačinke koje ispeče ne slaže redom po veličini. Konobar pre serviranja mora da sortira palačinke po veličini, a jedina operacija koju sme da izvodi je da obrne deo palačinki. Na primer, sledeća slika po kolonama predstavlja naslagane palačinke posle svakog okretanja. Na početku, palačinka veličine 2 je na dnu, iznad nje se redom nalaze najmanja, najveća, itd... Na slici crtica predstavlja mesto iznad koga će konobar okrenuti palačinke. Prvi potez konobara je okretanje palačinki veličine 5, 4 i 3 (prva kolona), i tada će veličine palačinki odozdo nagore biti 2, 1, 3, 4, 5 (druga kolona). Posle još dva okretanja, palačinke će biti složene.

Napisati program koji u najviše 2n-3 okretanja sortira učitani niz. Uputstvo: imitirati selection sort i u svakom koraku dovesti jednu palačinku na svoje mesto korišćenjem najviše dva okretanja.

3.3 Bibliotečke funkcije pretrage i sortiranja

Zadatak 3.28 Napisati program koji ilustruje upotrebu bibiliotečkih funkcija za pretraživanje i sortiranje nizova, i mogućnost zadavanja različitih kriterijuma sortiranja. Sa standardnog ulaza se unosi dimenzija niza celih brojeva (ne veća od 100), a potom i sami elementi niza. Upotrebom funkcije qsort sortirati niz u rastućem poretku, sa standardnog ulaza učitati broj koji se traži u nizu, pa zatim funkcijama bsearch i lfind utvrditi da li se zadati broj nalazi u nizu i na standardni izlaz ispisati odgovarajuću poruku.

Upotreba programa 1

```
Interakcija programa:
Uneti dimenziju niza: 10
Uneti elemente niza:
5 3 1 6 8 90 34 5 3 432
Sortirani niz u rastucem
poretku:
1 3 3 5 5 6 8 34 90 432
Uneti element koji se trazi u
nizu: 34
Binarna pretraga:
Element je nadjen na poziciji 7
Linearna pretraga (1find):
Element je nadjen na poziciji 7
```

Upotreba programa 2

```
Interakcija programa:
Uneti dimenziju niza: 4
Uneti elemente niza:
4 2 5 7
Sortirani niz u rastucem
poretku:
2 4 5 7
Uneti element koji se trazi u
nizu: 3
Binarna pretraga:
Elementa nema u nizu!
Linearna pretraga (lfind):
Elementa nema u nizu!
```

[Rešenje 3.28]

Zadatak 3.29 Napisati program koji sa standardnog ulaza učitava dimenziju niza celih brojeva (ne veću od 100), a potom i same elemente niza. Upotrebom funkcije qsort sortirati niz u rastućem poretku prema broju delilaca i tako dobijeni niz odštampati na standardni izlaz.

Upotreba programa 1

```
Interakcija programa:
   Uneti dimenziju niza: 10
   Uneti elemente niza:
   1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
   Sortirani niz u rastucem poretku prema broju delilaca:
   1 2 3 5 7 4 9 6 8 10
```

[Rešenje 3.29]

Zadatak 3.30 Korišćenjem bibiliotečke funkcije qsort napisati program koji sortira niz niski po sledećim kriterijumima:

- (a) leksikografski,
- (b) po dužini.

Niske se učitavaju iz fajla niske.txt, neće ih biti više od 1000, i svaka će biti dužine najviše 30 karaktera. Program prvo leksikografski sortira niz, primenjuje binarnu pretragu (bsearch) zarad traženja niske unete sa standardnog ulaza, a potom linearnu pretragu koristeći funkciju lfind. Na kraju, niske bivaju sortirane po dužini. Rezultate svih sortiranja i pretraga ispisati na standardni izlaz.

Test 1

```
Ulazna datoteka (niske.txt):
    ana petar andjela milos nikola aleksandar ljubica matej milica
Interakcija programa:
    Leksikografski sortirane niske:
    aleksandar ana andjela ljubica matej milica milos nikola petar
    Uneti trazenu nisku: matej
    Niska "matej" je pronadjena u nizu na poziciji 4
    Niska "matej" je pronadjena u nizu na poziciji 4
    Niske sortirane po duzini:
    ana matej milos petar milica nikola andjela ljubica aleksandar
```

[Rešenje 3.30]

Zadatak 3.31 Uraditi prethodni zadatak 3.30 sa dinamički alociranim niskama, i sortiranjem niza pokazivača (umesto niza niski).

[Rešenje 3.31]

Zadatak 3.32 Napisati program koji korišćenjem bibliotečke funkcije qsort sortira studente prema broju poena osvojenih na kolokvijumu. Ukoliko više studenata ima isti broj bodova, sortirati ih po prezimenu leksikografski rastuće. Korisnik potom unosi broj bodova i prikazuje mu se jedan od studenata sa tim brojem bodova, ili poruka ukoliko nema takvog. Potom, sa standardnom ulaza, unosi se prezime traženog studenta, i prikazuje se osoba sa tim prezimenom, ili poruka da se nijedan student tako ne preziva. Za pretraživanje, koristiti odgovarajuće bibliotečke funkcije. Podaci o studentima čitaju se iz datoteke čije se ime zadaje preko argumenata komandne linije. Za svakog studenta u datoteci postoje ime, prezime i bodovi osvojeni na kolokvijumu. Pretpostaviti da neće biti vise od 500 studenata, i da je za ime i prezime svakog studenta dovoljno po 20 karaktera.

Test 1

```
Poziv: ./a.out kolokvijum.txt
Ulazna datoteka (kolokvijum.txt):
  Aleksandra Cvetic 15
  Bojan Golubovic 30
  Dragan Markovic 25
  Filip Dukic 20
  Ivana Stankovic 25
  Marija Stankovic 15
  Ognjen Peric 20
  Uros Milic 10
  Andrija Petrovic O
  Anja Ilic 5
  Ivana Markovic 5
  Lazar Micic 20
  Nenad Brankovic 15
Interakcija programa:
  Studenti sortirani po broju poena opadajuce, pa po prezimenu rastuce:
  Bojan Golubovic 30
  Dragan Markovic
  Ivana Stankovic
  Filip Dukic 20
  Lazar Micic 20
  Ognjen Peric 20
  Nenad Brankovic
  Aleksandra Cvetic 15
  Marija Stankovic 15
  Uros Milic 10
  Anja Ilic 5
  Ivana Markovic 5
  Andrija Petrovic 0
  Unesite broj bodova: 20
  Pronadjen je student sa unetim brojem bodova: Filip Dukic 20
  Unesite prezime: Markovic
  Pronadjen je student sa unetim prezimenom: Dragan Markovic 25
                                                         [Rešenje 3.32]
```

Zadatak 3.33 Uraditi zadatak 3.13, ali korišćenjem bibliotečke qsort funkcije.

[Rešenje 3.33]

Zadatak 3.34 Napisati program koji sa standardnog ulaza učitava prvo ceo broj n $(n \leq 10)$, a zatim niz S od n stringova (maksimalna dužina stringa je 31 karaktera). Sortirati niz S (bibliotečkom funkcijom qsort) i proveriti da li u njemu ima identičnih stringova.

```
Test\ 1 \qquad Test\ 2 || Ulaz: 4 prog search sort search || Ulaz: 3 test kol ispit || Izlaz: ima || Izlaz: nema || Rešenje 3.34 |
```

Zadatak 3.35 Datoteka studenti.txt sadrži spisak studenata. Za svakog studenta poznat je nalog na Alas-u (oblika npr. mr97125, mm09001), ime i prezime i broj poena. Napisati program koji sortira (korišćenjem funkcije qsort) studente po broju poena (ukoliko je prisutna opcija -p) ili po nalogu (ukoliko je prisutna opcija -n). Studenti se po nalogu sortiraju tako što se sortiraju na osnovu godine, zatim na osnovu smera, i na kraju na osnovu broja indeksa. Sortirane studente upisati u datoteku izlaz.txt. Ukoliko je u komandnoj liniji uz opciju -n naveden i nalog nekog studenta, funkcijom bsearch potražiti i prijaviti broj poena studenta sa tim nalogom.

```
Test 1
```

```
Poziv: ./a.out -n mm13321
Ulazna datoteka (studenti.txt):
   mr14123 Marko Antic 20
   mm13321 Marija Radic 12
   ml13011 Ivana Mitrovic 19
   ml13066 Pera Simic 15
   mv14003 Jovan Jovanovic 17
Izlazna datoteka (izlaz.txt):
   ml13011 Ivana Mitrovic 19
   ml13066 Pera Simic 15
   mm13321 Marija Radic 12
   mr14123 Marko Antic 20
   mv14003 Jovan Jovanovic 17
Izlaz:
   mm13321 Marija Radic 12
```

[Rešenje 3.35]

Zadatak 3.36 Definisana je struktura:

```
typedef struct { int dan; int mesec; int godina; } Datum;}
```

Napisati funkciju koja poredi dva datuma i program koji učitava datume iz datoteke koja se zadaje kao prvi argument komandne linije (ne više od 128 datuma), sortira ih pozivajući funkciju qsort iz standardne biblioteke i potom pozivanjem funkcije bsearch iz standardne biblioteke proverava da li datumi učitani sa standardnog ulaza (sve do kraja ulaza) postoje među prethodno unetim datumima.

Test 1

```
Poziv: ./a.out datoteka.txt

Datoteka: Ulaz: Izlaz:
1.1.2013 13.12.2016 postoji
13.12.2016 10.5.2015 ne postoji
11.11.2011 5.2.2009 postoji
3.5.2015
5.2.2009
```

Zadatak 3.37 Za zadatu celobrojnu matricu dimenzije $n \times m$ napisati funkciju koja vrši sortiranje vrsta matrice, rastuće na osnovu sume elemenata u vrsti.

Napisati program koji testira ovu funkciju. Sa standardnog ulaza se prvo unose dimenzije matrice, a zatim redom elementi matrice. Rezultujuću matricu ispisati na standardni izlaz.

Test 1

```
Interakcija programa:
   Unesite dimenzije matrice: 3 2
   Unesite elemente matrice po vrstama:
   6 -5
   -4 3
   2 1
   Sortirana matrica je:
   -4 3
   6 -5
   2 1
```

[Rešenje 3.37]

 ${f Zadatak~3.38~Za}$ zadatu kvadratnu matricu dimenzije n napisati funkciju koja sortira kolone matrice, opadajuće, na osnovu vrednosti prvog elementa u koloni. Napisati program koji testira ovu funkciju. Sa standardnog ulaza se prvo unosi dimenzija matrice, a zatim redom elementi matrice. Rezultujuću matricu ispisati na standardni izlaz.

3.4 Rešenja

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <time.h>
  #define MAX 1000000
  /* Pri prevodjenju program linkovati sa bibliotekom librt
     opcijom -lrt zbog funkcije clock_gettime() */
  /* Funkcija pretrazuje niz celih brojeva duzine n, trazeci u
     njemu element x. Pretraga se vrsi prostom iteracijom kroz
     niz. Ako se element pronadje funkcija vraca indeks pozicije
     na kojoj je pronadjen. Ovaj indeks je uvek nenegativan. Ako
     element nije pronadjen u nizu, funkcija vraca -1, kao
     indikator neuspesne pretrage. */
int linearna_pretraga(int a[], int n, int x)
  {
    int i;
17
    for (i = 0; i < n; i++)
      if (a[i] == x)
        return i;
    return -1;
21
  }
```

```
/* Funkcija trazi u sortiranom nizu a[] duzine n broj x. Vraca
     indeks pozicije nadjenog elementa ili -1, ako element nije
     pronadjen */
  int binarna_pretraga(int a[], int n, int x)
27
  {
    int levi = 0;
    int desni = n - 1;
    int srednji;
31
    /* Dokle god je indeks levi levo od indeksa desni */
33
    while (levi <= desni) {
      /* Racunamo srednji indeks */
      srednji = (levi + desni) / 2;
      /* Ako je srednji element veci od x, tada se x mora nalaziti
         u levoj polovini niza */
37
      if (x < a[srednji])</pre>
        desni = srednji - 1;
39
      /* Ako je srednji element manji od x, tada se x mora
         nalaziti u desnoj polovini niza */
41
      else if (x > a[srednji])
        levi = srednji + 1;
43
      else
        /* Ako je srednji element jednak x, tada smo pronasli x na
45
           poziciji srednji */
        return srednji;
47
    /* Ako nije pronadjen vracamo -1 */
49
    return -1;
51 }
  /* Funkcija trazi u sortiranom nizu a[] duzine n broj x. Vraca
     indeks pozicije nadjenog elementa ili -1, ako element nije
     pronadjen */
  int interpolaciona_pretraga(int a[], int n, int x)
57
    int levi = 0;
    int desni = n - 1;
    int srednji;
    /* Dokle god je indeks levi levo od indeksa desni... */
61
    while (levi <= desni) {
      /* Ako je element manji od pocetnog ili veci od poslednjeg
         clana u delu niza a[levi],...,a[desni] tada nije u tom
         delu niza. Ova provera je neophodna, da se ne bi dogodilo
65
         da se prilikom izracunavanja indeksa srednji izadje izvan
         opsega indeksa [levi,desni] */
      if (x < a[levi] || x > a[desni])
        return -1;
69
      /* U suprotnom, x je izmedju a[levi] i a[desni], pa ako su
         a[levi] i a[desni] jednaki, tada je jasno da je x jednako
71
         ovim vrednostima, pa vracamo indeks levi (ili indeks
         desni. Ova provera je neophodna, zato sto bismo inace
73
         prilikom izracunavanja srednji imali deljenje nulom. */
      else if (a[levi] == a[desni])
        return levi;
      /* Racunamo srednji indeks */
77
      srednji =
          levi +
```

```
((double) (x - a[levi]) / (a[desni] - a[levi])) *
           (desni - levi);
81
       /* Napomena: Indeks srednji je uvek izmedju levi i desni,
          ali ce verovatno biti blize trazenoj vrednosti nego da
83
          smo prosto uvek uzimali srednji element. Ovo se moze
          porediti sa pretragom recnika: ako neko trazi rec na
85
          slovo 'B', sigurno nece da otvori recnik na polovini, vec
          verovatno negde blize pocetku. */
87
       /* Ako je srednji element veci od x, tada se x mora nalaziti
         u levoj polovini niza */
89
       if (x < a[srednji])</pre>
        desni = srednji - 1;
91
       /* Ako je srednji element manji od x, tada se x mora
         nalaziti u desnoj polovini niza */
93
       else if (x > a[srednji])
        levi = srednji + 1;
95
       else
         /* Ako je srednji element jednak x, tada smo pronasli x na
97
            poziciji srednji */
         return srednji;
99
    /* Ako nije pronadjen vracamo -1 */
    return -1;
103 }
  /* Funkcija main */
  int main(int argc, char **argv)
107 {
    int a[MAX];
    int n, i, x;
    struct timespec time1, time2, time3, time4, time5, time6;
    FILE *f;
111
    /* Provera argumenata komandne linije */
    if (argc != 3) {
      fprintf(stderr,
               "koriscenje programa: %s dim_niza trazeni_br\n",
               argv[0]);
       exit(EXIT_FAILURE);
119
    /* Dimenzija niza */
    n = atoi(argv[1]);
    if (n > MAX | | n <= 0) {
      fprintf(stderr, "Dimenzija niza neodgovarajuca\n");
       exit(EXIT_FAILURE);
    }
    /* Broj koji se trazi */
    x = atoi(argv[2]);
    /* Elemente niza odredjujemo slucajno, tako da je svaki
        sledeci veci od prethodnog. srandom() funkcija obezbedjuje
       novi seed za pozivanje random() funkcije. Kako nas niz ne
133
       bi uvek isto izgledao seed smo postavili na tekuce vreme u
        sekundama od Nove godine 1970. random()%100 daje brojeve
135
```

```
izmedju 0 i 99 */
    srandom(time(NULL));
    for (i = 0; i < n; i++)
      a[i] = i == 0 ? random() % 100 : a[i - 1] + random() % 100;
    /* Lineara pretraga */
141
    printf("Linearna pretraga\n");
    /* Racunamo vreme proteklo od Nove godine 1970 */
143
    clock_gettime(CLOCK_REALTIME, &time1);
    /* Pretrazujemo niz */
145
    i = linearna_pretraga(a, n, x);
    /* Racunamo novo vreme i razlika predstavlja vreme utroseno za
147
       lin pretragu */
    clock_gettime(CLOCK_REALTIME, &time2);
149
    if (i == -1)
      printf("Element nije u nizu\n");
      printf("Element je u nizu na poziciji %d\n", i);
153
    printf("----\n");
    /* Binarna pretraga */
    printf("Binarna pretraga\n");
157
    clock_gettime(CLOCK_REALTIME, &time3);
    i = binarna_pretraga(a, n, x);
159
    clock_gettime(CLOCK_REALTIME, &time4);
    if (i == -1)
161
      printf("Element nije u nizu\n");
163
      printf("Element je u nizu na poziciji %d\n", i);
    printf("----\n");
165
    /* Interpolaciona pretraga */
    printf("Interpolaciona pretraga\n");
    clock_gettime(CLOCK_REALTIME, &time5);
169
    i = interpolaciona_pretraga(a, n, x);
    clock_gettime(CLOCK_REALTIME, &time6);
    if (i == -1)
      printf("Element nije u nizu\n");
173
    else
      printf("Element je u nizu na poziciji %d\n", i);
    printf("----\n");
    /* Upisujemo podatke o izvrsavanju programa u log fajl */
    if ((f = fopen("vremena.txt", "a")) == NULL) {
      fprintf(stderr, "Neuspesno otvaranje log fajla.\n");
      exit(EXIT FAILURE);
181
    }
183
    fprintf(f, "Dimenzija niza od %d elemenata.\n", n);
    fprintf(f, "\tLinearna pretraga:%10ld ns\n",
185
            (time2.tv_sec - time1.tv_sec) * 1000000000 +
187
            time2.tv_nsec - time1.tv_nsec);
    fprintf(f, "\tBinarna: %19ld ns\n",
            (time4.tv_sec - time3.tv_sec) * 1000000000 +
189
            time4.tv_nsec - time3.tv_nsec);
    fprintf(f, "\tInterpolaciona: %12ld ns\n\n",
```

```
#include <stdio.h>
  int lin_pretgraga_rek_sufiks(int a[], int n, int x)
  {
    int tmp;
    /* Izlaz iz rekurzije */
    if (n \le 0)
      return -1;
    /* Ako je prvi element trazeni */
    if (a[0] == x)
      return 0;
    /* Pretraga ostatka niza */
12
    tmp = lin_pretgraga_rek_sufiks(a + 1, n - 1, x);
    return tmp < 0? tmp : tmp + 1;
14
  }
16
  int lin_pretgraga_rek_prefiks(int a[], int n, int x)
18
    /* Izlaz iz rekurzije */
    if (n \le 0)
20
      return -1;
    /* Ako je poslednji element trazeni */
22
    if (a[n - 1] == x)
      return n - 1;
24
    /* Pretraga ostatka niza */
    return lin_pretgraga_rek_prefiks(a, n - 1, x);
26
  int bin_pretgraga_rek(int a[], int 1, int d, int x)
30 {
    int srednji;
    if (1 > d)
32
      return -1;
    /* Srednja pozicija na kojoj se trazi vrednost x */
34
    srednji = (1 + d) / 2;
    /* Ako je sredisnji element trazeni */
    if (a[srednji] == x)
      return srednji;
38
    /* Ako je trazeni broj veci od srednjeg, pretrazujemo desnu
       polovinu niza */
    if (a[srednji] < x)</pre>
      return bin_pretgraga_rek(a, srednji + 1, d, x);
42
    /* Ako je trazeni broj manji od srednjeg, pretrazujemo levu
       polovinu niza */
```

```
else
      return bin_pretgraga_rek(a, l, srednji - 1, x);
46
48
50 int interp_pretgraga_rek(int a[], int 1, int d, int x)
52
    int p;
    if (x < a[1] || x > a[d])
      return -1;
54
    if (a[d] == a[1])
      return 1;
    /* Pozicija na kojoj se trazi vrednost x */
    p = 1 + (d - 1) * (x - a[1]) / (a[d] - a[1]);
    if (a[p] == x)
      return p;
60
    if (a[p] < x)
      return interp_pretgraga_rek(a, p + 1, d, x);
62
      return interp_pretgraga_rek(a, l, p - 1, x);
66
  #define MAX 1024
68
  int main()
70 {
    int a[MAX];
    int x;
    int i, indeks;
74
    /* Ucitavamo trazeni broj */
    printf("Unesite trazeni broj: ");
    scanf("%d", &x);
78
    /* Ucitavamo elemente niza sve do kraja ulaza - ocekujemo da
       korisnik pritisne CTRL+D za naznaku kraja */
    i = 0;
    printf("Unesite sortiran niz elemenata: ");
82
    while (scanf("%d", &a[i]) == 1) {
84
      i++;
86
    /* Linearna pretraga */
    printf("Linearna pretraga\n");
    indeks = lin_pretgraga_rek_sufiks(a, i, x);
    if (indeks == -1)
90
      printf("Element se ne nalazi u nizu.\n");
    else
92
      printf("Pozicija elementa je %d.\n", indeks);
94
    /* Binarna pretraga */
    printf("Binarna pretraga\n");
    indeks = bin_pretgraga_rek(a, 0, i - 1, x);
    if (indeks == -1)
98
      printf("Element se ne nalazi u nizu.\n");
    else
```

```
printf("Pozicija elementa je %d.\n", indeks);

/* Interpolaciona pretraga */
printf("Interpolaciona pretraga\n");
indeks = interp_pretgraga_rek(a, 0, i - 1, x);
if (indeks == -1)
    printf("Element se ne nalazi u nizu.\n");
else
    printf("Pozicija elementa je %d.\n", indeks);

return 0;

112
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
3 #include <string.h>
5 #define MAX_STUDENATA 128
  #define MAX_DUZINA 16
  /* O svakom studentu imamo 3 informacije i njih objedinjujemo u
    strukturu kojom cemo predstavljati svakog studenta. */
  typedef struct {
   /* Indeks mora biti tipa long jer su podaci u datoteci
       preveliki za int, npr. 20140123 */
    long indeks;
    char ime[MAX_DUZINA];
   char prezime[MAX DUZINA];
  } Student;
17
  /* Ucitan niz studenata ce biti sortiran prema indeksu, jer cemo
     ih, redom, kako citamo smestati u niz, a u datoteci su vec
19
     smesteni sortirani rastuce prema broju indeksa. Iz tog
21
     razloga pretragu po indeksu cemo vrsiti binarnom pretragom,
     dok pretragu po prezimenu moramo vrsiti linearno, jer nemamo
     garancije da postoji uredjenje po prezimenu. */
23
 /* Funkcija trazi u sortiranom nizu studenata a[] duzine n
     studenta sa indeksom x. Vraca indeks pozicije nadjenog clana
     niza ili -1, ako element nije pronadjen */
  int binarna_pretraga(Student a[], int n, long x)
29
    int levi = 0;
    int desni = n - 1;
31
    int srednji;
33
    /* Dokle god je indeks levi levo od indeksa desni */
    while (levi <= desni) {
      /* Racunamo srednji indeks */
35
      srednji = (levi + desni) / 2;
      /* Ako je srednji element veci od x, tada se x mora nalaziti
37
         u levoj polovini niza */
      if (x < a[srednji].indeks)</pre>
39
        desni = srednji - 1;
```

```
/* Ako je srednji element manji od x, tada se x mora
         nalaziti u desnoj polovini niza */
      else if (x > a[srednji].indeks)
43
        levi = srednji + 1;
      else
45
        /* Ako je srednji element jednak x, tada smo pronasli x na
           poziciji srednji */
47
        return srednji;
49
    /* Ako nije pronadjen vracamo -1 */
    return -1;
51
  }
  /* Linearnom pretragom niza studenata trazimo prezime x */
55 int linearna_pretraga(Student a[], int n, char x[])
  {
    int i;
    for (i = 0; i < n; i++)
      /* Poredimo prezime i-tog studenta i poslato x */
59
      if (strcmp(a[i].prezime, x) == 0)
        return i;
61
    return -1;
63 }
65 /* Main funkcija mora imate argumente jer se ime datoteke dobija
     kao argument komandne linije */
int main(int argc, char *argv[])
    /* Ucitacemo redom sve studente iz datoteke u niz. */
    Student dosije[MAX_STUDENATA];
    FILE *fin = NULL;
71
    int i;
    int br_studenata = 0;
73
    long trazen_indeks = 0;
    char trazeno_prezime[MAX_DUZINA];
75
    /* Proveravamo da li nam je korisnik prilikom poziva prosledio
77
       ime datoteke sa informacijama o studentima */
    if (argc != 2) {
      fprintf(stderr,
               "Greska: Program se poziva sa %s ime_datoteke\n",
81
              argv[0]);
      exit(EXIT_FAILURE);
83
    }
85
    /* Otvaramo datoteku */
    fin = fopen(argv[1], "r");
    if (fin == NULL) {
      fprintf(stderr,
89
               "Neuspesno otvaranje datoteke %s za citanje\n",
91
              argv[1]);
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
93
    /* Citamo sve dok imamo red sa informacijama o studentu */
```

```
while (1) {
       if (i == MAX_STUDENATA)
         break;
99
       if (fscanf
           (fin, "%ld %s %s", &dosije[i].indeks, dosije[i].ime,
            dosije[i].prezime) != 3)
        break;
      i++;
    }
    br_studenata = i;
    /* Nakon citanja datoteka nam vise nije neophodna i odmah je
       zatvaramo */
109
    fclose(fin);
    /* Unos indeksa koji se binarno trazi u nizu */
    printf("Unesite indeks studenta cije informacije zelite: ");
113
    scanf("%ld", &trazen_indeks);
    i = binarna_pretraga(dosije, br_studenata, trazen_indeks);
    /* Rezultat binarne pretrage */
    if (i == -1)
117
      printf("Ne postoji student sa indeksom %ld\n",
              trazen_indeks);
119
    else
      printf("Indeks: %ld, Ime i prezime: %s %s\n",
121
              dosije[i].indeks, dosije[i].ime, dosije[i].prezime);
123
    /* Unos prezimena koje se linearno trazi u nizu */
    printf("Unesite prezime studenta cije informacije zelite: ");
    scanf("%s", trazeno_prezime);
    i = linearna_pretraga(dosije, br_studenata, trazeno_prezime);
    /* Rezultat linearne pretrage */
    if (i == -1)
      printf("Ne postoji student sa prezimenom %s\n",
              trazeno_prezime);
      printf("Indeks: %ld, Ime i prezime: %s %s\n",
133
              dosije[i].indeks, dosije[i].ime, dosije[i].prezime);
    return 0;
137
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>

#define MAX_STUDENATA 128
#define MAX_DUZINA 16

typedef struct {
  long indeks;
  char ime[MAX_DUZINA];
  char prezime[MAX_DUZINA];
```

```
} Student;
13
  int binarna_pretraga_rekurzivna(Student a[], int levi, int desni,
                                   long x)
15
  {
    /* Ako je indeks elementa na levom kraju veci od indeksa
17
       elementa na desnom kraju dela niza koji se pretrazuje, onda
       zapravo pretrazujemo prazan deo niza. U praznom nizu nema
19
       elementa koji trazimo i zato vracamo -1 */
21
    if (levi > desni)
      return -1;
    /* Racunamo indeks srednjeg elementa */
23
    int srednji = (levi + desni) / 2;
    /* Da li je srednji, bas onaj kog trazimo? */
    if (a[srednji].indeks == x) {
      return srednji;
27
    /* Ako je trazeni indeks manji od indeksa srednjeg, onda
29
       potragu nastavljamo u levoj polovini niza jer znamo da je
       niz sortiran po indeksu u rastucem poretku. */
31
    if (x < a[srednji].indeks)</pre>
      return binarna_pretraga_rekurzivna(a, levi, srednji - 1, x);
33
    /* Inace ga treba traziti u desnoj polovini */
35
      return binarna_pretraga_rekurzivna(a, srednji + 1, desni, x);
37
39 int linearna_pretraga_rekurzivna_v2(Student a[], int n, char x[])
    /* Ako je niz prazan, vracamo -1, jer ga ne mozemo naci */
41
    if (n == 0)
      return -1;
    /* Kako trazimo prvog studenta sa trazenim prezimenom,
       pocinjemo sa prvim studentom u nizu. */
45
    if (strcmp(a[0].prezime, x) == 0)
      return 0;
    int i = linearna_pretraga_rekurzivna_v2(a + 1, n - 1, x);
    return i >= 0 ? 1 + i : -1;
49
51
  int linearna_pretraga_rekurzivna(Student a[], int n, char x[])
53 {
    /* Ako je niz prazan, vracamo -1, jer ga ne mozemo naci */
   if (n == 0)
      return -1;
    /* Kako trazimo poslednjeg studenta sa trazenim prezimenom,
       pocinjemo sa poslednjim studentom u nizu. */
    if (strcmp(a[n - 1].prezime, x) == 0)
      return n - 1;
    return linearna_pretraga_rekurzivna(a, n - 1, x);
61
  /* Main funkcija mora imate argumente jer se Ime datoteke dobija
    kao argument komandne linije */
 int main(int argc, char *argv[])
67 {
```

```
/* Ucitacemo redom sve studente iz datoteke u niz. */
    Student dosije[MAX_STUDENATA];
    FILE *fin = NULL;
     int i;
71
     int br_studenata = 0;
    long trazen_indeks = 0;
    char trazeno_prezime[MAX_DUZINA];
75
    /* Proveravamo da li nam je korisnik prilikom poziva prosledio
       ime datoteke sa informacijama o studentima */
77
    if (argc != 2) {
      fprintf(stderr,
79
               "Greska: Program se poziva sa %s ime_datoteke\n",
               argv[0]);
81
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
83
    /* Otvaramo datoteku */
85
    fin = fopen(argv[1], "r");
    if (fin == NULL) {
87
      fprintf(stderr,
               "Neuspesno otvaranje datoteke %s za citanje\n",
89
               argv[1]);
      exit(EXIT_FAILURE);
91
93
     /* Citamo sve dok imamo red sa informacijama o studentu */
    i = 0;
95
    while (1) {
       if (i == MAX_STUDENATA)
97
        break;
       if (fscanf
99
           (fin, "%ld %s %s", &dosije[i].indeks, dosije[i].ime,
            dosije[i].prezime) != 3)
         break;
       i++;
103
    }
    br_studenata = i;
     /* Nakon citanja datoteka nam vise nije neophodna i odmah je
        zatvaramo */
    fclose(fin);
    /* Unos indeksa koji se binarno trazi u nizu */
    printf("Unesite indeks studenta cije informacije zelite: ");
    scanf("%ld", &trazen_indeks);
113
    i = binarna_pretraga_rekurzivna(dosije, 0, br_studenata - 1,
                                      trazen_indeks);
      printf("Ne postoji student sa indeksom %ld\n",
117
              trazen_indeks);
119
     else
      printf("Indeks: %ld, Ime i prezime: %s %s\n",
              dosije[i].indeks, dosije[i].ime, dosije[i].prezime);
    printf("Unesite prezime studenta cije informacije zelite: ");
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <string.h>
  #include <math.h>
  #include <stdlib.h>
6 /* Struktura koja opisuje tacku u ravni */
  typedef struct Tacka {
   float x;
    float y;
10 } Tacka;
12 /* Funkcija koja racuna rastojanje zadate tacke od koordinatnog
     pocetka (0,0) */
14 float rastojanje(Tacka A)
    return sqrt(A.x * A.x + A.y * A.y);
16
18
  /* Funkcija koja pronalazi tacku najblizu koordinatnom pocetku u
    nizu zadatih tacaka t dimenzije n */
  Tacka najbliza_koordinatnom(Tacka t[], int n)
22 {
    Tacka najbliza;
    int i;
24
    najbliza = t[0];
    for (i = 1; i < n; i++) {
      if (rastojanje(t[i]) < rastojanje(najbliza)) {</pre>
        najbliza = t[i];
28
30
    return najbliza;
32 }
34 /* Funkcija koja pronalazi tacku najblizu x osi u nizu zadatih
     tacaka t dimenzije n */
36 Tacka najbliza_x_osi(Tacka t[], int n)
  {
38
```

```
Tacka najbliza;
    int i;
40
    najbliza = t[0];
    for (i = 1; i < n; i++) {
42
      if (fabs(t[i].x) < fabs(najbliza.x)) {</pre>
        najbliza = t[i];
44
    }
46
    return najbliza;
  }
48
50 /* Funkcija koja pronalazi tacku najblizu y osi u nizu zadatih
     tacaka t dimenzije n */
52 Tacka najbliza_y_osi(Tacka t[], int n)
    Tacka najbliza;
54
    int i;
    najbliza = t[0];
56
    for (i = 1; i < n; i++) {
      if (fabs(t[i].y) < fabs(najbliza.y)) {</pre>
        najbliza = t[i];
60
    return najbliza;
62
64
  #define MAX 1024
  int main(int argc, char *argv[])
68 {
    FILE *ulaz;
    Tacka tacke[MAX];
    Tacka najbliza;
    int i, n;
72
    /* Ocekujemo da korisnik unese barem ime izvrsne verzije
       programa i ime datoteke sa tackama */
    if (argc < 2) {
76
      fprintf(stderr,
               "koriscenje programa: %s ime_datoteke\n", argv[0]);
78
      return EXIT_FAILURE;
    }
80
    /* Otvaramo datoteku za citanje */
    ulaz = fopen(argv[1], "r");
    if (ulaz == NULL) {
84
      fprintf(stderr, "Greska prilikom otvaranja datoteke %s!\n",
               argv[1]);
86
      return EXIT_FAILURE;
    }
88
    /* Sve dok ima tacaka u datoteci, smestamo ih u niz sa
       tackama; i predstavlja indeks tekuce tacke */
    i = 0;
92
    while (fscanf(ulaz, "%f %f", &tacke[i].x, &tacke[i].y) == 2) {
94
```

```
n = i;
     /* Proveravamo koji su dodatni argumenti komandne linije. Ako
98
       nema dodatnih argumenata */
     if (argc == 2)
       /* Trazimo najblizu tacku u odnosu na koordinatni pocetak */
      najbliza = najbliza_koordinatnom(tacke, n);
     /* Inace proveravamo koji je dodatni argument. Ako je u
104
       pitanju opcija -x */
     else if (strcmp(argv[2], "-x") == 0)
      /* Racunamo rastojanje u odnosu na x osu */
106
      najbliza = najbliza_x_osi(tacke, n);
     /* Ako je u pitanju opcija -y */
108
     else if (strcmp(argv[2], "-y") == 0)
       /* Racunamo rastojanje u odnosu na y osu */
       najbliza = najbliza_y_osi(tacke, n);
    else {
       /* Ako nije zadata opcija -x ili -y, ispisujemo obavestenje
          za korisnika i prekidamo izvrsavanje programa */
114
       fprintf(stderr, "Pogresna opcija\n");
      return EXIT_FAILURE;
118
     /* Stampamo koordinate trazene tacke */
    printf("%g %g\n", najbliza.x, najbliza.y);
120
     /* Zatvaramo datoteku */
    fclose(ulaz);
124
    return 0;
  }
126
```

```
#include <stdio.h>
  #include <math.h>
  /* Tacnost */
  #define EPS 0.001
 int main()
    double 1, d, s;
    /* Posto je u pitanju interval [0, 2] leva granica je 0, a
11
       desna 2 */
    1 = 0;
    d = 2;
    /* Sve dok ne pronadjemo trazenu vrednost argumenta */
    while (1) {
17
      /* Pronalazimo sredinu intervala */
      s = (1 + d) / 2;
19
      /* Ako je vrednost kosinusa u ovoj tacki manja od zadate
```

```
tacnosti, prekidamo pretragu */
      if (fabs(cos(s)) < EPS) {</pre>
        break;
23
      /* Ako je nula u levom delu intervala, nastavljamo pretragu
25
         na intervalu [1, s] */
      if (\cos(1) * \cos(s) < 0)
27
        d = s;
      else
        /* Inace, nastavljamo pretragu na intervalu [s, d] */
31
    }
33
    /* Stampamo vrednost trazene tacke */
    printf("%g\n", s);
35
    return 0;
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
| int prvi_veci_od_nule(int niz[], int n)
  {
    /* Granice pretrage */
    int 1 = 0, d = n - 1;
    int s;
    /* Sve dok je leva manja od desne granice */
    while (1 <= d) {
      /* Racunamo sredisnju poziciju */
      s = (1 + d) / 2;
12
      /* Ako je broj na toj poziciji veci od nule a eventualni
         njegov prethodnik manji ili jednak nuli */
14
      if (niz[s] > 0 \&\& ((s > 0 \&\& niz[s - 1] <= 0) || s == 0))
        return s;
16
      /* Pretrazujemo desnu polovinu niza */
      if (niz[s] \leftarrow 0)
        1 = s + 1;
      /* Pretrazujemo levu polovinu binarnog zapisa */
20
      else
        d = s - 1;
22
    return -1;
24
  #define MAX 256
28
  int main()
30 {
    int niz[MAX];
    int n = 0;
32
    /* Unos niza */
```

```
printf("Unesi rastuce sortiran niz celih brojeva: ");
while (scanf("%d", &niz[n]) == 1)
    n++;

/* Stampanje rezultata */
printf("%d\n", prvi_veci_od_nule(niz, n));

return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
| int prvi_manji_od_nule(int niz[], int n)
    /* Granice pretrage */
    int 1 = 0, d = n - 1;
    int s;
    /* Sve dok je leva manja od desne granice */
    while (1 <= d) {
      /* Racunamo sredisnju poziciju */
      s = (1 + d) / 2;
      /* Ako je broj na toj poziciji manji od nule a eventualni
         njegov prethodnik veci ili jednak nuli */
14
      if (niz[s] < 0 \&\& ((s > 0 \&\& niz[s - 1] >= 0) || s == 0))
        return s;
16
      /* Pretrazujemo desnu polovinu niza */
18
      if (niz[s] >= 0)
        1 = s + 1;
      /* Pretrazujemo levu polovinu binarnog zapisa */
20
      else
        d = s - 1;
22
    return -1;
26
  #define MAX 256
  int main()
30
    int niz[MAX];
    int n = 0;
32
    /* Unos niza */
34
    printf("Unesi opadajuce sortiran niz celih brojeva: ");
    while (scanf("%d", &niz[n]) == 1)
      n++;
38
    /* Stampanje rezultata */
    printf("%d\n", prvi_manji_od_nule(niz, n));
    return 0;
42
  }
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
4 unsigned int logaritam_a(unsigned int x)
    /* Izlaz iz rekurzije */
   if (x == 1)
     return 0;
    /* Rekurzivni korak */
   return 1 + logaritam_a(x >> 1);
12
  unsigned int logaritam_b(unsigned int x)
14 {
    /* Binarnom pretragom trazimo jedinicu u binarnom zapisu broja
       x najvece vaznosti, tj. najlevlju. Pretragu radimo od
16
      pozicije 0 do 31 */
    int d = 0, l = sizeof(unsigned int) * 8 - 1;
18
    int s;
    /* Sve dok je desna granica pretrage desnije od leve */
20
    while (d <= 1) {
      /* Racunamo sredisnju poziciju */
22
      s = (1 + d) / 2;
      /* Proveravamo da li je na toj poziciji trazena jedinica */
24
      if ((1 << s) <= x && (1 << (s + 1)) > x)
        return s;
26
      /* Pretrazujemo desnu polovinu binarnog zapisa */
      if ((1 << s) > x)
28
        1 = s - 1;
      /* Pretrazujemo levu polovinu binarnog zapisa */
30
      else
        d = s + 1;
32
    }
    return s;
34
36
  int main()
38 {
    unsigned int x;
40
    /* Unos podatka */
    printf("Unesi pozitivan ceo broj: ");
42
    scanf("%u", &x);
44
    /* Provera da li je uneti broj pozitivan */
    if (x == 0) {
      fprintf(stderr, "Logaritam od nule nije definisan\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
48
    }
50
    /* Ispis povratnih vrednosti funkcija */
    printf("%u %u\n", logaritam_a(x), logaritam_b(x));
52
    return 0;
```

}

```
#include<stdio.h>
  #define MAX 256
  /* Iterativna verzija funkcije koja sortira niz celih brojeva,
     primenom algoritma Selection Sort */
 void selectionSort(int a[], int n)
  {
    int i, j;
    int min;
    int pom;
12
    /* U svakoj iteraciji ove petlje se pronalazi najmanji element
       medju elementima a[i], a[i+1],...,a[n-1], i postavlja se na
       poziciju i, dok se element na poziciji i premesta na
14
       poziciju min, na kojoj se nalazio najmanji od gore
       navedenih elemenata. */
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      /* Unutrasnja petlja pronalazi poziciju min, na kojoj se
18
         nalazi najmanji od elemenata a[i],...,a[n-1]. */
      min = i;
20
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (a[j] < a[min])
22
          min = j;
      /* Zamena elemenata na pozicijama (i) i min. Ovo se radi
         samo ako su (i) i min razliciti, inace je nepotrebno. */
      if (min != i) {
26
        pom = a[i];
        a[i] = a[min];
        a[min] = pom;
30
    }
32 }
  /* Funkcija koja pronalazi najmanje rastojanje izmedju dva broja
     u sortiranom nizu celih brojeva */
int najmanje_rastojanje(int a[], int n)
  {
    int i, min;
38
    min = a[1] - a[0];
    for (i = 2; i < n; i++)
      if (a[i] - a[i - 1] < min)
        min = a[i] - a[i - 1];
42
    return min;
44
 }
  int main()
48 {
    int i, a[MAX];
50
    /* Ucitavaju se elementi niza sve do kraja ulaza */
```

```
i = 0;
printf("Unesite elemente niza: ");
while (scanf("%d", &a[i]) != EOF)
    i++;

/* Sortiranje */
selectionSort(a, i);

/* Ispis rezultata */
printf("%d\n", najmanje_rastojanje(a, i));

return 0;
}
```

```
#include<stdio.h>
# include < string . h >
4 #define MAX_DIM 128
6 /* Funkcija za sortiranje niza */
  void selectionSort(char s[], int n)
8 {
    int i, j, min;
10
    char pom;
    for (i = 0; i < n; i++) {
      min = i;
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (s[j] < s[min])
14
          min = j;
      if (min != i) {
        pom = s[i];
        s[i] = s[min];
18
        s[min] = pom;
      }
20
    }
22 }
24 /* Funkcija vraca: 1 - ako jesu anagrami; 0 - inace.
     pretpostavlja se da su niske s i t sortirane */
26 int anagrami(char s[], char t[], int n_s, int n_t)
    int i, n;
28
    /* Ako dve niske imaju razlicit broj elemenata onda nisu
30
       anagrami */
32
    if (n_s != n_t)
      return 0;
34
    n = n_s;
36
    /* Dve sortirane niske su anagrami akko su jednake */
    for (i = 0; i < n; i++)
38
      if (s[i] != t[i])
```

```
return 0;
    return 1;
 }
42
44 int main()
    char s[MAX_DIM], t[MAX_DIM];
46
    int n_s, n_t;
    /* Ucitavamo dve niske sa ulaza */
    printf("Unesite prvu nisku: ");
50
    scanf("%s", s);
    printf("Unesite drugu nisku: ");
    scanf("%s", t);
    /* Odredjujemo duzinu niski */
    n_s = strlen(s);
    n_t = strlen(t);
58
    /* Sortiramo niske */
    selectionSort(s, n_s);
    selectionSort(t, n_t);
62
    /* Proveravamo da li su niske anagrami */
    if (anagrami(s, t, n_s, n_t))
64
      printf("jesu\n");
    else
      printf("nisu\n");
    return 0;
  }
```

```
#include<stdio.h>
2 #define MAX_DIM 256
4 /* Funkcija za sortiranje niza */
  void selectionSort(int s[], int n)
6 {
    int i, j, min;
    char pom;
    for (i = 0; i < n; i++) {
      min = i;
10
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (s[j] < s[min])
          min = j;
      if (min != i) {
        pom = s[i];
        s[i] = s[min];
16
        s[min] = pom;
      }
18
    }
20 }
22 /* Funkcija za odredjivanje onog elementa sortiranog niza koji
```

```
se najvise puta pojavio u tom nizu */
24 int najvise_puta(int a[], int n)
  {
    int i, j, br_pojava, i_max_pojava = -1, max_br_pojava = -1;
26
    /* Za i-ti element izracunavamo koliko se puta pojavio u nizu */
    for (i = 0; i < n; i = j) {
      br_pojava = 1;
      for (j = i + 1; j < n \&\& a[i] == a[j]; j++)
30
        br_pojava++;
      /* Ispitujemo da li se do tog trenutka i-ti element pojavio
32
         najvise puta u nizu */
      if (br_pojava > max_br_pojava) {
34
        max_br_pojava = br_pojava;
        i_max_pojava = i;
36
      }
    }
38
    /* Vracamo element koji se najvise puta pojavio u nizu */
    return a[i_max_pojava];
40
42
  int main()
44 {
    int a[MAX DIM], i;
46
    /* Ucitavaju se elementi niza sve do kraja ulaza */
48
    printf("Unesite elemente niza: ");
    while (scanf("%d", &a[i]) != EOF)
      i++;
52
    /* Niz se sortira */
    selectionSort(a, i);
    /* Odredjuje se broj koji se najvise puta pojavio u nizu */
56
    printf("%d\n", najvise_puta(a, i));
    return 0;
60 }
```

```
a[i] = a[min];
        a[min] = pom;
    }
18
  }
20
  /* Funkcija za binarnu pretragu niza. funkcija vraca: 1 - ako se
     element x nalazi u nizu; 0 - inace. pretpostavlja se da je
     niz sortiran u rastucem poretku */
24 int binarna_pretraga(int a[], int n, int x)
   int levi = 0, desni = n - 1, srednji;
26
    while (levi <= desni) {
28
      srednji = (levi + desni) / 2;
      if (a[srednji] == x)
30
        return 1;
      else if (a[srednji] > x)
32
        desni = srednji - 1;
      else if (a[srednji] < x)
        levi = srednji + 1;
    }
36
    return 0;
38 }
 int main()
40
    int a[MAX_DIM], n = 0, zbir, i;
    /* Ucitava se trazeni zbir */
44
    printf("Unesite trazeni zbir: ");
    scanf("%d", &zbir);
    /* Ucitavaju se elementi niza sve do kraja ulaza */
48
    i = 0;
    printf("Unesite elemente niza: ");
    while (scanf("%d", &a[i]) != EOF)
      i++;
    n = i;
54
    /* Sortira se niz */
    selectionSort(a, n);
56
    for (i = 0; i < n; i++)
      /* Za i-ti element niza binarno se pretrazuje da li se u
         ostatku niza nalazi element koji sabran sa njim ima
60
         ucitanu vrednost zbira */
      if (binarna_pretraga(a + i + 1, n - i - 1, zbir - a[i])) {
62
        printf("da\n");
        return 0;
64
    printf("ne\n");
    return 0;
```

```
#include <stdio.h>
2 #define MAX_DIM 256
4 int merge(int *niz1, int dim1, int *niz2, int dim2, int *niz3,
            int dim3)
6 {
    int i = 0, j = 0, k = 0;
    /* U slucaju da je dimenzija treceg niza manja od neophodne,
       funkcija vraca -1 */
    if (\dim 3 < \dim 1 + \dim 2)
      return -1;
12
    /* Vrsi se ucesljavanje nizova sve dok se ne dodje do kraja
       jednog od njih */
14
    while (i < dim1 && j < dim2) \{
      if (niz1[i] < niz2[j])</pre>
16
        niz3[k++] = niz1[i++];
      else
18
        niz3[k++] = niz2[j++];
20
    /* Ostatak prvog niza prepisujemo u treci */
    while (i < dim1)
22
      niz3[k++] = niz1[i++];
24
    /* Ostatak drugog niza prepisujemo u treci */
    while (j < dim2)
26
      niz3[k++] = niz2[j++];
    return dim1 + dim2;
28
30
  int main()
32 {
    int niz1[MAX_DIM], niz2[MAX_DIM], niz3[2 * MAX_DIM];
    int i = 0, j = 0, k, dim3;
34
    /* Ucitavaju se nizovi sa ulaza sve dok se ne unese nula.
36
       Pretpostavka je da na ulazu nece biti vise od MAX_DIM
       elemenata */
38
    printf("Unesite elemente prvog niza: ");
    while (1) {
40
      scanf("%d", &niz1[i]);
      if (niz1[i] == 0)
42
        break;
      i++;
44
    printf("Unesite elemente drugog niza: ");
    while (1) {
      scanf("%d", &niz2[j]);
48
      if (niz2[j] == 0)
        break;
      j++;
    }
52
    /* Poziv trazene funkcije */
```

```
dim3 = merge(niz1, i, niz2, j, niz3, 2 * MAX_DIM);

/* Ispis niza */
for (k = 0; k < dim3; k++)
    printf("%d ", niz3[k]);
printf("\n");

return 0;
}</pre>
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <string.h>
  int main(int argc, char *argv[])
6 {
    FILE *fin1 = NULL, *fin2 = NULL;
    FILE *fout = NULL;
    char ime1[11], ime2[11];
    char prezime1[16], prezime2[16];
    int kraj1 = 0, kraj2 = 0;
12
    /* Ako nema dovoljno arguemenata komandne linije */
    if (argc < 3) {
14
      fprintf(stderr,
              "koriscenje programa: %s fajl1 fajl2\n", argv[0]);
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
18
    /* Otvaramo datoteku zadatu prvim argumentom komandne linije */
    fin1 = fopen(argv[1], "r");
    if (fin1 == NULL) {
22
      fprintf(stderr, "Neuspesno otvaranje datoteke %s\n",
              argv[1]);
24
      exit(EXIT_FAILURE);
26
    /* Otvaramo datoteku zadatu drugim argumentom komandne linije */
28
    fin2 = fopen(argv[2], "r");
    if (fin2 == NULL) {
30
      fprintf(stderr, "Neuspesno otvaranje datoteke %s\n",
              argv[2]);
32
      exit(EXIT_FAILURE);
34
36
    /* Otvaranje datoteke za upis rezultata */
    fout = fopen("ceo-tok.txt", "w");
    if (fout == NULL) {
38
      fprintf(stderr,
              "Neuspesno otvaranje datoteke ceo-tok.txt za pisanje\n")
40
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
```

```
/* Citamo narednog studenta iz prve datoteke */
    if (fscanf(fin1, "%s%s", ime1, prezime1) == EOF)
      kraj1 = 1;
46
    /* Citamo narednog studenta iz druge datoteke */
    if (fscanf(fin2, "%s%s", ime2, prezime2) == EOF)
      kraj2 = 1;
50
    /* Sve dok nismo dosli do kraja neke datoteke */
52
    while (!kraj1 && !kraj2) {
      if (strcmp(ime1, ime2) < 0) {</pre>
        /* Ime i prezime iz prve datoteke je leksikografski
           ranije, upisujemo ga u izlaznu datoteku */
56
        fprintf(fout, "%s %s\n", ime1, prezime1);
        /* Citamo narednog studenta iz prve datoteke */
        if (fscanf(fin1, "%s%s", ime1, prezime1) == EOF)
          kraj1 = 1;
60
      } else {
        /* Ime i prezime iz druge datoteke je leksikografski
           ranije, upisujemo ga u izlaznu datoteku */
        fprintf(fout, "%s %s\n", ime2, prezime2);
64
        /* Citamo narednog studenta iz druge datoteke */
        if (fscanf(fin2, "%s%s", ime2, prezime2) == EOF)
          kraj2 = 1;
68
    }
70
    /* Ako smo iz prethodne petlje izasli zato sto se doslo do
       kraja druge datoteke, onda ima jos imena u prvoj datoteci,
72
       i prepisujemo ih, redom, jer su vec sortirani po imenu. */
    while (!kraj1) {
      fprintf(fout, "%s %s\n", ime1, prezime1);
      if (fscanf(fin1, "%s%s", ime1, prezime1) == EOF)
76
        kraj1 = 1;
    }
78
    /* Ako smo iz prve petlje izasli zato sto se doslo do kraja
80
       prve datoteke, onda ima jos imena u drugoj datoteci, i
       prepisujemo ih, redom, jer su vec sortirani po imenu. */
82
    while (!kraj2) {
      \label{first} \mbox{fprintf(fout, "%s %s\n", ime2, prezime2);}
84
      if (fscanf(fin2, "%s%s", ime2, prezime2) == EOF)
        kraj2 = 1;
86
88
    /* Zatvaramo datoteke */
    fclose(fin1);
    fclose(fin2);
    fclose(fout);
    return 0;
```

```
/* Datoteka sort.h */
  #ifndef __SORT_H__
3 #define __SORT_H__ 1
5 /* Selection sort */
  void selectionsort(int a[], int n);
7 /* Insertion sort */
  void insertionsort(int a[], int n);
9 /* Bubble sort */
  void bubblesort(int a[], int n);
11 /* Shell sort */
  void shellsort(int a[], int n);
/* Merge sort */
  void mergesort(int a[], int 1, int r);
15 /* Quick sort */
  void quicksort(int a[], int 1, int r);
  #endif
```

```
/* Datoteka sort.c */
  #include "sort.h"
  /* Funkcija sortira niz celih brojeva metodom sortiranja
     izborom. Ideja algoritma je sledeca: U svakoj iteraciji
     pronalazimo najmanji element i postavljamo ga na pocetak
     niza. Dakle, u prvoj iteraciji, pronalazimo najmanji element,
     i dovodomo ga na nulto mesto u nizu. U i-toj iteraciji
     najmanjih i elemenata su vec na svojim pozicijama, pa od i+1
     do n-1 elementa trazimo najmanji, koji dovodimo na i+1
     poziciju. */
  void selectionsort(int a[], int n)
14 {
    int i, j;
    int min;
16
    int pom;
18
    /* U svakoj iteraciji ove petlje se pronalazi najmanji element
       medju elementima a[i], a[i+1],...,a[n-1], i postavlja se na
20
       poziciju i, dok se element na pozciji i premesta na
       poziciju min, na kojoj se nalazio najmanji od gore
22
       navedenih elemenata. */
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
24
      /* Unutrasnja petlja pronalazi poziciju min, na kojoj se
         nalazi najmanji od elemenata a[i],...,a[n-1]. */
26
      min = i;
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (a[j] < a[min])
          min = j;
30
      /* Zamena elemenata na pozicijama (i) i min. Ovo se radi
         samo ako su (i) i min razliciti, inace je nepotrebno. */
      if (min != i) {
34
        pom = a[i];
        a[i] = a[min];
```

```
a[min] = pom;
40
  }
42
  /* Funkcija sortira niz celih brojeva metodom sortiranja
44
     umetanjem. Ideja algoritma je sledeca: neka je na pocetku
     i-te iteracije niz prvih i elemenata (a[0],a[1],...,a[i-1])
46
     sortirano. U i-toj iteraciji zelimo da element a[i] umetnemo
     na pravu poziciju medju prvih i elemenata tako da dobijemo
     niz duzine i+1 koji je sortiran. Ovo radimo tako sto i-ti
     element najpre uporedimo sa njegovim prvim levim susedom
50
     (a[i-1]). Ako je a[i] vece, tada je on vec na pravom mestu, i
     niz a[0],a[1],...,a[i] je sortiran, pa mozemo preci na
     sledecu iteraciju. Ako je a[i-1] vece, tada zamenjujemo a[i]
     i a[i-1], a zatim proveravamo da li je potrebno dalje
54
     potiskivanje elementa u levo, poredeci ga sa njegovim novim
     levim susedom. Ovim uzastopnim premestanjem se a[i] umece na
     pravo mesto u nizu. */
  void insertionsort(int a[], int n)
  {
    int i, j;
60
    /* Na pocetku iteracije pretpostavljamo da je niz
62
       a[0],...,a[i-1] sortiran */
    for (i = 1; i < n; i++) {
      /* U ovoj petlji redom potiskujemo element a[i] u levo
66
         koliko je potrebno, dok ne zauzme pravo mesto, tako da
         niz a[0],...a[i] bude sortiran. Indeks j je trenutna
         pozicija na kojoj se element koji umecemo nalazi. Petlja
         se zavrsava ili kada element dodje do levog kraja (j==0)
70
         ili dok ne naidjemo na element a[j-1] koji je manji od
         a[j]. */
      for (j = i; j > 0 \&\& a[j] < a[j - 1]; j--) {
        int temp = a[j];
74
        a[j] = a[j - 1];
        a[j - 1] = temp;
76
78
  }
80
  /* Funkcija sortira niz celih brojeva metodom mehurica. Ideja
     algoritma je sledeca: prolazimo kroz niz redom poredeci
     susedne elemente, i pri tom ih zamenjujuci ako su u pogresnom
84
     poretku. Ovim se najveci element poput mehurica istiskuje na
     "povrsinu", tj. na krajnju desnu poziciju. Nakon toga je
     potrebno ovaj postupak ponoviti nad nizom a[0],...,a[n-2],
     tj. nad prvih n-1 elemenata niza bez poslednjeg koji je
     postavljen na pravu poziciju. Nakon toga se istu postupak
     ponavlja nad sve kracim i kracim prefiksima niza, cime se
     jedan po jedan istiskuju elemenenti na svoje prave pozicije. */
92 void bubblesort(int a[], int n)
```

```
int i, j;
    int ind;
96
    for (i = n, ind = 1; i > 1 && ind; i--)
       /* Poput "mehurica" potiskujemo najveci element medju
          elementima od a[0] do a[i-1] na poziciju i-1 uporedjujuci
100
          susedne elemente niza i potiskujuci veci u desno */
       for (j = 0, ind = 0; j < i - 1; j++)
         if (a[j] > a[j + 1]) {
           int temp = a[j];
104
           a[j] = a[j + 1];
           a[j + 1] = temp;
106
           /* Promenljiva ind registruje da je bilo premestanja.
108
              Samo u tom slucaju ima smisla ici na sledecu
              iteraciju, jer ako nije bilo premestanja, znaci da su
              svi elementi vec u dobrom poretku, pa nema potrebe
              prelaziti na kraci prefiks niza. Moglo je naravno i
              bez ovoga, algoritam bi radio ispravno, ali bi bio
              manje efikasan, jer bi cesto nepotrebno vrsio mnoga
114
              uporedjivanja, kada je vec jasno da je sortiranje
              zavrseno. */
           ind = 1;
118
  /* Selsort je jednostavno prosirenje sortiranja umetanjem koje
      dopusta direktnu razmenu udaljenih elemenata. Prosirenje se
      sastoji u tome da se kroz algoritam umetanja prolazi vise
      puta; u prvom prolazu, umesto koraka 1 uzima se neki korak h
      koji je manji od n (sto omogucuje razmenu udaljenih
      elemenata) i tako se dobija h-sortiran niz, tj. niz u kome su
126
      elementi na rastojanju h sortirani, mada susedni elementi to
     ne moraju biti. U drugom prolazu kroz isti algoritam sprovodi
      se isti postupak ali za manji korak h. Sa prolazima se
     nastavlja sve do koraka h = 1, u kome se dobija potpuno
130
      sortirani niz. Izbor pocetne vrednosti za h, i nacina
     njegovog smanjivanja menja u nekim slucajevima brzinu
      algoritma, ali bilo koja vrednost ce rezultovati ispravnim
      sortiranjem, pod uslovom da je u poslednjoj iteraciji h imalo
134
      vrednost 1. */
  void shellsort(int a[], int n)
    int h = n / 2, i, j;
138
    while (h > 0) {
       /* Insertion sort sa korakom h */
140
       for (i = h; i < n; i++) {
         int temp = a[i];
142
         j = i;
         while (j \ge h \&\& a[j - h] > temp) {
144
           a[j] = a[j - h];
           j = h;
146
         }
         a[j] = temp;
148
```

```
h = h / 2;
  }
152
154 #define MAX 1000000
156 /* Funkcija sortira niz celih brojeva a[] ucesljavanjem.
      Sortiranje se vrsi od elementa na poziciji l do onog na
      poziciji d. Na pocetku, da bismo dobili niz kompletno
      sortiran, 1 mora biti 0, a d je jednako poslednjem validnom
      indeksu u nizu. Funkcija niz podeli na dve polovine, levu i
     desnu, koje zatim rekurzivno sortira. Od ova dva sortirana
     podniza, dobijamo sortiran niz ucesljavanjem, tj.
162
      istovremenim prolaskom kroz oba niza i izborom trenutnog
     manjeg elementa koji se smesta u pomocni niz. Na kraju
164
     algoritma, sortirani elementi su u pomocnom nizu, koji se
     kopira u originalni niz. */
   void mergesort(int a[], int 1, int d)
168 {
     int s;
     static int b[MAX];
                                   /* Pomocni niz */
170
     int i, j, k;
172
     /* Izlaz iz rekurzije */
     if (1 >= d)
174
      return;
     /* Odredjujemo sredisnji indeks */
     s = (1 + d) / 2;
178
     /* Rekurzivni pozivi */
    mergesort(a, 1, s);
    mergesort(a, s + 1, d);
182
     /* Inicijalizacija indeksa. Indeks i prolazi krozi levu
        polovinu niza, dok indeks j prolazi kroz desnu polovinu
       niza. Indeks k prolazi kroz pomocni niz b[] */
186
     i = 1;
     j = s + 1;
188
    k = 0;
190
     /* "Ucesljavanje" koriscenjem pomocnog niza b[] */
    while (i <= s && j <= d) {
       if (a[i] < a[j])
        b[k++] = a[i++];
194
       else
         b[k++] = a[j++];
196
198
     /* U slucaju da se prethodna petlja zavrsila izlaskom
200
        promenljive j iz dopustenog opsega u pomocni niz
        prepisujemo ostatak leve polovine niza */
     while (i <= s)
202
      b[k++] = a[i++];
204
```

```
/* U slucaju da se prethodna petlja zavrsila izlaskom
        promenljive i iz dopustenog opsega u pomocni niz
        prepisujemo ostatak desne polovine niza */
     while (j \le d)
208
      b[k++] = a[j++];
     /* Prepisujemo "ucesljani" niz u originalni niz */
    for (k = 0, i = 1; i \le d; i++, k++)
212
       a[i] = b[k];
214
  }
/* Funkcija menja mesto i-tom i j-tom elementu niza a */
   void swap(int a[], int i, int j)
218 {
     int tmp = a[i];
     a[i] = a[j];
     a[j] = tmp;
222
224
   /* Funkcija sortira deo niza brojeva a izmedju pozicija l i r.
     Njena ideja sortiranja je izbor jednog elementa niza, koga
226
      nazivamo pivot, koga cemo dovesti na svoje mesto. Posle ovog
     koraka, svi elementi levo od njega bice manji, a svi desno
228
      bice veci od njega. Kako smo pivota doveli na svoje mesto, da
     bismo imali kompletno sortiran niz, treba sortirati elemente
230
      levo (manje) od njega, i elemente desno (vece). Kako je
      dimenzija ova dva podniza manja od dimenzije pocetgnom niza
     koji je trebalo sortirati, ovaj deo ce za nas uraditi
      rekurzija. */
234
   void quicksort(int a[], int 1, int r)
236
     int i, pivot_position;
238
     /* Izlaz iz rekurzije -- prazan niz */
     if (1 \ge r)
240
       return;
242
     /* Particionisanje niza. Svi elementi na pozicijama <=
244
        pivot_position (izuzev same pozicije 1) su strogo manji od
        pivota. Kada se pronadje neki element manji od pivota,
246
        uvecava se pivot_position i na tu poziciju se premesta
       nadjeni element. Na kraju ce pivot_position zaista biti
       pozicija na koju treba smestiti pivot, jer ce svi elementi
       levo od te pozicije biti manji a desno biti veci ili
250
        jednaki od pivota. */
     pivot_position = 1;
     for (i = 1 + 1; i <= r; i++)
       if (a[i] < a[l])
254
         swap(a, ++pivot_position, i);
     /* Postavljamo pivot na svoje mesto */
    swap(a, 1, pivot_position);
258
     /* Rekurzivno sortiramo elemente manje od pivota */
```

```
quicksort(a, 1, pivot_position - 1);
/* Rekurzivno sortiramo elemente vece pivota */
quicksort(a, pivot_position + 1, r);
}
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
  #include <time.h>
4 #include "sort.h"
 /* Maksimalna duzina niza */
  #define MAX 1000000
  int main(int argc, char *argv[])
10
   /***************
      tip_sortiranja == 0 => selectionsort
                           (podrazumevano)
      tip_sortiranja == 1 => insertionsort
14
                            -i opcija komandne linije
      tip_sortiranja == 2 => bubblesort
                            -b opcija komandne linije
      tip_sortiranja == 3 => shellsort
18
                            -s opcija komandne linije
      tip_sortiranja == 4 => mergesort
                            -m opcija komandne linije
      tip_sortiranja == 5 => quicksort
22
                           -q opcija komandne linije
   24
   int tip_sortiranja = 0;
   /***************
26
      tip_niza == 0 => slucajno generisani nizovi
                      (podrazumevano)
      tip_niza == 1 => rastuce sortirani nizovi
                      -r opcija komandne linije
30
      tip_niza == 2 => opadajuce soritrani nizovi
32
                      -o opcija komandne linije
    *********************
   int tip_niza = 0;
34
   /* Dimenzija niza koji se sortira */
   int dimenzija;
   int i;
38
   int niz[MAX];
   /* Provera argumenata komandne linije */
   if (argc < 2) {
42
     fprintf(stderr,
44
             "Program zahteva bar 2 argumenta komandne linije!\n");
     exit(EXIT_FAILURE);
   }
46
   /* Ocitavamo opcije i argumente prilikom poziva programa */
48
   for (i = 1; i < argc; i++) {
     /* Ako je u pitanju opcija... */
50
     if (argv[i][0] == '-') {
```

```
switch (argv[i][1]) {
         case 'i':
           tip_sortiranja = 1;
54
           break:
         case 'b':
           tip_sortiranja = 2;
           break;
58
         case 's':
           tip_sortiranja = 3;
           break;
         case 'm':
62
           tip_sortiranja = 4;
           break;
         case 'q':
           tip_sortiranja = 5;
66
           break;
         case 'r':
           tip_niza = 1;
           break;
70
         case 'o':
           tip_niza = 2;
           break;
         default:
74
           printf("Pogresna opcija -%c\n", argv[i][1]);
           return 1;
           break;
         }
78
       }
       /* Ako je u pitanju argument, onda je to duzina niza koji
80
          treba da se sortira */
       else {
82
         dimenzija = atoi(argv[i]);
         if (dimenzija <= 0 || dimenzija > MAX) {
84
           fprintf(stderr, "Dimenzija niza neodgovarajuca!\n");
           exit(EXIT_FAILURE);
86
      }
88
     }
90
     /* Elemente niza odredjujemo slucajno, ali vodeci racuna o
        tipu niza dobijenom iz komandni linije. srandom funkcija
92
        obezbedjuje novi seed za pozivanje random funkcije, i kako
        nas niz ne bi uvek isto izgledao seed smo postavili na
94
        tekuce vreme u sekundama od Nove godine 1970. random()%100
        daje brojeve izmedju 0 i 99 */
96
     srandom(time(NULL));
     if (tip_niza == 0)
98
       for (i = 0; i < dimenzija; i++)
         niz[i] = random();
100
     else if (tip_niza == 1)
       for (i = 0; i < dimenzija; i++)
102
         niz[i] =
             i == 0 ? random() % 100 : niz[i - 1] + random() % 100;
104
     else
       for (i = 0; i < dimenzija; i++)</pre>
106
         niz[i] =
```

```
i == 0 ? random() % 100 : niz[i - 1] - random() % 100;
108
    /* Ispisujemo elemente niza */
    /*******************
      Ovaj deo je iskomentarisan jer ne zelimo da se sledeci ispis
112
      nadje na izlazu. Njegova svrha je samo bila provera da li je
      niz generisan u skladu sa opcijama komandne linije.
114
      printf("Niz koji sortiramo je:\n");
      for (i = 0; i < dimenzija; i++)
        printf("%d\n", niz[i]);
118
      120
    /* Sortiramo niz na odgovarajuci nacin */
    if (tip_sortiranja == 0)
      selectionsort(niz, dimenzija);
124
    else if (tip_sortiranja == 1)
      insertionsort(niz, dimenzija);
126
    else if (tip_sortiranja == 2)
      bubblesort(niz, dimenzija);
128
    else if (tip_sortiranja == 3)
      shellsort(niz, dimenzija);
130
    else if (tip_sortiranja == 4)
      mergesort(niz, 0, dimenzija - 1);
      quicksort(niz, 0, dimenzija - 1);
134
    /* Ispisujemo elemente niza */
136
      Ovaj deo je iskomentarisan jer nismo zeleli da vreme potrebno
138
      za njegovo izvrsavanje bude ukljuceno u vreme izmereno
      programom time. Takodje, kako je svrha ovog programa da prikaze
140
      vremena razlicitih algoritama sortiranja, dimenzije nizova ce
      biti, verovatno, ogromne, pa nema smisla imati na izlazu nizove
142
      od toliko elemenata. Ovaj deo je koriscen u razvoju programa
      zarad testiranja korektnosti.
144
      printf("Sortiran niz je:\n");
146
      for (i = 0; i < dimenzija; i++)
        printf("%d\n", niz[i]);
148
      *******************
150
    return 0;
  }
152
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <math.h>
#include <stdlib.h>

#define MAX_BR_TACAKA 128
```

```
/* Struktura koja reprezentuje koordinate tacke */
9 typedef struct Tacka {
    int x;
    int y;
11
  } Tacka;
  /* Funkcija racuna rastojanje zadate tacke od koordinatnog
    pocetka (0,0) */
15
  float rastojanje(Tacka A)
    return sqrt(A.x * A.x + A.y * A.y);
19 }
21 /* Funkcija koja sortira niz tacaka po rastojanju od
     koordinatnog pocetka */
void sortiraj_po_rastojanju(Tacka t[], int n)
    int min, i, j;
25
    Tacka tmp;
27
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      min = i;
29
      for (j = i + 1; j < n; j++) {
        if (rastojanje(t[j]) < rastojanje(t[min])) {</pre>
31
          min = j;
        }
33
      }
      if (min != i) {
        tmp = t[i];
        t[i] = t[min];
37
        t[min] = tmp;
      }
39
    }
  }
41
43 /* Funkcija koja sortira niz tacaka po vrednosti x koordinate */
  void sortiraj_po_x(Tacka t[], int n)
45 {
    int min, i, j;
47
    Tacka tmp;
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
49
      min = i;
      for (j = i + 1; j < n; j++) {
        if (abs(t[j].x) < abs(t[min].x)) {</pre>
          min = j;
        }
      }
55
      if (min != i) {
        tmp = t[i];
        t[i] = t[min];
        t[min] = tmp;
      }
    }
61
  }
63
```

```
/* Funkcija koja sortira niz tacaka po vrednosti y koordinate */
void sortiraj_po_y(Tacka t[], int n)
    int min, i, j;
67
    Tacka tmp;
69
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      min = i;
71
       for (j = i + 1; j < n; j++) {
         if (abs(t[j].y) < abs(t[min].y)) {</pre>
73
           min = j;
         }
75
      }
       if (min != i) {
77
         tmp = t[i];
         t[i] = t[min];
         t[min] = tmp;
81
  }
83
85
87 int main(int argc, char *argv[])
    FILE *ulaz;
89
    FILE *izlaz;
    Tacka tacke[MAX_BR_TACAKA];
91
    int i, n;
93
     /* Proveravamo broj argumenata komandne linije: ocekujemo ime
        izvrsnog programa, opciju, ime ulazne datoteke i ime
95
        izlazne datoteke tj. ocekujemo 4 argumenta */
    if (argc != 4) {
97
      fprintf(stderr,
               "Program se poziva sa: ./a.out opcija ulaz izlaz!\n");
99
      return 0;
     /* Otvaramo datoteku u kojoj su zadate tacke */
    ulaz = fopen(argv[2], "r");
    if (ulaz == NULL) {
      fprintf(stderr, "Greska prilikom otvaranja datoteke %s!\n",
               argv[2]);
107
      return 0;
    }
109
    /* Otvaramo datoteku u koju treba upisati rezultat */
     izlaz = fopen(argv[3], "w");
    if (izlaz == NULL) {
113
       fprintf(stderr, "Greska prilikom otvaranja datoteke %s!\n",
115
               argv[3]);
      return 0;
    }
117
     /* Sve dok ne stignemo do kraja ulazne datoteke ucitavamo
```

```
koordinate tacaka i smestamo ih na odgovarajucu poziciju
        odredjenu brojacem i; prilikom ucitavanja oslanjamo se na
        svojstvo funkcije fscanf povratka EOF vrednosti kada stigne
       do kraja ulaza */
    i = 0;
    while (fscanf(ulaz, "%d %d", &tacke[i].x, &tacke[i].y) != EOF) {
    /* Cuvamo broj procitanih tacaka */
131
    /* Analiziramo zadatu opciju: kako ocekujemo da je argv[1]
        "-x" ili "-y" ili "-o" sigurni smo da je argv[1][0] crtica
133
        (karakter -) i dalje proveravamo sta je na sledecoj
       poziciji tj. sta je argv[1][1] */
    switch (argv[1][1]) {
    case 'x':
       /* Ako je u pitanju karakter x, pozivamo funkciju za
139
          sortiranje po vrednosti x koordinate */
       sortiraj_po_x(tacke, n);
      break;
    case 'y':
143
       /* Ako je u pitanju karakter y, pozivamo funkciju za
          sortiranje po vrednosti y koordinate */
145
       sortiraj_po_y(tacke, n);
      break;
147
    case 'o':
       /* Ako je u pitanju karakter o, pozivamo funkciju za
149
          sortiranje po udaljenosti od koorinatnog pocetka */
       sortiraj_po_rastojanju(tacke, n);
151
      break;
    /* Upisujemo dobijeni niz u izlaznu datoteku */
    for (i = 0; i < n; i++) {
      fprintf(izlaz, "%d %d\n", tacke[i].x, tacke[i].y);
    /* Zatvaramo otvorene datoteke */
    fclose(ulaz);
161
    fclose(izlaz);
    /* Zavrsavamo sa programom */
    return 0;
165
  }
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <string.h>
#include <stdlib.h>

# #define MAX 1000
```

```
6 #define MAX_DUZINA 16
8 /* Struktura koja reprezentuje jednog gradjanina */
  typedef struct gr {
   char ime[MAX_DUZINA];
    char prezime[MAX_DUZINA];
12 } Gradjanin;
14 /* Funkcija sortira niz gradjana rastuce po imenima */
  void sort_ime(Gradjanin a[], int n)
16 {
    int i, j;
    int min;
18
    Gradjanin pom;
20
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      /* Unutrasnja petlja pronalazi poziciju min, na kojoj se
22
         nalazi najmanji od elemenata a[i].ime,...,a[n-1].ime. */
      min = i;
24
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (strcmp(a[j].ime, a[min].ime) < 0)</pre>
          min = j;
      /* Zamena elemenata na pozicijama (i) i min. Ovo se radi
28
         samo ako su (i) i min razliciti, inace je nepotrebno. */
      if (min != i) {
        pom = a[i];
        a[i] = a[min];
32
        a[min] = pom;
      }
34
    }
36 }
38 /* Funkcija sortira niz gradjana rastuce po prezimenima */
  void sort_prezime(Gradjanin a[], int n)
40 {
    int i, j;
    int min;
42
    Gradjanin pom;
44
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      /* Unutrasnja petlja pronalazi poziciju min, na kojoj se
46
         nalazi najmanji od elemenata
         a[i].prezime,...,a[n-1].prezime. */
48
      min = i;
      for (j = i + 1; j < n; j++)
50
        if (strcmp(a[j].prezime, a[min].prezime) < 0)</pre>
          min = j;
      /* Zamena elemenata na pozicijama (i) i min. Ovo se radi
         samo ako su (i) i min razliciti, inace je nepotrebno. */
54
      if (min != i) {
        pom = a[i];
        a[i] = a[min];
        a[min] = pom;
58
    }
  }
```

```
/* Pretraga niza Gradjana */
64 int linearna_pretraga(Gradjanin a[], int n, Gradjanin * x)
    int i;
66
    for (i = 0; i < n; i++)
      if (strcmp(a[i].ime, x->ime) == 0
68
          && strcmp(a[i].prezime, x->prezime) == 0)
        return i;
    return -1;
72 }
  int main()
76 {
    Gradjanin spisak1[MAX], spisak2[MAX];
    int isti_rbr = 0;
78
    int i, n;
    FILE *fp = NULL;
80
    /* Otvaranje datoteke */
82
    if ((fp = fopen("biracki-spisak.txt", "r")) == NULL) {
      fprintf(stderr,
84
               "Neupesno otvaranje datoteke biracki-spisak.txt.\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
86
88
    /* Citanje sadrzaja */
    for (i = 0;
90
         fscanf(fp, "%s %s", spisak1[i].ime,
                 spisak1[i].prezime) != EOF; i++)
92
      spisak2[i] = spisak1[i];
    n = i;
94
    /* Zatvaranje datoteke */
96
    fclose(fp);
98
    sort_ime(spisak1, n);
100
    /***********************************
      Ovaj deo je iskomentarisan jer se u zadatku ne trazi ispis
      sortiranih nizova. Koriscen je samo u fazi testiranja programa.
104
      printf("Biracki spisak [uredjen prema imenima]:\n");
      for(i=0; i<n; i++)
106
        printf(" %d. %s %s\n",i,spisak1[i].ime, spisak1[i].prezime);
108
    sort_prezime(spisak2, n);
    /*****************************
112
      Ovaj deo je iskomentarisan jer se u zadatku ne trazi ispis
      sortiranih nizova. Koriscen je samo u fazi testiranja programa.
114
      printf("Biracki spisak [uredjen prema prezimenima]:\n");
      for(i=0; i<n; i++)
```

```
printf(" %d. %s %s\n",i,spisak2[i].ime, spisak2[i].prezime);
118
120
    /* Linearno pretrazivanje nizova */
    for (i = 0; i < n; i++)
      if (i == linearna_pretraga(spisak2, n, &spisak1[i]))
       isti_rbr++;
124
    /* Alternativno (efikasnije) resenje */
    /****************
     for(i=0; i<n ;i++)
128
       if( strcmp(spisak2[i].ime, spisak1[i].ime) == 0 &&
           strcmp(spisak1[i].prezime, spisak2[i].prezime)==0)
130
      isti_rbr++;
     /* Ispis rezultata */
    printf("%d\n", isti_rbr);
136
    exit(EXIT_SUCCESS);
138 }
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <string.h>
  #include <ctype.h>
  #define MAX_BR_RECI 128
6 #define MAX DUZINA RECI 32
  /* Funkcija koja izracunava broj suglasnika u reci */
int broj_suglasnika(char s[])
  {
    char c;
12
    int i;
    int suglasnici = 0;
14
    /* Obilazimo karakter po karakter zadate niske */
    for (i = 0; s[i]; i++) {
16
      /* Ako je u pitanju slovo */
      if (isalpha(s[i])) {
18
        /* Pretvaramo ga u veliko da bismo mogli da pokrijemo
           slucaj i malih i velikih suglasnika */
20
        c = toupper(s[i]);
        /* Ukoliko slovo nije samoglasnik */
22
        if (c != 'A' && c != 'E' && c != 'I' && c != 'O'
24
            && c != 'U') {
          /* Uvecavamo broj suglasnika */
          suglasnici++;
26
        }
      }
28
    /* Vracamo izracunatu vrednost */
30
    return suglasnici;
```

```
32 }
  /* Funkcija koja sortira reci po zadatom kriterijumu.
     Informacija o duzini reci se mora proslediti zbog pravilnog
     upravljanja memorijom */
  void sortiraj_reci(char reci[][MAX_DUZINA_RECI], int n)
38
    int min, i, j, broj_suglasnika_j, broj_suglasnika_min,
        duzina_j, duzina_min;
40
    char tmp[MAX_DUZINA_RECI];
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
42
      min = i;
      for (j = i; j < n; j++) {
        /* Prvo uporedjujemo broj suglasnika */
        broj_suglasnika_j = broj_suglasnika(reci[j]);
46
        broj_suglasnika_min = broj_suglasnika(reci[min]);
        if (broj_suglasnika_j < broj_suglasnika_min)</pre>
48
          min = j;
        else if (broj_suglasnika_j == broj_suglasnika_min) {
50
          /* Zatim, reci imaju isti broj suglasnika uporedjujemo
              duzine */
          duzina_j = strlen(reci[j]);
          duzina_min = strlen(reci[min]);
54
56
          if (duzina_j < duzina_min)</pre>
            min = j;
          else
58
             /* A ako reci imaju i isti broj suglasnika i iste
                duzine, uporedjujemo ih leksikografski */
60
          if (duzina_j == duzina_min
                 && strcmp(reci[j], reci[min]) < 0)
62
            min = j;
        }
64
      }
      if (min != i) {
66
        strcpy(tmp, reci[min]);
        strcpy(reci[min], reci[i]);
68
        strcpy(reci[i], tmp);
    }
  }
72
 int main()
  {
76
    FILE *ulaz;
    int i = 0, n;
    /* Niz u kojem ce biti smestane reci. Prvi broj oznacava broj
80
       reci, a drugi maksimalnu duzinu pojedinacne reci */
    char reci[MAX_BR_RECI][MAX_DUZINA_RECI];
82
    /* Otvaramo datoteku niske.txt za citanje */
84
    ulaz = fopen("niske.txt", "r");
    if (ulaz == NULL) {
      fprintf(stderr,
```

```
"Greska prilikom otvaranja datoteke niske.txt!\n");
      return 0;
     }
90
    /* Sve dok mozemo da procitamo sledecu rec */
92
    while (fscanf(ulaz, "%s", reci[i]) != EOF) {
       /* Proveravamo da li smo ucitali najvise dozvoljenih reci i
94
          ako jesmo, prekidamo ucitavanje */
       if (i == MAX_BR_RECI)
        break;
       /* Pripremamo brojac za narednu iteraciju */
98
      i++;
    }
100
     /* n je duzina naseg niza reci i predstavlja poslednju
       vrednost koriscenog brojaca */
    n = i;
     /* Pozivamo funkciju za sortiranje reci - OPREZ: nacin
        prosledjivanja niza reci */
106
     sortiraj_reci(reci, n);
108
    /* Ispisujemo sortirani niz reci */
    for (i = 0; i < n; i++) {
      printf("%s ", reci[i]);
    printf("\n");
114
     /* Zatvaramo datoteku */
    fclose(ulaz);
116
    /* Zavrsavamo sa programom */
    return 0;
  }
120
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdib.h>
#include <string.h>

#define MAX_ARTIKALA 100000

/* Struktura koja predstavlja jedan artikal */
typedef struct art {
   long kod;
   char naziv[20];
   char proizvodjac[20];
   float cena;
} Artikal;

/* Funkcija koja u nizu artikala binarnom pretragom nalazi onaj
   sa trazenim bar kodom */
int binarna_pretraga(Artikal a[], int n, long x)
{
   int levi = 0;
```

```
int desni = n - 1;
21
    /* Dokle god je indeks levi levo od indeksa desni */
    while (levi <= desni) {</pre>
23
      /* Racunamo sredisnji indeks */
      int srednji = (levi + desni) / 2;
      /* Ako je sredisnji element veci od x, tada se x mora
         nalaziti u levoj polovini niza */
27
      if (x < a[srednji].kod)
        desni = srednji - 1;
29
      /* Ako je sredisnji element manji od x, tada se x mora
         nalaziti u desnoj polovini niza */
31
      else if (x > a[srednji].kod)
        levi = srednji + 1;
33
        /* Ako je sredisnji element jednak x, tada smo pronasli x
           na poziciji srednji */
        return srednji;
37
    /* Ako nije pronadjen vracamo -1 */
    return -1;
41 }
43 /* Funkcija koja sortira niz artikala po bar kodovima rastuce */
  void selection_sort(Artikal a[], int n)
45 {
    int i, j;
    int min;
47
    Artikal pom;
49
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      min = i;
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (a[j].kod < a[min].kod)</pre>
          min = j;
      if (min != i) {
        pom = a[i];
        a[i] = a[min];
        a[min] = pom;
  }
61
63 int main()
    Artikal asortiman[MAX_ARTIKALA];
    long kod;
    int i, n;
67
    float racun;
69
    FILE *fp = NULL;
71
    /* Otvaranje datoteke */
    if ((fp = fopen("artikli.txt", "r")) == NULL) {
73
      fprintf(stderr,
               "Neuspesno otvaranje datoteke artikli.txt.\n");
```

```
exit(EXIT_FAILURE);
    }
77
    /* Ucitavanje artikala */
79
    i = 0;
    while (fscanf(fp, "%ld %s %s %f", &asortiman[i].kod,
81
                   asortiman[i].naziv, asortiman[i].proizvodjac,
                   &asortiman[i].cena) == 4)
      i++;
85
    /* Zatvaranje datoteke */
    fclose(fp);
87
    n = i;
89
    /* Sortiracemo celokupan asortiman prodavnice prema kodovima
91
       jer ce pri kucanju racuna prodavac unositi kod artikla.
       Prilikom kucanja svakog racuna pretrazuje se asortiman, da
93
       bi se utvrdila cena artikla. Kucanje racuna obuhvata vise
       pretraga asortimana i u interesu nam je da ta operacija
95
       bude sto efikasnija. Zelimo da koristimo algoritam binarne
       pretrage priliko pretrazivanje po kodu artikla. Iz tog
97
       razloga, potrebno je da nam asortiman bude sortiran po
       kodovima i to cemo uraditi primenom selection sort
       algoritma. Sortiramo samo jednom na pocetku, ali zato posle
       brzo mozemo da pretrazujemo prilikom kucanja proizvoljno
       puno racuna. Vreme koje se utrosi na sortiranje na pocetku
       izvrsavanja programa, kasnije se isplati jer za brojna
       trazenja artikla mozemo umesto linearne da koristimo
       efikasniju binarnu pretragu. */
    selection_sort(asortiman, n);
    /* Ispis stanja u prodavnici */
    printf
109
        ("Asortiman:\nKOD
                                          Naziv artikla
                                                             Ime
                         Cena\n");
      proizvodjaca
    for (i = 0; i < n; i++)
111
      printf("%10ld %20s %20s %12.2f\n", asortiman[i].kod,
              asortiman[i].naziv, asortiman[i].proizvodjac,
113
              asortiman[i].cena);
    kod = 0;
    while (1) {
117
      printf("----\n");
      printf("- Za kraj za kraj rada kase, pritisnite CTRL+D!\n");
119
      printf("- Za nov racun unesite kod artikla!\n\n");
      /* Unos bar koda provog artikla sledeceg kupca */
      if (scanf("%ld", &kod) == EOF)
        break;
      /* Trenutno racun novog kupca */
      racun = 0;
      /* Za sve artikle trenutnog kupca */
      while (1) {
        /* Nalazimo ih u nizu */
        if ((i = binarna_pretraga(asortiman, n, kod)) == -1) {
          printf
```

```
("\tGRESKA: Ne postoji proizvod sa trazenim kodom!\n");
131
           printf("\tTrazili ste:\t%s %s %12.2f\n",
                  asortiman[i].naziv, asortiman[i].proizvodjac,
                  asortiman[i].cena);
           /* I dodajemo na ukupan racun */
          racun += asortiman[i].cena;
         /* Unos bar koda sledeceg artikla trenutnog kupca, ili 0
            ako on nema vise artikla */
         printf("Unesite kod artikla [ili 0 za prekid]: \t");
141
         scanf("%ld", &kod);
         if (kod == 0)
143
           break;
145
       /* Stampanje ukupnog racuna trenutnog kupca */
      printf("\n\tUKUPNO: %.21f dinara.\n\n", racun);
147
149
    printf("Kraj rada kase!\n");
151
     exit(EXIT_SUCCESS);
153 }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <string.h>
  #define MAX 500
  /* Struktura koja nam je neophodna za sve informacije o
     pojedinacnom studentu */
  typedef struct {
    char ime[20];
    char prezime[25];
    int prisustvo;
12
    int zadaci;
14 } Student;
16 /* Funkcija kojom sortiramo niz struktura po prezimenu
     leksikografski rastuce */
  void sort_ime_leksikografski(Student niz[], int n)
18
    int i, j;
20
    int min;
    Student pom;
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
24
      min = i;
      for (j = i + 1; j < n; j++)
26
        if (strcmp(niz[j].ime, niz[min].ime) < 0)</pre>
          min = j;
28
```

```
if (min != i) {
        pom = niz[min];
        niz[min] = niz[i];
32
        niz[i] = pom;
34
    }
36 }
  /* Funkcija kojom sortiramo niz struktura po ukupnom broju
     uradjenih zadataka opadajuce, ukoliko neki studenti imaju
     isti broj uradjenih zadataka sortiraju se po duzini imena
40
     rastuce. */
42 void sort_zadatke_pa_imena(Student niz[], int n)
    int i, j;
44
    int max;
    Student pom;
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      max = i;
48
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (niz[j].zadaci > niz[max].zadaci)
          max = j;
        else if (niz[j].zadaci == niz[max].zadaci
52
                 && strlen(niz[j].ime) < strlen(niz[max].ime))
54
          max = j;
      if (max != i) {
        pom = niz[max];
56
        niz[max] = niz[i];
        niz[i] = pom;
58
    }
60
  }
62
   /* Funkcija kojom sortiramo niz struktura po broju casova na
      kojima su bili opadajuce, a ukoliko * neki studenti imaju
64
      isti broj casova, sortiraju se opadajuce po broju uradjenih
      zadataka, * a ukoliko se i po broju zadataka poklapaju
66
      sortirati ih po prezimenu opadajuce. */
 void sort_prisustvo_pa_zadatke_pa_prezimena(Student niz[], int n)
70
    int i, j;
    int max;
    Student pom;
72
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
      max = i;
74
      for (j = i + 1; j < n; j++)
        if (niz[j].prisustvo > niz[max].prisustvo)
          max = j;
        else if (niz[j].prisustvo == niz[max].prisustvo
78
                  && niz[j].zadaci > niz[max].zadaci)
80
          max = j;
        else if (niz[j].prisustvo == niz[max].prisustvo
                  && niz[j].zadaci == niz[max].zadaci
82
                  && strcmp(niz[j].prezime, niz[max].prezime) > 0)
          max = j;
      if (max != i) {
```

```
pom = niz[max];
         niz[max] = niz[i];
         niz[i] = pom;
     }
90
  }
92
  int main(int argc, char *argv[])
  {
96
    Student praktikum[MAX];
     int i, br_studenata = 0;
98
    FILE *fp = NULL;
100
     /* Otvaranje datoteke za citanje */
     if ((fp = fopen("aktivnost.txt", "r")) == NULL) {
      fprintf(stderr,
               "Neupesno otvaranje datoteke aktivnost.txt.\n");
       exit(EXIT_FAILURE);
106
     }
108
     /* Ucitavanje sadrzaja */
    for (i = 0;
          fscanf(fp, "%s%s%d%d", praktikum[i].ime,
                 praktikum[i].prezime, &praktikum[i].prisustvo,
                 &praktikum[i].zadaci) != EOF; i++);
     /* Zatvaranje datoteke */
114
    fclose(fp);
    br_studenata = i;
     /* Kreiramo prvi spisak studenata na kom su sortirani
118
        leksikografski po imenu rastuce */
     sort_ime_leksikografski(praktikum, br_studenata);
120
     /* Otvaranje datoteke za pisanje */
    if ((fp = fopen("dat1.txt", "w")) == NULL) {
      fprintf(stderr, "Neupesno otvaranje datoteke dat1.txt.\n");
       exit(EXIT_FAILURE);
124
     /* Upis niza u datoteku */
126
    fprintf
128
          "Studenti sortirani po imenu leksikografski rastuce:\n");
    for (i = 0; i < br studenata; i++)
130
       fprintf(fp, "%s %s %d %d\n", praktikum[i].ime,
               praktikum[i].prezime, praktikum[i].prisustvo,
               praktikum[i].zadaci);
     /* Zatvaranje datoteke */
134
    fclose(fp);
136
     /* Na drugom su sortirani po ukupnom broju uradjenih zadataka
        opadajuce, ukoliko neki studenti imaku isti broj uradjenih
138
        zadataka sortiraju se po duzini imena rastuce. */
     sort_zadatke_pa_imena(praktikum, br_studenata);
     /* Otvaranje datoteke za pisanje */
```

```
if ((fp = fopen("dat2.txt", "w")) == NULL) {
       fprintf(stderr, "Neupesno otvaranje datoteke dat2.txt.\n");
       exit(EXIT_FAILURE);
144
     /* Upis niza u datoteku */
146
     fprintf(fp,
             "Studenti sortirani po broju zadataka opadajuce, \n");
148
     fprintf(fp, "pa po duzini imena rastuce:\n");
     for (i = 0; i < br_studenata; i++)</pre>
       fprintf(fp, "%s %s %d %d\n", praktikum[i].ime,
               praktikum[i].prezime, praktikum[i].prisustvo,
               praktikum[i].zadaci);
     /* Zatvaranje datoteke */
154
     fclose(fp);
156
     /* Na trecem spisku su sortirani po broju casova na kojima su
        bili opadajuce, a ukoliko neki studenti imaju isti broj
158
        casova, sortiraju se opadajuce po broju uradjenih zadataka,
        a ukoliko se i po broju zadataka poklapaju sortirati ih po
160
        prezimenu opadajuce. */
     sort_prisustvo_pa_zadatke_pa_prezimena(praktikum,
162
                                              br_studenata);
     /* Otvaranje datoteke za pisanje */
164
    if ((fp = fopen("dat3.txt", "w")) == NULL) {
      fprintf(stderr, "Neupesno otvaranje datoteke dat3.txt.\n");
166
       exit(EXIT FAILURE);
168
     /* Upis niza u datoteku */
     fprintf(fp, "Studenti sortirani po prisustvu opadajuce,\n");
     fprintf(fp, "pa po broju zadataka,\n");
    fprintf(fp, "pa po prezimenima leksikografski opadajuce:\n");
     for (i = 0; i < br_studenata; i++)</pre>
       fprintf(fp, "%s %s %d %d\n", praktikum[i].ime,
174
               praktikum[i].prezime, praktikum[i].prisustvo,
               praktikum[i].zadaci);
176
     /* Zatvaranje datoteke */
    fclose(fp);
178
    return 0;
180
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#define KORAK 10

6 /* Struktura koja opisuje jednu pesmu */
typedef struct {
    char *izvodjac;
    char *naslov;
    int broj_gledanja;
} Pesma;
```

```
|/* Funkcija za uporedjivanje pesama po broju gledanosti
    (potrebna za rad qsort funkcije) */
  int uporedi_gledanost(const void *pp1, const void *pp2)
16 {
   Pesma *p1 = (Pesma *) pp1;
  Pesma *p2 = (Pesma *) pp2;
   return p2->broj_gledanja - p1->broj_gledanja;
20
22
  /* Funkcija za uporedjivanje pesama po naslovu (potrebna za rad
    qsort funkcije) */
  int uporedi_naslove(const void *pp1, const void *pp2)
26 1
   Pesma *p1 = (Pesma *) pp1;
  Pesma *p2 = (Pesma *) pp2;
   return strcmp(p1->naslov, p2->naslov);
30
32
  /* Funkcija za uporedjivanje pesama po izvodjacu (potrebna za
    rad qsort funkcije) */
  int uporedi_izvodjace(const void *pp1, const void *pp2)
36 {
    Pesma *p1 = (Pesma *) pp1;
   Pesma *p2 = (Pesma *) pp2;
38
   return strcmp(p1->izvodjac, p2->izvodjac);
  }
42
44 int main(int argc, char *argv[])
    FILE *ulaz;
46
    Pesma *pesme;
                                   /* Pokazivac na deo memorije za
                                      cuvanje pesama */
    int alocirano_za_pesme;
                                   /* Broj mesta alociranih za
                                      pesme */
50
    int i;
                                   /* Redni broj pesme cije se
                                      informacije citaju */
    int n;
                                   /* Ukupan broj pesama */
    int j, k;
54
    char c;
                                  /* Broj mesta alociranih za
    int alocirano;
                                      propratne informacije o
                                      pesmama */
58
    int broj_gledanja;
60
    /* Pripremamo datoteku za citanje */
    ulaz = fopen("pesme_bez_pretpostavki.txt", "r");
62
    if (ulaz == NULL) {
      printf("Greska pri otvaranju ulazne datoteke!\n");
     return 0;
66
    /* Citamo informacije o pesmama */
```

```
pesme = NULL;
     alocirano_za_pesme = 0;
     i = 0;
72
     while (1) {
74
       /* Proveravamo da li smo stigli do kraja datoteke */
       c = fgetc(ulaz);
76
       if (c == EOF) {
         /* Ako smo dobili kao rezultat EOF, jesmo, nema vise
78
            sadrzaja za citanje */
        break;
80
       } else {
         /* Ako nismo, vracamo procitani karakter nazad */
82
         ungetc(c, ulaz);
84
86
       /* Proveravamo da li imamo dovoljno memorije za citanje nove
          pesme */
88
       if (alocirano_za_pesme == i) {
90
         /* Ako nemamo, ako smo potrosili svu alociranu memoriju,
            alociramo novih KORAK mesta */
92
         alocirano_za_pesme += KORAK;
         pesme =
94
             (Pesma *) realloc(pesme,
                                alocirano_za_pesme * sizeof(Pesma));
96
         /* Proveravamo da li je nova memorija uspesno realocirana */
98
         if (pesme == NULL) {
           /* Ako nije ... */
100
           /* Ispisujemo obavestenje */
           printf("Problem sa alokacijom memorije!\n");
           /* I oslobadjamo svu memoriju zauzetu do ovog koraka */
           for (k = 0; k < i; k++) {
             free(pesme[k].izvodjac);
106
             free(pesme[k].naslov);
           free(pesme);
           return 0;
         }
112
       }
114
       /* Ako jeste, nastavljamo sa citanjem pesama ... */
       /* Citamo ime izvodjaca */
       j = 0;
                                    /* Oznacava poziciju na koju
118
                                        treba smestiti procitani
120
                                        karakter */
       alocirano = 0;
                                    /* Oznacava broj alociranih
                                        mesta */
       pesme[i].izvodjac = NULL;
                                    /* Memorija koju mozemo
                                        koristiti za smestanje
124
```

```
procitanih karaktera */
       /* Sve dok ne stignemo do prve beline u liniji - beline koja
          se nalazi nakon imena izvodjaca - citamo karaktere iz
128
          datoteke */
       while ((c = fgetc(ulaz)) != ' ') {
130
         /* Proveravamo da li imamo dovoljno memorije za smestanje
132
            procitanog karaktera */
         if (j == alocirano) {
134
           /* Ako nemamo, ako smo potrosili svu alociranu memoriju,
136
              alociramo novih KORAK mesta */
           alocirano += KORAK;
138
           pesme[i].izvodjac =
               (char *) realloc(pesme[i].izvodjac,
140
                                  alocirano * sizeof(char));
142
           /* Proveravamo da li je nova alokacija uspesna */
           if (pesme[i].izvodjac == NULL) {
144
             /* Ako nije... */
             /* Oslobadjamo svu memoriju zauzetu do ovog koraka */
146
             for (k = 0; k < i; k++) {
               free(pesme[k].izvodjac);
148
               free(pesme[k].naslov);
             free(pesme);
             /* I prekidamo sa izvrsavanjem programa */
152
             return 0;
           }
154
156
         /* Ako imamo dovoljno memorije, smestamo procitani
            karakter */
158
         pesme[i].izvodjac[j] = c;
         j++;
160
         /* I nastavljamo sa citanjem */
162
       /* Upisujemo terminirajucu nulu na kraju reci */
       pesme[i].izvodjac[j] = '\0';
       /* Citamo - */
168
       fgetc(ulaz);
       /* Citamo razmak */
       fgetc(ulaz);
172
174
       /* Citamo naslov pesme */
176
       j = 0;
                                     /* Oznacava poziciju na koju
                                        treba smestiti procitani
                                        karakter */
178
                                     /* Oznacava broj alociranih
       alocirano = 0;
                                        mesta */
180
```

```
pesme[i].naslov = NULL;
                                     /* Memorija koju mozemo
                                        koristiti za smestanje
                                        procitanih karaktera */
184
       /* Sve dok ne stignemo do zareza - zareza koji se nalazi
          nakon naslova pesme - citamo karaktere iz datoteke */
186
       while ((c = fgetc(ulaz)) != ',') {
188
         /* Proveravamo da li imamo dovoljno memorije za smestanje
            procitanog karaktera */
190
         if (j == alocirano) {
           /* Ako nemamo, ako smo potrosili svu alociranu memoriju,
192
              alociramo novih KORAK mesta */
           alocirano += KORAK;
194
           pesme[i].naslov =
196
               (char *) realloc(pesme[i].naslov,
                                 alocirano * sizeof(char));
198
           /* Proveravamo da li je nova alokacija uspesna */
           if (pesme[i].naslov == NULL) {
200
             /* Ako nije... */
             /* Oslobadjamo svu memoriju zauzetu do ovog koraka */
202
             for (k = 0; k < i; k++) {
               free(pesme[k].izvodjac);
204
               free(pesme[k].naslov);
206
             free(pesme[i].izvodjac);
             free(pesme);
208
             /* I prekidamo izvrsavanje programa */
210
             return 0;
           }
214
         /* Ako imamo dovoljno memorije, smestamo procitani
            karakter */
         pesme[i].naslov[j] = c;
         j++;
218
         /* I nastavljamo dalje sa citanjem */
       /* Upisujemo terminirajucu nulu na kraju reci */
       pesme[i].naslov[j] = '\0';
222
       /* Citamo razmak */
       fgetc(ulaz);
226
       /* Citamo broj gledanja */
       broj_gledanja = 0;
230
       /* Sve dok ne stignemo do znaka za novi red - kraja linije -
          citamo karaktere iz datoteke */
       while ((c = fgetc(ulaz)) != '\n') {
234
         broj_gledanja = broj_gledanja * 10 + (c - '0');
236
```

```
pesme[i].broj_gledanja = broj_gledanja;
       /* Prelazimo na citanje sledece pesme */
       i++;
240
     }
242
     /* Cuvamo informaciju o broju pesama koje smo procitali */
244
    n = i;
246
     /* Zatvaramo datoteku jer nam nece vise trebati */
    fclose(ulaz);
248
     /* Analiziramo argumente komandne linije */
250
     if (argc == 1) {
252
       /* Nema dodatnih opcija - sortiramo po broju gledanja */
       qsort(pesme, n, sizeof(Pesma), &uporedi_gledanost);
254
     } else {
256
       if (argc == 2 \&\& strcmp(argv[1], "-n") == 0) {
         /* Sortiramo po naslovu */
258
         qsort(pesme, n, sizeof(Pesma), &uporedi_naslove);
       } else {
260
         if (argc == 2 && strcmp(argv[1], "-i") == 0) {
           /* Sortiramo po izvodjacu */
262
           qsort(pesme, n, sizeof(Pesma), &uporedi_izvodjace);
         } else {
264
           printf("Nedozvoljeni argumenti!\n");
           free(pesme);
266
           return 0;
         }
268
       }
270
     /* Ispisujemo rezultat */
    for (i = 0; i < n; i++) {
       printf("%s - %s, %d\n", pesme[i].izvodjac, pesme[i].naslov,
274
              pesme[i].broj_gledanja);
     }
276
     /* Oslobadjamo memoriju */
278
    for (i = 0; i < n; i++) {
       free(pesme[i].izvodjac);
       free(pesme[i].naslov);
    }
282
     free(pesme);
     /* Prekidamo izvrsavanje programa */
    return 0;
286
```

```
#include <stdio.h>
```

```
#include <stdlib.h>
 #include <math.h>
  #include <search.h>
  #define MAX 100
  /* Funkcija poredi dva cela broja */
o int compare_int(const void *a, const void *b)
    /* Konvertujemo void pokazivace u int pokazivace koje zatim
11
       dereferenciramo, dobijamo int-ove koje oduzimamo i razliku
       vracamo. */
13
    /* Zbog moguceg prekoracenja opsega celih brojeva necemo ih
15
       oduzimati return *((int *)a) - *((int *)b); */
17
    int b1 = *((int *) a);
    int b2 = *((int *) b);
19
   if (b1 > b2)
21
      return 1;
    else if (b1 < b2)
23
      /* Ovo uredjenje favorizujemo jer zelimo rastuci poredak */
      return -1;
25
    else
      return 0;
27
  }
  int compare_int_desc(const void *a, const void *b)
31 {
    /* Za obrnuti poredak mozemo samo oduzimati a od b */
   /* return *((int *)b) - *((int *)a); */
    /* Ili samo promeniti znak vrednosti koju koju vraca prethodna
35
       funkcija */
    return -compare_int(a, b);
39
  /* Test program */
41 int main()
  {
   size_t n;
43
    int i, x;
   int a[MAX], *p = NULL;
   /* Unosimo dimenziju */
47
    printf("Uneti dimenziju niza: ");
    scanf("%ld", &n);
    if (n > MAX)
     n = MAX;
51
   /* Unosimo elemente niza */
    printf("Uneti elemente niza:\n");
    for (i = 0; i < n; i++)
55
      scanf("%d", &a[i]);
```

```
/* Sortiramo niz celih brojeva */
    qsort(a, n, sizeof(int), &compare_int);
    /* Prikazujemo sortirani niz */
61
    printf("Sortirani niz u rastucem poretku:\n");
    for (i = 0; i < n; i++)
      printf("%d ", a[i]);
    putchar('\n');
65
    /* Pretrazivanje niza */
67
    /* Vrednost koju cemo traziti u nizu */
    printf("Uneti element koji se trazi u nizu: ");
69
    scanf("%d", &x);
71
    /* Binarna pretraga */
    printf("Binarna pretraga: \n");
    p = bsearch(&x, a, n, sizeof(int), &compare_int);
    if (p == NULL)
75
      printf("Elementa nema u nizu!\n");
77
    else
      printf("Element je nadjen na poziciji %ld\n", p - a);
79
    /* Linearna pretraga */
    printf("Linearna pretraga (lfind): \n");
81
    p = lfind(&x, a, &n, sizeof(int), &compare_int);
    if (p == NULL)
83
      printf("Elementa nema u nizu!\n");
      printf("Element je nadjen na poziciji %ld\n", p - a);
    return 0;
 }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <math.h>
4 #include <search.h>
6 #define MAX 100
8 /* Funkcija racuna broj delilaca broja x */
  int no_of_deviders(int x)
10 {
    int i;
   int br;
    /* Ako je argument negativan broj menjamo mu znak */
14
    if (x < 0)
      x = -x;
    if (x == 0)
      return 0;
18
    if (x == 1)
      return 1;
```

```
/* Svaki broj veci od 1 ima bar 2 delioca, (1 i samog sebe) */
    br = 2;
    /* Sve dok je */
    for (i = 2; i < sqrt(x); i++)
24
      if (x \% i == 0)
        /* Ako i deli x onda su delioci: i, x/i */
        br += 2;
    /* Ako je broj bas kvadrat, onda smo iz petlje izasli kada je
28
       i bilo bas jednako korenu od x, tada x ima jos jednog
       delioca */
30
    if (i * i == x)
      br++;
32
    return br;
34
  /* Funkcija poredjenja dva cela broja po broju delilaca */
38 int compare_no_deviders(const void *a, const void *b)
    int ak = *(int *) a;
40
    int bk = *(int *) b;
    int n_d_a = no_of_deviders(ak);
42
    int n_d_b = no_of_deviders(bk);
44
    if (n_d_a > n_d_b)
      return 1;
46
    else if (n_d_a < n_d_b)
      return -1;
    else
50
      return 0;
  }
  /* Test program */
54 int main()
  {
   size_t n;
    int i;
    int a[MAX];
58
    /* Unosimo dimenziju */
    printf("Uneti dimenziju niza: ");
    scanf("%ld", &n);
62
    if (n > MAX)
     n = MAX;
    /* Unosimo elemente niza */
66
    printf("Uneti elemente niza:\n");
    for (i = 0; i < n; i++)
68
      scanf("%d", &a[i]);
70
    /* Sortiramo niz celih brojeva prema broju delilaca */
    qsort(a, n, sizeof(int), &compare_no_deviders);
    /* Prikazujemo sortirani niz */
74
    printf
        ("Sortirani niz u rastucem poretku prema broju delilaca:\n");
76
```

```
for (i = 0; i < n; i++)
    printf("%d ", a[i]);
    putchar('\n');

return 0;

2 }</pre>
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
 #include <string.h>
4 #include <search.h>
  #define MAX_NISKI 1000
6 #define MAX_DUZINA 30
  /**********************
   Niz nizova karaktera ovog potpisa
   char niske[3][4];
10
   se moze graficki predstaviti ovako:
12
   14
   Dakle kao tri reci (abc, de, fgh), nadovezane jedna na drugu.
   Za svaku je rezervisano po 4 karaktera ukljucujuci \0.
16
   Druga rec sa nalazi na adresi koja je za 4 veca od prve reci,
   a za 4 manja od adrese na kojoj se nalazi treca rec.
   Adresa i-te reci je niske[i] i ona je tipa char*.
20
   Kako pokazivaci a i b u sledecoj funkciji sadrze adrese
   elemenata koji trebaju biti uporedjeni, (npr. pri porecenju
22
   prve i poslednje reci, pokazivac a ce pokazivati na slovo 'a',
   a pokazivac b na slovo 'f') kastujemo ih na char*, i pozivamo
   funkciju strcmp nad njima.
int poredi_leksikografski(const void *a, const void *b)
   return strcmp((char *) a, (char *) b);
30 }
32 /* Funkcija slicna prethodnoj, osim sto elemente ne uporedjuje
    leksikografski, vec po duzini */
34 int poredi_duzine(const void *a, const void *b)
   return strlen((char *) a) - strlen((char *) b);
38
 int main()
40 {
   int i;
   size_t n;
   FILE *fp = NULL;
   char niske[MAX_NISKI][MAX_DUZINA];
44
   char *p = NULL;
   char x[MAX_DUZINA];
```

```
/* Otvaranje datoteke */
48
    if ((fp = fopen("niske.txt", "r")) == NULL) {
      fprintf(stderr, "Neupesno otvaranje datoteke niske.txt.\n");
50
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
    /* Citanje sadrzaja datoteke */
54
    for (i = 0; fscanf(fp, "%s", niske[i]) != EOF; i++);
56
    /* Zatvaranje datoteke */
    fclose(fp);
58
    n = i;
60
    /* Sortiramo niske leksikografski, tako sto biblioteckoj
       funkciji qsort prosledjujemo funkciju kojom se zadaje
62
       kriterijum poredjenja 2 niske po duzini */
    qsort(niske, n, MAX_DUZINA * sizeof(char),
64
          &poredi_leksikografski);
66
    printf("Leksikografski sortirane niske:\n");
    for (i = 0; i < n; i++)
68
      printf("%s ", niske[i]);
    printf("\n");
    /* Unosimo trazeni nisku */
72
    printf("Uneti trazenu nisku: ");
    scanf("%s", x);
76
    /* Binarna pretraga */
    /* Prosledjujemo pokazivac na funkciju poredi_leksikografski
       jer nam je niz sortiran leksikografski. */
    p = bsearch(&x, niske, n, MAX_DUZINA * sizeof(char),
                 &poredi_leksikografski);
80
    if (p != NULL)
82
      printf("Niska \"%s\" je pronadjena u nizu na poziciji %ld\n",
             p, (p - (char *) niske) / MAX_DUZINA);
84
    else
      printf("Niska nije pronadjena u nizu\n");
86
    /* Linearna pretraga */
88
    /* Prosledjujemo pokazivac na funkciju poredi_leksikografski
       jer nam je niz sortiran leksikografski. */
    p = lfind(&x, niske, &n, MAX_DUZINA * sizeof(char),
               &poredi_leksikografski);
92
    if (p != NULL)
94
      printf("Niska \"%s\" je pronadjena u nizu na poziciji %ld\n",
             p, (p - (char *) niske) / MAX_DUZINA);
96
98
      printf("Niska nije pronadjena u nizu\n");
    /* Sada ih sortiramo po duzini i ovaj put saljemo drugu
100
       funkciju poredjenja */
    qsort(niske, n, MAX_DUZINA * sizeof(char), &poredi_duzine);
```

```
printf("Niske sortirane po duzini:\n");
for (i = 0; i < n; i++)
    printf("%s ", niske[i]);
printf("\n");

exit(EXIT_SUCCESS);

110 }</pre>
```

```
#include <stdio.h>
 #include <stdlib.h>
  #include <string.h>
4 #include <search.h>
  #define MAX_NISKI 1000
6 #define MAX_DUZINA 30
  /************************
    Niz pokazivaca na karaktere ovog potpisa
    char *niske[3];
    posle alokacije u main-u se moze graficki predstaviti ovako:
12
    | X | ----->
                           | a | b | c | \0|
14
                            | d | e | \0|
16
    | Z | ----->
                           | f | g | h | \0|
18
   Sa leve strane je vertikalno prikazan niz pokazivaca, gde
    je i-ti njegov element pokazivac koji pokazuje na alocirane
20
   karaktere i-te reci. Njegov tip je char*.
22
   Kako pokazivaci a i b u sledecoj funkciji sadrze adrese
    elemenata koji trebaju biti uporedjeni (recimo adresu od X
24
    i adresu od Z), i kako su X i Z tipa char*, onda a i b su
   tipa char**, pa ih tako moramo i kastovati. Da bi uporedili
26
   leksikografski elemente X i Z, moramo uporediti stringove
   na koje oni pokazuju, pa zato u sledecoj funkciji pozivamo
   strcmp() nad onim na sta pokazuju a i b, kastovani na
   odgovarajuci tip.
32 int poredi_leksikografski(const void *a, const void *b)
   return strcmp(*(char **) a, *(char **) b);
34
 /* Funkcija slicna prethodnoj, osim sto elemente ne uporedjuje
    leksikografski, vec po duzini */
 int poredi_duzine(const void *a, const void *b)
   return strlen(*(char **) a) - strlen(*(char **) b);
42 }
44 /* Ovo je funkcija poredjenja za bsearch. Pokazivac b pokazuje
```

```
na element u nizu sa kojim se poredi, pa njega treba
     kastovati na char** i dereferencirati, (videti obrazlozenje
     za prvu funkciju u ovom zadatku, a pokazivac a pokazuje na
     element koji se trazi. U main funkciji je to x, koji je tipa
48
     char*, tako da pokazivac a ovde samo kastujemo i ne
     dereferenciramo. */
  int poredi_leksikografski_b(const void *a, const void *b)
    return strcmp((char *) a, *(char **) b);
 }
54
56 int main()
  {
    int i;
    size_t n;
    FILE *fp = NULL;
    char *niske[MAX_NISKI];
    char **p = NULL;
62
    char x[MAX_DUZINA];
64
    /* Otvaranje datoteke */
    if ((fp = fopen("niske.txt", "r")) == NULL) {
66
      fprintf(stderr, "Neupesno otvaranje datoteke niske.txt.\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
68
70
    /* Citanje sadrzaja datoteke */
    i = 0;
    while (fscanf(fp, "%s", x) != EOF) {
      /* Alociranje dovoljne memorije za i-tu nisku */
74
      if ((niske[i] = malloc(strlen(x) * sizeof(char))) == NULL) {
        fprintf(stderr, "Greska pri alociranju niske\n");
        exit(EXIT_FAILURE);
78
      /* Kopiranje procitane niske na svoje mesto */
      strcpy(niske[i], x);
      i++;
82
    /* Zatvaranje datoteke */
84
    fclose(fp);
    n = i;
86
    /* Sortiramo niske leksikografski, tako sto biblioteckoj
       funkciji gsort prosledjujemo funkciju kojom se zadaje
       kriterijum poredjenja 2 niske po duzini */
90
    qsort(niske, n, sizeof(char *), &poredi_leksikografski);
92
    printf("Leksikografski sortirane niske:\n");
    for (i = 0; i < n; i++)
94
      printf("%s ", niske[i]);
    printf("\n");
    /* Unosimo trazeni nisku */
98
    printf("Uneti trazenu nisku: ");
    scanf("%s", x);
```

```
/* Binarna pretraga */
     /* Prosledjujemo pokazivac na funkciju poredi_leksikografski
        jer nam je niz sortiran leksikografski. */
104
    p = bsearch(x, niske, n, sizeof(char *),
                 &poredi_leksikografski_b);
106
    if (p != NULL)
108
      printf("Niska \"%s\" je pronadjena u nizu na poziciji %ld\n",
110
              *p, p - niske);
     else
      printf("Niska nije pronadjena u nizu\n");
     /* Linearna pretraga */
114
    /* Prosledjujemo pokazivac na funkciju poredi_leksikografski
        jer nam je niz sortiran leksikografski. */
116
    p = lfind(x, niske, &n, sizeof(char *),
               &poredi_leksikografski_b);
118
     if (p != NULL)
120
      printf("Niska \"%s\" je pronadjena u nizu na poziciji %ld\n",
              *p, p - niske);
       printf("Niska nije pronadjena u nizu\n");
124
     /* Sada ih sortiramo po duzini i ovaj put saljemo drugu
126
        funkciju poredjenja */
     qsort(niske, n, sizeof(char *), &poredi_duzine);
128
    printf("Niske sortirane po duzini:\n");
130
    for (i = 0; i < n; i++)
       printf("%s ", niske[i]);
132
    printf("\n");
134
     /* Oslobadjanje zauzete memorije */
    for (i = 0; i < n; i++)
136
      free(niske[i]);
138
     exit(EXIT_SUCCESS);
  }
```

```
int bodovi;
14 } Student;
16 /* Funkcija poredjenja koju cemo koristiti za sortiranje po
     broju bodova, a studente sa istim brojevem bodova dodatno
     sortiramo leksikografski po prezimenu */
  int compare(const void *a, const void *b)
20 {
    Student *prvi = (Student *) a;
22
    Student *drugi = (Student *) b;
    if (prvi->bodovi > drugi->bodovi)
24
      return -1;
    else if (prvi->bodovi < drugi->bodovi)
26
    else
28
      /* Jednaki su po broju bodova, treba ih uporediti po
         prezimenu */
30
      return strcmp(prvi->prezime, drugi->prezime);
32 }
34 /* Funkcija za poredjenje koje ce porediti samo po broju bodova
     Prvi parametar je ono sto trazimo u nizu, ovde je to broj
     bodova, a drugi parametar ce biti element niza ciji se bodovi
     porede. */
 int compare_za_bsearch(const void *a, const void *b)
38
  ₹
    int bodovi = *(int *) a;
    Student *s = (Student *) b;
42
    return s->bodovi - bodovi;
  }
  /* Funkcija za poredjenje koje ce porediti samo po prezimenu
     Prvi parametar je ono sto trazimo u nizu, ovde je to prezime,
46
     * a drugi parametar ce biti element niza cije se prezime
     poredi. */
  int compare_za_linearna_prezimena(const void *a, const void *b)
50 {
    char *prezime = (char *) a;
    Student *s = (Student *) b;
    return strcmp(prezime, s->prezime);
 }
54
  int main(int argc, char *argv[])
58 {
    Student kolokvijum[MAX];
    int i;
60
    size_t br_studenata = 0;
    Student *nadjen = NULL;
62
    FILE *fp = NULL;
    int bodovi;
    char prezime[21];
66
    /* Ako je program pozvan sa nedovoljnim brojem argumenata
       informisemo korisnika kako se program koristi i prekidamo
68
```

```
izvrsavanje. */
     if (argc < 2) {
       fprintf(stderr,
               "Program se poziva sa:\n%s datoteka_sa_rezultatima\n",
72
               argv[0]);
       exit(EXIT_FAILURE);
74
    }
76
     /* Otvaranje datoteke */
    if ((fp = fopen(argv[1], "r")) == NULL) {
78
      fprintf(stderr, "Neupesno otvaranje datoteke %s\n", argv[1]);
      exit(EXIT FAILURE);
80
    }
82
     /* Ucitavanje sadrzaja */
    for (i = 0;
84
          fscanf(fp, "%s%s%d", kolokvijum[i].ime,
                 kolokvijum[i].prezime,
86
                 &kolokvijum[i].bodovi) != EOF; i++);
88
     /* Zatvaranje datoteke */
    fclose(fp);
90
    br studenata = i;
92
     /* Sortiramo niz studenata po broju bodova, pa unutar grupe
        studenata sa istim brojem bodova sortiranje se vrsi po
94
        prezimenu */
    qsort(kolokvijum, br_studenata, sizeof(Student), &compare);
96
    printf("Studenti sortirani po broju poena opadajuce, ");
98
    printf("pa po prezimenu rastuce:\n");
    for (i = 0; i < br_studenata; i++)</pre>
100
       printf("%s %s %d\n", kolokvijum[i].ime,
              kolokvijum[i].prezime, kolokvijum[i].bodovi);
     /* Pretrazivanje studenata po broju bodova se vrsi binarnom
104
        pretragom jer je niz sortiran po broju bodova. */
    printf("Unesite broj bodova: ");
106
    scanf("%d", &bodovi);
108
    nadjen =
         bsearch(&bodovi, kolokvijum, br_studenata, sizeof(Student),
                 &compare_za_bsearch);
112
     if (nadjen != NULL)
      printf
114
           ("Pronadjen je student sa unetim brojem bodova: %s %s %d\n",
            nadjen->ime, nadjen->prezime, nadjen->bodovi);
      printf("Nema studenta sa unetim brojem bodova\n");
118
120
     /* Pretraga po prezimenu se mora vrsiti linearnom pretragom
        jer nam je niz sortiran po bodovima, globalno gledano. */
    printf("Unesite prezime: ");
     scanf("%s", prezime);
124
```

```
nadjen =
         lfind(prezime, kolokvijum, &br_studenata, sizeof(Student),
126
               &compare_za_linearna_prezimena);
128
    if (nadjen != NULL)
      printf
130
           ("Pronadjen je student sa unetim prezimenom: %s %s %d\n",
            nadjen->ime, nadjen->prezime, nadjen->bodovi);
    else
134
      printf("Nema studenta sa unetim prezimenom\n");
    return 0;
136
  }
```

```
#include<stdio.h>
  #include<string.h>
3 #include <stdlib.h>
 #define MAX 128
/* Funkcija poredi dva karaktera */
  int uporedi_char(const void *pa, const void *pb)
    return *(char *) pa - *(char *) pb;
11 }
13 /* Funkcija vraca: 1 - ako jesu anagrami 0 - inace */
  int anagrami(char s[], char t[], int n_s, int n_t)
15 {
    /* Ako dve niske imaju razlicitu duzinu => nisu anagrami */
    if (n_s != n_t)
17
      return 0;
19
    /* Sortiramo niske */
    qsort(s, strlen(t) / sizeof(char), sizeof(char),
21
          &uporedi_char);
    qsort(t, strlen(t) / sizeof(char), sizeof(char),
23
          &uporedi_char);
25
    /* Ako su niske nakon sortiranja iste => jesu anagrami, u
       suprotnom, nisu */
    return !strcmp(s, t);
  }
29
31 int main()
    char s[MAX], t[MAX];
33
    /* Unose se dve niske sa ulaza */
    printf("Unesite dve niske: ");
    scanf("%s %s", s, t);
37
    /* Ispituje se da li su niske anagrami */
```

```
if (anagrami(s, t, strlen(s), strlen(t)))
    printf("jesu\n");
else
    printf("nisu\n");

return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
  #include <string.h>
  #include <stdlib.h>
  #define MAX 10
6 #define MAX_DUZINA 32
8 /* Funkcija poredi dve niske (stringove) */
 int uporedi_niske(const void *pa, const void *pb)
    return strcmp((char *) pa, (char *) pb);
12 }
14 int main()
  {
16
    int i, n;
    char S[MAX][MAX_DUZINA];
    /* Unos broja niski */
    printf("Unesite broj niski:");
20
    scanf("%d", &n);
    /* Unos niza niski */
    printf("Unesite niske:\n");
24
    for (i = 0; i < n; i++)
      scanf("%s", S[i]);
26
    /* Sortiramo niz niski */
28
    qsort(S, n, MAX_DUZINA * sizeof(char), &uporedi_niske);
30
               **************
      Ovaj deo je iskomentarisan jer se u zadatku ne trazi ispis
32
      sortiranih niski. Koriscen je samo u fazi testiranja programa.
34
      printf("Sortirane niske su:\n");
      for(i = 0; i < n; i++)
36
       printf("%s ", S[i]);
38
    /* Ako postoje dve iste niske u nizu, onda ce one nakon
40
       sortiranja niza biti jedna do druge */
    for (i = 0; i < n - 1; i++)
if (strcmp(S[i], S[i + 1]) == 0) {
42
        printf("ima\n");
44
        return 0;
```

```
46     }
48     printf("nema\n");
     return 0;
50 }
```

```
#include < stdio.h>
  #include<stdlib.h>
3 #include < string.h>
5 /* Struktura koja predstavlja jednog studenta */
  typedef struct student {
   char nalog[8];
    char ime[21];
   char prezime[21];
   int poeni;
11 } Student;
13
  /* Funkcija poredi studente prema broju poena, rastuce */
int uporedi_poeni(const void *a, const void *b)
  {
17
    Student s = *(Student *) a;
   Student t = *(Student *) b;
19
    return s.poeni - t.poeni;
21 }
23 /* Funkcija poredi studente prvo prema godini, zatim prema smeru
    i na kraju prema indeksu */
25 int uporedi_nalog(const void *a, const void *b)
  {
    Student s = *(Student *) a;
27
    Student t = *(Student *) b;
    /* Za svakog studenta iz naloga izdvajamo godinu upisa, smer i
29
       broj indeksa */
    int godina1 = (s.nalog[2] - '0') * 10 + s.nalog[3] - '0';
    int godina2 = (t.nalog[2] - '0') * 10 + t.nalog[3] - '0';
    char smer1 = s.nalog[1];
33
    char smer2 = t.nalog[1];
    int indeks1 =
        (s.nalog[4] - '0') * 100 + (s.nalog[5] - '0') * 10 +
        s.nalog[6] - '0';
37
    int indeks2 =
        (t.nalog[4] - '0') * 100 + (t.nalog[5] - '0') * 10 +
39
        t.nalog[6] - '0';
    if (godina1 != godina2)
41
      return godina1 - godina2;
    else if (smer1 != smer2)
      return smer1 - smer2;
45
      return indeks1 - indeks2;
47 }
```

```
int uporedi_bsearch(const void *a, const void *b)
    /* Nalog studenta koji se trazi */
51
    char *nalog = (char *) a;
    /* Kljuc pretrage */
53
    Student s = *(Student *) b;
55
    int godina1 = (nalog[2] - '0') * 10 + nalog[3] - '0';
    int godina2 = (s.nalog[2] - '0') * 10 + s.nalog[3] - '0';
57
    char smer1 = nalog[1];
    char smer2 = s.nalog[1];
59
    int indeks1 =
         (nalog[4] - '0') * 100 + (nalog[5] - '0') * 10 + nalog[6] -
61
    int indeks2 =
63
         (s.nalog[4] - '0') * 100 + (s.nalog[5] - '0') * 10 +
        s.nalog[6] - '0';
65
    if (godina1 != godina2)
      return godina1 - godina2;
67
    else if (smer1 != smer2)
      return smer1 - smer2;
69
      return indeks1 - indeks2;
73
  int main(int argc, char **argv)
75 {
    Student *nadjen = NULL;
77
    char nalog_trazeni[8];
    Student niz_studenata[100];
    int i = 0, br_studenata = 0;
    FILE *in = NULL, *out = NULL;
81
    /* Ako je broj argumenata komandne linije razlicit i od 2 i od
        3, korisnik nije ispravno pozvao program i prijavljujemo
83
        gresku: */
    if (argc != 2 && argc != 3) {
85
      fprintf(stderr,
               "Greska! Program se poziva sa: ./a.out -opcija (nalog)!\
87
     n");
      exit(EXIT_FAILURE);
89
    /* Otvaranje datoteke za citanje */
91
    in = fopen("studenti.txt", "r");
    if (in == NULL) {
93
       fprintf(stderr,
               "Greska prilikom otvarnja datoteke studenti.txt!\n");
95
      exit(EXIT_FAILURE);
    }
97
    /* Otvaranje datoteke za pisanje */
99
    out = fopen("izlaz.txt", "w");
    if (out == NULL) {
101
      fprintf(stderr,
```

```
"Greska prilikom otvaranja datoteke izlaz.txt!\n");
103
       exit(EXIT_FAILURE);
     }
     /* Ucitavamo studente iz ulazne datoteke sve do njenog kraja */
     while (fscanf
            (in, "%s %s %s %d", niz_studenata[i].nalog,
             niz_studenata[i].ime, niz_studenata[i].prezime,
             &niz_studenata[i].poeni) != EOF)
      i++;
    br studenata = i;
     /* Ako je student uneo opciju -p, vrsi se sortiranje po
        poenima */
     if (strcmp(argv[1], "-p") == 0)
       qsort(niz_studenata, br_studenata, sizeof(Student),
             &uporedi_poeni);
     /* A ako je uneo opciju -n, vrsi se sortiranje po nalogu */
     else if (strcmp(argv[1], "-n") == 0)
       qsort(niz_studenata, br_studenata, sizeof(Student),
             &uporedi_nalog);
     /* Sortirani studenti se ispisuju u izlaznu datoteku */
    for (i = 0; i < br_studenata; i++)</pre>
      fprintf(out, "%s %s %s %d\n", niz_studenata[i].nalog,
               niz_studenata[i].ime, niz_studenata[i].prezime,
               niz_studenata[i].poeni);
131
     /* Ukoliko je u komandnoj liniji uz opciju -n naveden i nalog
        studenta... */
     if (argc == 3 \&\& (strcmp(argv[1], "-n") == 0)) {
135
       strcpy(nalog_trazeni, argv[2]);
       /* ... pronalazi se student sa tim nalogom... */
      nadjen =
           (Student *) bsearch(nalog_trazeni, niz_studenata,
139
                                br_studenata, sizeof(Student),
                                &uporedi_bsearch);
141
       if (nadjen == NULL)
143
        printf("Nije nadjen!\n");
145
         printf("%s %s %s %d\n", nadjen->nalog, nadjen->ime,
                nadjen->prezime, nadjen->poeni);
147
    }
149
     /* Zatvaranje datoteka */
    fclose(in);
    fclose(out);
     return 0;
155 }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
4 /* Funkcija koja ucitava elemente matrice a dimenzije nxm sa
     standardnog ulaza */
  void ucitaj_matricu(int **a, int n, int m)
    printf("Unesite elemente matrice po vrstama:\n");
    int i, j;
10
    for (i = 0; i < n; i++) {
      for (j = 0; j < m; j++) {
12
        scanf("%d", &a[i][j]);
14
    }
16 }
18 /* Funkcija koja odredjuje zbir v-te vrste matrice a koja ima m
     kolona */
20 int zbir_vrste(int **a, int v, int m)
    int i, zbir = 0;
22
    for (i = 0; i < m; i++) {
24
      zbir += a[v][i];
26
    return zbir;
28 }
30 /* Funkcija koja sortira vrste matrice na osnovu zbira
     koriscenjem selection algoritma */
void sortiraj_vrste(int **a, int n, int m)
    int i, j, min;
34
    for (i = 0; i < n - 1; i++) {
36
      min = i;
      for (j = i + 1; j < n; j++) {
38
        if (zbir_vrste(a, j, m) < zbir_vrste(a, min, m)) {</pre>
          min = j;
        }
      }
42
      if (min != i) {
        int *tmp;
44
        tmp = a[i];
        a[i] = a[min];
46
        a[min] = tmp;
      }
48
    }
50 }
52 /* Funkcija koja ispisuje elemente matrice a dimenzije nxm na
     standardni izlaz */
54 void ispisi_matricu(int **a, int n, int m)
```

```
int i, j;
     for (i = 0; i < n; i++) {
58
       for (j = 0; j < m; j++) {
         printf("%d ", a[i][j]);
60
      printf("\n");
62
64 }
66
   /* Funkcija koja alocira memoriju za matricu dimenzija nxm */
68 int **alociraj_memoriju(int n, int m)
70
    int i, j;
     int **a;
72
     a = (int **) malloc(n * sizeof(int *));
    if (a == NULL) {
74
       fprintf(stderr, "Problem sa alokacijom memorije!\n");
       exit(EXIT_FAILURE);
76
    /* Za svaku vrstu ponaosob */
78
    for (i = 0; i < n; i++) {
80
       /* Alociramo memoriju */
       a[i] = (int *) malloc(m * sizeof(int));
82
       /* Proveravamo da li je doslo do greske prilikom alokacije */
84
       if (a[i] == NULL) {
         /* Ako jeste, ispisujemo poruku */
86
         fprintf(stderr, "Problem sa alokacijom memorije!\n");
88
         /* I oslobadjamo memoriju zauzetu do ovog koraka */
         for (j = 0; j < i; j++) {
90
           free(a[i]);
92
         free(a);
         exit(EXIT_FAILURE);
94
96
    return a;
98
100
   /* Funkcija koja oslobadja memoriju zauzetu matricom a dimenzije
   void oslobodi_memoriju(int **a, int n, int m)
  {
104
     int i;
106
     for (i = 0; i < n; i++) {
      free(a[i]);
108
     free(a);
```

```
112
114
  int main(int argc, char *argv[])
116 {
    int **a;
    int n, m;
118
120
     /* Citamo dimenzije matrice */
    printf("Unesite dimenzije matrice: ");
    scanf("%d %d", &n, &m);
124
     /* Alociramo memoriju */
    a = alociraj_memoriju(n, m);
126
    /* Ucitavamo elemente matrice */
    ucitaj_matricu(a, n, m);
130
    /* Pozivamo funkciju koja sortira vrste matrice prema zbiru */
    sortiraj_vrste(a, n, m);
132
    /* Ispisujemo rezultujucu matricu */
134
    printf("Sortirana matrica je:\n")
         ispisi_matricu(a, n, m);
     /* Oslobadjamo memoriju */
138
    oslobodi_memoriju(a, n, m);
140
     /* I prekidamo sa izvrsavanjem programa */
    return 0;
142
  }
```

Glava 4

Dinamičke strukture podataka

4.1 Liste

Zadatak 4.1 Napisati program koji koristi jednostruko povezanu listu za čuvanje elemenata koji se unose sa standardnog ulaza. Unošenje novih brojeva u listu prekida se učitavanjem kraja ulaza (EOF). Svako dodavanje novog broja u listu ispratiti ispisivanjem trenutnog sadržaja liste.

- (a) Definisati strukturu Cvor koja predstavlja čvor liste.
- (b) Napisati funkciju koja kao argument dobija ceo broj, kreira nov čvor liste sa tom vrednosti i vreća adresu novo kreiranog čvora.
- (c) Napisati funkciju koja dodaje novi elemenat na početak liste.
- (d) Napisati funkciju koja ispisuje elemente liste, uokvirene zagradama [,] i međusobno razdvojene zapetama.
- (e) Napisati funkciju koja pretražuje listu za elementom koji ima vrednost koja je argument funkcije.
- (f) Napisati funkciju koja briše sve elemente u listi koji imaju vrednost koja je argument funkcije.
- (g) Napisati funkciju koja oslobađa dinamički zauzetu memoriju za elemente liste.

Sve funckije za rad sa listom najpre implementirati iterativno, a zatim i rekurzivno. Ana: Da li bi ovde trebalo da stoje dve reference na rešenja jer imamo nezavisno rekurzivno i interativno rešenje

Upotreba programa 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D): 2 3 14 5 3
   3 17 3 1 9 3
  Unesite element koji se trazi u listi: 17
  Unesite element koji se brise iz liste: 3
Izlaz:
        Lista: []
        Lista: [2]
        Lista: [3, 2]
        Lista: [14, 3, 2]
        Lista: [5, 14, 3, 2]
        Lista: [3, 5, 14, 3, 2]
        Lista: [3, 3, 5, 14, 3, 2]
        Lista: [17, 3, 3, 5, 14, 3, 2]
        Lista: [3, 17, 3, 3, 5, 14, 3, 2]
        Lista: [1, 3, 17, 3, 3, 5, 14, 3, 2]
        Lista: [9, 1, 3, 17, 3, 3, 5, 14, 3, 2]
        Lista: [3, 9, 1, 3, 17, 3, 3, 5, 14, 3, 2]
         Trazeni broj 17 je u listi!
        Lista nakon brisanja: [9, 1, 17, 5, 14, 2]
                            Upotreba programa 2
Poziv: ./a.out
Ulaz:
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D): 23 14 35
  Unesite element koji se trazi u listi: 8
  Unesite element koji se brise iz liste: 3
Izlaz:
  Lista: []
        Lista: [23]
        Lista: [14, 23]
        Lista: [35, 14, 23]
         Element NIJE u listi!
        Lista nakon brisanja:
                               [35, 14, 23]
                            Upotreba programa 3
Poziv: ./a.out
Ulaz:
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D):
```

Unesite element koji se trazi u listi: 1 Unesite element koji se brise iz liste: 12

> Element NIJE u listi! Lista nakon brisanja:

> > [Rešenje 4.1]

Izlaz:

Lista: []

Zadatak 4.2 Napisati program koji koristi jednostruko povezanu listu za čuvanje elemenata koji se unose sa standardnog ulaza. Unošenje novih brojeva u listu prekida se učitavanjem kraja ulaza (EOF). Svako dodavanje novog broja u listu ispratiti ispisivanjem trenutnog sadržaja liste.

- (a) Definisati strukturu Cvor koja predstavlja čvor liste.
- (b) Napisati funkciju koja kao argument dobija ceo broj, kreira nov čvor liste sa tom vrednosti i vreća adresu novo kreiranog čvora.
- (c) Napisati funkciju koja dodaje novi elemenat na kraj liste.
- (d) Napisati funkciju koja ispisuje elemente liste, uokvirene zagradama [,] i međusobno razdvojene zapetama.
- (e) Napisati funkciju koja oslobađa dinamički zauzetu memoriju za elemente liste.

Sve funkcije za rad sa listom najpre implementirati iterativno, a zatim i rekurzivno. Ana: Da li bi ovde trebalo da stoje dve reference na rešenja jer imamo nezavisno rekurzivno i interativno rešenje

Upotreba programa 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D): 2 3 14 5 3
   3 17 3 1 9 3
Izlaz:
        Lista: []
        Lista: [2]
        Lista: [2, 15]
        Lista: [2, 15, 4]
        Lista: [2, 15, 4, 8]
        Lista: [2, 15, 4, 8, 3]
        Lista: [2, 15, 4, 8, 3, 24]
        Lista: [2, 15, 4, 8, 3, 24, 11]
        Lista: [2, 15, 4, 8, 3, 24, 11, 17]
        Lista: [2, 15, 4, 8, 3, 24, 11, 17, 4]
        Lista: [2, 15, 4, 8, 3, 24, 11, 17, 4, 3]
        Lista: [2, 15, 4, 8, 3, 24, 11, 17, 4, 3, 7]
                            Upotreba programa 2
```

```
Poziv: ./a.out
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D):
        Lista: []
```

[Rešenje 4.2]

Zadatak 4.3 Napisati program koji koristi jednostruko povezanu listu za čuvanje elemenata koji se unose sa standardnog ulaza. Unošenje novih brojeva u listu prekida se učitavanjem kraja ulaza (EOF). Svako dodavanje novog broja u listu ispratiti ispisivanjem trenutnog sadržaja liste.

4 Dinamičke strukture podataka

- (a) Definisati strukturu Cvor koja predstavlja čvor liste.
- (b) Napisati funkciju koja kao argument dobija ceo broj, kreira nov čvor liste sa tom vrednosti i vreća adresu novo kreiranog čvora.
- (c) Napisati funkciju koja dodaje novi elemenat u listu tako da lista ostane rastuće sortirana.
- (d) Napisati funkciju koja oslobađa memoriju koju je zauzela lista.
- (e) Napisati funkciju koja ispisuje elemente liste, uokvirene zagradama

i međusobno razdvojene zapetama.

- i medusobno razdvojene zapetama.
- (f) Napisati funkciju koja pretražuje listu za elementom koji ima vrednost koja je argument funkcije.
- (g) Napisati funkciju koja briše sve elemente u listi koji imaju vrednost koja je argument funkcije.
- (h) Napisati funkciju koja oslobađa dinamički zauzetu memoriju za elemente liste.

Sve funkcije za rad sa listom najpre implementirati iterativno, a zatim i rekurzivno. Ana: Da li bi ovde trebalo da stoje dve reference na rešenja jer imamo nezavisno rekurzivno i interativno rešenje

Upotreba programa 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D): 2 3 14 5 3
   3 17 3 1 9 3
  Unesite element koji se trazi u listi: 5
  Unesite element koji se brise iz liste: 3
Izlaz:
        Lista: []
        Lista: [2]
        Lista: [2, 3]
        Lista: [2, 3, 14]
        Lista: [2, 3, 5, 14]
        Lista: [2, 3, 3, 5, 14]
        Lista: [2, 3, 3, 3, 5, 14]
        Lista: [2, 3, 3, 3, 5, 14, 17]
        Lista: [2, 3, 3, 3, 5, 14, 17]
        Lista: [1, 2, 3, 3, 3, 5, 14, 17]
        Lista: [1, 2, 3, 3, 3, 5, 9, 14, 17]
        Lista: [1, 2, 3, 3, 3, 3, 5, 9, 14, 17]
        Trazeni broj 5 je u listi!
       Lista nakon brisanja: [1, 2, 5, 9, 14, 17]
```

Upotreba programa 2

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D): 23 14 35
  Unesite element koji se trazi u listi: 8
  Unesite element koji se brise iz liste: 3
Izlaz:
  Lista: []
        Lista: [23]
        Lista: [14, 23]
        Lista: [14, 23, 35]
        Element NIJE u listi!
        Lista nakon brisanja:
                               [14, 23, 35]
                            Upotreba programa 3
Poziv: ./a.out
Ulaz:
  Unosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+D):
  Unesite element koji se trazi u listi: 1
  Unesite element koji se brise iz liste: 12
Izlaz:
```

[Rešenje 4.3]

Zadatak 4.4 Napisati program koji koristi dvostruko povezanu listu za čuvanje celih brojeva koji se unose sa standardnog ulaza. Unošenje novih brojeva u listu se prekida učitavanjem kraja ulaza (EOF). Svako dodavanje novog broja u listu ispratiti ispisivanjem trenutnog sadržaja liste. I ovde isto mozda razdvojiti sortiranost od obične liste.

[]

- (a) Napisati funkciju koja dodaje novi elemenat na početak liste.
- (b) Napisati funkciju koja dodaje novi elemenat na kraj liste.

Lista: []

Element NIJE u listi! Lista nakon brisanja:

- (c) Napisati funkciju koja dodaje novi elemenat u listu tako da lista ostane rastuće sortirana.
- (d) Napisati funkciju koja pretražuje listu za elementom koji ima vrednost koja je argument funkcije.
- (e) Napisati funkciju koja briše sve elemente u listi koji imaju vrednost koja je argument funkcije.
- (f) Napisati funkciju koja oslobađa dinamički zauzetu memoriju za elemente liste.

Sve funckije za rad sa listom implementirati iterativno.

Zadatak 4.5 Sadržaj datoteke je aritmetički izraz koji može sadržati zagrade {, [i (. Napisati program koji učitava sadržaj datoteke i korišćenjem steka utvrđuje da li su zagrade u aritmetičkom izrazu dobro uparene. Program štampa odgovarajuću poruku na standardni izlaz.

```
Test 1
Datoteka: {[23 + 5344] * (24 - 234)} - 23
Izlaz: Zagrade su ispravno uparene.
                                  Test 2
Datoteka: \{[23 + 5] * (9 * 2)\} - \{23\}
Izlaz: Zagrade su ispravno uparene.
                                  Test 3
Datoteka: {[2 + 54) / (24 * 87)} + (234 + 23)
Izlaz: Zagrade nisu ispravno uparene.
                                  Test 3
Datoteka: {(2 - 14) / (23 + 11)}} * (2 + 13)
Izlaz: Zagrade nisu ispravno uparene.
                                  Test 4
Datoteka je prazna.
Izlaz: Zagrade su ispravno uparene.
                                  Test 5
Datoteka ne postoji.
Izlaz: Greska prilikom otvaranja datoteke izraz.txt!
```

Zadatak 4.6 Napisati program koji proverava ispravnost uparivanja etiketa u HTML datoteci. Ime datoteke se zadaje kao argument komandne linije . Milena: A sta ako se ne navede argument komandne linije? Uputstvo: za rešavanje problema koristiti stek implementiran preko listi čiji su čvorovi HTML etikete.

Test 2

Test 3

Test 4

```
Poziv: ./a.out Izlaz: Greska! Program se poziva sa: ./a.out datoteka.html!
```

Test 5

```
Poziv: ./a.out datoteka.html
Datoteka.html ne postoji.
Izlaz: Greska prilikom otvaranja datoteke datoteka.html.
```

```
Poziv: ./a.out datoteka.html
Datoteka.html je prazna
Izlaz: Ispravno uparene etikete.
```

Zadatak 4.7 Milena: Problem sa ovim zadatkom je sto je program najpre na usluzi korisnicima, a zatim na usluzi sluzbeniku i to nekako zbunjuje u formulaciji. Formulacija mi nije bila jasna bez citanja resenja, pokusala sam da je preciziran, u nastavku je izmenjena formulacija.

Medjutim, ja i dalje nisam bas zadovoljna i zato predlazem da se formulacija izmeni tako da je program stalno na usluzi sluzbeniku. Program ucitva podatke o prijavljenim korisnicima iz datoteke. Sluzbenik odlucuje da li ce da obradjuje redom korisnike, ili ce u nekim situacijama da odlozi rad sa korisnikom i stavi ga na kraj reda. Program ga uvek pita da na osnovu jmbg-a i zahteva odluci da li ce ga staviti na kraj reda, ako hoce, on ide na kraj reda, ako nece, onda sluzbenik daje odgovor na zahtev i jmbg, zahtev i odgovor se upisuju u izlaznu datoteku.

Napisati program kojim se simulira rad jednog šaltera na kojem se prvo zakazuju termini, a potom službenik uslužuje korisnike redom, kako su se prijavljivali.

Korisnik se prijavljuje unošenjem svog jmbg broja (niska koja sadrži 13 karaktera) i zahteva (niska koja sadrži najviše 999 karaktera). Prijavljivanje korisnika se prekida unošenjem karaktera za kraj ulaza (EOF).

Službenik redom proziva korisnike čitanjem njihovog jmbg broja, a zatim odlučuje da li korisnika vraća na kraj reda ili ga odmah uslužuje. Službeniku se postavlja pitanje Da li korisnika vracate na kraj reda? i ukoliko on da odgovor Da, korisnik se vraća na kraj reda. Ukoliko odgovor nije Da, tada službenik čita korisnikov zahtev. Posle svakog 10 usluženog korisnika, službeniku se nudi mogućnost da prekine sa radom, nevezano od broja korisnika koji i dalje čekaju u redu.

Za čuvanje korisničkih zahteva koristiti red implementiran korišćenjem listi.

Zadatak 4.8 Napisati program koji prebrojava pojavljivanja etiketa HTML datoteke čije se ime zadaje kao argument komandne linije. Rezultat prebrojavanja ispisati na standardni izlaz. Etikete smeštati u listu, a za formiranje liste koristiti strukturu:

```
typedef struct _Element
{
  unsigned broj_pojavljivanja;
  char etiketa[20];
  struct _Element *sledeci;
} Element;
```

```
Test 1
Poziv: ./a.out datoteka.html
Datoteka.html:
<html>
   <head><title>Primer</title></head>
   <body>
     <h1>Naslov</h1>
    Danas je lep i suncan dan. <br>
    A sutra ce biti jos lepsi.
     <a link="http://www.google.com"> Link 1</a>
     <a link="http://www.math.rs"> Link 2</a>
   </body>
 </html>
Izlaz:
         a - 4
         br - 1
         h1 - 2
         body - 2
         title - 2
         head - 2
         html - 2
                                   Test 2
Poziv: ./a.out
Izlaz: Greska! Program se poziva sa: ./a.out datoteka.html!
                                   Test 3
Poziv: ./a.out datoteka.html
Datoteka.html ne postoji.
Izlaz: Greska prilikom otvaranja datoteke datoteka.html.
                                   Test 4
Poziv: ./a.out datoteka.html
Datoteka.html je prazna.
```

Zadatak 4.9 Milena: malo me muci u ovom zadatku sto nema neki smisao. Naime, ako se samo vrsi ucitavanje iz datoteka i ispisivanje, onda su ove liste zapravo visak jer isti rezultat moze da se dobije i bez koriscenja listi. Zato mi fali da program uradi nesto sto ne bi mogao da uradi bez koriscenja listi, npr da na osnovu unetog broja ispisuje svaki n-ti broj rezultujuce liste pa to u nekoj petlji da korisnik moze da ispisuje za razlicite unete n ili tako nesto...

Izlaz:

Napisati program koji objedinjuje dve sortirane liste. Funkcija ne treba da kreira nove čvorove, već da samo postojeće čvorove preraspodeli. Prva lista se učitava iz datoteke koja se zadaje kao prvi argument komandne linije, a druga iz datoteke čije

se ime zadaje kao drugi argument komandne linije. Rezultujuću listu ispisati na standardni izlaz.

Test 1

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt
dat1.txt: 2 4 6 10 15
dat2.txt: 5 6 11 12 14 16
Izlaz: 2 4 5 6 6 10 11 12 14 15
16
```

Test 2

```
Poziv: ./a.out
Izlaz: Greska! Program se poziva
sa: ./a.out dat1.txt dat2.txt
!
```

Test 3

```
Poziv: ./a.out dat1.txt
Izlaz: Greska! Program se poziva
sa: ./a.out dat1.txt dat2.txt
!
```

Test 4

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt dat1.txt: 2 4 6 10 15 dat2.txt ne postoji
Izlaz: Greska prilikom otvaranja datoteke dat2.txt.
```

Test 5

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt dat1.txt ne postoji dat2.txt: 2 4 6 10 15
Izlaz: Greska prilikom otvaranja datoteke dat1.txt.
```

Test 6

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt dat1.txt prazna dat2.txt: 2 4 6 10 15 Izlaz: 2 4 6 10 15
```

Zadatak 4.10 Napisati funkciju koja formira listu studenata tako što se podaci o studentima učitavaju iz datoteke čije se ime zadaje kao argument komandne linije. U svakom redu datoteke nalaze se podaci o studentu i to broj indeksa, ime i prezime. Napisati rekurzivnu funkciju koja određuje da li neki student pripada listi ili ne. Ispisati zatim odgovarajuću poruku i rekurzivno osloboditi memoriju koju je data lista zauzimala. Student se traži na osnovu broja indeksa, koji se zadaje sa standardnog ulaza.

Test 1

```
Poziv: ./a.out studenti.txt
Datoteka: Ulaz: Izlaz:
123/2014 Marko Lukic 3/2014 da: Ana Sokic
3/2014 Ana Sokic 235/2008 ne
43/2013 Jelena Ilic 41/2009 da: Marija Zaric
41/2009 Marija Zaric
13/2010 Milovan Lazic
```

Test 2

```
Poziv: ./a.out
Izlaz: Greska! Program se poziva
sa: ./a.out studenti.txt!
```

Test 5

```
Poziv: ./a.out studenti.txt
studenti.txt ne postoji
Izlaz: Greska prilikom otvaranja
datoteke studenti.txt
```

Test 5

```
Poziv: ./a.out studenti.txt
studenti.txt prazna
Izlaz: ??? videti sta ce tacno
biti
```

Zadatak 4.11 Neka su date dve jednostruko povezane liste L1 i L2. Napisati funkciju koja od tih lista formira novu listu L koja sadrži alternirajući raspoređene elemente lista L1 i L2 (prvi element iz L1, prvi element iz L2, drugi element L1, drugi element L2, itd). Ne formirati nove čvorove, već samo postojeće čvorove rasporediti u jednu listu. Prva lista se učitava iz datoteke koja se zadaje kao prvi argument komandne linije, a druga iz datoteke čije se ime zadaje kao drugi argument komandne linije. Rezultujuću listu ispisati na standardni izlaz. Milena: Sta ako je neka lista duza? To precizirati. I ovde me muci sto nedostaje neki smisao zadatku, nesto sto ne bi moglo da se uradi da nismo koristili liste.

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt dat1.txt: 2 4 6 10 15 dat2.txt: 5 6 11 12 14 16 Izlaz: 2 5 4 6 6 11 10 12 15 14 16
```

Test 2

```
Poziv: ./a.out
Izlaz: Greska! Program se poziva
sa: ./a.out dat1.txt dat2.txt
!
```

Test 3

```
Poziv: ./a.out dat1.txt
Izlaz: Greska! Program se poziva
sa: ./a.out dat1.txt dat2.txt
!
```

Test 4

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt
dat1.txt: 2 4 6 10 15
dat2.txt ne postoji
Izlaz: Greska prilikom otvaranja
datoteke dat2.txt.
```

Test 5

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt dat1.txt ne postoji dat2.txt: 2 4 6 10 15
Izlaz: Greska prilikom otvaranja datoteke dat1.txt.
```

Test 6

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt dat1.txt prazna dat2.txt: 2 4 6 10 15 Izlaz: 2 4 6 10 15
```

Zadatak 4.12 Data je datoteka brojevi.txt koja sadrži cele brojeve.

(a) Napisati funkciju koja iz zadate datoteke učitava brojeve i smešta ih u listu.

(b) Napisati funkciju koja u jednom prolazu kroz zadatu listu celih brojeva pronalazi maximalan strogo rastući podniz.

Napisati program koji u datoteku Rezultat.txt upisuje nađeni strogo rastući podniz. Milena: I ovde me muci sto bi zadatak mogao da se resi i bez koriscenja listi...

Milena: Prirodni oblik testa ovde bi bio horizontalan, a ne ovako vertikalan.

```
Test 1
```

Test 2

```
Poziv: ./a.out
brojevi.txt ne postoji
Izlaz:
Rezultat.txt : Greska prilikom
otvaranja datoteke dat2.txt.
```

Test 3

```
Poziv: ./a.out
brojevi.txt prazna
Izlaz:
Rezultat.txt je prazna.
```

Test 6

```
Poziv: ./a.out dat1.txt dat2.txt dat1.txt prazna dat2.txt: 2 4 6 10 15 Izlaz: 2 4 6 10 15
```

Zadatak 4.13 Grupa od n plesača na kostimima imaju brojeve od 1 do n, redom, u smeru kazaljke na satu. Plesači izvode svoju plesnu tačku tako što formiraju krug iz kog najpre izlazi k-ti plesač. Odbrojava se počevši od plesača označenog brojem 1 u smeru kretanja kazaljke na satu. Preostali plesači obrazuju manji krug iz kog opet izlazi k-ti plesač. Odbrojavanje počinje od sledećeg suseda prethodno izbačenog, opet u smeru kazaljke na satu. Izlasci iz kruga se nastavljaju sve dok svi plesači ne budu isključeni. Celi brojevi n, k (k < n) se učitavaju sa standardnog ulaza.

Napisati program koji će na standardni izlaz ispisati redne brojeve plesača u redosledu napuštanja kruga. Uputstvo: u implementaciji koristiti kružnu listu.

```
Ulaz: 5 3
Izlaz: 3 1 5 2 4
```

Zadatak 4.14 Grupa od n plesača na kostimima imaju brojeve od 1 do n, redom, u smeru kazaljke na satu. Plesači izvode svoju plesnu tačku tako što formiraju krug iz kog najpre izlazi k-ti plesač. Odbrojava se počevši od plesača označenog brojem 1 u smeru kretanja kazaljke na satu. Preostali plesači obrazuju manji krug iz kog opet izlazi k-ti plesač. Odbrojavanje počinje od sledećeg suseda prethodno izbačenog, uz promenu smera. Ukoliko se prilikom prethodnog izbacivanja odbrojavalo u smeru kazaljke na satu sada će se obrojavati u suprotnom smeru, i obrnuto. Izlasci iz kruga se nastavljaju sve dok svi plesači ne budu isključeni. Celi brojevi n, k (k < n) se učitavaju sa standardnog ulaza.

Napisati program koji će na standardni izlaz ispisati redne brojeve plesača u redosledu napuštanja kruga. Uputstvo: u implementaciji koristiti dvostruko povezanu kružnu listu.

4.2 Stabla

Zadatak 4.15 Napisati program za rad sa binarnim pretraživačkim stablima.

- (a) Definisati strukturu Cvor kojom se opisuje čvor binarnog pretraživačkog stabla koja sadrži ceo broj broj i pokazivače levo i desno redom na levo i desno podstablo¹.
- (b) Napisati funkciju Cvor* napravi_cvor(int broj) koja alocira memoriju za novi čvor stabla i vrši njegovu inicijalizaciju zadatim celim brojem broj.
- (c) Napisati funkciju void dodaj_u_stablo(Cvor** koren, int broj) koja u stablo na koje pokazuje argument koren dodaje ceo broj broj.

 $^{^1\}mathrm{U}$ zadacima ove glave u kojima nije eksplicitno naglašen sadržaj čvorova stabla, podrazumevaće se ova struktura.

- (d) Napisati funkciju Cvor* pretrazi_stablo(Cvor* koren, int broj) koja proverava da li se ceo broj broj nalazi u stablu sa korenom koren. Funkcija vraća pokazivač na čvor stabla koji sadrži traženu vrednost ili NULL ukoliko takav čvor ne postoji.
- (e) Napisati funkciju Cvor* pronadji_najmanji(Cvor* koren) koja pronalazi čvor koji sadrži najmanju vrednost u stablu sa korenom koren.
- (f) Napisati funkciju Cvor* pronadji_najveci(Cvor* koren) koja pronalazi čvor koji sadrži najveću vrednost u stablu sa korenom koren.
- (g) Napisati funkciju void obrisi_element(Cvor** koren, int broj) koja briše čvor koji sadrži vrednost broj iz stabla na koje pokazuje argument koren.
- (h) Napisati funkciju void ispisi_stablo_infiksno(Cvor* koren) koja infiksno ispisuje sadržaj stabla sa korenom koren. Infiksni ispis podrazumeva ispis levog podstabla, korena, a zatim i desnog podstabla.
- (i) Napisati funkciju void ispisi_stablo_prefiksno(Cvor* koren) koja prefiksno ispisuje sadržaj stabla sa korenom koren. Prefiksni ispis podrazumeva ispis korena, levog podstabla, a zatim i desnog podstabla.
- (j) Napisati funkciju void ispisi_stablo_postfiksno(Cvor* koren) koja postfiksno ispisuje sadržaj stabla sa korenom koren. Postfiksni ispis podrazumeva ispis levog podstabla, desnog podstabla, a zatim i korena.
- (k) Napisati funkciju void oslobodi_stablo(Cvor** koren) koja oslobađa memoriju zauzetu stablom na koje pokazuje argument koren.

Korišćenjem prethodnih funkcija, napisati program koji sa standardnog ulaza učitava cele brojeve sve do kraja ulaza, dodaje ih u binarno pretraživačko stablo i ispisuje stablo u svakoj od navedenih notacija. Zatim omogućiti unos još dva cela broja i demonstrirati rad funkcije za pretragu nad prvim unetim brojem i rad funkcije za brisanje elemenata nad drugim unetim brojem.

Test 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
Unesite brojeve (CRL+D za kraj unosa): 7 2 1 9 32 18
Izlaz:
Infiksni ispis: 1 2 7 9 18 32
Prefiksni ispis: 7 2 1 9 32 18
Postfiksni ispis: 1 2 18 32 9 7
Trazi se broj: 11
Broj se ne nalazi u stablu!
Brise se broj: 7
Rezultujuce stablo: 1 2 9 18 32
```

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
Unesite brojeve (CRL+D za kraj unosa): 8 -2 6 13 24 -3
Izlaz:
Infiksni ispis: -3 -2 6 8 13 24
Prefiksni ispis: 8 -2 -3 6 13 24
Postfiksni ispis: -3 6 -2 24 13 8
Trazi se broj: 6
Broj se nalazi u stablu!
Brise se broj: 14
Rezultujuce stablo: -3 -2 6 8 13 24
```

[Rešenje 4.15]

Zadatak 4.16 Napisati program koji izračunava i na standardnom izlazu ispisuje broj pojavljivanja svake reči datoteke čije se ime zadaje kao argument komandne linije. Program realizovati korišćenjem binarnog pretraživackog stabla uređenog leksikografski prema rečima ne uzimajući u obzir razliku između malih i velikih slova. Ukoliko prilikom pokretanja programa korisnik ne navede ime ulazne datoteke ispisati poruku Nedostaje ime ulazne datoteke!. Može se pretpostaviti da dužina reči neće biti veća od 50 karaktera.

Test 1

```
Poziv: ./a.out test.txt

Datoteka test.txt:

Sunce utorak raCunar SUNCE
  programiranje jabuka
  PROGramiranje sunCE JABUka

Izlaz:
  jabuka: 2
  programiranje: 2
  racunar: 1
  sunce: 3
  utorak: 1

Najcesca rec: sunce (pojavljuje se 3 puta)
```

Test 2

```
Poziv: ./a.out suma.txt
Datoteka suma.txt:
  lipa zova hrast ZOVA breza LIPA
Izlaz:
  breza: 1
  hrast: 1
  lipa: 2
  zova: 2

Najcesca rec: lipa (pojavljuje se 2 puta)

Test 3

Poziv: ./a.out
Izlaz:
```

Nedostaje ime ulazne datoteke!

[Rešenje 4.16]

Zadatak 4.17 U svakoj liniji datoteke čije se ime zadaje sa standardnog ulaza nalazi se ime osobe, prezime osobe i njen broj telefona, npr. Pera Peric 064/123-4567. Napisati program koji korišćenjem binarnog pretraživačkog stabla implementira mapu koja sadrži navedene informacije i koja će omogućiti pretragu brojeva telefona za zadata imena i prezimena. Imena i prezimena se unose sve do unosa reči KRAJ, a za svaki od unetih podataka ispisuje se ili broj telefona ili obaveštenje da traženi broj nije u imeniku. Može se pretpostaviti da imena, prezimena i brojevi telefona neće biti duži od 30 karaktera, kao i da imenik ne sadrži podatke o osobama sa istim imenom i prezimenom.

Upotreba programa 1

```
Poziv: ./a.out
Datoteka imenik.txt:
    Pera Peric 011/3240-987
    Marko Maric 064/1234-987
    Mirko Maric 011/589-333
    Sanja Savkovic 063/321-098
    Zika Zikic 021/759-858

Ulaz:
    Unesite ime datoteke: imenik.txt
    Unesite ime i prezime: Pera Peric
Izlaz:
    Broj je: 011/3240-987

Ulaz:
    Unesite ime i prezime: Marko Markovic
Izlaz:
    Broj nije u imeniku!
Ulaz:
    Unesite ime i prezime: KRAJ
```

[Rešenje 4.17]

Zadatak 4.18 U datoteci prijemni.txt nalaze se podaci o prijemnom ispitu učenika jedne osnovne škole tako što je u svakom redu navedeno ime i prezime učenika (niz najviše 50 karaktera), broj poena na osnovu uspeha (realan broj), broj poena na prijemnom ispitu iz matematike (realan broj) i broj poena na prijemnom ispitu iz maternjeg jezika (realan broj). Za učenika koji u zbiru osvoji manje od 10 poena na oba prijemna ispita smatra se da nije položio prijemni. Napisati program koji na osnovu podataka iz ove datoteke formira i prikazuje rang listu učenika. Rang lista sadrži redni broj učenika, njegovo ime i prezime, broj poena na osnovu uspeha, broj poena na prijemnom ispitu iz matematike, broj poena na prijemnom ispitu iz maternjeg jezika i ukupan broj poena i sortirana je opadajuće po ukupnom broju poena. Na rang listi se prvo navode oni učenici koji su položili prijemni ispit, a potom i učenici koji ga nisu položili. Između ovih dveju grupa učenika postoji i horizontalna linija koja ih vizuelno razdvaja.

Test 1

```
Poziv: ./a.out
Datoteka prijemni.txt:
    Marko Markovic 45.4 12.3 11
    Milan Jevremovic 35.2 1.3 9
    Maja Agic 60 19 20
    Nadica Zec 54.2 10 15.8
    Jovana Milic 23.3 2 5.6

Izlaz:
    1. Maja Agic 60 19 20 99
    2. Nadica Zec 54.2 10 15.8 80
    3. Marko Markovic 45.4 12.3 11 68.7
    4. Milan Jevremovic 35.2 1.3 9 45.5
    ------
5. Jovana Milic 23.3 2 5.6 30.9
```

* Zadatak 4.19 Napisati program koji implementira podsetnik za rođendane. Informacije o rođendanima se nalaze u datoteci čije se ime zadaje kao argument komandne linije u formatu Ime Prezime DD.MM.YYYY. - za svaku osobu po jedna linija datoteke. Korisnik unosi datum u naznačenom formatu, a program pronalazi i ispisuje ime i prezime osobe čiji je rođendan zadatog datuma ili ime i prezime osobe koja prva sledeća slavi rođendan. Ovaj postupak treba ponavljati dokle god korisnik ne unese komandu za kraj rada. Informacije o rođendanima uneti u mapu koja je implementirana preko binarnog pretraživačkog stabla i uređena po datumima. Može se pretpostaviti da će svi korišćeni datumi biti validni i u formatu DD.MM.YYYY.

Upotreba programa 1

```
Poziv: a.out
Datoteka rodjendani.txt:
  Marko Markovic 12.12.1990.
  Milan Jevremovic 04.06.1989.
  Maja Agic 23.04.2000.
  Nadica Zec 01.01.1993.
  Jovana Milic 05.05.1990.
  Unesite datum: 23.04.
Izlaz:
  Slavljenik: Maja Agic
  Unesite datum: 01.01.
Izlaz:
  Slavljenik: Nadica Zec
Ulaz:
  Unesite datum: 01.05.
Izlaz:
  Slavljeni: Jovana Milic 05.05.
  Unesite datum: CTRL+D
```

Zadatak 4.20 Dva binarna stabla su identična ako su ista po strukturi i sadržaju tj. ako oba korena imaju isti sadržaj i identična odgovarajuća podstabla. Napistati funkciju int identitet(Cvor* koren1, Cvor* koren2) koja proverava da li su binarna stabla koren1 i koren2 koja sadrže cele brojeve identična, a zatim i glavni program koji testira njen rad. Elemente pojedinačnih stabla unositi sa standardnog ulaza sve do pojave broja 0.

```
Test 1
```

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
   Prvo stablo: 10 5 15 3 2 4 30 12 14 13 0
   Drugo stablo: 10 15 5 3 4 2 12 14 13 30 0
Izlaz:
   Stabla jesu identicna.
```

Test 2

```
| Poziv: ./a.out
| Ulaz:
| Prvo stablo: 10 5 15 4 3 2 30 12 14 13 0
| Drugo stablo: 10 15 5 3 4 2 12 14 13 30 0
| Izlaz:
| Stabla nisu identicna.
```

* Zadatak 4.21 Napisati program koji za dva binarna pretraživačka stabla čiji se elementi zadaju sa standardnog ulaza, sve do kraja ulaza, ispisuje uniju, presek i razliku stabla. Unija dva stabala je stablo koje sadrži vrednosti iz oba stabla

uračunata tačno po jednom. Presek dva stabala je stablo koje sadrži vrednosti koje se pojavljuju i u prvom i u drugom stablu. Razlika dva stabla je stablo koje sadrži sve vrednosti prvog stabla koje se ne pojavljuju u drugom stablu.

Test 1

```
| Poziv: ./a.out
| Ulaz:
| Prvo stablo: 1 7 8 9 2 2
| Drugo stablo: 3 9 6 11 1
| Izlaz:
| Unija: 1 2 3 6 7 8 9 11
| Presek: 1 9
| Razlika: 2 7 8
```

Zadatak 4.22 Napisati funkciju void sortiraj(int a[], int n) koja sortira niz celih brojeva a dimenzije n korišćenjem binarnog pretraživačkog stabla. Napisati i program koji sa standardnog ulaza učitava ceo broj n manji od 50 i niz a celih brojeva dužine n, poziva funkciju sortiraj i rezultat ispisuje na standardnom izlazu.

Test 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
    n: 7
    a: 1 11 8 6 37 25 30
Izlaz:
    1 6 8 11 25 30 37
```

Test 2

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
   n: 55
Izlaz:
   Greska: pogresna dimenzija niza!
```

Zadatak 4.23 Dato je binarno pretraživačko stablo celih brojeva.

- (a) Napisati funkciju koja izračunava broj čvorova stabla.
- (b) Napisati funkciju koja izračunava broj listova stabla.
- (c) Napisati funkciju koja štampa pozitivne vrednosti listova stabla.
- (d) Napisati funkciju koja izračunava zbir čvorova stabla.
- (e) Napisati funkciju koja izračunava najveći element stabla.
- (f) Napisati funkciju koja izračunava dubinu stabla.
- (g) Napisati funkciju koja izračunava broj čvorova na i-tom nivou stabla.

- (h) Napisati funkciju koja ispisuje sve elemente na i-tom nivou stabla.
- (i) Napisati funkciju koja izračunava maksimalnu vrednost na *i*-tom nivou stabla.
- (j) Napisati funkciju koja izračunava zbir čvorova na *i*-tom nivou stabla.
- (k) Napisati funkciju koja izračunava zbir svih vrednosti stabla koje su manje ili jednake od date vrednosti x.

Napisati program koji testira prethodne funkcije. Stablo formirati na osnovu vrednosti koje se unose sa standardnog ulaza, sve do kraja ulaza, a vrednosti parametara i i x pročitati kao argumente komandne linije.

Test 2

```
Poziv: ./a.out 2 15
Ulaz:
   10 5 15 3 2 4 30 12 14 13
Izlaz:
   broj cvorova: 10
   broj listova: 4
   pozitivni listovi: 2 4 13 30
   zbir cvorova: 108
   najveci element: 30
   dubina stabla: 5
   broj cvorova na 2. nivou: 3
   elementi na 2. nivou: 30
   maksimalni na 2. nivou: 30
   zbir na 2. nivou: 45
   zbir elemenata manjih ili jednakih od 15: 7
```

Zadatak 4.24 Dato je binarno pretraživačko stablo celih brojeva.

- (a) Napisati funkciju koja pronalazi čvor u stablu sa maksimalnim proizvodom vrednosti iz desnog podstabla.
- (b) Napisati funkciju koja pronalazi čvor u stablu sa najmanjom sumom vrednosti iz levog podstabla.
- (c) Napisati funkciju koja štampa sadržaj svih čvorova stabla na putanji od korena do najdubljeg čvora.
- (d) Napisati funkciju koja štampa sadržaj svih čvorova stabla na putanji od korena do čvora koji ima najmanju vrednost u stablu.

Napisati program koji testira gorenavedene funkcije. Stablo formirati na osnovu vrednosti koje se unose sa standardnog ulaza, sve do kraja ulaza.

Test 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
10 5 15 3 2 4 30 12 14 13
Izlaz:
Cvor sa maksimalnim desnim proizvodom: 10
Cvor sa najmanjom levom sumom: 2
Putanja do najdubljeg cvora: 10 15 12 14 13
Putanja do najmanjeg cvora: 10 5 3 2
```

Zadatak 4.25 Napisati program koji ispisuje sadržaj binarnog pretraživačkog stabla po nivoima.

Test 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
    10 5 15 3 2 4 30 12 14 13
Izlaz:
    0.nivo: 10
    1.nivo: 5 15
    2.nivo: 3 12 30
    3.nivo: 2 4 14
    4.nivo: 13
```

* Zadatak 4.26 Dva binarna stabla su slična kao u ogledalu ako su ili oba prazna ili ako oba nisu prazna i levo podstablo svakog stabla je slično kao u ogledalu desnom podstablu onog drugog (bitna je struktura stabala, ali ne i njihov sadržaj). Napisati funkciju koja proverava da li su dva binarna pretraživačka stabla slična kao u ogledalu, a potom i program koji testira rad funkcije nad stablima čiji se elementi unose sa standardnog ulaza sve do unosa broja 0 i to redom za prvo stablo, pa zatim i za drugo stablo.

Test 1

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
   Prvo stablo: 11 20 5 3 0
   Drugo stablo: 8 14 30 1 0
Izlaz:
   Stabla su slicna kao u ogledalu
.
```

Test 2

```
Poziv: ./a.out
Ulaz:
Prvo stablo: 11 20 5 3 0
Drugo stablo: 8 20 15 0
Izlaz:
Stabla nisu slicna kao u
ogledalu.
```

Zadatak 4.27 AVL-stablo je binarno stablo pretrage kod koga apsolutna razlika visina levog i desnog podstabla svakog elementa nije veća od jedan. Napisati funkciju int avl(Cvor* koren) koja izračunava broj čvorova stabla sa korenom koren koji ispunjavaju uslov za AVL stablo. Napisati zatim i glavni program koji ispisuje rezultat avl funkcije za stablo čiji se elementi unose sa standardnog ulaza sve do kraja ulaza.

```
Test 1

Poziv: ./a.out
Ulaz:
10 5 15 2 11 16 1 13
Izlaz:
7

Test 2

Poziv: ./a.out
Ulaz:
16 30 40 24 10 18 45 22
Izlaz:
6
```

Zadatak 4.28 Binarno stablo se naziva HEAP ako je kompletno (svaki njegov čvor, izuzev listova, ima i levog i desnog potomka) i za svaki čvor u stablu važi da je njegova vrednost veća od vrednosti svih ostalih čvorova u njegovim podstablima. Napisati funkciju int heap(Cvor* koren) koja proverava da li je dato binarno stablo celih brojeva HEAP. Napisati zatim i glavni program koji ispisuje rezultat heap funkcije za stablo čiji se elementi unose sa standardnog ulaza sve do kraja ulaza.

Test 1

```
| Poziv: ./a.out
| Ulaz:
| 100 19 36 17 3 25 1 2 7
| Izlaz:
| Stablo je heap.
```

4.3 Rešenja

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
```

```
/* NAPOMENA:
     Jednostruko povezana lista je struktura podataka
     koja se sastoji od sekvence cvorova. Svaki cvor sadrzi
     podatak (odredjenog tipa) i pokazivac na sledeci cvor u
     sekvenci. Prvi cvor u sekvenci naziva se glava liste. Ostatak
     liste (bez glave) je takodje lista, i naziva se rep liste.
     Lista koja ne sadrzi cvorove naziva se prazna lista. Prilikom
     baratanja listom mi cuvamo samo pokazivac na glavu liste.
     Kada pristupimo glavi liste, u njoj imamo zapisanu adresu
12
     sledeceg elementa, pa mu samim tim mozemo pristupiti. Kada mu
     pristupimo, u njemu je sadrzana adresa sledeceg elementa, pa
14
     preko tog pokazivaca mozemo da mu pristupimo, itd. Poslednji
     element u listi nema sledeci element: u tom slucaju se
16
     njegov pokazivac na sledeci postavlja na NULL. Takodje, prazna
     lista se predstavlja NULL pokazivacem.
18
     Prednost koriscenja povezanih lista u odnosu na dinamicki
20
     niz je u tome sto se elementi mogu efikasno umetati i brisati
     sa bilo koje pozicije u nizu, bez potrebe za realokacijom ili
22
     premestanjem elemenata. Nedostatak ovakvog pristupa je to sto
     ne mozemo nasumicno pristupiti proizvoljnom elementu, vec se
24
     elementi moraju obradjivati redom (iteracijom kroz listu).
26
     Prilikom promene liste (dodavanje novog elementa, brisanje
28
     elementa,
     premestanje elemenata, itd.) postoji mogucnost da glava liste
     promenjena, tj. da to postane neki drugi cvor (sa drugom adresom)
30
     U tom slucaju se pokazivac na glavu liste mora azurirati. Kada
     promenu liste obavljamo u posebnoj funkciji onda je potrebno da
     pozivajucoj funkciji vrati azurirana informacija o adresi glave
     liste.
34
     Pozvana funkcija koja vrsi promenu na listi prihvata kao argument
     pokazivac na pokazivacku promenljivu koja u pozivajucoj funkciji
     cuva
     adresu glave i koju, eventalno, treba azurirati.
     Sada pozvana funkcija moze interno da preko dobijenog pokazivaca
38
     promeni promenljivu pozivajuce funkcije direktno. Npr:
                  funkcija_za_promenu(&pok, ...);
  /* Struktura koja predstavlja cvor liste */
44 typedef struct cvor {
      /* Podatak koji cvor sadrzi */
      int vrednost;
46
      /* Pokazivac na sledeci cvor liste */
      struct cvor *sledeci;
  } Cvor;
50
52
```

```
/* Pomocna funkcija koja kreira cvor. Funkcija vrednost
     novog cvora inicijalizuje na broj, dok pokazivac na
     sledeci cvor u novom cvoru postavlja na NULL.
     Funkcija vraca pokazivac na novokreirani cvor ili NULL
     ako alokacija nije uspesno izvrsena. */
  Cvor * napravi_cvor(int broj) {
      Cvor * novi = (Cvor *) malloc(sizeof(Cvor));
      if( novi == NULL )
60
          return NULL;
62
      /* Inicijalizacija polja u novom cvoru */
      novi->vrednost = broj;
64
      novi->sledeci = NULL;
      return novi;
66
68
70
  /* Funkcija oslobadja dinamicku memoriju zauzetu za elemente liste
     ciji se pocetni cvor nalazi na adresi adresa_glave. */
  void oslobodi_listu(Cvor ** adresa_glave) {
      Cvor *pomocni = NULL;
      /* Ako lista nije prazna, onda ima memorije koju treba
      osloboditi */
      while (*adresa_glave != NULL) {
78
           /* Potrebno je najpre zapamtiti adresu sledeceg elementa,
       a tek onda osloboditi element koji predstavlja glavu liste */
80
          pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
          free(*adresa_glave);
82
          /* Sledeci element je nova glava liste */
    *adresa_glave = pomocni;
84
  }
86
88
  /* Funkcija proverava uspesnost alokacije memorije za cvor novi i
      ukoliko
     alokacija nije bila uspesna, oslobadja se sva prethodno zauzeta
     memorija
     za listu ciji pocetni cvor se nalazi na adresi adresa_glave.
  void proveri_alokaciju(Cvor** adresa_glave, Cvor* novi) {
      /* Ukoliko je novi NULL */
94
      if ( novi == NULL ) {
          fprintf(stderr, "Neuspela alokacija za nov cvor\n");
    /* Oslobadjamo svu dinamicki alociranu memoriju i prekidamo
      program */
98
           oslobodi_listu(adresa_glave);
           exit(EXIT_FAILURE);
      }
102 }
104
```

```
/* Funkcija dodaje novi cvor na pocetak liste.
     Kreira novi cvor koriscenjem funkcije napravi_cvor i uvezuje ga
      na pocetak */
void dodaj_na_pocetak_liste(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
      /* Kreiramo nov cvor i proveravamo da li je bilo greske pri
      alokaciji */
      Cvor *novi = napravi_cvor(broj);
       proveri_alokaciju(adresa_glave, novi);
112
       /* Uvezujemo novi cvor na pocetak */
      novi->sledeci = *adresa_glave;
114
       /* Nov cvor je sada nova glava liste */
      *adresa_glave = novi;
118
120
  /* Funkcija pronalazi i vraca pokazivac na poslednji element liste,
     ili NULL ukoliko je lista prazna */
  Cvor* pronadji_poslednji (Cvor* glava) {
      /* ako je lista prazna, nema ni poslednjeg cvor
124
     i u tom slucaju vracamo NULL.*/
      if( glava == NULL)
126
           return NULL;
128
      /* Sve dok glava ne pokazuje na cvor koji nema sledeceg,
      pomeramo pokazivac
          glava na taj sledeci element. Kada izadjemo iz petlje,
130
          glava ce pokazivati na element liste koji nema sledeceg,
         tj. poslednji element liste je. Zato vracamo vrednost
      pokazivaca glava.
          glava je argument funkcije i njegove promene nece se odraziti
       na
          vrednost pokazivaca glava u pozivajucoj funkciji. */
       while (glava->sledeci != NULL)
136
           glava = glava->sledeci;
138
       return glava;
140
142
  /* Funkcija trazi u listi element cija je vrednost jednaka datom
     Vraca pokazivac na cvor liste u kome je sadrzan trazeni broj
144
     ili NULL u slucaju da takav element ne postoji u listi. */
  Cvor* pretrazi_listu(Cvor * glava, int broj) {
      for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
        /* Pronasli smo*/
148
        if (glava->vrednost == broj)
    return glava;
       /* Nema trazenog broja u listi i vracamo NULL*/
      return NULL:
154 }
```

```
158
   /* Funkcija brise iz liste sve cvorove koji sadrze dati broj.
      Funkcija azurira pokazivac na glavu liste (koji moze biti
      promenjen u slucaju da se obrise stara glava) */
  void obrisi_element(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
162
       Cvor *tekuci = NULL;
       Cvor *pomocni = NULL;
164
       /* Brisemo sa pocetka liste sve eventualne cvorove
          koji su jednaki datom broju, i azuriramo pokazivac na glavu
      while (*adresa_glave != NULL && (*adresa_glave)->vrednost ==
168
      broj) {
           /* Sacuvamo adresu repa liste pre oslobadjanja glave */
           pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
170
           free(*adresa_glave);
           *adresa_glave = pomocni;
       }
174
       /* Ako je nakon toga lista ostala prazna prekidamo funkciju */
       if ( *adresa_glave == NULL)
           return;
178
       /* Od ovog trenutka se u svakom koraku nalazimo
          na tekucem cvoru koji je razlicit od trazenog
          broja (kao i svi levo od njega). Poredimo
          vrednost sledeceg cvora (ako postoji) sa trazenim
182
          brojem i brisemo ga ako je jednak, a prelazimo na
          sledeci cvor ako je razlicit. Ovaj postupak ponavljamo
          dok ne dodjemo do poslednjeg cvora. */
       tekuci = *adresa_glave;
186
       while (tekuci->sledeci != NULL)
           if (tekuci->sledeci->vrednost == broj) {
       /* tekuci->sledeci treba obrisati,
          zbog toga sacuvamo njegovu adresu u pomocni */
190
               pomocni = tekuci->sledeci;
               /* Tekucem preusmerimo pokazivac sledeci
            tako sto preskacemo njegovog trenutnog sledeceg.
            Njegov novi sledeci ce biti sledeci od ovog koga brisemo.
194
               tekuci->sledeci = tekuci->sledeci->sledeci;
         /* Sada mozemo slobodno i da oslobodimo cvor sa vrednoscu broj
196
               free(pomocni);
           } else {
198
       /* Ne treba brisati sledeceg, prelazimo na sledeci */
               tekuci = tekuci->sledeci;
200
202
       return;
204
   /* Funkcija prikazuje elemente liste pocev od glave ka kraju liste.
      Ne saljemo joj adresu promenljive koja cuva glavu liste, jer
```

```
ova funkcija nece menjati listu, pa nema ni potrebe da azuriza
     na glavu liste iz pozivajuce funkcije. */
208
   void ispisi_listu(Cvor * glava)
210 {
       putchar('[');
       for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
212
           printf("%d", glava->vrednost);
214
     if ( glava->sledeci != NULL )
       printf(", ");
216
218
       printf("]\n");
  }
220
224
   /* Glavni program u kome testiramo sve funkcije za rad sa listama */
  int main() {
226
       Cvor *glava = NULL; /* na pocetku imamo praznu listu */
       Cvor *trazeni = NULL;
228
       int broj;
       /* Testiramo dodavanje na pocetak*/
       printf("\nUnesite elemente liste. (za kraj unesite EOF tj. CTRL+
232
      D)\n");
       printf("\n\tLista: ");
234
       ispisi_listu(glava);
       while(scanf("%d",&broj)>0)
236
           dodaj_na_pocetak_liste(&glava, broj);
238
           printf("\n\tLista: ");
           ispisi_listu(glava);
240
       }
242
       printf("\nUnesite element koji se trazi u listi: ");
       scanf("%d", &broj);
244
       trazeni=pretrazi_listu(glava, broj);
246
       if(trazeni==NULL)
           printf("Element NIJE u listi!\n");
       else
           printf("Trazeni broj %d je u listi!\n", trazeni->vrednost);
250
       /* brisemo elemente iz liste cije polje vrednost je jednako
          broju procitanom sa ulaza */
254
       printf("\nUnesite element koji se brise iz liste: ");
       scanf("%d", &broj);
       obrisi_element(&glava, broj);
258
       printf("Lista nakon brisanja:
260
```

```
ispisi_listu(glava);

oslobodi_listu(&glava);

return 0;

264

}
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  /* NAPOMENA:
     Jednostruko povezana lista je struktura podataka
     koja se sastoji od sekvence cvorova. Svaki cvor sadrzi
     podatak (odredjenog tipa) i pokazivac na sledeci cvor u
     sekvenci. Prvi cvor u sekvenci naziva se glava liste. Ostatak
     liste (bez glave) je takodje lista, i naziva se rep liste.
     Lista koja ne sadrzi cvorove naziva se prazna lista. Prilikom
     baratanja listom mi cuvamo samo pokazivac na glavu liste.
11
     Kada pristupimo glavi liste, u njoj imamo zapisanu adresu
     sledeceg elementa, pa mu samim tim mozemo pristupiti. Kada mu
     pristupimo, u njemu je sadrzana adresa sledeceg elementa, pa
     preko tog pokazivaca mozemo da mu pristupimo, itd. Poslednji
     element u listi nema sledeci element: u tom slucaju se
     njegov pokazivac na sledeci postavlja na NULL. Takodje, prazna
17
     lista se predstavlja NULL pokazivacem.
     Prednost koriscenja povezanih lista u odnosu na dinamicki
     niz je u tome sto se elementi mogu efikasno umetati i brisati
21
     sa bilo koje pozicije u nizu, bez potrebe za realokacijom ili
     premestanjem elemenata. Nedostatak ovakvog pristupa je to sto
     ne mozemo nasumicno pristupiti proizvoljnom elementu, vec se
     elementi moraju obradjivati redom (iteracijom kroz listu).
25
     Prilikom promene liste (dodavanje novog elementa, brisanje
     elementa,
     premestanje elemenata, itd.) postoji mogucnost da glava liste
29
     promenjena, tj. da to postane neki drugi cvor (sa drugom adresom)
     U tom slucaju se pokazivac na glavu liste mora azurirati. Kada
     promenu liste obavljamo u posebnoj funkciji onda je potrebno da
     pozivajucoj funkciji vrati azurirana informacija o adresi glave
33
     liste.
     Pozvana funkcija koja vrsi promenu na listi prihvata kao argument
     pokazivac na pokazivacku promenljivu koja u pozivajucoj funkciji
     adresu glave i koju, eventalno, treba azurirati.
37
     Sada pozvana funkcija moze interno da preko dobijenog pokazivaca
     promeni promenljivu pozivajuce funkcije direktno. Npr:
39
     funkcija_za_promenu(&pok, ...);
```

```
41 */
43 /* Struktura koja predstavlja cvor liste */
  typedef struct cvor {
      /* Podatak koji cvor sadrzi */
45
      int vrednost;
      /* Pokazivac na sledeci cvor liste */
47
      struct cvor *sledeci;
49 } Cvor;
51
  /* Pomocna funkcija koja kreira cvor. Funkcija vrednost
     novog cvora inicijalizuje na broj, dok pokazivac na
     sledeci cvor u novom cvoru postavlja na NULL.
     Funkcija vraca pokazivac na novokreirani cvor ili NULL
     ako alokacija nije uspesno izvrsena. */
  Cvor * napravi_cvor(int broj) {
      Cvor * novi = (Cvor *) malloc(sizeof(Cvor));
59
      if( novi == NULL )
          return NULL;
61
      /* Inicijalizacija polja u novom cvoru */
63
      novi->vrednost = broj;
      novi->sledeci = NULL;
      return novi;
 }
67
69
  /* Funkcija oslobadja dinamicku memoriju zauzetu za elemente liste
     ciji se pocetni cvor nalazi na adresi adresa_glave. */
73
  void oslobodi_listu(Cvor ** adresa_glave) {
      Cvor *pomocni = NULL;
75
      /* Ako lista nije prazna, onda ima memorije koju treba
77
     osloboditi */
      while (*adresa_glave != NULL) {
          /* Potrebno je najpre zapamtiti adresu sledeceg elementa,
79
       a tek onda osloboditi element koji predstavlja glavu liste */
          pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
81
          free(*adresa_glave);
          /* Sledeci element je nova glava liste */
          *adresa_glave = pomocni;
      }
85
  }
87
89
  /* Funkcija proverava uspesnost alokacije memorije za cvor novi i
     ukoliko
     alokacija nije bila uspesna, oslobadja se sva prethodno zauzeta
91
     memorija
     za listu ciji pocetni cvor se nalazi na adresi adresa_glave.
yoid proveri_alokaciju(Cvor** adresa_glave, Cvor* novi) {
```

```
/* Ukoliko je novi NULL */
       if ( novi == NULL ) {
           fprintf(stderr, "Neuspela alokacija za nov cvor\n");
    /* Oslobadjamo svu dinamicki alociranu memoriju i prekidamo
97
      program */
           oslobodi_listu(adresa_glave);
99
           exit(EXIT_FAILURE);
      }
101
103
  /* Funkcija pronalazi i vraca pokazivac na poslednji element liste,
     ili NULL ukoliko je lista prazna */
  Cvor* pronadji_poslednji (Cvor* glava) {
107
       /* ako je lista prazna, nema ni poslednjeg cvor
     i u tom slucaju vracamo NULL.*/
       if( glava == NULL)
           return NULL;
111
      /* Sve dok glava ne pokazuje na cvor koji nema sledeceg,
113
      pomeramo pokazivac
     glava na taj sledeci element. Kada izadjemo iz petlje,
     glava ce pokazivati na element liste
115
     koji nema sledeceg, tj, poslednji element liste je. Zato vracamo
     vrednost pokazivaca glava.
     glava je argument funkcije i njegove promene nece se odraziti na
119
     vrednost pokazivaca glava u pozivajucoj funkciji. */
      while (glava->sledeci != NULL)
           glava = glava->sledeci;
      return glava;
  }
125
  /* Funkcija dodaje novi cvor na kraj liste. */
  void dodaj_na_kraj_liste(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
      Cvor *novi = napravi_cvor(broj);
       /* Proveravamo da li je doslo do greske prilikom alokacije
      memorije */
      proveri_alokaciju(adresa_glave, novi);
      /* U slucaju prazne liste */
       if (*adresa_glave == NULL) {
            /* Glava nove liste je upravo novi cvor i ujedno i cela
      lista.
      * Azuriramo vrednost na koju pokazuje adresa_glave i tako
      azuriramo
       * i pokazivacku promenljivu u pozivajucoj funkciji. */
           *adresa_glave = novi;
141
    /* Vracamo se iz funkcije */
143
           return;
```

```
145
       /* Ako lista nije prazna, pronalazimo poslednji element liste */
       Cvor* poslednji = pronadji_poslednji(*adresa_glave);
147
       /* Dodajemo novi cvor na kraj preusmeravanjem pokazivaca */
149
       poslednji->sledeci = novi;
151
  /* Funkcija prikazuje elemente liste pocev od glave ka kraju liste.
     Ne saljemo joj adresu promenljive koja cuva glavu liste, jer
     ova funkcija nece menjati listu, pa nema ni potrebe da azuriza
      pokazivac
     na glavu liste iz pozivajuce funkcije. */
  void ispisi_listu(Cvor * glava)
159
       putchar('[');
       for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
161
           printf("%d", glava->vrednost);
163
     if( glava->sledeci != NULL )
       printf(", ");
167
       printf("]\n");
169
171
173
  /* Glavni program u kome testiramo sve funkcije za rad sa listama */
  int main() {
       Cvor *glava = NULL; /* na pocetku imamo praznu listu */
       int broj;
       /* Testiramo dodavanje na kraj liste */
      printf("\nUnesite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+
181
      D)\n");
       printf("\n\tLista: ");
       ispisi_listu(glava);
183
       while(scanf("%d",&broj)>0) {
185
           dodaj_na_kraj_liste(&glava, broj);
           printf("\n\tLista: ");
187
           ispisi_listu(glava);
189
       oslobodi_listu(&glava);
193
       return 0;
  }
```

Rešenje 4.3

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  /* NAPOMENA:
     Jednostruko povezana lista je struktura podataka
     koja se sastoji od sekvence cvorova. Svaki cvor sadrzi
     podatak (odredjenog tipa) i pokazivac na sledeci cvor u
     sekvenci. Prvi cvor u sekvenci naziva se glava liste. Ostatak
     liste (bez glave) je takodje lista, i naziva se rep liste.
     Lista koja ne sadrzi cvorove naziva se prazna lista. Prilikom
     baratanja listom mi cuvamo samo pokazivac na glavu liste.
     Kada pristupimo glavi liste, u njoj imamo zapisanu adresu
12
     sledeceg elementa, pa mu samim tim mozemo pristupiti. Kada mu
     pristupimo, u njemu je sadrzana adresa sledeceg elementa, pa
14
     preko tog pokazivaca mozemo da mu pristupimo, itd. Poslednji
     element u listi nema sledeci element: u tom slucaju se
16
     njegov pokazivac na sledeci postavlja na NULL. Takodje, prazna
     lista se predstavlja NULL pokazivacem.
18
     Prednost koriscenja povezanih lista u odnosu na dinamicki
     niz je u tome sto se elementi mogu efikasno umetati i brisati
     sa bilo koje pozicije u nizu, bez potrebe za realokacijom ili
22
     premestanjem elemenata. Nedostatak ovakvog pristupa je to sto
     ne mozemo nasumicno pristupiti proizvoljnom elementu, vec se
24
     elementi moraju obradjivati redom (iteracijom kroz listu).
     Prilikom promene liste (dodavanje novog elementa, brisanje
     elementa,
     premestanje elemenata, itd.) postoji mogucnost da glava liste
     promenjena, tj. da to postane neki drugi cvor (sa drugom adresom)
     U tom slucaju se pokazivac na glavu liste mora azurirati. Kada
     promenu liste obavljamo u posebnoj funkciji onda je potrebno da
32
     pozivajucoj funkciji vrati azurirana informacija o adresi glave
     liste.
34
     Pozvana funkcija koja vrsi promenu na listi prihvata kao argument
     pokazivac na pokazivacku promenljivu koja u pozivajucoj funkciji
36
     adresu glave i koju, eventalno, treba azurirati.
     Sada pozvana funkcija moze interno da preko dobijenog pokazivaca
38
     promeni promenljivu pozivajuce funkcije direktno. Npr:
     funkcija_za_promenu(&pok, ...);
40
  */
  /* Struktura koja predstavlja cvor liste */
44 typedef struct cvor {
      /* Podatak koji cvor sadrzi */
      int vrednost;
46
      /* Pokazivac na sledeci cvor liste */
      struct cvor *sledeci;
48
  } Cvor;
```

```
50
  /* Pomocna funkcija koja kreira cvor. Funkcija vrednost
     novog cvora inicijalizuje na broj, dok pokazivac na
     sledeci cvor u novom cvoru postavlja na NULL.
     Funkcija vraca pokazivac na novokreirani cvor ili NULL
     ako alokacija nije uspesno izvrsena. */
58 Cvor * napravi_cvor(int broj) {
      Cvor * novi = (Cvor *) malloc(sizeof(Cvor));
      if( novi == NULL )
60
          return NULL;
      /* Inicijalizacija polja u novom cvoru */
      novi->vrednost = broj;
64
      novi->sledeci = NULL;
      return novi;
66
68
72 /* Funkcija oslobadja dinamicku memoriju zauzetu za elemente liste
     ciji se pocetni cvor nalazi na adresi adresa_glave. */
  void oslobodi_listu(Cvor ** adresa_glave) {
      Cvor *pomocni = NULL;
76
      /* Ako lista nije prazna, onda ima memorije koju treba
      osloboditi */
      while (*adresa_glave != NULL) {
          /* Potrebno je najpre zapamtiti adresu sledeceg elementa,
       a tek onda osloboditi element koji predstavlja glavu liste */
          pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
          free(*adresa_glave);
82
          /* Sledeci element je nova glava liste */
          *adresa_glave = pomocni;
      }
  }
86
88
90 /* Funkcija proverava uspesnost alokacije memorije za cvor novi i
     ukoliko
     alokacija nije bila uspesna, oslobadja se sva prethodno zauzeta
     za listu ciji pocetni cvor se nalazi na adresi adresa_glave. */
  void proveri_alokaciju(Cvor** adresa_glave, Cvor* novi) {
      /* Ukoliko je novi NULL */
94
      if ( novi == NULL ) {
          fprintf(stderr, "Neuspela alokacija za nov cvor\n");
96
    /* Oslobadjamo svu dinamicki alociranu memoriju i prekidamo
      program */
98
          oslobodi_listu(adresa_glave);
          exit(EXIT_FAILURE);
100
```

```
102 }
  /* Funkcija dodaje novi cvor na pocetak liste.
     Kreira novi cvor koriscenjem funkcije napravi_cvor i uvezuje ga
      na pocetak */
  void dodaj_na_pocetak_liste(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
       /* Kreiramo nov cvor i proveravamo da li je bilo greske pri
      alokaciji */
      Cvor *novi = napravi_cvor(broj);
       proveri_alokaciju(adresa_glave, novi);
       /* Uvezujemo novi cvor na pocetak */
      novi->sledeci = *adresa_glave;
114
       /* Nov cvor je sada nova glava liste */
       *adresa_glave = novi;
116
118
  /* Pomocna funkcija pronalazi cvor u listi iza koga treba umetnuti
     nov element sa vrednoscu broj.*/
122 Cvor * pronadji_mesto_umetanja(Cvor* glava, int broj ) {
       /*Ako je lista prazna onda nema takvog mesta i vracamo NULL */
       if(glava == NULL)
           return NULL;
126
       /* Krecemo se kroz listu sve dok se ne dodje do elementa
     ciji je sledeci element veci ili jednak od novog elementa,
128
     ili dok se ne dodje do poslednjeg elementa.
130
     Zbog lenjog izracunavanja izraza u C-u prvi deo konjukcije
     mora biti provera da li smo dosli do poslednjeg elementa liste
     pre nego sto proverimo vrednost njegovog sledeceg elementa,
     jer u slucaju poslednjeg, sledeci ne postoji, pa ni vrednost.*/
134
      while (glava->sledeci != NULL && glava->sledeci->vrednost <
      broj)
           glava = glava->sledeci;
136
      /* Iz petlje smo mogli izaci jer smo dosli do poslednjeg
      elementa
          ili smo se zaustavili ranije na elementu ciji sledeci ima
          vrednost vecu od broj */
140
      return glava;
  }
142
  void dodaj_iza(Cvor* tekuci, Cvor* novi) {
       /* Novi element dodajemo iza tekuceg elementa */
146
      novi->sledeci = tekuci->sledeci;
148
      tekuci->sledeci = novi;
  /* Funkcija dodaje novi element u sortiranu listu
     tako da nova lista ostane sortirana.*/
  void dodaj_sortirano(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
```

```
/* U slucaju prazne liste glava nove liste je upravo novi cvor
154
      */
      if ( *adresa_glave == NULL ) {
           Cvor *novi = napravi_cvor(broj);
156
           /* Proveravamo da li je doslo do greske prilikom alokacije
           proveri_alokaciju(adresa_glave, novi);
158
           *adresa_glave = novi;
           return;
       }
       /* Lista nije prazna*/
       /* Ako je broj manji ili jednak vrednosti u glavi liste,
164
          onda ga dodajemo na pocetak liste */
       if ( (*adresa_glave)->vrednost >= broj ) {
166
           dodaj_na_pocetak_liste(adresa_glave, broj);
           return;
168
       }
170
       /* U slucaju da je glava liste element manji od novog elementa,
          tada pronalazimo element liste iza koga treba da se umetne
172
      nov broj */
      Cvor* pomocni = pronadji_mesto_umetanja(*adresa_glave, broj);
       Cvor *novi = napravi_cvor(broj);
       /* Proveravamo da li je doslo do greske prilikom alokacije
      memorije */
       proveri_alokaciju(adresa_glave, novi);
178
       /* Uvezujemo novi cvor iza pomocnog */
       dodaj_iza(pomocni, novi);
180
182
184
   /* Funkcija trazi u listi element cija je vrednost jednaka datom
      Funkcija se u pretrazi oslanja na cinjenicu da je lista
186
      koja se pretrazuje rastuce sortirana.
      Vraca pokazivac na cvor liste u kome je sadrzan trazeni broj
      ili NULL u slucaju da takav element ne postoji u listi. */
190 Cvor* pretrazi_listu(Cvor * glava, int broj) {
      /* U konjukciji koja cini uslov ostanka u petlji, bitan je
      redosled! */
      for ( ; glava != NULL && glava->vrednost <= broj ; glava = glava
192
      ->sledeci)
         /* Pronasli smo*/
         if (glava->vrednost == broj)
    return glava;
196
       /* Nema trazenog broja u listi i vracamo NULL*/
198
       return NULL;
  }
200
202
```

```
/* Funkcija brise iz liste sve cvorove koji sadrze dati broj,
      oslanjajuci se na cinjenicu da je prosledjena lista sortirana
      rastuce.
      Funkcija azurira pokazivac na glavu liste, koji moze biti
      promenjen u slucaju da se obrise stara glava liste. */
  void obrisi_element(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
       Cvor *tekuci = NULL ;
208
       Cvor *pomocni = NULL ;
       /* Brisemo sa pocetka liste sve eventualne cvorove
          koji su jednaki datom broju, i azuriramo pokazivac na glavu
212
       while (*adresa_glave != NULL && (*adresa_glave)->vrednost ==
      broj) {
           /* Sacuvamo adresu repa liste pre oslobadjanja glave */
214
           pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
           free(*adresa_glave);
           *adresa_glave = pomocni;
218
       /* Ako je nakon toga lista ostala prazna ili glava liste sadrzi
220
          koja je veca od broja, kako je lista sortirana rastuce nema
      potrebe
          broj traziti u repu liste i zato prekidamo funkciju */
       if ( *adresa_glave == NULL || (*adresa_glave)->vrednost > broj)
           return;
224
       /* Od ovog trenutka se u svakom koraku nalazimo u tekucem cvoru
226
      cija
          vrednost je manja od trazenog broja (kao i svi levo od njega)
          Poredimo vrednost sledeceg cvora (ako postoji) sa trazenim
228
      brojem
          i brisemo ga ako je jednak, a prelazimo na sledeci cvor ako
          razlicit. Ovaj postupak ponavljamo dok ne dodjemo do
230
      poslednjeg cvora
          ili prvog cvora cija vrednost je veca od trazenog broja. */
       tekuci = *adresa_glave;
       while (tekuci->sledeci != NULL && tekuci->sledeci->vrednost <=
      broj)
           if (tekuci->sledeci->vrednost == broj) {
234
       /* tekuci->sledeci treba obrisati,
          zbog toga sacuvamo njegovu adresu u pomocni */
236
               pomocni = tekuci->sledeci;
               /* Tekucem preusmerimo pokazivac sledeci
            tako sto preskacemo njegovog trenutnog sledeceg.
            Njegov novi sledeci ce biti sledeci od ovog koga brisemo.
240
      */
               tekuci->sledeci = tekuci->sledeci->sledeci;
242
         /* Sada mozemo
           slobodno i da oslobodimo cvor sa vrednoscu broj */
               free(pomocni);
244
           } else {
       /* Ne treba brisati sledeceg, jer je manji od trazenog
246
```

```
i prelazimo na sledeci */
               tekuci = tekuci->sledeci;
248
       return;
250
252
   /* Funkcija prikazuje elemente liste pocev od glave ka kraju liste.
      Ne saljemo joj adresu promenljive koja cuva glavu liste, jer
254
      ova funkcija nece menjati listu, pa nema ni potrebe da azuriza
      pokazivac
      na glavu liste iz pozivajuce funkcije. */
256
   void ispisi_listu(Cvor * glava)
  {
258
       putchar('[');
       for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
260
           printf("%d", glava->vrednost);
262
     if ( glava->sledeci != NULL )
       printf(", ");
264
266
       printf("]\n");
  }
268
272
274 /* Glavni program u kome testiramo sve funkcije za rad sa listama */
   int main() {
       Cvor *glava = NULL; /* na pocetku imamo praznu listu */
276
       Cvor *trazeni = NULL;
       int broj;
278
       /* Testiramo dodavanje u listu tako da ona bude rastuce
280
      sortirana */
       printf("\nUnosite elemente liste! (za kraj unesite EOF tj. CTRL+
      D)\n");
       printf("\n\tLista: ");
282
       ispisi_listu(glava);
284
       while(scanf("%d",&broj)>0)
286
           dodaj_sortirano(&glava, broj);
           printf("\n\tLista: ");
288
           ispisi_listu(glava);
290
       printf("\nUnesite element koji se trazi u listi: ");
292
       scanf("%d", &broj);
294
       trazeni = pretrazi_listu(glava, broj);
       if(trazeni == NULL)
296
           printf("Element NIJE u listi!\n");
       else
           printf("Trazeni broj %d je u listi!\n", trazeni->vrednost);
```

```
300
       /* Brisemo elemente iz liste cije polje vrednost je jednako
302
      broju
          procitanom sa ulaza */
       printf("\nUnesite element koji se brise iz liste: ");
       scanf("%d", &broj);
306
       obrisi_element(&glava, broj);
308
       printf("Lista nakon brisanja:
       ispisi_listu(glava);
310
       oslobodi_listu(&glava);
312
       return 0;
314
```

Rešenje 4.5

Rešenje 4.6

Rešenje 4.7

Rešenje 4.8

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  /* NAPOMENA:
     Jednostruko povezana lista je struktura podataka
     koja se sastoji od sekvence cvorova. Svaki cvor sadrzi
     podatak (odredjenog tipa) i pokazivac na sledeci cvor u
     sekvenci. Prvi cvor u sekvenci naziva se glava liste. Ostatak
     liste (bez glave) je takodje lista, i naziva se rep liste.
     Lista koja ne sadrzi cvorove naziva se prazna lista. Prilikom
     baratanja listom mi cuvamo samo pokazivac na glavu liste.
     Kada pristupimo glavi liste, u njoj imamo zapisanu adresu
12
     sledeceg elementa, pa mu samim tim mozemo pristupiti. Kada mu
     pristupimo, u njemu je sadrzana adresa sledeceg elementa, pa
     preko tog pokazivaca mozemo da mu pristupimo, itd. Poslednji
     element u listi nema sledeci element: u tom slucaju se
     njegov pokazivac na sledeci postavlja na NULL. Takodje, prazna
     lista se predstavlja NULL pokazivacem.
     Prednost koriscenja povezanih lista u odnosu na dinamicki
20
     niz je u tome sto se elementi mogu efikasno umetati i brisati
     sa bilo koje pozicije u nizu, bez potrebe za realokacijom ili
```

```
premestanjem elemenata. Nedostatak ovakvog pristupa je to sto
     ne mozemo nasumicno pristupiti proizvoljnom elementu, vec se
     elementi moraju obradjivati redom (iteracijom kroz listu).
26
     Prilikom promene liste (dodavanje novog elementa, brisanje
     elementa,
     premestanje elemenata, itd.) postoji mogucnost da glava liste
     promenjena, tj. da to postane neki drugi cvor (sa drugom adresom)
30
     U tom slucaju se pokazivac na glavu liste mora azurirati. Kada
     promenu liste obavljamo u posebnoj funkciji onda je potrebno da
     pozivajucoj funkciji vrati azurirana informacija o adresi glave
     liste.
34
     Pozvana funkcija koja vrsi promenu na listi prihvata kao argument
     pokazivac na pokazivacku promenljivu koja u pozivajucoj funkciji
36
     cuva
     adresu glave i koju, eventalno, treba azurirati.
     Sada pozvana funkcija moze interno da preko dobijenog pokazivaca
38
     promeni promenljivu pozivajuce funkcije direktno. Npr:
                  funkcija_za_promenu(&pok, ...);
40
42
  /* Struktura koja predstavlja cvor liste */
44 typedef struct cvor {
      /* Podatak koji cvor sadrzi */
      int vrednost;
46
      /* Pokazivac na sledeci cvor liste */
      struct cvor *sledeci;
  } Cvor;
50
  /* Pomocna funkcija koja kreira cvor. Funkcija vrednost
     novog cvora inicijalizuje na broj, dok pokazivac na
54
     sledeci cvor u novom cvoru postavlja na NULL.
     Funkcija vraca pokazivac na novokreirani cvor ili NULL
     ako alokacija nije uspesno izvrsena.
 Cvor * napravi_cvor(int broj) {
      Cvor * novi = (Cvor *) malloc(sizeof(Cvor));
      if( novi == NULL )
          return NULL;
62
      /* Inicijalizacija polja u novom cvoru */
      novi->vrednost = broj;
64
      novi->sledeci = NULL;
      return novi;
66
  }
68
70
72 /* Funkcija oslobadja dinamicku memoriju zauzetu za elemente liste
```

```
ciji se pocetni cvor nalazi na adresi adresa_glave. */
  void oslobodi_listu(Cvor ** adresa_glave) {
       Cvor *pomocni = NULL;
76
       /* Ako lista nije prazna, onda ima memorije koju treba
      osloboditi */
      while (*adresa_glave != NULL) {
78
           /* Potrebno je najpre zapamtiti adresu sledeceg elementa,
        a tek onda osloboditi element koji predstavlja glavu liste */
           pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
           free(*adresa_glave);
82
           /* Sledeci element je nova glava liste */
    *adresa_glave = pomocni;
  }
86
  /* Funkcija proverava uspesnost alokacije memorije za cvor novi i
      ukoliko
     alokacija nije bila uspesna, oslobadja se sva prethodno zauzeta
     memorija
     za listu ciji pocetni cvor se nalazi na adresi adresa_glave.
92
  void proveri_alokaciju(Cvor** adresa_glave, Cvor* novi) {
       /* Ukoliko je novi NULL */
94
      if ( novi == NULL ) {
           fprintf(stderr, "Neuspela alokacija za nov cvor\n");
96
    /* Oslobadjamo svu dinamicki alociranu memoriju i prekidamo
      program */
98
           oslobodi_listu(adresa_glave);
           exit(EXIT_FAILURE);
100
      }
  }
104
  /* Funkcija dodaje novi cvor na pocetak liste.
106
     Kreira novi cvor koriscenjem funkcije napravi_cvor i uvezuje ga
      na pocetak */
  void dodaj_na_pocetak_liste(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
108
       /* Kreiramo nov cvor i proveravamo da li je bilo greske pri
      alokaciji */
      Cvor *novi = napravi_cvor(broj);
      proveri_alokaciju(adresa_glave, novi);
      /* Uvezujemo novi cvor na pocetak */
      novi->sledeci = *adresa_glave;
114
       /* Nov cvor je sada nova glava liste */
      *adresa_glave = novi;
118
120
  /* Funkcija pronalazi i vraca pokazivac na poslednji element liste,
     ili NULL ukoliko je lista prazna */
```

```
Cvor* pronadji_poslednji (Cvor* glava) {
       /* ako je lista prazna, nema ni poslednjeg cvor
124
      i u tom slucaju vracamo NULL.*/
       if( glava == NULL)
126
           return NULL;
128
      /* Sve dok glava ne pokazuje na cvor koji nema sledeceg,
      pomeramo pokazivac
          glava na taj sledeci element. Kada izadjemo iz petlje,
          glava ce pokazivati na element liste koji nema sledeceg,
          tj. poslednji element liste je. Zato vracamo vrednost
      pokazivaca glava.
          glava je argument funkcije i njegove promene nece se odraziti
134
       na
          vrednost pokazivaca glava u pozivajucoj funkciji. */
       while (glava->sledeci != NULL)
           glava = glava->sledeci;
138
       return glava;
  }
140
142
   /* Funkcija trazi u listi element cija je vrednost jednaka datom
      broju.
      Vraca pokazivac na cvor liste u kome je sadrzan trazeni broj
144
      ili NULL u slucaju da takav element ne postoji u listi. */
  |Cvor* pretrazi_listu(Cvor * glava, int broj) {
      for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
         /* Pronasli smo*/
148
         if (glava->vrednost == broj)
    return glava;
150
       /* Nema trazenog broja u listi i vracamo NULL*/
      return NULL;
  }
154
156
   /* Funkcija brise iz liste sve cvorove koji sadrze dati broj.
      Funkcija azurira pokazivac na glavu liste (koji moze biti
      promenjen u slucaju da se obrise stara glava) */
  void obrisi_element(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
      Cvor *tekuci = NULL;
      Cvor *pomocni = NULL;
164
       /* Brisemo sa pocetka liste sve eventualne cvorove
          koji su jednaki datom broju, i azuriramo pokazivac na glavu
      while (*adresa_glave != NULL && (*adresa_glave)->vrednost ==
168
      broj) {
           /* Sacuvamo adresu repa liste pre oslobadjanja glave */
           pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
170
           free(*adresa_glave);
           *adresa_glave = pomocni;
```

```
}
       /* Ako je nakon toga lista ostala prazna prekidamo funkciju */
       if ( *adresa_glave == NULL)
176
           return;
       /* Od ovog trenutka se u svakom koraku nalazimo
          na tekucem cvoru koji je razlicit od trazenog
180
          broja (kao i svi levo od njega). Poredimo
          vrednost sledeceg cvora (ako postoji) sa trazenim
182
          brojem i brisemo ga ako je jednak, a prelazimo na
          sledeci cvor ako je razlicit. Ovaj postupak ponavljamo
184
          dok ne dodjemo do poslednjeg cvora. */
       tekuci = *adresa_glave;
186
       while (tekuci->sledeci != NULL)
           if (tekuci->sledeci->vrednost == broj) {
188
       /* tekuci->sledeci treba obrisati,
          zbog toga sacuvamo njegovu adresu u pomocni */
190
               pomocni = tekuci->sledeci;
               /* Tekucem preusmerimo pokazivac sledeci
            tako sto preskacemo njegovog trenutnog sledeceg.
            Njegov novi sledeci ce biti sledeci od ovog koga brisemo.
               tekuci->sledeci = tekuci->sledeci->sledeci;
         /* Sada mozemo slobodno i da oslobodimo cvor sa vrednoscu broj
               free(pomocni);
           } else {
       /* Ne treba brisati sledeceg, prelazimo na sledeci */
               tekuci = tekuci->sledeci;
200
           }
       return;
202
204
   /* Funkcija prikazuje elemente liste pocev od glave ka kraju liste.
      Ne saljemo joj adresu promenljive koja cuva glavu liste, jer
206
      ova funkcija nece menjati listu, pa nema ni potrebe da azuriza
      pokazivac
      na glavu liste iz pozivajuce funkcije. */
   void ispisi_listu(Cvor * glava)
210
       putchar('[');
       for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
212
           printf("%d", glava->vrednost);
214
     if( glava->sledeci != NULL )
       printf(", ");
218
       printf("]\n");
220
  }
222
   /* Glavni program u kome testiramo sve funkcije za rad sa listama */
```

```
226 int main() {
       Cvor *glava = NULL; /* na pocetku imamo praznu listu */
       Cvor *trazeni = NULL;
       int broj;
230
       /* Testiramo dodavanje na pocetak*/
       printf("\nUnesite elemente liste. (za kraj unesite EOF tj. CTRL+
232
      D)\n");
       printf("\n\tLista: ");
       ispisi_listu(glava);
234
       while(scanf("%d",&broj)>0)
236
           dodaj_na_pocetak_liste(&glava, broj);
238
           printf("\n\tLista: ");
           ispisi_listu(glava);
240
242
       printf("\nUnesite element koji se trazi u listi: ");
       scanf("%d", &broj);
244
       trazeni=pretrazi_listu(glava, broj);
246
       if(trazeni==NULL)
           printf("Element NIJE u listi!\n");
248
       else
           printf("Trazeni broj %d je u listi!\n", trazeni->vrednost);
250
       /* brisemo elemente iz liste cije polje vrednost je jednako
          broju procitanom sa ulaza */
254
       printf("\nUnesite element koji se brise iz liste: ");
       scanf("%d", &broj);
256
       obrisi_element(&glava, broj);
258
       printf("Lista nakon brisanja: ");
       ispisi_listu(glava);
262
       oslobodi_listu(&glava);
264
       return 0;
  }
266
```

Rešenje 4.11

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
4 /* NAPOMENA:
    Jednostruko povezana lista je struktura podataka
```

```
koja se sastoji od sekvence cvorova. Svaki cvor sadrzi
     podatak (odredjenog tipa) i pokazivac na sledeci cvor u
     sekvenci. Prvi cvor u sekvenci naziva se glava liste. Ostatak
     liste (bez glave) je takodje lista, i naziva se rep liste.
     Lista koja ne sadrzi cvorove naziva se prazna lista. Prilikom
     baratanja listom mi cuvamo samo pokazivac na glavu liste.
     Kada pristupimo glavi liste, u njoj imamo zapisanu adresu
12
     sledeceg elementa, pa mu samim tim mozemo pristupiti. Kada mu
     pristupimo, u njemu je sadrzana adresa sledeceg elementa, pa
     preko tog pokazivaca mozemo da mu pristupimo, itd. Poslednji
     element u listi nema sledeci element: u tom slucaju se
16
     njegov pokazivac na sledeci postavlja na NULL. Takodje, prazna
     lista se predstavlja NULL pokazivacem.
     Prednost koriscenja povezanih lista u odnosu na dinamicki
20
     niz je u tome sto se elementi mogu efikasno umetati i brisati
     sa bilo koje pozicije u nizu, bez potrebe za realokacijom ili
     premestanjem elemenata. Nedostatak ovakvog pristupa je to sto
     ne mozemo nasumicno pristupiti proizvoljnom elementu, vec se
24
     elementi moraju obradjivati redom (iteracijom kroz listu).
     Prilikom promene liste (dodavanje novog elementa, brisanje
28
     elementa,
     premestanje elemenata, itd.) postoji mogucnost da glava liste
     promenjena, tj. da to postane neki drugi cvor (sa drugom adresom)
30
     U tom slucaju se pokazivac na glavu liste mora azurirati. Kada
     promenu liste obavljamo u posebnoj funkciji onda je potrebno da
32
     pozivajucoj funkciji vrati azurirana informacija o adresi glave
     liste.
34
     Pozvana funkcija koja vrsi promenu na listi prihvata kao argument
     pokazivac na pokazivacku promenljivu koja u pozivajucoj funkciji
     adresu glave i koju, eventalno, treba azurirati.
     Sada pozvana funkcija moze interno da preko dobijenog pokazivaca
38
     promeni promenljivu pozivajuce funkcije direktno. Npr:
40
                  funkcija_za_promenu(&pok, ...);
42
  /* Struktura koja predstavlja cvor liste */
44 typedef struct cvor {
      /* Podatak koji cvor sadrzi */
      int vrednost;
      /* Pokazivac na sledeci cvor liste */
      struct cvor *sledeci;
48
  } Cvor;
50
52
  /* Pomocna funkcija koja kreira cvor. Funkcija vrednost
     novog cvora inicijalizuje na broj, dok pokazivac na
     sledeci cvor u novom cvoru postavlja na NULL.
```

```
Funkcija vraca pokazivac na novokreirani cvor ili NULL
     ako alokacija nije uspesno izvrsena.
  Cvor * napravi_cvor(int broj) {
       Cvor * novi = (Cvor *) malloc(sizeof(Cvor));
       if( novi == NULL )
60
           return NULL;
62
       /* Inicijalizacija polja u novom cvoru */
      novi->vrednost = broj;
      novi->sledeci = NULL;
      return novi;
66
  }
68
70
  /* Funkcija oslobadja dinamicku memoriju zauzetu za elemente liste
     ciji se pocetni cvor nalazi na adresi adresa_glave. */
  void oslobodi_listu(Cvor ** adresa_glave) {
      Cvor *pomocni = NULL;
      /* Ako lista nije prazna, onda ima memorije koju treba
      osloboditi */
      while (*adresa_glave != NULL) {
           /* Potrebno je najpre zapamtiti adresu sledeceg elementa,
       a tek onda osloboditi element koji predstavlja glavu liste */
80
           pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
           free(*adresa_glave);
82
           /* Sledeci element je nova glava liste */
    *adresa_glave = pomocni;
84
  }
86
88
  /* Funkcija proverava uspesnost alokacije memorije za cvor novi i
     ukoliko
     alokacija nije bila uspesna, oslobadja se sva prethodno zauzeta
     memorija
     za listu ciji pocetni cvor se nalazi na adresi adresa_glave.
  void proveri_alokaciju(Cvor** adresa_glave, Cvor* novi) {
      /* Ukoliko je novi NULL */
94
      if ( novi == NULL ) {
           fprintf(stderr, "Neuspela alokacija za nov cvor\n");
    /* Oslobadjamo svu dinamicki alociranu memoriju i prekidamo
      program */
98
           oslobodi_listu(adresa_glave);
           exit(EXIT_FAILURE);
100
       }
102 }
104
  /* Funkcija dodaje novi cvor na pocetak liste.
     Kreira novi cvor koriscenjem funkcije napravi_cvor i uvezuje ga
```

```
na pocetak */
  void dodaj_na_pocetak_liste(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
       /* Kreiramo nov cvor i proveravamo da li je bilo greske pri
      alokaciji */
      Cvor *novi = napravi_cvor(broj);
      proveri_alokaciju(adresa_glave, novi);
112
       /* Uvezujemo novi cvor na pocetak */
      novi->sledeci = *adresa_glave;
       /* Nov cvor je sada nova glava liste */
       *adresa_glave = novi;
  }
118
120
   /* Funkcija pronalazi i vraca pokazivac na poslednji element liste,
      ili NULL ukoliko je lista prazna */
  Cvor* pronadji_poslednji (Cvor* glava) {
      /* ako je lista prazna, nema ni poslednjeg cvor
124
      i u tom slucaju vracamo NULL.*/
      if( glava == NULL)
126
           return NULL;
128
      /* Sve dok glava ne pokazuje na cvor koji nema sledeceg,
      pomeramo pokazivac
          glava na taj sledeci element. Kada izadjemo iz petlje,
130
          glava ce pokazivati na element liste koji nema sledeceg,
          tj. poslednji element liste je. Zato vracamo vrednost
      pokazivaca glava.
          glava je argument funkcije i njegove promene nece se odraziti
134
       na
          vrednost pokazivaca glava u pozivajucoj funkciji. */
       while (glava->sledeci != NULL)
136
           glava = glava->sledeci;
      return glava;
  }
140
142
   /* Funkcija trazi u listi element cija je vrednost jednaka datom
      broju.
     Vraca pokazivac na cvor liste u kome je sadrzan trazeni broj
144
      ili NULL u slucaju da takav element ne postoji u listi. */
  Cvor* pretrazi listu(Cvor * glava, int broj) {
146
      for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
         /* Pronasli smo*/
         if (glava->vrednost == broj)
    return glava;
       /* Nema trazenog broja u listi i vracamo NULL*/
       return NULL;
154 }
156
```

```
158
   /* Funkcija brise iz liste sve cvorove koji sadrze dati broj.
      Funkcija azurira pokazivac na glavu liste (koji moze biti
160
      promenjen u slucaju da se obrise stara glava) */
void obrisi_element(Cvor ** adresa_glave, int broj) {
       Cvor *tekuci = NULL;
       Cvor *pomocni = NULL;
164
       /* Brisemo sa pocetka liste sve eventualne cvorove
          koji su jednaki datom broju, i azuriramo pokazivac na glavu
      while (*adresa_glave != NULL && (*adresa_glave)->vrednost ==
168
      broj) {
           /* Sacuvamo adresu repa liste pre oslobadjanja glave */
           pomocni = (*adresa_glave)->sledeci;
           free(*adresa_glave);
           *adresa_glave = pomocni;
172
       }
174
       /* Ako je nakon toga lista ostala prazna prekidamo funkciju */
       if ( *adresa_glave == NULL)
176
           return;
178
       /* Od ovog trenutka se u svakom koraku nalazimo
          na tekucem cvoru koji je razlicit od trazenog
          broja (kao i svi levo od njega). Poredimo
          vrednost sledeceg cvora (ako postoji) sa trazenim
182
          brojem i brisemo ga ako je jednak, a prelazimo na
          sledeci cvor ako je razlicit. Ovaj postupak ponavljamo
184
          dok ne dodjemo do poslednjeg cvora. */
       tekuci = *adresa_glave;
186
       while (tekuci->sledeci != NULL)
           if (tekuci->sledeci->vrednost == broj) {
188
       /* tekuci->sledeci treba obrisati,
          zbog toga sacuvamo njegovu adresu u pomocni */
190
               pomocni = tekuci->sledeci;
               /* Tekucem preusmerimo pokazivac sledeci
192
            tako sto preskacemo njegovog trenutnog sledeceg.
            Njegov novi sledeci ce biti sledeci od ovog koga brisemo.
      */
               tekuci->sledeci = tekuci->sledeci->sledeci;
         /* Sada mozemo slobodno i da oslobodimo cvor sa vrednoscu broj
196
               free(pomocni);
           } else {
198
       /* Ne treba brisati sledeceg, prelazimo na sledeci */
               tekuci = tekuci->sledeci;
200
           }
       return;
202
204
   /* Funkcija prikazuje elemente liste pocev od glave ka kraju liste.
      Ne saljemo joj adresu promenljive koja cuva glavu liste, jer
206
      ova funkcija nece menjati listu, pa nema ni potrebe da azuriza
      pokazivac
      na glavu liste iz pozivajuce funkcije. */
208
```

```
void ispisi_listu(Cvor * glava)
210
       putchar('[');
       for ( ; glava != NULL; glava = glava->sledeci)
212
           printf("%d", glava->vrednost);
214
     if ( glava->sledeci != NULL )
       printf(", ");
216
218
       printf("]\n");
  }
220
222
224
   /* Glavni program u kome testiramo sve funkcije za rad sa listama */
  int main() {
226
       Cvor *glava = NULL; /* na pocetku imamo praznu listu */
       Cvor *trazeni = NULL;
228
       int broj;
230
       /* Testiramo dodavanje na pocetak*/
       printf("\nUnesite elemente liste. (za kraj unesite EOF tj. CTRL+
232
      D)\n");
       printf("\n\tLista: ");
       ispisi_listu(glava);
234
       while(scanf("%d",&broj)>0)
236
           dodaj_na_pocetak_liste(&glava, broj);
238
           printf("\n\tLista: ");
           ispisi_listu(glava);
240
242
       printf("\nUnesite element koji se trazi u listi: ");
       scanf("%d", &broj);
244
       trazeni=pretrazi_listu(glava, broj);
246
       if(trazeni==NULL)
           printf("Element NIJE u listi!\n");
248
       else
           printf("Trazeni broj %d je u listi!\n", trazeni->vrednost);
250
252
       /* brisemo elemente iz liste cije polje vrednost je jednako
          broju procitanom sa ulaza */
       printf("\nUnesite element koji se brise iz liste: ");
       scanf("%d", &broj);
256
       obrisi_element(&glava, broj);
258
       printf("Lista nakon brisanja:
260
       ispisi_listu(glava);
262
       oslobodi_listu(&glava);
```

```
264 return 0;
266 }
```

Rešenje 4.14

Rešenje 4.15

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <string.h>
  #include <ctype.h>
  #define MAX 50
  /* Struktura kojom se opisuje cvor stabla: sadrzi rec, njen broj
  pojavljivanja i redom pokazivace na levo i desno podstablo */
  typedef struct cvor {
      char *rec;
11
      int brojac;
      struct cvor *levo;
13
      struct cvor *desno;
15 } Cvor;
17 /* Funkcija koja kreira novi cvora stabla */
  Cvor *napravi_cvor(char *rec) {
19
      /* Alociramo memoriju za novi cvor */
      Cvor *novi_cvor = (Cvor *) malloc(sizeof(Cvor));
21
      if (novi_cvor == NULL)
          return NULL;
23
      /* Alociramo memoriju za zadatu rec: potrebno je rezervisati
  memoriju za svaki karakter reci ukljucujuci i terminirajucu nulu */
      novi_cvor->rec = (char*)malloc((strlen(rec)+1)*sizeof(char));
27
      if( novi_cvor->rec == NULL) {
          free(novi_cvor);
29
          return NULL;
      }
31
      /* Inicijalizacija polja u novom cvoru */
      strcpy(novi_cvor->rec, rec);
      novi_cvor->brojac = 1;
35
      novi_cvor->levo = NULL;
      novi_cvor->desno = NULL;
      /* Vracamo adresu novog cvora */
39
          return novi_cvor;
41 }
```

```
/* Funkcija koja proverava uspesnost kreiranja novog cvora stabla*/
  void proveri_alokaciju(Cvor* novi_cvor) {
45
      /* Ukoliko je cvor neuspesno kreiran */
      if( novi_cvor == NULL) {
          /* Ispisuje se odgovarajuca poruka i prekida izvrsavanje
49
  programa */
          fprintf(stderr, "Malloc greska za nov cvor!\n");
51
          exit(EXIT_FAILURE);
      }
53
  }
55
  /* Funkcija koja dodaje novu rec u stablo. */
void dodaj_u_stablo(Cvor** adresa_korena, char *rec) {
      /* Ako je stablo prazno */
      if( *adresa_korena == NULL) {
          /* Kreiramo novi cvor */
61
          Cvor* novi = napravi_cvor(rec);
          proveri_alokaciju(novi);
63
          /* i proglasavamo ga korenom stabla */
          *adresa_korena = novi;
65
          return;
67
      /* U suprotnom trazimo odgovarajucu poziciju za novu rec */
69
      /* Ako je rec leksikografski manju od reci u korenu ubacujemo
  je u levo podstablo */
      if (strcmp(rec, (*adresa_korena)->rec) < 0)</pre>
          dodaj_u_stablo(&(*adresa_korena)->levo, rec);
75
          /* Ako je rec leksikografski veca od reci u korenu
 ubacujemo je u desno podstablo */
          if (strcmp(rec, (*adresa_korena)->rec) > 0)
              dodaj_u_stablo(&(*adresa_korena)->desno, rec);
79
          else
              /* Ako je rec jednaka reci u korenu, uvecavamo njen
  broj pojavljivanja */
              (*adresa_korena)->brojac++;
83
  }
85
  /* Funkcija koja oslobadja memoriju zauzetu stablom */
  void oslobodi_stablo(Cvor** adresa_korena) {
      /* Ako je stablo prazno, nepotrebno je oslobadjati memoriju */
91
      if(*adresa_korena == NULL)
          return;
      /* Inace ...*/
95
      /* Oslobadjamo memoriju zauzetu levim podstablom */
      oslobodi_stablo(&(*adresa_korena)->levo);
```

```
/* Oslobadjamo memoriju zauzetu desnim podstablom */
      oslobodi_stablo(&(*adresa_korena)->desno);
      /* Oslobadjamo memoriju zauzetu korenom */
      free((*adresa_korena)->rec);
      free(*adresa_korena);
      /* Proglasavamo stablo praznim */
      *adresa_korena = NULL;
107
  }
  /* Funkcija koja pronalazi cvor koji sadrzi najfrekventniju rec (rec
  sa najvecim brojem pojavljivanja) */
Cvor *nadji_najfrekventniju_rec(Cvor * koren) {
      Cvor *max, *max_levo, *max_desno;
      /* Ako je stablo prazno, prekidamo sa pretragom */
117
      if (koren == NULL)
          return NULL;
      /* Pronalazimo najfrekventniju reci u levom podstablu */
      max_levo = nadji_najfrekventniju_rec(koren->levo);
      /* Pronalazimo najfrekventniju reci u desnom podstablu */
      max_desno = nadji_najfrekventniju_rec(koren->desno);
      /* Trazimo maksimum vrednosti pojavljivanja reci iz
  levog podstabla, korena i desnog podstabla */
      max = koren;
129
      if (max_levo != NULL && max_levo->brojac > max->brojac)
          max = max_levo;
      if (max_desno != NULL && max_desno->brojac > max->brojac)
          max = max_desno;
      /* Vracamo adresu cvora sa najvecim brojacem */
      return max;
  }
137
  /* Funkcija koja ispisuje reci iz stabla u leksikografskom poretku
pracene brojem pojavljivanja */
  void prikazi stablo(Cvor * koren) {
143
      /* Ako je stablo prazno, zavrsavamo sa ispisom */
      if (koren == NULL)
145
          return;
147
      /* Zbog leksikografskog poretka, prvo ispisujemo sve reci iz
149 levog podstabla */
      prikazi_stablo(koren->levo);
      /* Zatim ispisujemo rec iz korena */
      printf("%s: %d\n", koren->rec, koren->brojac);
      /* I nastavljamo sa ispisom reci iz desnog podstabla */
```

```
prikazi_stablo(koren->desno);
   /* Funkcija ucitava sledecu rec iz zadate datoteke i upisuje je
      u niz rec. Maksimalna duzina reci je odredjena argumentom max.
      Funkcija vraca EOF ako nema vise reci ili 0 u suprotnom.
161
      Rec je niz malih ili velikih slova.*/
   int procitaj_rec(FILE * f, char rec[], int max) {
       /* karakter koji citamo */
       int c;
       /* indeks pozicije na koju se smesta procitani karakter */
       int i = 0;
167
       /* Sve dok ima mesta za jos jedan karakter u nizu
169
          i dokle god nismo stigli do kraja datoteke... */
       while (i < max - 1 && (c = fgetc(f)) != EOF) {
           /* Proveravamo da li je procitani karakter slovo */
           if (isalpha(c))
               /* Ako jeste, smestamo ga u niz - pritom vrsimo
175 konverziju u mala slova jer program treba da bude neosetljiv na
   razliku izmedju malih i velikih slova */
               rec[i++] = tolower(c);
           else
               /* Ako nije, proveravamo da li smo procitali barem jedno
   slovo nove rece
                   */
               /* Ako jesmo prekidamo sa citanjem */
181
               if (i > 0)
                   break;
183
                  U suprotnom idemo na sledecu iteraciju */
       }
187
       /* Dodajemo na rec terminirajucu nulu */
       rec[i] = '\0';
       /* Vracamo O ako smo procitali rec, EOF u suprotnom */
       return i > 0 ? 0 : EOF;
  }
193
195
   int main(int argc, char **argv)
       Cvor *koren = NULL, *max;
       FILE *f;
       char rec[MAX];
199
       /* Proveravamo da li je navedeno ime datoteke prilikom
   pokretanja programa */
       if (argc < 2) {
203
           fprintf(stderr, "Nedostaje ime ulazne datoteke!\n");
205
           exit(EXIT_FAILURE);
       }
207
       /* Otvaramo datoteku iz koje citamo reci */
       if ((f = fopen(argv[1], "r")) == NULL) {
209
```

```
fprintf(stderr, "fopen() greska pri otvaranju %s\n", argv
      [1]);
           exit(EXIT_FAILURE);
21
213
       /* Ucitavamo reci iz datoteke i smestamo u binarno stablo
      pretrage. */
       while (procitaj_rec(f, rec, MAX) != EOF)
215
           dodaj_u_stablo(&koren, rec);
217
       /* Posto smo zavrsili sa citanjem reci zatvaramo datoteku */
       fclose(f);
219
       /* Prikazujemo sve reci iz teksta i brojeve njihovih
221
   pojavljivanja. */
       prikazi_stablo(koren);
223
       /* Pronalazimo najfrekventniju rec */
225
       max = nadji_najfrekventniju_rec(koren);
22
       /* Ako takve reci nema... */
       if (max== NULL)
229
           /* Ispisujemo odgovarajuce obavestenje */
           printf("U tekstu nema reci!\n");
231
       else
           /* Inace, ispisujemo broj pojavljivanja reci */
233
           printf("Najcesca rec: %s (pojavljuje se %d puta)\n", max->
      rec,
235 max->brojac);
237
       /* Oslobadjamo dinamicki alociran prostor za stablo */
       oslobodi_stablo(&koren);
239
       /* Zavrsavamo sa programom */
241
       return 0;
243
```

Rešenje 4.17

Rešenje 4.18

Rešenje 4.19

Rešenje 4.20

Rešenje 4.21

Rešenje 4.22

Rešenje 4.23

Rešenje 4.24

Rešenje 4.25

Rešenje 4.26

Rešenje 4.27

Rešenje 4.28

Glava 5

Ispitni rokovi

5.1 Programiranje 2, praktični deo ispita, jun 2015.

Zadatak 5.1

Kao argument komandne linije zadaje se ime ulazne datoteke u kojoj se nalaze niske. U prvoj liniji datoteke nalazi se informacija o broju niski, a zatim u narednim linijama po jedna niska ne duža od 50 karaktera.

Napisati program u kojem se dinamički alocira memorija za zadati niz niski, a zatim se na standardnom izlazu u redosledu suprotnom od redosleda čitanja ispisuju sve niske koje počinju velikim slovom.

U slučaju pojave bilo kakve greške na standardnom izlazu ispisati vrednost -1 i prekinuti izvršavanje programa.

[Rešenje 5.1]

Zadatak 5.2

Data je biblioteka za rad sa binarnim pretrazivačkim stablima čiji čvorovi sadrže cele brojeve. Napisati funkciju int sumirajN (Cvor * koren, int n) koja izračunava zbir svih čvorova koji se nalaze na n-tom nivou stabla (koren se nalazi na nultom nivou, njegova deca na prvom nivou i tako redom). Ispravnost napisane funkcije testirati na osnovu zadate main funkcije i biblioteke za rad sa pretraživačkim stablima.

Napisati program koji sa standardnog ulaza učitava najpre prirodan broj n, a potom i brojeve sve do pojave nule koje smešta u stablo i ispisuje rezultat pozivanja funkcije prebrojN za broj n i tako kreirano stablo. U slučaju greške na standardni izlaz za grešku ispisati -1.

[Rešenje 5.2]

Zadatak 5.3 Sa standardnog ulaza učitava se broj vrsta i broj kolona celobrojne matrice A, a zatim i elementi matrice A. Napisati program koji će ispisati indeks kolone u kojoj se nalazi najviše negativnih elemenata. Ukoliko postoji više takvih kolona, ispisati indeks prve kolone. Može se pretpostaviti da je broj vrsta i broj kolona manji od 50. U slučaju greške ispisati vrednost -1 na standardni izlaz za greške.

[Rešenje 5.3]

5.2 Programiranje 2, praktični deo ispita, jul 2015.

Zadatak 5.4

Napisati program koji kao prvi arugment komandne linije prima ime dokumenta u kome treba prebrojati sva pojavljivanja tražene niske (bez preklapanja) koja se navodi kao drugi argument komandne linije (iskoristiti funkciju standardne biblioteke strstr). U slučaju bilo kakve greške ispisati -1 na standardni izlaz za greške. Pretpostaviti da linije datoteke neće biti duže od 127 karaktera.

Potpis funkcije strstr:

```
char *strstr(const char *haystack, const char *needle);
```

Funkcija traži prvo pojavljivanje podniske needle u nisci haystack, i vraća pokazivač na početak podniske, ili NULL ako podniska nije pronađena.

```
Test 1
                                                Test 2
Poziv: ./a.out fajl.txt test
                                 Poziv:
Datoteka: Ovo je test primer.
                                 Izlaz
                                         (na stderr):
       U njemu se rec test
        vise puta. testtesttest
Izlaz:
                                 Poziv: ./a.out fajl.txt .
         ./a.out fajl.txt foo
Datoteka: (ne postoji)
                                  Datoteka:
                                              (prazna)
Izlaz (na stderr):
                                                         [Rešenje 5.4]
```

Zadatak 5.5

Na početku datoteke "trouglovi.txt" nalazi se broj trouglova čije su koordinate temena zapisane u nastavku datoteke. Napisati program koji učitva trouglove, i ispisuje ih na standardni izlaz sortirane po površini opadajuće (koristiti Heronov obrazac: $P = \sqrt{s*(s-a)*(s-b)*(s-c)}$, gde je s poluobim trougla). U slučaju bilo kakve greške ispisati -1 na standardni izlaz za greške. Ne praviti nikave pretpostavke o broju trouglova u datoteci, i proveriti da li je datoteka ispravno zadata.

```
Test 1
                                              Test 2
            0 0 0 1.2 1 0
            0.3 0.3 0.5 0.5 0.9 1
            2 0 2 2 -1 -1
            2 0 2 2 -1 -1
            -2 0 0 0 0 1
            0 0 0 1.2 1 0
            0.3 0.3 0.5 0.5 0.9 1
               Test 3
                                              Test 4
             (nema datoteke)
                                     Datoteka:
Datoteka:
Izlaz:
            -1
                                     Izlaz:
                                                              [Rešenje 5.5]
```

Zadatak 5.6 Data je biblioteka za rad sa binarnim pretraživačkim stablima celih brojeba. Napisati funkciju

```
int f3(Cvor *koren, int n)
```

koja u datom stablu prebrojava čvorove na *n*-tom nivou, koji imaju tačno jednog potomka. Pretpostaviti da se koren nalazi na nivou 0. Ispravnost napisane funkcije testirati na osnovu zadate main funkcije i biblioteke za rad sa stablima.

```
Test 1
                                 Test 2
                                                         Test 3
                       ||Ulaz:
Ulaz:
                                               Ulaz:
1 5 3 6 1 4 7 9
                        2 5 3 6 1 0 4 7 9
                                                0 4 2 5
Izlaz:
                       Izlaz:
                                                Izlaz:
                         2
 1
                                 Test 5
         Test 4
Ulaz:
                       Ulaz:
                         -1 4 5 1 7
  3
Izlaz:
                        Izlaz:
 0
                        0
```

[Rešenje 5.6]

5.3 Rešenja

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
 #include <ctype.h>
  #define MAX 50
  void greska(){
      printf("-1\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
  }
int main(int argc, char* argv[]){
      FILE* ulaz;
13
      char** linije;
      int i, j, n;
      /* Proveravamo argumente komandne linije.
17
      if(argc!=2){
19
          greska();
      }
21
      /* Otvaramo datoteku cije ime je navedeno kao argument komandne
23
     linije neposredno nakon imena programa koji se poziva. */
      ulaz=fopen(argv[1], "r");
25
      if(ulaz==NULL){
          greska();
      }
27
      /* Ucitavamo broj linija. */
29
      fscanf(ulaz, "%d", &n);
31
      /* Alociramo memoriju na osnovu ucitanog broja linija.*/
```

```
linije=(char**)malloc(n*sizeof(char*));
      if(linije==NULL){
          greska();
35
      for(i=0; i<n; i++){
37
          linije[i]=malloc(MAX*sizeof(char));
          if(linije[i] == NULL){
39
               for(j=0; j<i; j++){
                   free(linije[j]);
41
               free(linije);
43
               greska();
          }
45
      }
47
      /* Ucitavamo svih n linija iz datoteke. */
      for(i=0; i<n; i++){
          fscanf(ulaz, "%s", linije[i]);
51
      /* Ispisujemo u odgovarajucem poretku ucitane linije koje
     zadovoljavaju kriterijum. */
      for(i=n-1; i>=0; i--){
          if(isupper(linije[i][0])){
               printf("%s\n", linije[i]);
      }
59
      /* Oslobadjamo memoriju koju smo dinamicki alocirali. */
      for(i=0; i<n; i++){
61
          free(linije[i]);
63
      free(linije);
65
      /* Zatvaramo datoteku. */
67
      fclose(ulaz);
69
      /* Zavrsavamo sa programom. */
      return 0;
71
  }
73
```

```
#include <stdio.h>
#include "stabla.h"

int sumirajN (Cvor * koren, int n){
    if(koren==NULL){
        return 0;
    }

if(n==0){
```

```
return koren->broj;
      }
12
      return sumirajN(koren->levo, n-1) + sumirajN(koren->desno, n-1);
14
16
18 int main(){
      Cvor* koren=NULL;
      int n;
20
      int nivo;
22
      /* Citamo vrednost nivoa */
      scanf("%d", &nivo);
24
26
      while(1){
28
          /* Citamo broj sa standardnog ulaza */
          scanf("%d", &n);
30
          /* Ukoliko je korisnik uneo 0, prekidamo dalje citanje. */
32
          if(n==0){
               break;
34
36
          /* A ako nije, dodajemo procitani broj u stablo. */
          dodaj_u_stablo(&koren, n);
38
40
      /* Ispisujemo rezultat rada trazene funkcije */
42
      printf("%d\n", sumirajN(koren, nivo));
44
      /* Oslobadjamo memoriju */
      oslobodi_stablo(&koren);
48
      /* Prekidamo izvrsavanje programa */
      return 0;
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include "stabla.h"

Cvor* napravi_cvor(int b ) {
        Cvor* novi = (Cvor*) malloc(sizeof(Cvor));
        if( novi == NULL)
            return NULL;

/* Inicijalizacija polja novog Cvora */
        novi->broj = b;
        novi->levo = NULL;
        novi->desno = NULL;
```

```
return novi;
17
void oslobodi_stablo(Cvor** adresa_korena) {
        /* Prazno stablo i nema sta da se oslobadja */
      if( *adresa korena == NULL)
21
          return;
      /* Rekurzivno oslobadjamo najpre levo, a onda i desno podstablo
      if( (*adresa_korena)->levo )
25
          oslobodi_stablo(&(*adresa_korena)->levo);
      if( (*adresa_korena)->desno)
27
          oslobodi_stablo(&(*adresa_korena)->desno);
29
      free(*adresa_korena);
      *adresa_korena =NULL;
31
33
  void proveri_alokaciju( Cvor* novi) {
      if( novi == NULL) {
          fprintf(stderr, "Malloc greska za nov cvor!\n");
37
          exit(EXIT_FAILURE);
39
  }
41
  void dodaj_u_stablo(Cvor** adresa_korena, int broj) {
      /* Postojece stablo je prazno*/
43
      if( *adresa_korena == NULL){
          Cvor* novi = napravi_cvor(broj);
45
          proveri_alokaciju(novi);
          *adresa_korena = novi; /* Kreirani Cvor novi ce biti od
47
     sada koren stabla*/
          return;
      }
49
      /* Brojeve smestamo u uredjeno binarno stablo, pa
51
      ako je broj koji ubacujemo manji od broja koji je u korenu */
      if( broj < (*adresa_korena)->broj)
      /* Dodajemo u levo podstablo */
          dodaj_u_stablo(&(*adresa_korena)->levo, broj);
55
      /* Ako je broj manji ili jednak od broja koji je u korenu stabla
      , dodajemo nov Cvor desno od korena */
      else
57
          dodaj_u_stablo(&(*adresa_korena)->desno, broj);
 }
```

```
#ifndef __STABLA_H__
#define __STABLA_H__ 1

/* Struktura kojom se predstavlja Cvor drveta */
typedef struct dcvor{
   int broj;
   struct dcvor* levo, *desno;
```

```
8 } Cvor;
10 /* Funkcija alocira prostor za novi Cvor drveta, inicijalizuje polja
      strukture i vraca pokazivac na nov Cvor */
12 Cvor* napravi_cvor(int b );
14 /* Oslobadjamo dinamicki alociran prostor za stablo
  * Nakon oslobadjanja se u pozivajucoj funkciji koren
* postavljana NULL, jer je stablo prazno */
  void oslobodi_stablo(Cvor** adresa_korena);
18
20 /* Funkcija proverava da li je novi Cvor ispravno alociran,
  * i nakon toga prekida program */
void proveri_alokaciju( Cvor* novi);
  /* Funkcija dodaje nov Cvor u stablo i
  * azurira vrednost korena stabla u pozivajucoj funkciji.
26
  */
void dodaj_u_stablo(Cvor** adresa_korena, int broj);
30 #endif
```

```
#include <stdio.h>
  #define MAX 50
  int main(){
      int m[MAX][MAX];
      int v, k;
      int i, j;
      int max_broj_negativnih, max_indeks_kolone;
      int broj_negativnih;
      /* Ucitavamo dimenzije matrice */
12
      scanf("%d", &v);
      scanf("%d", &k);
14
      if(v<0 \mid | v>MAX \mid | k<0 \mid | k>MAX){
16
           fprintf(stderr, "-1\n");
           return 0;
18
      }
20
      /* Ucitavamo elemente matrice */
22
      for(i=0; i<v; i++){
          for(j=0; j< k; j++){
               scanf("%d", &m[i][j]);
24
           }
      }
26
      /*Pronalazimo kolonu koja sadrzi najveci broj negativnih
28
      elemenata */
```

```
max_indeks_kolone=0;
      max_broj_negativnih=0;
      for(i=0; i<v; i++){
32
           if(m[i][0]<0){
               max_broj_negativnih++;
36
      }
38
      for(j=0; j< k; j++){
           broj_negativnih=0;
40
           for(i=0; i<v; i++){
               if(m[i][j]<0){
42
                   broj_negativnih++;
44
               if(broj_negativnih>max_broj_negativnih){
                   max_indeks_kolone=j;
46
           }
48
      }
50
      /* Ispisujemo trazeni rezultat */
      printf("%d\n", max_indeks_kolone);
54
      /* Zavrsavamo program */
      return 0;
  }
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
 #include <string.h>
  #define MAX 128
  int main(int argc, char **argv) {
    FILE *f;
    int brojac = 0;
    char linija[MAX], *p;
    if (argc != 3) {
11
      fprintf(stderr, "-1\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
13
15
    if ((f = fopen(argv[1], "r")) == NULL) {
      fprintf(stderr, "-1\n");
17
      exit(EXIT_FAILURE);
    while (fgets(linija, MAX, f) != NULL) {
21
      p = linija;
      while (1) {
```

```
p = strstr(p, argv[2]);
    if (p == NULL)
    break;
    brojac++;
    p = p + strlen(argv[2]);

    }
}

fclose(f);

printf("%d\n", brojac);

return 0;

}
```

```
#include <stdio.h>
  #include <stdlib.h>
  #include <math.h>
  typedef struct _trougao {
    double xa, ya, xb, yb, xc, yc;
  } trougao;
  double duzina(double x1, double y1, double x2, double y2) {
    return sqrt((x1 - x2) * (x1 - x2) + (y1 - y2) * (y1 - y2));
  }
12
  double povrsina(trougao t) {
    double a = duzina(t.xb, t.yb, t.xc, t.yc);
    double b = duzina(t.xa, t.ya, t.xc, t.yc);
    double c = duzina(t.xa, t.ya, t.xb, t.yb);
    double s = (a + b + c) / 2;
    return sqrt(s * (s - a) * (s - b) * (s - c));
20
  int poredi(const void *a, const void *b) {
   trougao x = *(trougao*)a;
    trougao y = *(trougao*)b;
    double xp = povrsina(x);
    double yp = povrsina(y);
    if (xp < yp)
      return 1;
    if (xp > yp)
28
      return -1;
    return 0;
32
  int main() {
    FILE *f;
    int n, i;
    trougao *niz;
36
    if ((f = fopen("trouglovi.txt", "r")) == NULL) {
```

```
fprintf(stderr, "-1\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
42
    if (fscanf(f, "%d", &n) != 1) {
      fprintf(stderr, "-1\n");
44
      exit(EXIT_FAILURE);
46
    if ((niz = malloc(n * sizeof(trougao))) == NULL) {
48
      fprintf(stderr, "-1\n");
      exit(EXIT_FAILURE);
50
    }
52
    for (i = 0; i < n; i++) {
      if (fscanf(f, "%lf%lf%lf%lf%lf%lf",
54
           &niz[i].xa, &niz[i].ya,
           &niz[i].xb, &niz[i].yb,
56
           &niz[i].xc, &niz[i].yc) != 6) {
        fprintf(stderr, "-1\n");
        exit(EXIT_FAILURE);
      }
60
62
    qsort(niz, n, sizeof(trougao), &poredi);
64
    for (i = 0; i < n; i++)
      printf("%g %g %g %g %g %g\n",
       niz[i].xa, niz[i].ya,
       niz[i].xb, niz[i].yb,
68
       niz[i].xc, niz[i].yc);
    free(niz);
    fclose(f);
    return 0;
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include "stabla.h"

Cvor *napravi_cvor(int broj)
{

/* Dinamicki kreiramo cvor */
    Cvor *novi = (Cvor *) malloc(sizeof(Cvor));

/* U slucaju greske ... */
    if (novi == NULL) {
    fprintf(stderr, "-1\n");
    exit(1);
    }

/* Inicijalizacija */
    novi->vrednost = broj;
```

```
novi->levi = NULL;
      novi->desni = NULL;
  /* Vracamo adresu novog cvora */
     return novi;
23
25
  void dodaj_u_stablo(Cvor **koren, int broj)
29 /* Izlaz iz rekurzije: ako je stablo bilo prazno,
    novi koren je upravo novi cvor */
    if (*koren == NULL) {
      *koren = napravi_cvor(broj);
      return;
33
    }
  /* Ako je stablo neprazno, i koren sadrzi manju vrednost
     od datog broja, broj se umece u desno podstablo,
37
     rekurzivnim pozivom */
    if ((*koren)->vrednost < broj)</pre>
      dodaj_u_stablo(&(*koren)->desni, broj);
41 /* Ako je stablo neprazno, i koren sadrzi vecu vrednost
     od datog broja, broj se umece u levo podstablo,
     rekurzivnim pozivom */
    else if ((*koren)->vrednost > broj)
      dodaj_u_stablo(&(*koren)->levi, broj);
45
47 }
49 void prikazi_stablo(Cvor * koren)
  /* Izlaz iz rekurzije */
      if (koren == NULL)
    return;
53
      prikazi_stablo(koren->levi);
55
      printf("%d ", koren->vrednost);
      prikazi_stablo(koren->desni);
57
  Cvor* ucitaj_stablo() {
   Cvor *koren = NULL;
61
    int x;
    while (scanf("%d", &x) == 1)
63
      dodaj_u_stablo(&koren, x);
    return koren;
65
  void oslobodi_stablo(Cvor **koren)
69 {
71 /* Izlaz iz rekurzije */
     if (*koren == NULL)
    return;
```

```
oslobodi_stablo(&(*koren)->levi);
oslobodi_stablo(&(*koren)->desni);
free(*koren);

*koren = NULL;
}
```

```
#ifndef __STABLA_H__
  #define __STABLA_H__ 1
  /* Struktura koja predstavlja cvor stabla */
5 typedef struct cvor {
      int vrednost; /* Vrednost koja se cuva */
      struct cvor *levi; /* Pokazivac na levo podstablo */
      struct cvor *desni;
                          /* Pokazivac na desno podstablo */
9 } Cvor;
11 /* Pomocna funkcija za kreiranje cvora. Cvor se kreira
     dinamicki, funkcijom malloc(). U slucaju greske program
     se prekida i ispisuje se poruka o gresci. U slucaju
     uspeha inicijalizuje se vrednost datim brojem, a pokazivaci
     na podstabla se inicijalizuju na NULL. Funkcija vraca
     adresu novokreiranog cvora */
17 Cvor *napravi_cvor(int broj);
19 /* Funkcija dodaje novi cvor u stablo sa datim korenom.
     Ukoliko broj vec postoji u stablu, ne radi nista.
     Cvor se kreira funkcijom napravi_cvor(). */
  void dodaj_u_stablo(Cvor **koren, int broj);
23
  /* Funkcija prikazuje stablo s leva u desno (tj.
    prikazuje elemente u rastucem poretku) */
  void prikazi_stablo(Cvor * koren);
  /* Funkcija ucitava stablo sa standardnog ulaza do kraja ulaza i
     pokazican na njegov koren */
  Cvor* ucitaj_stablo();
  /* Funkcija oslobadja prostor koji je alociran za
    cvorove stabla. */
  void oslobodi_stablo(Cvor **koren);
  #endif
```

```
#include <stdio.h>
#include "stabla.h"

int f3(Cvor *koren, int n) {
   if (koren == NULL || n < 0)
     return 0;
   if (n == 0) {
     if (koren -> levi == NULL && koren -> desni != NULL)
```

```
return 1;
      if (koren -> levi != NULL && koren -> desni == NULL)
10
        return 1;
      return 0;
12
    return f3(koren \rightarrow levi, n - 1) + f3(koren \rightarrow desni, n - 1);
14
16
  int main() {
    Cvor *koren;
18
    int n;
20
    scanf("%d", &n);
    koren = ucitaj_stablo();
22
    printf("%d\n", f3(koren, n));
24
   oslobodi_stablo(&koren);
26
    return 0;
```